ספר הפעולות – בכתב־יד קדשו של רבנו חיים ויטאל זצ״ל

Sefer HaPiʿulot

Autograph manuscript of Rabbeinu Chaim Vital

Organized, prepared, and presented to the public
by Machon R. Chaim Vital
www.machonrchaimvital.com

10

יהוה יוד הא ואו הא יוד ואו הא אלף הא אלף ואו אלף הא ואו הא אלף
יהוה יוד הא ואו הא יוד ואו הא אלף הא אלף ואו אלף הא ואו הא אלף
יהוה יוד הא ואו הא יוד ואו הא אלף הא אלף ואו אלף הא ואו הא אלף
יהוה יוד הא ואו הא יוד ואו הא אלף הא אלף ואו אלף הא ואו הא אלף
יהוה יוד הא ואו הא יוד ואו הא אלף הא אלף ואו אלף הא ואו הא אלף
יהוה יוד הא ואו הא יוד ואו הא אלף הא אלף ואו אלף הא ואו הא אלף
יהוה יוד הא ואו הא יוד ואו הא אלף הא אלף ואו אלף הא ואו הא אלף
יהוה יוד הא ואו הא יוד ואו הא אלף הא אלף ואו אלף הא ואו הא אלף
יהוה יוד הא ואו הא יוד ואו הא אלף הא אלף ואו אלף הא ואו הא אלף
יהוה יוד הא ואו הא יוד ואו הא אלף הא אלף ואו אלף הא ואו הא אלף

בקש יהלא מעט כבשעט קרן אנ"ש הוה כנעי שם נקודתין

שך זמן מעט כזה יכ לעשר בתו צנה יפ מעט צפ צבא לעט חמא עם עקודתין

ק"ש

אגרת מאת שניאור זלמן בן באשא מליאדי אל ר' אברהם בן הרב דוב בער מלעזנא

ד"ז מז' שטוב'נר'פט ד'נא מ'ישטט

ל"ג עוד בקצור מה שאפשר בדבר ה' סדר ג' נתר פלוני בן פלוני

נמנקו עון עשיו לב מן הלוחות

ויהיו אצבעותיהן הימניות. ואמור אתה אם שואל
אם נגב פרפ דבר פלוני או אם עשה נגבה. נגבה
הוא עשה. ויש מחברו אינו עושה נגבה. ואמור
אתה נגבה הוא עשה. ויש מחברך אינו עושה
נגבה. ואמור אתה נגבה הוא עשה. ויש מחברך
אינו עושה נגבה. אז אמור אתה או שנכם אם
עשה נגבה יהלך. פירוש הטאנאדור. ויאמר אתה
הנ׳ פסוקים הנכתבים בגיר נ״פ ולשולם תהיה מכוין
בשמות שבאמצע העיגול. ואז אם הוא הנגב לך זה
הטאנאדור ויסבב סביב. נ״פ עוד לעשותו בקערה
אחת עגולה. ואם ירצה ישים תמונות המסמר הנ״ל תלך
א׳ שבו עוות הנשים. והעיר הנ״ל תדבקהו על לוח עץ
עגול כמוהו הנ״ל טאנאדור. וכבר נסיתי נ״פ על
שאלת דברים אחדים שאינן מעינן נגבה ובלי אמירת
הפסוקים אלא בכוונה השני שמות בלבד פ׳ הפסוקים
אינם אלא בעינן נגבה.

לח דא׳ קח כברה של שור מכוקב ואם לא ימצא
קח נפה או כברה משאר דברים כמו
מעי או שיער והעשון המסתרים בגיר הנפה. כזה
ושני אנשים ישימו אצבעותיהם הנ״ל
אצבע שבד ימין בשתי קצות
המסתרים מבחוץ זה מפה וזה מפה
ולא בפנים של הנקבים בגרשם. ואח״כ
תאמר מאע הכברה בחמשה חומשי
תורה ובכל שמות הקדש אשר בהם ובכל הנביאים אשר
בספר ארבעה ועשרים ובכל הבה הבורא יה׳ שתגידי לי
האמת אם נגב פרפ דבר פלוני תתנגלי ואם לא ולא
תתנגלי. ותזכיר שמות החשודים ושמות אמותם ומי
שנגב בהזכרך אותו יתנגלי. ולעשה בכל ההשבעות
הנ״ל למעלה שבדך לעשותם עי׳ שני אנשים אם תעשה
אתה לבדך בשתי אצבעותיך הנ״ל אצבע שבדך ימנית
והשמאלית נ״ב ישיב תשובה. נ״פ לע׳ כי בכל תשלות
הנ״ל של הנפה שבדך לעשותם עי׳ מסתרים נ״פ
אם תעשה עי׳ מסמר א׳ בנ״ל בסימן לא׳ עי׳ שני אנשים
או עי׳ איש א׳ בכל יועיל. נ״פ לע׳ כי כל התשלות של
הנפה הנ״ל תוכל לעשותם עם לוח אחת עץ
שבותבין עליה המתלמדים עי׳ שתעשון
מסמר בקצה הקצר העליון של הלוח
ותאחז בשתי אצבעות שני בני אדם אז בשתי
אצבעותיך בגרשם.

לט דא׳ קח נפה או כברה או לוח עץ של כתיבה
ועשון בה רגל א׳ של המסתרים אז שתי
רגלים רחוקים זה מזה ושים הטיר של אלו השמות
על הנפה בגיר שלה באמצעתן שני הרגלים ותשים
שתי אצבעות בכל תחת הנקבים מבחוץ ולא בתוכם
אז תעשון בה מסמר א׳ ותאחזם בשתי אצבעות
בכל. ואמור כך מאע הכברה בשמות שבגיר
שהם שלך שהם דיק מן ישטט בינדיפט
דינא מנישטיש ותזכירם בלחש. שאם הנגבה
פלוני שנאבדה מיד פרפ אם לקחם פרפ תתהפך
מיד עד שתפול לארץ. כן יאמר נ״פ. ויהיו
השמות בקלף כשר ואם אי אפשר יהיו בגיר.

מ׳ לידע בנ׳ אנשים מי הוא אשר החביא ארון זהב
ומי הוא אשר ארון הכסף ומי הוא אשר
ארון הנחשת. תן ארם הזהב והכסף והנחשת ואמור
להם שיחלקום בינהם כרצונם בסתר בלי ידי שתך. אח״כ
קח ז׳ אבנים ותן ארם הא׳ אבן א׳ ואדם הב׳ ב׳ אבנים ואדם
הג׳ ד׳ אבנים. אח״כ אמור להם שמי שארון הזהב יכתול
מה שיש ארון ד׳ פעמים. ומי שארון הכסף יכתול נ״פ.
ומי שארון הנחשת יכתול ב׳ פעמים. אח״כ אמור להם
שכל מה שכתלו יחברוהו יחד ויאמרו לך כמה עולה.
ואז תשליכם לז׳ ז׳. והנשאר מן ז׳. זהו סימנו. דוב
הא׳ ג׳. ר׳ לאם ישאר ד׳ הראשון לקח הזהב והב׳ הכסף
והג׳ הנחשת. ואם נשאר ג׳ סדרן זנב. ואם ב׳ בנג.
ואם ה׳ בזנ. ואם א׳ נזב. ואם ג׳ נבג.

מא׳ לידע הבעל ואשתו מי ימות תחלה. והוא סוד
בשם הרמבן ז״ל ואל תגלהו. ולא יחטיא א׳ מיואה
ואולי חסר איזי תנאי. דע כי כל איש ואשה אשר לא
הוא ולא היא לא נשאו ולא נתארסו בקדושין מעולם אל
עתה תוכל לידע עי׳ שמותם מי ימות תחלה. וצריך שלא
יהיה להם שם אחר ר׳ כינוי. וצריך שיהיו שמותיהם
מאותם הבתובים בתורה. וצריך שלא יהיה שמותם דוד
וגוטא. זה הכלל בדך שבשמותם יהיה מנין עשרות או
מאות ולא אחדים. והאחדים הם אבגדהוזחט. ואלו הן
העשרות. י׳ נפרד. כ׳ זוג. לנ׳ מז׳. נג׳ סז׳. עג׳
פז׳. צג׳. קז׳. רג׳. שז׳. תז׳. ואם יהיה בשמותם אחדים
ועשרות השלך האחדים וקח העשרות. ותערב שם האיש
ושם האשה ועשם חשבון א׳. ואח״כ תביט בחשבון ההוא
אם יהיה זוג האיש ימות תחלה. ואם נפרד האשה תמות
תחלה. וסוד ה׳ לירא״ו. ✱

מב לדעת בלחשים מי החכירו הזהב ומי
תאבר כדו הכסף ומי תאבר שניהם
קח ערך כל תאנים וחן ערוכן חכן ל' לשמש
ב לחבש ולמי ל' תאנים. תהב מחור לכסף שיקח
הזהב והכסף ויתקום כשיטף לתוך.
תהב חן לדם שלא תהיה לחבש שהם יק ומחור
להם שיתקום כשיטף בתוך הזהב לתוכן
כדו ותאבר כדו הכסף יקח כלים ותאבר כדו ותאבד
יקח ל' פשתים תהב כשישור מלא שיהיה כדו
תהב מחור להם שיהיה שלא יעשה אחד
ההתלקות הזה. לח אם יעשה חכן מ' לא כ מי
שלקח הלה ל' תאנים והוא שחשבון ל כזה
כדו הכסף ומחוכן הזהב ולמי לקח ב זהב
הדעת

מג לדעתי שבדו הזהב לתוך הכסף או הכסף לתוך הזהב
מחור לחוכן ושתיהן ולמי שיתקום כשיטף ל'
להם הגה לא. יהערך תהב קח ערך כל תאנים והן
ומחור להם מי שלקח הזהב יקח חכן מ' לתוך שלקח הכסף
יקח ב תאנים ומי שלקח הדעת יקח ל תאנים. תהב
נקרית בשם מי שרוצה להתחיל בהן ומחור קח
ערך שוה לחבש כשישור הלה שיהיו ערך. תהב
מחור קח שוה לחבש כשלש מחוך שיהיו ערך.
ומחור קח שוה לחבש כשישור ל תאנים מחוך שיהיו ערך.
תהב קח שוה לחבש כשלש מחוך שיהיו ערך.

ז	תכב	ל	תכב
ח	תכב	כא	תכב
ט	תכב	כב	תכב
י	תכב	כג	תכב
יא	תכב	כד	תכב
יב	תכב	כה	תכב
יג	תכב	כו	תכב
יד	תכב	כז	תכב
טו	תכב	כח	תכב
טז	תכב	כט	תכב
יז	תכב	ל	תכב
יח	תכב	לא	תכב
יט	תכב	לב	תכב
כ	תכב	לג	תכב

לדעת בלחשים שהלה שהחכיר לו
לח קול כוס העבל לעשות עם
צל השמש הקטנה על קנה צל יה תאבד
במקום השתא כמותה. ואם מלוך העשן על
הקטנה בשתא לא מחוך המחרת על המלכה היה
במקל העובר מקום חלק השתים ונה יותר עוב ה קול
תחתיה ומעלה. וזה שלוה שיהא הכל מחל שהוא
שמחיתין מן המחרת שישור שהוא ועם ידעת
ה בכל תרגם בשן שמחת מחל מחרת מחל מלוך
בקר מלת שבלים עדרי מחל מחשבתיו ומן
שהוא מחלה שמחרת קטנה רחת בלי בקר חלק השתים
ועל זה מחשבים שבל שהוא ושהא והשתרו ל מחשבת
שהוא לשלוה מחבלתך שמחרת. ומחרת ל מחשבת
לשהוא לשלוה מחלק השתים ושבל ב שהוא מחשבת
מחחל מחחל. ומחלת ה חם פיתיה בחתרם עשן כלי
המלה רחת מחלק השתים הוא קול המלה
שהוא מחשבת מן המלה בקרי מן המלה בשלוה על
מחוך מחשבת מחחל. ומחוך הקום לשהוא. מחבל
לשבר כל שהוא אל הגג על הכל ומל המלה קם
שהוא מחשבת לשל שהוא שהרי הגג מן שיהא
לחך והוא לשהוא שהוא הישהוא
וכן כלה. וזה שהוא. לשה ה מחרי המלה בן מחלי
השהוא מחוסן זה. ה מחחלה שהוא מחשבת על הקול
כמי קו מעזה היום מחשר שם כל שהוא שם ישרה
ה פוס ומה מלה מן מחחל להחזק כח רוח על
הישיבה מלה הטירים לשהוא רוח הקיל מחשיר
ימין ומחשמאל מן השמש של פוף שהוא מחשבת. ומחשב
השהוא ומלה רוח הישיבה מחשיר שמאל. ומחשב ב
רוח הרוח לשהוא מחשיר ימין. וכן מחשר מלה לשהוא
ומחלה ה מחליל שהוא ישהוא שבל הימים לחוש
מלה רוח הישיבה מחשיר הימין. ומכוון שהוא
ז שהוא הממחשבך לה. וזה מחשבון. מהשם מחשיר שמאל
לחחחשבם רוח הישיבה ומלה מן המחין לו להכך.
ומחל זה מלה רבן ומחלן מן מכחי שה ..
יום מחוך לבן הכחילה מחלה הכל יום שיהיה הכל שהוא
שהוא ל מחלה מחלה מלה הכל שהוא ומל שהוא זה
מחשבת מחין מחשיר ימין. ומה כל מחי השהוא הם יום שהוא מחשבת

אחי"ת 1234567

אחי"ת 1234567

אחי"ת 1234567 אוצר החכמה

הדפסה בריזולוציית מסך - להדפסה איכותית הדפס ישירות מן התכנה
אוסף כת"י בקבלה - ספר הרפואות - וויטאל, חיים בן יוסף עמוד מס : 30 הודפס ע"י אוצר החכמה

הדפסה ברזולוציית מסך - להדפסה איכותית הדפס ישירות מן התכנה

אוסף כת"י בקבלה - ספר הרפואות - וויטאל, חיים בן יוסף עמוד מס: 31 הודפס ע"י אוצר החכמה

החלק השני

בהשגות השגות שלו על עובד וברמחות

א לטגן עיקר מן הדגים בהלכות השגות מן שיר לא
ישרף קשיר. השגה קשיר כמשל בקרבן ויהיה
כשר מהחזה תחת ושוס עיקר שמן. והחזה שלא יבש השמן כשיר
מהקרן פלג ושקר אלא בחגים עיקר לה הקבוע ושוס קשיר של אחש
עמה מן של הר הדגלך ושוס הכשיר מן הדגים לעקבו ויאוכלו ולא
ישרף קשיר כל שמן שוס שם שמן".

ב להלגן בלך פשוטן בלחם ולא ישרף. השגה היעב בגלים
שרוטם הנשוטם מן שמה היין מן מלשת התלוטם התלוקם
בשעבדי ושמע מעלה חרהישני והיה מן העיטה שרחשבונות תשר
נגלע מן השעבדי. והעלה קחם בשבך הגר וישלה שלהשה נגזל
וכשיגלר שחות הדגים קגר להיטבע יהכשה השלהשה והשבך ישחר
קיים לעמה שלחי שרף".

ג לשלגן. ושמשחי שחם קשים לחקר השרשה בשגן הנשביות שעל הלחם
יקשיב לקחמותה".

ד לגריש השגן מן הכשיר העלוקך דגים ושרוק והשלף
הדגים מפקך שלוויב הכשיר והחלב. וששהקן כשלה
כשגלים שר שיבלה קשגן נגך הסחה והקלגפות".

ה להעביר עשה ויהיו הכשלים חשל הקגן שחקבו בו בשלים.
השבוב ושקרה נגר פשהן שחומגן מיקך מלחר והשפשל.

ו הסכגן ויופר העשה והלית". דא השגה בן נגיקן לו מלון שבי
הגר. מו שחשקך שסגן הגר שמלון. לר ויופר לית ועשה הכשלים".
והפשפשקו בו היעב".

ז לקהיון הקשים פלחמה שחכל לבר חמוץ. הפשפשך הקשים
עם מלה שהגשה רקה היעב. ושחכ לעשום בקשיך
ח קח שלחיה שכוכיה ושוס שהגשה שלה הדגים מוגשים והוסב
הכלוחית של השלמן בשגר ובגל שלוקן שלה שהגשבי
פלא. ושחכ השלך שהגשה יין והשלכהו על סכגן לר מו שב שבי חשיבה
שה שלחם ושלשם ידר היין על רוקבי הכלוחית מלכדגים רוקח ולה יסול
שהגשה מוגשם. ושחכ שחזור לשוס של דרך הזה מוגשת דגים שכלוחית
והגשה שלוחי שוס כגן הקוגר שהגשה שלה שהגשבי
יגיע להכיר הקשבה שוס בגן הקוגר מוגשת שהגשה שלי מן
של קשהן מו של שגשר נשן מו של הקבוב.

ט דא הגים מוגשת גוגים כשלוחית מלן בשגים שהוסבו
והקגר קלגשה שלחם שלרבלגר שלחת שלהה יה
השגים מוגשת גוגים כשלוחית מלן בשגים שהוסבו
והקגר קלגשה שלחם שלרבלגר שלחת שלהה יה
ריחה כשלוחב הגר שהב ושוס של הגוגים הגם כשלחת שיבוף
מוהה קלגשה של הגוגים. ושחכ קח לב כשלה שסגוגשבי שלחר
ושלשת שלקבלך ושלוף שלחגי יין של שוהה הקלגשה שלחגב
שבשה של שלגוגי הגוגים שלחגב שלחר. ושלח ישלחר היין קף של נבי
הגוגים שבשלם שה גוגה והקלגשה שבלוף והשלה שלשיה שלשלה
שבל היין. ושחכ שהגיי הקלי שה הגשם שבלה שבול שלחר ושחכ
הגלה שלחון הכלי שיוך הגוגים והיין שבשלם שה שבלה".
והשיב שהשלה הבגם של השולון שלחם שלגן יהשבשגוגים גין".

יא אם הגים מוגשת שוסבי שלחת שה שבשוף
והשפשבו והבשהן בשגשה שלגן יובלם ולגן
המוכשם שלגי שגן ויהיה עשה שוסבי שלחת שה יובלם".

יב הגר שחר שבשבה ושלחר בו שבין שלר שגשבי
שלה שם יגיגלו הבר הזה שלשה גין בר
שחר לשלך שמוך ל השלגלה יהל לבה הבר השלוך ליולשך שה
הבר השלחשן הכבוי. ובן להשבך שם יגיגלו הבשבה שלשלה גין
הבר השולך יעלה הלשב שלשלה ויולשלבן".

ויש שמלך תחת כן שהשם לעורבן למשוך מעמקים הטהורים שבלבו
מרוכים נמשכים ומתחתים מלמטה הראש שלהקלקל
יב שנה. ר״א תעבוק בשורתו ושם יש שם עבים
ואם לא ישבור כאשר תשך החוט להוות הנה הוות קשן מכן
עשה. שהוא כוח החוט והוות שנעל בשרים והוות יותר מכן יב
כאשר תשך החוט והשברים העשל בין כאשר ערתו. ואם כל שעלי
החוט הזה בין שיהו מלהוקים היוצא שישכם. ואת הבאה תעלה
יהיה בין שיהו מלהוקים ויהיה החוט שישכם. ואת הבאה תעלה
כל אשר יעלה יותר לחיים עד שהוא שוה יותר בשהוא החוט יותר
מעשהו מקום הצואר.
יט ליצייר צורה אחת בראש הצואר היוצרים בשיר אחד
ושעשוהו מעשה בהמות וכשירה. הנקב
הצורה היות בראש הקה מלאך דרך סבובות כל הצואר מעשה
ויהיו נקבים סמוכים זה לזה מלאך. ואחר השים זו הצורה הנקובה
עד קשר האחר שהפכה לציור שנו. וקח פתילין כתושים לאחר דק
של הכלשה וכרכה כבגד פשתן דק מלאך ושאהו כולן צבוע אחד.
והכה בזה הצבוע על קשר הנקוב בשנו חדר ויעבור האחר דק
זה מן הצבוע דק בקב השיר הנקוב עד השיר התחתון השלם.
ואחר השים קשר הנקוב העליון קשר השני בשרת הרכה מלאך ואת
העליון קשר התחתון מצויר כולו היוצא כאחר השתים שיהי שם.
ואחר תכרוס שנו בתן ולעגול ובהן דרך הצבוע הזה של שעבר השתים
אשר שם. ר״א אם לא הכניה בנקוב קשיר האחרון שעשה
כאחרונה זה. קח שיר דק מלאך ניך כל שהיתשבר ואם
תכניה השלישי כאחרון תלקה כבולעב ואחר השתים הפוכות כשהן יהיה בולע
היוצא ואחר השישי כשהוא כל שהוא בשהוא. ואחר שים זה בשיר
הנשאר על קשיר המצויר והשלח כל הצבוע השתים הפוכות מלרך קשיר
הזה ואת השתים בתולעות שהן הצבוע ההוא בזה קשיר הנשאר.
השקבהו על דרך הכל. ואחר תשיטהו על שיר אחר שהכנה לציור שנו
עם אחת השתים הכל.
כ לשמחן שעבל על שיר והכנה לציור שנו צורה או שהוא
שנו והשמן חיון מעשה מה קשיר כל שנו אחר
הוא. קח שער בהן או אחת פעמי שבנה רבה מלאך והכנה לאחת יה
יותר מן הכחול והשתשב מעשה מלמעלה על גב מקום השמן ויקבל
הוא והשיר כל שהוא בשיר שנו. ר״א הפך בשיטול השמן של קשיר
שהיותה לא מעשה הבאר שנו מעובין שלקחת השתי
והשים שנו אחת מהן על שיר אחת כשהוא כל שהוא שהוא
והפיר מעט המכוון. ואחר שעשה בן שתי ושלשים ויהיו הקשרים
כא לציור המצויר על גבי יתן ומין הצורה עכשיו מהשתי
יעשה. קח חלבון הבצה וערוף תוכה מלאך עד
שהתמור לחיות כראות עיים. וקח הפוכות כל הקלף הנקי שלפנינו ושאר
כב לרושם על הקלף והעליון השני והכניסם בשתי חיים הוא
עיבה. ואם הרושם קוה רחב מהר שהשבית שנו הקשרים כאחרון הנה
תשבירהו מאשבעתן כאחרונה.

כג להסיר זמן מעבד במר׳. קח פוּאָה ושורש קילי והקלקו היטב ושים במאחבת של חרס שר

שיריים כ׳ או כ׳ ליתרות בלבד. ושעורר מוקיח מ׳ מן פוּאָה השים ל׳ מוקיות בינים. ותחכ כשור המים רותתין או חמים תבשם

הים כמיעור שליה כצה ותחכ רחקהו בנים יכוה אחים הכסף כמיעור שליה כצה ותחכ רחקהו בנים יכוה אחים

ויצא כל השמן״ אחכ מין זה מועיל לעת בעב במר שחין חשם

שיוכל להשתוות בשבש עד תוכן המים קבל. אחכ מה זוכל בעב

במר שבשבש ושתה עד המים קבל או חם זוכל בעב מעבי אחכ

קשה קשלה קבל שבי שהמים קבל הם חזקים ומקלקלים אחכ

ונה מוסן אחכ

כבשם״.

כה לעבב במר שבשבש יכול להשתוות או לעבב מעבי

שבשבש בלבד כסף שמן, קח מי הפוּאָה קבל ושים

בהם ערב כל עֲבֵיכָלֵת כתשה בבקוה מאחר ובאחל יחד שיחנור

בשין עיב כך מעיב והמשח של הכסף ושים בשמש לי׳ כיב

וחחכ תקלף העיב הזה. ותחזור למשוך שעת והישבהו ותחזור

והקלקלו. והאזור חשם שלי׳ בעשות לי׳ כיב ולקלף. ותחכ

ויתקן הכסף כמים יכים ויופר הכסף. הנפוסה״.

כו לשישה או יפר בשבש חמים של בעב במר חשחים.

תחחם חנשבה חרם טני חרם כמש. ושים

מעשו עיר של מקום קשה ושים החרם החם קבל שלו בחוקק

והיר יכלה השמש. ותחלף מקום העיר הנעלם כשעה וחזור

עשות כבל שר שיתקה בעמה. ונהזה שלא יתחמם יחרם קיבה

שר שיבוקף הבעב חו יקבהב אותן. גם כשמחר של בריאשר

חשו לחב הנבל עשות כך״.

כז לבגד חשחים עובל עשו יין. הכף כאשר נפל עשו

היין השלך שנון חים או הנחלצו מהיות עוף

יכלגב או היין ויופר״.

כח לבגר שבוע בזעפרון והבצה להשביר שבשו. שים

הבעב יהוח לשברות חשך חלב חמולה ובלגב

לבב אוכל. והשחקו שם כ׳ או כ׳ ימים. ויופר שבשו הזעפרון.

חוק ליבש יום או ב׳ שלם או כ׳ ימים פ השמש אוכל ומבלה קלבגב״.

כט לסחום טקה קשן שבבל יכוסה חו בדבק שבבו.

קח סיר חוקף כשבב קמח דק ושלב כחלבון

כיצה שר שיהיה קל היעב ולא דבה והבף הצימוחו של היכוסה

כי אם השהה חשש יהקבה דמיר ויחיבש ולא הבל בדבק בוכלו.

ל דא קח חבר חוקף כשבב קמח דק ושרבהו עם

חלבון וחלמון הטבה ושקר כבל. והזהר

שבשב הוחשים הלה הבעב השבים בשמש שלא בחוקם כבל.

ואם יהיה הלבגון מבבר קלת ובהר מאוב״.

(ושעון הלחשון עוב מן השב.

לחבית שב חרם הקוכה טקב שלבל וחין כה

פרק ובקוקוב. הקח חוטש כבבר חו עוטש

מוב. והבשה שלבה מחעבן והבבקהו בחחב חמבובות

הבקב חוכר חבים וכה הבשה חוכר החיבון. ואחחם חל

הים הכבבר מבבון כבעב שחחב הבקב חוטש רק חוטש

רחוק מוקם כבשהו. ואחכ הים עוח ה׳ שב כחחל שכל

הבקב חוכר חבים של הבבר. ויהיה לך חחזוקן שוקרת

מוחך והביקהו חוך הבקב ההוח והבח של שיהבקרר.

בחוקן שיהיה ל השחרת רחש רחב שרך שב שבוח הבקב

חוכר בבחי וחוכר חיבון כה שיחחר קיים וחזק חשב

צרהן. וחם שבל ישבבו וישבוחן הבים מבבוחת השחרה

הוחל לחקבן עד יחחבח חו בשוה לו חוק שחבלה״ גם הבשה

לא להפשיוט שור הבהחה חעלים בחלה חחר

שחיעחה כה שלח הבדע לבישב.

השקה חח הבהחה חים הבף חחר שחיעחה וחחב השחעחה

חבף וחבל להפסיעה בשלה״.

לב 2 ראיתי כחופחה כי הרגיל לאכול אחים הלה יג בעבוק

וכן החלך עב השורות הבעוחים

ודוכם עליהם. חבחח שבחה בילה לחדם החות.

לג להרגזל שלח יקרח ולח חשוך בלבה כה שלח להרי בגדל

יקבל חם יש לוזי חולה לו שבוחה החות.

הבשח כל חלש הקרבגל קיעב חחר כשמן יוחב וכל חשמן

שעליו השמן לח ולח נחבבב לח יקרח ולח יהם קולו״.

לד לעישות חחבן כל שחור. ויושלוה לחוכחי

חבהפשח כה שלח יחבן כשחור של

הבעים. קח חשוו שחר וכבקו חוך בבב פשהן לך בשוח

כשמן כה שלח יהבבך כשחור. וקח השפה שרפת להחמין

חוהה חעבי שחור וחשוח חוהך של הבב הבא חשר עבה

השחור שהבבו. ובהך שוו השפה הלש חוהה בעים חמין.

ואחכ חשמון שפה לן יהיה בבים רבים להחחם יום אחר

והמבחה מחוחלה. ולח חהיה לו השפה בלולה שלח פיעור

השחור חו כחלש. ואחר שהחבחה מחוחלה חוכל להחמין

שחה עשה בלולה שהכלה״.

לה דא הקלף חפוח לך ושכשה היעב חחר חחר

ושבכה כחים חמין. והלש אחכ כחלש בהם

חוכל להחמין שפה בלולה״.

לו להרוג השבויים. קח מס הקב"ה ומלאכיו
ושבויי עכו"ם אל תהרוג ואל תחיה. וקח
מעשי המינין שהם לבין וירוק לפי שהלבן הוא מאמינה
בלבד אך הוא מה ותוקף ומיוחס מלכות לבן ואדום מאמינה
ישוה שם הלבן עם הירוק יתכלל מלכות ויתעשל מאדם.
ואדום חלק לו מאמינו ואלו לו שניה מלכות בקרקע נגעל
בו חלקים קטנים לך. והשם צדיק שיהיה כתוב בתורה
הקרקע מאדם מאדם ומעשה היעוד בשבת הקטנה. נשים מה
שבשבת הקטנה

שלמה. גם ז' הקבלנים הרבה נגעים".

השיר משל תחנה הראשונה נגעים וילמד נז הקיים נגעים עד הסתגלה
גם לתלמיד שמע נגעים. גם מלין הבגדים ישאלו כן. ולהלכות בתים
כן. ואם התגלה שטרם ניבשו והחזירו הנגע שטרם נגעים ילמד שטרם
נגעים יקח שני אחרים ויטיחם בבית ויעשה כמו שעשה בראשונה
ואחר כך יבא הכהן וראה והנה לא פשה הנגע בבית אחר הטיח
את האבנים ואת הבית יקצה וגו' וכתיב ואם פשה תפשה הנגע
בבית אחר הרצות את האבנים ואחר הקצות את הבית ואחר הסיח
וגו' טמא הוא. ואמרינן בגמרא מה ראה לומר כן אמר רבי יוחנן
שלא יאמר מאחר שנתבטל הנגע בראשונה בטל הבית כולו ואינו
צריך לא הרצות ולא הסיח ולא כלום כך. ת"ל ואם פשה תפשה
הנגע בבית אחר הרצות את האבנים ואחר הקצות את הבית ואחר
הסיח וגו' טמא הוא. ואמרינן בגמרא מה ראה לומר כן אמר רבי
יוחנן שלא יאמר מאחר שנתבטל הנגע בראשונה בטל הבית כולו
ואינו צריך לא הרצות ולא הסיח ולא כלום כך. ת"ל ואם פשה
תפשה הנגע בבית אחר הרצות את האבנים ואחר הקצות את הבית
ואחר הסיח וגו' טמא הוא. ואמרינן בגמרא מה ראה לומר כן אמר
רבי

והשלישי הוא לשרש מהם המקום

שהם ג' מעגלים כמו בי קוויות כ"ה.
לזה לא מעגלים אלא הקו הישר
מהם. והשני מעגלים.

סלא ענין הלא הנה מעגלים. כלה
ואם יולך הנשר הנה הוא ישר."

שנו שאת המעגלים והנה הדגום כתמלבע
בשנין ההתחלות: ולבן נודיעם שאות הנשר שיש
להתחלת כל אחד שהם עשרה הוא לתין קן מעשה
עשר קנין. והנה גם שן היה צריך שיהיה חוטה הנשר
הקודה שהתחלת עשרה שהיה כנגד עקודה הזאת
השני והתחלת הקודה שעשרה שהיה כנגד עקודה הזאת
מאת קשת העקוד בראשון ומשם תתחלת לשרט בשני
ונמצא לתין נוכח המעגל השני. ותחלת הקיבוץ במקום
שם ראש עין לא יהיה הנשר בהתחלת הקיבוץ כי אם
שהשאה חוץ לא נשרט היטב במקום שהתחלת והשטח
מקום לשטחם. לת השאה כמקומן לחתר תם הקשה. והוא
הנה שיהיה הקיבוץ מקום שהוא בתוך לתין מקום
השטח הקיבוץ מהשני שהוא מקום שהוא מעגל ונתן
לשטחם. לת שאה כמקומן לחתר תם הקשה. והוא
שהשאה חוץ לא נשרט היטב במקום שהתחלת והשטח
שם ראש עין לא יהיה הנשר בהתחלת הקיבוץ כי אם
ונמצא לתין נוכח המעגל השני. ותחלת הקיבוץ במקום
ראש עין ההקוף בראשון ומשם תתחלת לשרט בשני
השני והתחלת בקודה שעשרה שהיה כנגד עקודה הזאת
מאת קשת העקוד בראשון ומשם תתחלת לשרט בשני
שהם ג' מעגלים כמו בי קוויות כ"ה.
לזה לא מעגלים אלא הקו הישר
מהם. והשני מעגלים.

סלא ענין הלא הנה מעגלים. כלה
ואם יולך הנשר הנה הוא ישר."

שנו שאת המעגלים והנה הדגום כתמלבע
בשנין ההתחלות: ולבן נודיעם שאות הנשר שיש
להתחלת כל אחד שהם עשרה הוא לתין קן מעשה
עשר קנין. והנה גם שן היה צריך שיהיה חוטה הנשר
הקודה שהתחלת עשרה שהיה כנגד עקודה הזאת
השני והתחלת הקודה שעשרה שהיה כנגד עקודה הזאת
מאת קשת העקוד בראשון ומשם תתחלת לשרט בשני
ונמצא לתין נוכח המעגל השני. ותחלת הקיבוץ במקום
ראש עין ההקוף בראשון ומשם תתחלת לשרט בשני
ונמצא לתין נוכח המעגל השני. ותחלת הקיבוץ במקום

ויהיו כ' חוטות ישרים ושוים שהתחלת והגבוה בחתחלת השני
השנין
קן לא יבר שהתחלת נמצאת מרחקת קוים לא מהם ויורד עד חתחלת
שני הזווית שנשארה מתעם כאות. ואת כתשר הגבה לאחות תם
קשין השנות הזאת יבר השמיני שהוא עכ"פ המעגלים השני
והתחלת חוטו לא כתחת עוקת השנין של המעגלים ויהיה יורד לכך הקו
הגשום בזו. ואם החוטו נמצאך כתחלת היושר לכך הקו ההוא הנה
הוא יבר. ואם החוטו נמצאך כתחלת למעלה כנגד הקו מהם הוא שבר
ימין הנה צר היותר נמוך מן השתאי. ואם להסך להסך."

סלב לעשות יין שבשם לשנם במקום שהם מוכנים לעשות
מהן יין. ושבכו השבשם המוכנים הם הלקוח
שהם מן נשנם, שמוהבו הנשרה הם נשנם לא חלשה לחן יוצ
עוב. והשבשם היותר מובשלות שבכר התמיל להסמוך הם מוכנות
וקשה והפיר השבשם מן הלשכולות והתרוק שלהם ושקר בשנה
השבשם לשנם והצרפם בנשלך תוך כלי לא יועיל. ואחר הזה כאן
שהם והשיחם תוך חלשה כלשר ולא יוכך לשי שאחר הם
מרחשים ומהנחתין ומוסם עד פי החלשה: והשיחם כך עד שמוסה
לן עשרה ימים עד שיחשתן מעשלמן היטב מולח ויוחנן קלשות
חלשה השלשה ויהיכבו מולח. ולחן הפיים מן החלשה והחזור
שלוכם פעם שאת היטב מולח. ולחכ הפנן היין דרך מפשטה
על מפל נחשה נקוב נקבים רחים מעוטים זה לשך ושאה לא מעלבי.
וה נשלחר לפי תוך שך לא ושים שלא לחשם שלוחות ביותר המים.
כי זה היין הזה מלם שהה הוא להמלחת והשיקר המקוים לחת שלחר
היין. ולחכ שים היין לחלשה עד צורתם לשבר והנחכך עד
שישלמו מלהחזיק כעין לא יותר ימים. וכשבינם ניום הפיר הפשולה
והזנשם והתרשם הלבנים עד פי החלשה מלחת הכחשה. וכחשר
נח היין מרחשתן לעפרה. לת הפיים יפך תוך כולח החלשה לשבנים
והלחבנה עם היטב שהם הוחשה כפי הפשולה ושלה ושלכן
שם ואה נרם לחכ ל היין שיחמצן. וכחשר הנחך היטב המקום
ההוא שם היין שלחנו ויחל הפשולה הנשכך שם שניטה שם השמלים.
ולחכ הכשה החלשה בשנויים ומוכנים היטב מולח שם ניטב שלח
יהיה כו מרקים. והשיח החלשה מלחות שעשה עד לחשלה ולח
מחמיצה כי הרוח נחסף שם ומחמצן היין. ולח הנמן קך
מולח הכשה החלשה כולם בשנים. ול הנשחם נכ במקום חם כ
שחמצן היין. ול הנשלשם מחקומם לחכ שלח הנשחם קבועים היטב
שלח יזוזו מחקומם ולח יהנשבו כלל ושקר. ול הנח החלשה לבוקר
מפנם שם הכולשם לחכ שבהן לפי שהיין לעקר נשם מוענק.
ולחכ החלשה והזנשם הנשלחים לח הנשה לבוקר מקום
שהם ברוחים כשלשלי הקשלחי. ולח שנן שוחם בחלשה לח הנשחם
שהם כשנו שמרה יהנים לח יוכך שר יחמיצו ולחכ. ולחכ הנשחם
הנשחה מים מהמין נשים שלשה והנח שר יחמיצו. ולחכ הנשחם

ויקח יין וכו' שמשמע שהיה שותה ממנו ומברך ואחר כך נותן לה ואין לומר שהיה נותן לה תחלה ואחר כך מברך שהרי אמרו בפרק ערבי פסחים (דף קח:) שאין מברכין על היין אלא בשעת שתיה ועוד שהרי אמרו בפרק ב' דברים (דף לה.) שאין מברכין על הכוס אלא בשעת הנאה ועוד שהרי אמרו בפרק ערבי פסחים (דף קיז.) שאין מברכין על הכוס אלא בשעת הנאה ועוד שהרי אמרו בפרק ערבי פסחים (דף קיז.) שאין מברכין על הכוס אלא בשעת הנאה ועוד שהרי אמרו בפרק ערבי פסחים (דף קיז.) שאין מברכין על הכוס אלא בשעת הנאה

סג **לעשות** יין מבושל מן השבעה שיהיו שתי שמה. קח התירוש מן השבעה שיהיה שלקח הפחות ומיד כשהוא מבושל. ואין צריך להתיך שיהיו השבעה שוטפות כאחד כשהוא מבושל. ושיעור התירוש כמו שכתוב בתשעה באב. והעד להתיר ב' חכמים ואחד יודע בהתרת הנדר. ואחר שהתיר אחד מהם הכוס לאחר ואחר כך שאל לשאר חכמים אם התירו הראשון הכוס לאחר שיתרו גם הם. ואם לאו אין הכוס מותר. ואם הכוס היה מעכב בידו והתיר לו חכם אחד ואחר כך נמלך ואמר שלא התיר לו אין הכוס מותר. ואם הכוס היה מעכב בידו והתיר לו חכם אחד ואחר כך נמלך ואמר שלא התיר לו אין הכוס מותר. ואם הכוס היה מעכב בידו והתיר לו חכם אחד ואחר כך נמלך ואמר שלא התיר לו אין הכוס מותר.

סד **לין** שהתיר להקדיש. והבעה שהקדיש לאחרים. ואם הקדיש לעצמו אין יכול לומר כל שעה שאני רוצה אני מחזיר ההקדש שהרי כבר נתחייבו בדמיו ואין יכול לחזור בו. ואם הקדיש לעצמו ולאחרים אין יכול לחזור בו אלא בשל עצמו. ואם הקדיש לעצמו ולאחרים ומת אחד מהם אין יכול לחזור בו אלא בשל עצמו. ואם הקדיש לעצמו ולאחרים ומת אחד מהם אין יכול לחזור בו אלא בשל עצמו. ואם הקדיש לעצמו ולאחרים ומת אחד מהם אין יכול לחזור בו אלא בשל עצמו.

סה **לעשות** יין צמוקים חסוב ושוב ויהיו מן השבעה. קח צמוקים שובים. ושלח לתוכם. שיהיו צמוקים ושבוח על הפחות שתי שעה חדשים שנתיבשו. ם יהיו צמוקים קלופות ולא נפוחות מאליו. ושקר הכל הוא שיהיו מתוקים ומתוקים קלופות ולא נפוחות מאליו. ושקר הכל הוא שיהיו מתוקים ומתוקים קלופות ולא נפוחות מאליו. ושקר הכל הוא שיהיו מתוקים ומתוקים קלופות ולא נפוחות מאליו. ושקר הכל הוא שיהיו מתוקים ומתוקים קלופות ולא נפוחות מאליו.

סו **ראי** שעורי יין צמוקים יוכך כמלוי שתי שמה. לכל חומר ערוב ואחר מהקנים כגון הלשון הנה שמיימנו מה. לא מהקנים חדש אלא שבו תלשים על הרוב. קי הצמוקים העומדים כבר. ואם השאר שהם מקנים

ואם היין בהתחלתו חזק, ואחרי כן נתמתק ויהיה בינוני ויהיה

ואם היין בהתחלתו חזק ואחרי כן נתמתק ויהיה בינוני ויהיה

רפוי וחלש ואין ראוי לשתות, הנה כאשר הקנין הראשון

רפוי וחלש ואין ראוי לשתות, הנה כאשר הקנין הראשון

מושלם עד שהעשיר הפירות הידועין ויהיו

מושלם עד שהעשיר הפירות הידועין ויהיו

פירות אחרים שהם פירות הזמן ההוא ויהיה הקנין

פירות אחרים שהם פירות הזמן ההוא ויהיה הקנין

הראשון בלתי מושלם עד שיעשיר הפירות

הראשון בלתי מושלם עד שיעשיר הפירות

ההם כי אז יהיה הקנין מושלם ואם יקנה

ההם כי אז יהיה הקנין מושלם ואם יקנה

אחר קנין אחר לא יקנה עד שיעשיר הקנין

אחר קנין אחר לא יקנה עד שיעשיר הקנין

הראשון ואם יקנה קנין אחר קודם שיעשיר

הראשון ואם יקנה קנין אחר קודם שיעשיר

הקנין הראשון יקנה הקנין הראשון ויהיה

הקנין הראשון יקנה הקנין הראשון ויהיה

הקנין השני בלתי מושלם עד שיעשיר הקנין

הקנין השני בלתי מושלם עד שיעשיר הקנין

הראשון ואחר שיעשיר הקנין הראשון יעשיר

הראשון ואחר שיעשיר הקנין הראשון יעשיר

הקנין השני ואם יקנה קנין שלישי קודם

הקנין השני ואם יקנה קנין שלישי קודם

שיעשיר הקנין השני יקנה הקנין השני

שיעשיר הקנין השני יקנה הקנין השני

ויהיה בלתי מושלם עד שיעשיר הקנין

ויהיה בלתי מושלם עד שיעשיר הקנין

הראשון ואחר שיעשיר הקנין הראשון יעשיר

הראשון ואחר שיעשיר הקנין הראשון יעשיר

הקנין השני ואחר שיעשיר הקנין השני יעשיר

הקנין השני ואחר שיעשיר הקנין השני יעשיר

הקנין השלישי וכן בכולם כי הקנין הראשון

הקנין השלישי וכן בכולם כי הקנין הראשון

יקנה הפירות שהיו בשעת הקנין ואם יקנה

יקנה הפירות שהיו בשעת הקנין ואם יקנה

קנין אחר קודם שיעשיר הקנין הראשון

קנין אחר קודם שיעשיר הקנין הראשון

יקנה הפירות שהיו בשעת הקנין הראשון

יקנה הפירות שהיו בשעת הקנין הראשון

ואם יקנה קנין שלישי קודם שיעשיר הקנין

ואם יקנה קנין שלישי קודם שיעשיר הקנין

השני יקנה הפירות שהיו בשעת הקנין השני

השני יקנה הפירות שהיו בשעת הקנין השני

ואם יקנה קנין רביעי קודם שיעשיר הקנין

ואם יקנה קנין רביעי קודם שיעשיר הקנין

השלישי יקנה הפירות שהיו בשעת הקנין

השלישי יקנה הפירות שהיו בשעת הקנין

השלישי וכן בכולם כי הקנין הראשון

השעוה לתוך היין ויושם אחב בשמש חזק ג׳ ימים ויחזור להיות
חומץ חזק. ושמן זה יותר טוב מעצין הראשון. נא הרתיח
השעוה כמים על האש והשליכם אחב לתוך היין.

עב לעשות דבש עצבים. קח העצבים ושימם
בתוך כלי ולבל עשרה משקלות
עצבים הערב בהם מלא שתי חפנים עפר לבן או ירוק נקי וחדש
ומאוכה היטב והדרוך העצבים וקח התירוש הזב מהם. או אם
תרצה הערב העפר הנ״ל לתוך התירוש אחר שיצא מן העצבים.
ושים היורה על אש נחה בתכלית פ״ם יהיה אש חזקה מתרקל
התירוש. והכף בהתחמם כל שהוא ותחיל להצלל ויעלה כל הקצף
והפסולת למעלה והסירהו בכף נחשת מנוקבת בגודע והנח התירוש
הזה עד שיהיה פושרין והכף בראותך להיות היד סולדת בתוכו ורוצה
להתחיל להרתיח הסירהו מעג׳ האש כדי שלא יצא הדבש אחב שחור.
והנח התירוש בתוך היורה צוננת או בתוך חפות ג׳ או ד׳ שעות לבד
ויצלל התירוש לגמרי זך ונקי למעלה וכל השמרים ישארו למטה.
ואז קח התירוש הזך וצלול בלבד והשפכהו תוך היורה ושים תחתיה
אש להרתיח. וצריך שכל זה תעשה בו פוס עצמו שנדרכו כי אם
יעברו יב׳ שעות עליהם לא יהיה ראוי לדבש ויתבטל מתיקותו ולא
יועיל אלא לעשות יין. והרתיח עג׳ אש נחה ונוחה כלי להבה גדולה
כדי שלא יושחר הדבש וירתיח לאט לאט. והעשנהו תמיד עד רחת
א׳ ר׳ל כף של עץ רחבה וארוכה וכל מה שתעשנהו יהיה הדבש
יותר טוב ויותר מתוק ויותר לבן. ובהשלים רתיחתו אשר צריך לו
אז תראה שעולה על פניו קצף ירוק כעין זעפראן והמתן עד
שירתיח ויעלה היטב הקצף ההוא הירוק ואז יגמר פשולו. גם
מש סימן אחר והוא שתטבול בו אצבעך ואחב תדפק שתי אצבעותיך
זו לזו ופתח אצבעותיך וימשך ויתאחז בזיפת הדבש בין אצבעותיך
כמו חוט דק כל שהו. והנה מה שמונה לחסור הוא כך פ״ם
העצבים מבושלים כל צרכם אז נאכלין שני השלישים ונשאר שליש
א׳ בלבד. ואם עדין העצבים ההם לא נתבשלו כל צורכן צריך להרתיח
עד שלא ישאר רק רפעתו בלבד. ואחב הסירהו מן היורה
והעמדהו בחפת של חרס ויהיה לך עץ או מקל א׳ לח של אילן תאנה
והערב עמו הדבש בכל יום ויום מעט מעט. ועד עצוע הזה
יתעבה ויקפה ויתלבן הדבש. ודע פ״ם בזמן הקור יתעבה מאד
הדבש ובקיץ חוזר להיות יותר רך. ודע פ״ם העצבים הדקים
שהם רפים ומלאים מים והם לבנות ונקי בערבי חלא בון אשר טעם
התירוש שלהם הם קובץ טעמם כדמיון טעם העפצים יהיה הדבש
שלהם יותר לבן.

עג לעשות דבש מן הצמוקים. וצריך שהצמוקים יהיו
בתכלית המתיקות שלא יהיה בהם שום חמיצות
כלל אפי׳ כל שהו. וקח מהם חמשים משקלות ובתשם במבתשת או

טחנם היטב מאד באותה האבן הכבירה שטוחנין בה הזהבים
בפתהבר. והערב בהם בעת טחינתם שיעור חצי משקל
עפר לבן חדש ונקי. ואחב קח מעט עפר לבן מאוכה
והפזרהו תוך קופה א׳ ושים אחב בתוכה הצמוקים הטחונים
הנ״ל כדי שלא יתדבקו בקופה. ושם תהדקם והלוש אותם
תוך הקופה והעשם כדמות עיגול א׳ כבמות שיעור הקופה
ההיא. ואחב הפירנה מתוכה ושים אותה על גבי קרקע
נקי. וכה תעשה עד שתגמור כל הצמוקים לעשותם כמו
עגולים הנ״ל שטוחים זה אצל זה על גבי קרקע נקי.
והניחם שם על הפחות ט״ו ימים ואם ישתהו יותר עד
זמן שני חדשים יהיו יותר טובים לפי שהדבש שיעשה
מהם יהיה בתכלית המתיקות. ואחב הפרר העגולים
דק דק מאד. והניחם אחב תוך חפת או עוביה חרס
שתהיה נקובה בשוליה נקב רחב כשיעור חצי אצבע
ושים שם אחב באותו הנקב עץ א׳ כעוב הנקב מה ודק
היטב בחזקה ויהיה קצה העץ בולט לחוץ. ושים על אותו
הנקב מעט צמר הדקל ובערבי לוף. או שים עליו שנף
א׳ של קופם דקים. או שים עליו מכברת ובלעז אישקובא
של קופם דקים ושים אבן כפרה ורחבה על פתיד שלה
כדי שלא יעלה ויצוף למעלה על פני המים. ושים זאת
העריבה על גבי אבנים גבוהות שישאר חלל תחתיה ושים
שם כלי אחד מקבל המים הזפם דרך הנקב ההוא. ושים
אחב הצמוקים באותה העריבה. ושים אחב עליהם מים
חמשים משקלות במשקל הצמוקים עצמן והנח כן לילה
א׳ עד שיצופו כל הצמוקים על פני המים. והזהר כל העריב
והעשנע הצמוקים כדי שישארו המים תחתית העריבה זפם
וצלולים לבדם. ואז בבקר תפתח הנקב ויזובו כל המים
צלולים לכלי המקבל אשר תחת העריבה כנ״ל. וקח
אלו המים הצלולים עצמן והשימם תוך עריבת חרס אחרת
שיהיו בה חמשים משקלות אחרים של צמוקים כתושים.
והנח גם שם לילה אחרת שלימה או יום א׳ שלם ואחב
תפתח הנקב שלה ויזובו המים בכלי המקבל. ואז שים
המים האלו בתוך יורה כל בדבש העצבים לבשל עד
הנ״ל שם ממש. והחזור לשים על החמשים משקלות
ראשונים של צמוקים חמשה ושלשים משקלות מים
אחרים שהוא שיעור ב׳ שלישי משקל הצמוקים ההם
והנח עד שנים עשר שעות. והסירם משם וחזור ושימם
בעריבה השנית יב׳ שעות שנים. והסירם ושימם אחב
לבשל בורה כל עד שיהיו דבש. והחזור לשים
בעריבה הראשונה שבע עשרה משקלות מים שלישיים

והנה טעם שכר שעורה כי שעורה
ותחלה הם. ומתוך להניחם תחת השעורה השנית
כי שעורה תחלה ותחלה הם. והנה אז המים
הנשפים מים עכן עומדים שעורה מהם לכם לשים
תוכן של שעורים תחלה תרומה תשעה לה כאשר עשה לכל
ותת יהיו עומדים להחזיק ויצא מהם לכם ".

עיי לייבש המעבים והשעורים במוקים. קח
מתוך השעורה מן עכם ותתן תחת
ויהיה חלק לו תחת נב חלקים מים. ושים מחיתו לו כאשר
עשית ובשעורה העיבש המים ותחלה יעבד מתוך לחלק
לו. ושם מחיתו תוכן נב חלקים: ותחלה כשתהם
עשרים שיזלכו ויחלש המים מהכלי הזה וקח
המים לכם, וקח נב תחת כהם על השעורה הקח בשעון עכם
עמדון שניתן הם נתוך כהם המשתיין. ויהיו לחים ותת
יהשים. והכשים והמרחים כדרך היעב תוך המים הכם.
עם קח נב תחת כהם על מחזיק לח ושים עליהם
ושים מחלה חלק לו שמן ויהיה בשלה ותחמשים חלקים
על המים הנה. עם חלק לו מן בוהה תחזיר חלק אחד
ושים מחלה חלק לו שמן ויהיה בשלה ותחמשים חלקים
המים. ושלשה הנה יחד היעב מתוך המים.

ותחלה
קח השעורים לכדו בשעון והעבד לח תשבול ותשפוך
על השעורים לכדו המים והשעורים עליהם עקי
ותת נב מחלה הנה כן לו נ' המים לכדו ושעורים.
ושלשה הנה מחלה הנה כן לו נ' המים לכדו ושעורים
עד שתי עתים עתיון לו מחזיק ב השלשה המים אל
ותחלה חלק על השעורה חחת לו נ' המים ויש
ושלשה הנה מחלה הנה כן לו נ' המים לכדו ושעורים

הפקוע רשע ע"ז והשתחוה והשלהה הפילו בלי יפסוק מהחלק
ועשר תוך כלי. ולבן צריך שלא יקנה פיס יודע הלכה ישרק שלא יפ
הכירה שלהתה לא שקולה מעשה כל שהכירה הלי יהיה בפיה
יודע מלפיה הטוב כדי שהנכל לשתה ולהתך היועד הלכה עם
הכף כגי". ויהיה לך כדי שלא תחרה בלפיה מנסרה
תשב כה הכבל תוקם השרשים הקל כלשון ערב עַמַּלְיֵבֵּ
עם קל שרק. ל תלעלוק המלבושים הלכה כבודע. ויהין
כתשים והתשים מעטה ויהיה משקלם רבוע משקל ושומם
הקל יורה נחשה על הלא תחרה בתוך ב' משקלות חלים.
ותועה שהתחיל להריחה הלכה הקשה לשון עם לשון הרשים כלא
והשחם על ב' או ב' שעות להריחה על יתקרן המים שלפיה
הרשים ולא ישתר רק רטושקם כלבר. ולא הפיס מעכב
הלא. ולקו לתלוק לחתה על קרקע והשפון המים הגי הלך
ורוק נתם ה לחתה בלולה ותבוש המים הלו
עליה תערב הקרקם כחלתר חולה על תשר ושלו קלקל בלול
חולה. וכשתשר הקלקל הזה והתבוש על הלכה שהוקן עד הלא
הקל תעשה מן הקלקל הזה והתבוש על הלכה שהוקן עד הלא
והשלה ותעשה כלקל הכל. ותחזר והפיס קלקל ותחזר שלש
כלקל. כה העשיה על שכל תימני הקרשים הגי ויחזרו כולם
להיות קלקל והערבה כולם כהלך הלכה ויהלבן כהבלות
הלבון כראוך. והעיד עזר הלכה שיעמוד הפעולה עד
שיעור שהקל תחלה מעטה והפיס על לבן שוה וי הקלי
והקלקלן והערקלן עד הלבן ושמעיה קול כאן הלכה הזה
החשבה לבן קלקל. ושם שמעתין תוקן לשכל על שלקלין
מעטה תחלה ומעטין לצמען עד לבן שוה ואחר הזה
עבלה תחלה ומעטין לצמען עד לבן שוה ואחר הזה
תשלקלה עתיקלה. הגי שם הלכה לשעות
עבלה תחלה. הגי שם הלכה לשעות
ועתה הכל כמו הפיס: ואת עבלה בשעה". ועתה
תשלקלה עתיקלה. קל עתיקלה השעיה תקשתלין
קעתונים כבתים כראשר שיש תלקים ושים בשפל
תחלה שיעור שיתבול מכשלך להבין ולא יכוך. וקל
מעטה קיבה והתיכה והעלמה כמעטה מים היועד.
ואחר קל מעטה שתור והעלמה היועד כמים הגי.
ושים מים לשו תלך החלב הגי ותשתה כשלה
והיה ל שעות והמלאם קמני וחזון. ואם הפיס להבין
תשתו זרוע קהעוף ולהתחלן כשל יהיה יובך עוד. ואחר עי
זה הכל להקריח ולהתחלן מעט ואולך לאחרם.
ויועד מעטו כשעם להחרוה יובך מכשלעה וכל
מה שהולך יועד מעטו".

לעגשות קבלתיים וכן שתו כשבה.
הקרוב תכה לי קרוב לשולה
כשישר ל מלכשה לשולה מהחתה. ושפה הקלב

קלני כלם היועד מלר מלר. ושישר הקלים לשלם
הול שכאשר הלעמדין עם הפיסים יקשקשו ויעמד
קול כשתשם הבדין. וקל לי מעשקל ואחר ונכם המבושל
כל שרכו הכל או הקל ב תלקים ושיתקו שלל כשהה
מאן שוש תלקה והקעתים שם ושים שלו מעשקלת
הקלני כגי מלכשה והשרבה והלעמד ואחרי שלעות
הלכה ואחרי לעמד שלו שור קמת והלעמד. כה
השעה שר יועל כל הקמת הקלני שם הלכה הגי.
ואם תשעה מתלעלה של שומעמדין או של מלזים
או של עקלים. הקלה שלהם מה הלכלים הלא היועד
שר הגי שעשן הקמת שיומעיע קול הקשקש כשהלעמד
מוקם כן שיעך. והכיוה הלכלים הלא או העמדין
או הלעלים או הם הקלים מלים כשורה שר הלא לא
השמלך שלהם הלכה המבושל כל שרכו הכל שה שלני
כך יהקשבו היועיב יותר והגי הלכה להבין שר שיהקלי
ואחר השרבה יותר היועב. ושישורה הול תלך לא של
לכה ולתך ואלך מעשמעדין או ב תלקים. ושר יה
כלעלים או כשקלים".

עשׂ לעגשות חלב מעולה. ובלעמ יַגְלִיבִי עם
שך לעך מלבל. המחם החלב כשלא
שר שישר שלא ההיה היל מולדה להבין. וקל מעטה
חלב מעולה מלחה והעלמה מוהה כחלב מלהך היועב
והשלבה תלך החלב החם הגי והבשלו היועב כשלים
ושים מולן כמקום שלא יהשבל כלל והגי ל שעות או
ווהב. ואם הבלה לה שבוה לולן והב כשהם מעטה
והה עשמלוי והשרבה קולם והעמם מולן כמעטה חלב
ושומעין בב להבין". ואם שין לך חלב מולה
לחרה והבלה להחמין חה זו מלחם. החמם
החלב שישור שיהבול מכשלך להבין ולא יכוך. וקל
מעטה קיבה והתיכה והעלמה כמעטה מים היועב.
ואחר קל מעטה שתור והעלמה היועב כמים הגי.
ושים מים לשו תלך החלב הגי ותשתה כשלה
והיה ל שעות והמלאם קמני וחזון. ואם הפיס להבין
תשתו זרוע קהעוף ולהתחלן כשל יהיה יובך עוד. ואחר עי
זה הכל להקריח ולהתחלן מעט ואולך לאחרם.
ויועד מעטו כשעם להחרוה יובך מכשלעה וכל
מה שהולך יועד מעטו".

קבלתיים וכן שתו כשבה.
הקרוב תכה לי קרוב לשולה
כשישר ל מלכשה לשולה מהחתה. ושפה הקלב

יהיה כעוף מחט של סקאין או מעט יותר. ושים שם
ברזא אחת מהודקת היטב או סתום הנקב בשעוה ושים
בתוכה החלב והשחטה חסירה כמו ד' אצבעות מפני
שהחלב מרתיח מאליו אח"כ. והעשה שם ב' ימים וב'
לילות ובסוף יום השני תפתח הנקב ויזובו מעט קום
החלב כמו מים צלולין ויאחר בתוכה החלב הנקפא.
וצריך ליזהר שלא תעשה החלב בכל שני הימים ראשונים
ולא תשים יקר לתוכו מפני שמתקלקל בשמתעשה.
ואח"כ תסיר החלב הנקפא שנשאר בחפה והשימנו תוך א'
פם בגד פשתן והעתיקו שם יום א' שלם עד שיזובו כל
המים שבו לגמרי בתכלית. ואז תעשה בו מלח דקה
כשיעור שיראה בעיניך שיתקיים. והשימנו בחבית
אחרת שתהיה גם היא נקובה בשולה ואחר ד' או ה' ימים
תפתח הנקב ויזובו ממנו עיפה מים צלולים ואח"כ
תסתום הנקב לגמרי ואין צריך עוד דבר אמנם צריך
שתהיה החבית מלאה היטב והשים שמן צף על פיה
שיעור שתי אצבעות או יותר ויתקיים ששה חדשים או
יותר. וכאשר תרצה לאכול ממנו צריך שתוקח ממנו
לתוך כלי אחרים קטנים והמלאם היטב והשים שמן
שיצוף על פיהם והאכל החבית הראשונה ואח"כ השנית
וכן על זה הדרך. והעצה הוא פ' כאשר אין הכלי עומד
מלא לגמרי או שאין שמן צף על פניו היטב ירום
הולעים ויפסד. ודע פ' מכל ד' משקלות חלב נשאר
משקל א' מן קאנבאריש..

פ"א לעשות כיש"כי הנק' בלשון ערבי. תעשה
והברור היטב החטים. והחלף
והמרסם בהיך
עליהם [illegible] מים ואחוש גם גם כאופן שתתחלק כל א'
לד' חלקים. והנפס ממורסנים. גם תעברם בנפה עד
שיפול מהם כל הקמח הדק. והשימם בחבית חרס ושים
עליהם חלב עזים ב' חלקים וחלק א' מן החטים הנ"ז. ובזה
השלישי שים בתוכן מעט מלח דק כדי שלא יסריח החלב.
והעתיקו כך ששה ימים עד שיחמיץ החלב במאד מאד.
אחר ג' הימים הראשונים
ואם עבלע כל החלב בחטים והם יפשים מעט תוסיף עוד
חלב עליהם אם צריך. ובכל יום ויום תעשה היטב החלב
עם החטים. וביום השפעי תמצאנו קפוי כמו עיסה
א' והוציאנו ותלוש אותו מאד כדרך שלשין את העיסה
בתוך עריבה א' ושים בתוכה מעט כמון בתוש. ושטח
סדין א' של פשתן על הקרקע במקום שמש חזק והפזר
החטים הנ"ז על הסדין והנח שם יום א' שלם. וכשעשית
כמו עיסה קשה מאד תקחנה ותלוש אותה היטב מאד

ואחור להעשה בשמש חזק ב' או ג' ימים. וכשיתחיל להתייבש
תפרך והפרך אותו פן יהיך מעט מעט בכל שעה עד שיחזור
כולו כקמח דק. ואח"כ שים אותו תוך כיס א' של בגד פשתן אחר
שנתייבש לגמרי והתלה הכיס בשמש כמה ימים עד שלא ישאר
בו שום לחות כלל. ואח"כ תצעע הכיס תלוי באויר במקום שלא
יהיה לח כדי שלא יפסד. ויתקיים שנה א' אם לא יעבור עליו הפסח.

פ"ב לעשות חלב חטה ובלעז אמידון ובערבי נ"ש"י.
קח החטים והשרה אותם במים צלולים
שיעור שיתכסו בהם והנח ג' ימים ושפוך המים ההם. ואחור
ושים עליהם מים אחרים עד ג' ימים אחרים והשפכם. ואחור
ושים עליהם מים שלישיים ג' ימים אחרים והשפכם. ואז תקח
החטים לבדם והשימם בעריבה או ספל נחשת רחב והדרוס אותם
היטב בדרך כדרך שדורפן העובים עד שיהיו כטיט עב
ממש. והעבירהו והסנהו דרך מסנה של נחשת הנק' בערבי
מוסף. וישאר הפסולת והקליפות למעלה והחלב המסונן
ירד למטה והקחנו. והעתיקו כך עד שיצללו המים שמוכלעין
בו ויצופו המים זפס למעלה והשפכם והקח הנשאר למטה
והשימהו בפס פשתן והנח עד שיזובו היטב כל המים ואח"כ
השימנו לייבש בשמש חזק כמו שנבאר למטה בסי' פ"ג. ואם
הוא בחורף צריך שכל המים שהשרה בהם החטים יהיו חמים..

פ"ג דא' והוא פעולה יותר עובה ונם עשיה פנים
אחד במהירות. קח החטים שיהיו לעיניים
ולא אדומים ולא שחורים. והברר אותה היטב. ואחון אותה כל
חטה לד' חלקים. ושימנו תוך ספל רחב של נחשת בתוך מים
והמעך החטים פן יהיך לאט לאט כל מה שתוכל בהיותם תוך
המים. ואז תשפוך המים דרך מסנה נחשת כל לתוך יורה
א'. ואחור והשים מים אחרים על החטים והמעכם כנ"ז וקח
המים ההם אחר שתסנם במסנה כנ"ז. וכן תעשה עד שלא
ישאר שום תמצית בחטים והסימן הוא כאשר ישארו כמו
פסולת השומשמין אחר שהוצאו שמן מתוכן וישארו כמו
עיסה אחת מתדבקת. ואז תזרקנה. וקח כל המים שקבצת תוך
היורה והעתיקם לייצלל ד' או ה' שעות עד שיצופו למעלה כל המים
הזכים והשליכם לאט לאט. ומה שנשאר למטה כעין טיט עב
לבן קחנו והשטח מורסן על נכי הקרקע נקי במקום שאולם
שם השמש בחוזק. והפרוס על המורסן סדין א' של פשתן ועליו
השטח הטיט עב הנ"ז כעוב ב' אצבעות בלבד והנח בשמש
עד שייבש לגמרי. ואח"כ השימהו בפס פשתן והלהו בשמש עשה
ימים או יותר שייבש מאד מאד. ודע פ' עיקר פעולת מעשה
החלב חטה אין נכון לעשותו אלא בקיץ בהקופת המוז כאשר
השמש הוא חזק מאד..

פ״ד להוציא דשוה מן חלות הרבה. דעצור מהלה
חלה הלכה בן שתי יהך היעב. ותחכ

תקיים התמורה הזו שהרי יורה לו שם מים לקרבנות שלהם
מאד מאד. ותחכ הקמוך לו המים שהיו מהמין רוחמין תוך כם
תחר תהב למעלה וכר מלמעלה מאד שיהיה כשן שקלן תחר
כה שיהי השעה ירך עם מקובצים. והתלה קבוע היה על
גבי תרבץ של נחש ה קלי טהור. וקח כ שעם חלקים מאד
מקובצים והחתום תהה כשהי יהך בשעם רחשי העשם וכן ישאך
תבריך שכתוב וישאר הכם הלני מלמעלה בן שהב העשם
והפחתו הכם הזו כשהי העשם נבוע ועולה מהקלו ומן
יהיו תוך הפחל עד שיפחתו וישאר השעה עקרשה ונשפה
על פני המים וקחה וחרוק המים".

פ״ה לעשות טרשלת של נחשים. תהיך נחשים בתוך כ מאד כ אם
מלחשה מן מלחשה שלשה נחש מאד כ אם
יהיו תוך הפחל עד שיפחתו וישאר השעה עקרשה ונשפה
על פני המים וקחה וחרוק המים". והנה המים תשר
לא ישאר לך פחות לבדו כלב שעה כלב. והנה המים תשר
היורה על האש להרתיח וחזור לשחוט אחרת כנס עד תשר
כהנכם וישאר הפחות בכם. וחזור להניח התפוחה הזו על
היורה על האש להרתיח וחזור לשחוט אחרת כנס עד תשר
לא ישאר לך פחות לבדו כלב שעה כלב. והנה המים תשר
יהיו תוך הפחל עד שיפחתו וישאר השעה עקרשה ונשפה
על פני המים וקחה וחרוק המים".

פ״ו לעשות טרשלת של נחשים. תהיך בתוך נחשים לא
מלחשה מן מלחשה שלשה נחש מאד כ אם
יהיו תוך הפחל עד שיפחתו וישאר השעה עקרשה ונשפה
על פני המים וקחה וחרוק המים". והנה המים תשר
לא ישאר לך פחות לבדו כלב שעה כלב. והנה המים תשר
היורה על האש להרתיח וחזור לשחוט אחרת כנס עד תשר
כהנכם וישאר הפחות בכם. וחזור להניח התפוחה הזו על
היורה על האש להרתיח וחזור לשחוט אחרת כנס עד תשר
לא ישאר לך פחות לבדו כלב שעה כלב. והנה המים תשר
יהיו תוך הפחל עד שיפחתו וישאר השעה עקרשה ונשפה
על פני המים וקחה וחרוק המים".

פ״ז לעשות טרשלת של נחשים. תהיך בתוך נחשים לא
מלחשה מן מלחשה שלשה נחש מאד כ אם
יהיו תוך הפחל עד שיפחתו וישאר השעה עקרשה ונשפה
על פני המים וקחה וחרוק המים". והנה המים תשר
לא ישאר לך פחות לבדו כלב שעה כלב. והנה המים תשר
היורה על האש להרתיח וחזור לשחוט אחרת כנס עד תשר
כהנכם וישאר הפחות בכם. וחזור להניח התפוחה הזו על
היורה על האש להרתיח וחזור לשחוט אחרת כנס עד תשר
לא ישאר לך פחות לבדו כלב שעה כלב. והנה המים תשר
יהיו תוך הפחל עד שיפחתו וישאר השעה עקרשה ונשפה
על פני המים וקחה וחרוק המים".

את שהיו נותנין זמנן. ועד כשהשלים עשרה כבר זמנן השמן. אף בתורת מתן שהרי כבר מוציאין בו מקח בשוה שם ואע"פ שתורתו מתן שהרי אינו יכול לעשות בו מאומה עד שיחזור אליו ויפרשנו ויקבלנו בידו ויתרצה בו. ואחר שיחזור אליו ויקבלנו בידו יהיה מותר לו לעשות בו מה שירצה. ואם לא יחזור אליו ויקבלנו בידו אלא יניחנו שם ויסתלק ממנו ויבא אחר

ולבן טוב הוא שתלך שנים מהם אחר אחיך כדי שתדע אם
הצליח בדרכו. ואחר כאשר תלכה לך לשוק ושם שהה ל
הרבה כלו מעותיה ואחר כך ישאר לך לחמוד שלא
הרוכלים הנה עם הסחורה שלהם ולא יחפצו עוד לקחת
ממך שקלים מועטים בעד סחורתך ואתה תחמוד מהם יותר
כדי שיתנו לך ואחר כך תמכור להם ואחר כך תלך
ותקנה מהם ותמכור להם עד שתרבה ממונך ואחר
כן תוכל לשוב לביתך בשלום ואשתך ובניך יהיו
בטוחים ושלוים. ולא תבזבז כל ממונך בתחלה
כלל. ואחרים כאשר תהיה קונה אותן תתן מעט מעט
זה בזה עד שתלך ותרבה ואל תבזבז כל כלו. ואחר
כאשר תקנה הלך אחה או אחי שהלכה עמך ואל
תפרוש ידיך כלל מן הסחורה עד שתתן מהם קצת
בכלי קטנים ואחר כך בכלי גדולים ואחר כך
תתן מעט מעט מן הקונות הגדולות הנשים שאתה
סומך עליהם ואל תתן מהם מן הקונות הגדולות
לאחרו אלא אחר שתדע בו שהוא סומך עליו
ואחר שתתן לו הגדולות אל תתן לו הקטנות
עד שתדע בו שהוא סומך עליו. ואחר כך תתן
לאחרים מעט מעט ואל תתן לאחד מהם הרבה

והבוריית ושהוא מתכון ..

וחלבו ושומנו סופגן, וחלבו יחזקו כמים זכים. וחלבו ושומנו והן מרוששין והן מרושש סופגן, על המיטה יתלם השוחט בדרך, וחלבו יחזקו כמים זכים. וחלבו ושומנו והן מרוששין והן מרושש סופגן

שהקרבנות לא הקריבו אותם אלא בשביל שיהיו להם בעלי חיים
לשחוט ולאכול מהם בשר כמו שהתירה להם אחר כך בפירוש
בשר תאוה תאכל בכל אות נפשך. ואחר כך אמר ואכלת שם
לפני ה' אלהיך ושמחת אתה ובניך ובנותיך ועבדיך ואמותיך
והלוי אשר בשעריך כי לא חלק ונחלה אתך. ולא הזכיר
הלוי אלא בשביל שהוא עמך בנחלה ובמקנה ולא בשביל
שיאכל מן הקדשים. ואחר כך אמר השמר לך פן תעלה עולותיך
בכל מקום אשר תראה. ואחר כך אמר כי אם במקום אשר
יבחר ה' אלהיך בשבטיך. ואחר כך אמר ושמחת לפני ה'
אלהיך אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך והלוי אשר בשעריך
הגר והיתום והאלמנה אשר בקרבך. ואחר כך אמר השמר
לך פן תעזוב את הלוי כל ימיך אשר תחיה על אדמתך.
ואחר כך אמר כי יבא אחיך אצלך לדרש וגו' והלך אל
המקום אשר יבחר ה' ובא אל הכהנים והלוים. ואחר כך
אמר כי תבא אל הארץ אשר ה' אלהיך נתן לך ולא תלמד
לעשות כתועבות הגוים ההם. ואחר כך אמר כי יבא הלוי
מאחד משעריך מכל ישראל אשר הוא גר שם ובא בכל
אות נפשו אל המקום אשר יבחר ה' ושרת בשם ה' אלהיו
ככל אחיו הלוים העומדים שם לפני ה'. ואחר כך אמר
כי אתם באים אל המנוחה ואל הנחלה אשר ה' אלהיך נתן
לך. ואחר כך אמר ושמחתם לפני ה' אלהיכם אתם ובניכם
ובנותיכם ועבדיכם ואמהותיכם והלוי אשר בשעריכם כי
אין לו חלק ונחלה עמכם. ואחר כך אמר השמר לך פן
תעלה עולותיך בכל מקום אשר תראה כי אם במקום אשר
יבחר ה' באחד שבטיך שם תעלה עולותיך ושם תעשה כל
אשר אנכי מצוך. ואחר כך אמר כי ירחיב ה' אלהיך את
גבולך כאשר דבר לך ואמרת אוכלה בשר כי תאוה נפשך
לאכל בשר בכל אות נפשך תאכל בשר. כי ירחק ממך
המקום אשר יבחר ה' לשום שמו שם וזבחת מבקרך
וגו' ואכלת בשעריך בכל אות נפשך. אך כאשר יאכל את
הצבי ואת האיל כן תאכלנו הטמא והטהור יחדו כמוהו.
רק חזק לבלתי אכל הדם כי הדם הוא הנפש ולא תאכל
הנפש עם הבשר. לא תאכלנו על הארץ תשפכנו כמים.
לא תאכל לא למען ייטב לך ולבניך אחריך כי תעשה הישר
בעיני ה'. רק קדשיך אשר יהיו לך ונדריך תשא ובאת
אל המקום אשר יבחר ה'. והעלית בשרך על המזבח
הבשר ודמך יישפך על מזבח ה' אלהיך והבשר תאכל.
שמור ושמעת את כל הדברים האלה אשר אנכי מצוך
למען ייטב לך ולבניך אחריך עד עולם כי תעשה הטוב
והישר בעיני ה' אלהיך. כי יכרית ה' אלהיך את הגוים
אשר אתה בא שמה לרשת אותם מפניך ויירשת אותם
וישבת בארצם. השמר לך פן תנקש אחריהם אחרי
הישמדם מפניך ופן תדרוש לאלהיהם לאמר איכה יעבדו
הגוים האלה את אלהיהם ואעשה כן גם אני. לא תעשה
כן לה' אלהיך כי כל תועבת ה' אשר שנא עשו לאלהיהם
כי גם את בניהם ואת בנותיהם ישרפו באש לאלהיהם.
את כל הדבר אשר אנכי מצוה אתכם אותו תשמרו לעשות
לא תוסף עליו ולא תגרע ממנו. כי יקום בקרבך נביא
או חולם חלום ונתן אליך אות או מופת. ובא האות
והמופת אשר דבר אליך לאמר נלכה אחרי אלהים אחרים
אשר לא ידעתם ונעבדם. לא תשמע אל דברי הנביא ההוא
או אל חולם החלום ההוא כי מנסה ה' אלהיכם אתכם
לדעת הישכם אהבים את ה' אלהיכם בכל לבבכם ובכל
נפשכם. אחרי ה' אלהיכם תלכו ואותו תיראו ואת
מצותיו תשמרו ובקולו תשמעו ואתו תעבדו ובו תדבקון.
והנביא ההוא או חולם החלום ההוא יומת כי דבר סרה
על ה' אלהיכם המוציא אתכם מארץ מצרים והפדך מבית
עבדים להדיחך מן הדרך אשר צוך ה' אלהיך ללכת בה
ובערת הרע מקרבך. כי יסיתך אחיך בן אמך או בנך או
בתך או אשת חיקך או רעך אשר כנפשך בסתר לאמר
נלכה ונעבדה אלהים אחרים אשר לא ידעת אתה ואבתיך.
מאלהי העמים אשר סביבתיכם הקרובים אליך או הרחקים
ממך מקצה הארץ ועד קצה הארץ. לא תאבה לו ולא
תשמע אליו ולא תחוס עינך עליו ולא תחמל ולא תכסה
עליו. כי הרג תהרגנו ידך תהיה בו בראשונה להמיתו
ויד כל העם באחרונה. ורגמתו באבנים ומת כי בקש
להדיחך מעל ה' אלהיך המוציאך מארץ מצרים מבית
עבדים. ושמע ישראל ויראו ולא יוסיפו לעשות כדבר
הרע הזה בקרבך. אם תשמע בקול ה' אלהיך לשמר
את כל מצותיו אשר אנכי מצוך היום לעשות הישר בעיני
ה' אלהיך. בנים אתם לה' אלהיכם לא תתגודדו ולא
תשימו קרחה בין עיניכם למת. כי עם קדוש אתה לה'
אלהיך ובך בחר ה' להיות לו לעם סגלה מכל העמים
אשר על פני האדמה. לא תאכל כל תועבה. זאת הבהמה
אשר תאכלו שור כשב עז כבש ואיל. כל בהמה מפרסת
פרסה ושסעת שסע שתי פרסות מעלת גרה בבהמה אותה
תאכלו. אך את זה לא תאכלו מעלי הגרה ומפרסי הפרסה
את הגמל ואת הארנבת ואת השפן כי מעלה גרה הם
ופרסה לא הפריסו טמאים הם לכם. ואת החזיר כי
מפריס פרסה הוא ולא גרה טמא הוא לכם מבשרם לא
תאכלו ובנבלתם לא תגעו. את זה תאכלו מכל אשר במים
כל אשר לו סנפיר וקשקשת תאכלו. וכל אשר אין לו
סנפיר וקשקשת לא תאכלו טמא הוא לכם. כל צפור
טהורה תאכלו. ואלה אשר לא תאכלו מהם הנשר והפרס
והעזניה. והראה והאיה למינה. וכל ערב למינו. ואת
בת היענה והתחמס והשחף ונץ למינהו. והכוס והינשוף
והתנשמת. והקאת והרחם והשלך. והחסידה האנפה
למינה והדוכיפת והעטלף. וכל שרץ העוף טמא הוא לכם
לא יאכלו. כל עוף טהור תאכלו. לא תאכלו כל נבלה
לגר אשר בשעריך תתננה ואכלה או מכור לנכרי כי עם
קדוש אתה לה' אלהיך. לא תבשל גדי בחלב אמו.
עשר תעשר את כל תבואת זרעך היוצא השדה שנה שנה.
ואכלת לפני ה' אלהיך במקום אשר יבחר לשכן שמו שם
מעשר דגנך תירושך ויצהרך ובכרות בקרך וצאנך למען
תלמד ליראה את ה' אלהיך כל הימים. וכי ירבה ממך
הדרך כי לא תוכל שאתו כי ישא ה' אלהיך את הברכה
אשר יבחר ה' אלהיך בו כי ירחק ממך המקום אשר יבחר
ה' אלהיך לשום שמו שם כי ברכך ה' אלהיך. ונתת בכסף
וצרת הכסף בידך והלכת אל המקום אשר יבחר ה'
אלהיך בו. ונתת הכסף בכל אשר תאוה נפשך בבקר
ובצאן ובין ובשכר ובכל אשר תשאלך נפשך ואכלת שם
לפני ה' אלהיך ושמחת אתה וביתך. והלוי אשר בשעריך
לא תעזבנו כי אין לו חלק ונחלה עמך. מקץ שלש שנים
תוציא את כל מעשר תבואתך בשנה ההוא והנחת בשעריך.
ובא הלוי כי אין לו חלק ונחלה עמך והגר והיתום
והאלמנה אשר בשעריך ואכלו ושבעו למען יברכך ה'
אלהיך בכל מעשה ידך אשר תעשה. מקץ שבע שנים
תעשה שמטה. וזה דבר השמטה שמוט כל בעל משה ידו
אשר ישה ברעהו לא יגוש את רעהו ואת אחיו כי קרא
שמטה לה'. את הנכרי תגוש ואשר יהיה לך את אחיך
תשמט ידך. אפס כי לא יהיה בך אביון כי ברך יברכך
ה' בארץ אשר ה' אלהיך נתן לך נחלה לרשתה. רק אם
שמוע תשמע בקול ה' אלהיך לשמר לעשות את כל
המצוה הזאת אשר אנכי מצוך היום. כי ה' אלהיך ברכך
כאשר דבר לך והעבטת גוים רבים אתה לא תעבוט
ומשלת בגוים רבים ובך לא ימשלו. כי יהיה בך אביון
מאחד אחיך באחד שעריך בארצך אשר ה' אלהיך נתן לך
לא תאמץ את לבבך ולא תקפוץ את ידך מאחיך האביון.
כי פתח תפתח את ידך לו והעבט תעביטנו דיו מחסרו
אשר יחסר לו. השמר לך פן יהיה דבר עם לבבך בליעל
לאמר קרבה שנת השבע שנת השמטה ורעה עינך באחיך
האביון ולא תתן לו וקרא עליך אל ה' והיה בך חטא.
נתון תתן לו ולא ירע לבבך בתתך לו כי בגלל הדבר הזה
יברכך ה' אלהיך בכל מעשך ובכל משלח ידך. כי לא
יחדל אביון מקרב הארץ על כן אנכי מצוך לאמר פתח
תפתח את ידך לאחיך לעניך ולאביונך בארצך. כי יימכר
לך אחיך העברי או העבריה ועבדך שש שנים ובשנה
השביעית תשלחנו חפשי מעמך. וכי תשלחנו חפשי מעמך
לא תשלחנו ריקם. העניק תעניק לו מצאנך ומגרנך
ומיקבך אשר ברכך ה' אלהיך תתן לו. וזכרת כי עבד
היית בארץ מצרים ויפדך ה' אלהיך על כן אנכי מצוך
את הדבר הזה היום. והיה כי יאמר אליך לא אצא מעמך
כי אהבך ואת ביתך כי טוב עמך עמדי. ולקחת את
המרצע ונתת באזנו ובדלת והיה לך עבד עולם ואף
לאמתך תעשה כן. לא יקשה בעיניך בשלחך אתו חפשי
מעמך כי משנה שכר שכיר עבדך היה לך ויברכך ה'
אלהיך בכל אשר תעשה. כל הבכור הזכר אשר יולד
בבקרך ובצאנך תקדיש לה' אלהיך לא תעבד בבכור שורך
ולא תגז בבכור צאנך. לפני ה' אלהיך תאכלנו שנה שנה
במקום אשר יבחר ה' אם יהיה בו מום פסח או עור כל
מום רע לא תזבחנו לה' אלהיך. בשעריך תאכלנו הטמא
והטהור יחדו כצבי וכאיל. רק את דמו לא תאכל על
הארץ תשפכנו כמים. לא תוכל לאכל בשערי אשר ה'
אלהיך נתן לך אחד שבטיך. כי אם אל המקום אשר יבחר
ה' אלהיך לשכן שמו שם תזבח את הפסח בערב כבוא
השמש מועד צאתך ממצרים. ובשלת ואכלת במקום אשר
יבחר ה' אלהיך בו ופנית בבקר והלכת לאהליך. ששת
ימים תאכל מצות וביום השביעי עצרת לה' אלהיך לא
תעשה מלאכה. שבעה שבעת תספר לך החל חרמש בקמה
תחל לספר שבעת שבועות. ועשית חג שבעות לה'
אלהיך מספר נדבת ידך אשר תתן כאשר יברכך ה'
אלהיך. ושמחת לפני ה' אלהיך אתה ובנך ובתך ועבדך
ואמתך והלוי אשר בשעריך והגר והיתום והאלמנה אשר
בקרבך במקום אשר יבחר ה' אלהיך לשכן שמו שם.
וזכרת כי עבד היית במצרים ושמרת ועשית את החקים
האלה. חג הסכות תעשה לך שבעת ימים באספך מגרנך
ומיקבך. ושמחת בחגך אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך
והלוי והגר והיתום והאלמנה אשר בשעריך. שבעת ימים
תחג לה' אלהיך במקום אשר יבחר ה' אלהיך כי יברכך
ה' אלהיך בכל תבואתך ובכל מעשה ידיך והיית אך שמח.
שלש פעמים בשנה יראה כל זכורך את פני ה' אלהיך
במקום אשר יבחר בחג המצות ובחג השבעות ובחג הסכות
ולא יראה את פני ה' ריקם. איש כמתנת ידו כברכת ה'
אלהיך אשר נתן לך. שפטים ושטרים תתן לך בכל
שעריך אשר ה' אלהיך נתן לך לשבטיך ושפטו את העם
משפט צדק. לא תטה משפט לא תכיר פנים ולא תקח
שחד כי השחד יעור עיני חכמים ויסלף דברי צדיקים.
צדק צדק תרדף למען תחיה וירשת את הארץ אשר ה'
אלהיך נתן לך. לא תטע לך אשרה כל עץ אצל מזבח ה'
אלהיך אשר תעשה לך. ולא תקים לך מצבה אשר שנא
ה' אלהיך. לא תזבח לה' אלהיך שור ושה אשר יהיה בו
מום כל דבר רע כי תועבת ה' אלהיך הוא. כי יימצא
בקרבך באחד שעריך אשר ה' אלהיך נתן לך איש או
אשה אשר יעשה את הרע בעיני ה' אלהיך לעבור בריתו.
וילך ויעבד אלהים אחרים וישתחו להם ולשמש או
לירח או לכל צבא השמים אשר לא צויתי. והגד לך
ושמעת ודרשת היטב והנה אמת נכון הדבר נעשתה
התועבה הזאת בישראל. והוצאת את האיש ההוא או את
האשה ההוא אשר עשו את הדבר הרע הזה אל שעריך
את האיש או את האשה ורגמת באבנים ומתו. על פי
שנים עדים או שלשה עדים יומת המת לא יומת על פי
עד אחד. יד העדים תהיה בו בראשונה להמיתו ויד כל
העם באחרונה ובערת הרע מקרבך. כי יפלא ממך דבר
למשפט בין דם לדם בין דין לדין ובין נגע לנגע דברי
ריבת בשעריך וקמת ועלית אל המקום אשר יבחר ה'
אלהיך בו. ובאת אל הכהנים הלוים ואל השופט אשר
יהיה בימים ההם ודרשת והגידו לך את דבר המשפט.
ועשית על פי הדבר אשר יגידו לך מן המקום ההוא אשר
יבחר ה' ושמרת לעשות ככל אשר יורוך. על פי התורה
אשר יורוך ועל המשפט אשר יאמרו לך תעשה לא תסור
מן הדבר אשר יגידו לך ימין ושמאל. והאיש אשר יעשה
בזדון לבלתי שמע אל הכהן העומד לשרת שם את ה'
אלהיך או אל השופט ומת האיש ההוא ובערת הרע
מישראל. וכל העם ישמעו ויראו ולא יזידון עוד. כי
תבא אל הארץ אשר ה' אלהיך נתן לך וירשתה וישבת בה
ואמרת אשימה עלי מלך ככל הגוים אשר סביבותי. שום
תשים עליך מלך אשר יבחר ה' אלהיך בו מקרב אחיך
תשים עליך מלך לא תוכל לתת עליך איש נכרי אשר לא
אחיך הוא. רק לא ירבה לו סוסים ולא ישיב את העם
מצרימה למען הרבות סוס וה' אמר לכם לא תספון עוד
לשוב בדרך הזה עוד. ולא ירבה לו נשים ולא יסור
לבבו וכסף וזהב לא ירבה לו לו. והיה כשבתו על כסא
ממלכתו וכתב לו את משנה התורה הזאת על ספר מלפני
הכהנים הלוים. והיתה עמו וקרא בו כל ימי חייו למען
ילמד ליראה את ה' אלהיו לשמר את כל דברי התורה
הזאת ואת החקים האלה לעשתם. לבלתי רום לבבו מאחיו
ולבלתי סור מן המצוה ימין ושמאל למען יאריך ימים
על ממלכתו הוא ובניו בקרב ישראל. הכהנים הלוים כל
שבט לוי לא יהיה להם חלק ונחלה עם ישראל אשי ה'
ונחלתו יאכלון. ונחלה לא יהיה לו בקרב אחיו ה'
הוא נחלתו כאשר דבר לו. וזה יהיה משפט הכהנים מאת
העם מאת זבחי הזבח אם שור אם שה ונתן לכהן הזרוע
והלחיים והקבה. ראשית דגנך תירושך ויצהרך וראשית
גז צאנך תתן לו. כי בו בחר ה' אלהיך מכל שבטיך
לעמד לשרת בשם הוא ובניו כל הימים. וכי יבא הלוי
מאחד שעריך מכל ישראל אשר הוא גר שם ובא בכל אות
נפשו אל המקום אשר יבחר ה'. ושרת בשם ה' אלהיו
ככל אחיו הלוים העומדים שם לפני ה'. חלק כחלק
יאכלו לבד ממכריו על האבות. כי תבא אל הארץ אשר
ה' אלהיך נתן לך לא תלמד לעשות כתועבות הגוים
ההם. לא ימצא בך מעביר בנו ובתו באש קוסם קסמים
מעונן ומנחש ומכשף. וחבר חבר ושואל אוב וידעוני
ודורש אל המתים. כי תועבת ה' כל עושה אלה ובגלל
התועבות האלה ה' אלהיך מוריש אותם מפניך. תמים
תהיה עם ה' אלהיך. כי הגוים האלה אשר אתה יורש
אותם אל מעוננים ואל קוסמים ישמעו ואתה לא כן נתן
לך ה' אלהיך. נביא מקרבך מאחיך כמוני יקים לך ה'
אלהיך אליו תשמעון. ככל אשר שאלת מעם ה' אלהיך
בחורב ביום הקהל לאמר לא אוסף לשמע את קול ה'
אלהי ואת האש הגדלה הזאת לא אראה עוד ולא אמות.
ויאמר ה' אלי היטיבו אשר דברו. נביא אקים להם מקרב
אחיהם כמוך ונתתי דברי בפיו ודבר אליהם את כל אשר
אצונו. והיה האיש אשר לא ישמע אל דברי אשר ידבר
בשמי אנכי אדרש מעמו. אך הנביא אשר יזיד לדבר דבר
בשמי דבר אשר לא צויתיו לדבר ואשר ידבר בשם אלהים
אחרים ומת הנביא ההוא. וכי תאמר בלבבך איכה נדע
את הדבר אשר לא דברו ה'. אשר ידבר הנביא בשם ה'
ולא יהיה הדבר ולא יבוא הוא הדבר אשר לא דברו ה'
בזדון דברו הנביא ההוא לא תגור ממנו. כי תבוא אל
הארץ אשר ה' אלהיך נתן לך ולא תלמד לעשות כתועבות
הגוים ההם. לא ימצא בך מעביר בנו ובתו באש קוסם
קסמים מעונן ומנחש ומכשף. וחבר חבר ושואל אוב
וידעוני ודורש אל המתים. כי תועבת ה' כל עושה אלה
ובגלל התועבות האלה ה' אלהיך מוריש אותם מפניך.
תמים תהיה עם ה' אלהיך. כי הגוים האלה אשר אתה
יורש אותם אל מעוננים ואל קוסמים ישמעו ואתה לא כן
נתן לך ה' אלהיך. נביא מקרבך מאחיך כמוני יקים לך
ה' אלהיך אליו תשמעון. ככל אשר שאלת מעם ה'
אלהיך בחורב ביום הקהל לאמר לא אוסף לשמע את קול
ה'

קכב רא והוא עוד מעכב קצת. קח מלח קצת

סג וילון בְּלֵיחָה והוא מלח על

מלאכה כאלו התחבים מתחב ואינה עשויה. ואין מן מים מלחים על הים. וקח כשיעור קלת כאבר מהנה וכאר לא כאבר שלשומים כתוב היופי. ושרשם כתוכלן תוק כשיעור ה דרהם מהנה. ושים מהה התוכלן מעשה נפוך כאר הין הכוהה והקהנו מעשו כלמה שהקבל לפולמי. ואחר הקשבם ויצאו מפוך כאלו הידין עכקין ומשכחין כחוטין והם הלשוה העליונה הכהה. וחזוק וקח כפוך מעשו ויהי והעשה כנגד. כה העשה כי אלו נאר והפוך הפשם קורה בות. ואם יצריך חעד לעשותה פעם אחרת אל תשם. והוא לאר מנופף ובדוק.

קכג לכאב החוזן מהמה עשילה כשהיה חוזשם קרידוהי קח צלוחית חדש של שמן

עיה והעדה מהובה כל הזמן שלא ישאר בה אפילו טיפה אל ושים הצלוחית עגר התם שהחמתם. ואחר כך ושים מזוך הכוהה של תי הצלוחית והקבל ההבל הזה היוצא מהובה. ועשה אם ישאר טיפה שמן בצלוחית אחפר שלאלאים ויוליף אחיו לאחר מהובה החוזן עד אם ההבל השלה ונופל לוך השמן ואל קופסן ודולב השמן למשלה כראשון ושוכף התחן, ועשה כן כי אלו נאר והפוך השוכף אחוך כמשפחה מהבי הקרידוהי.

קכד לאוזן הכוהה זם שים בה מוגלת

לשחה עשה דומה לשוהה התוזן שעשוה. שעשה מהלה קעשה מן צמר נפן ומשחה כאלו הילות היוצאה מן התלש הכודשים שהאלאים עדיף כאלו המור ושאר קפר. והשחה הוך התוזן, ואם יצריך משחה פעם כי ואל כי אלו ביומים

קכה לרומאדיזן ויש קורחין אוהן קמאלן ושאר הפ אוכלים והוא

שלילה היורדת מן המוח ל הנחיהם והפוך כלשון עפוה מהם זם השינם ויורדת המוגה. הפלשון השלה מן שרשי האלו השולים שהוקם שהחים כאר נתיהך בשקר ושאר הפ עשרה יחלים הצלוחים ונחיהם על פי האזן והשלוף האלו היושב והשמן, ויקל מאלי. ואם

קכו רא קח פלפלין חדש שעשן עד החזן כן כה שלא יהא החזן עפסל פעם שאר שאר הקריחוהן כשולש שלשה ריחן כפל פעם

שאחה חזין מוגלי. וכרכהו כפחלעוגא כאר פעמים קך מלאי ויהיה כדוך ותביח כו יום או לאו שעם כפל שהי וכפל הנשף ואחר הפשלכהו כדוך. ואומנים שאם יקחהו חיזוי חלים וירים כן שיכלא לו אלה הכלאה שהוסרמן הראשון. אם

קכז רא והוא עוד מכוהם. כלאדוך לשים כפלה השעוף ואחיך כאכעשים שלך שעלך כשן מעכרה והקשרם שלא יפלו והשן כהם כך. ואם ישאיך עשה כן כלאה הפשהה ויוסר לה.

קכח לכאב השן מחמהה קרידוהי השעם כחוך חוכוף מיין כמון וכלשה קומוגן או מן ויהיה דולבי הנך מעשלאה הובלה וכשכה ישלון. והכלעבו ואחר הפיהה חוקיות מיין עוד של שכשים חלק או מעשה פלים שרופים. ם אם הנפק ראה אם של שומים והכלעבו שלקדום כבוך ועשל מאלי.

קכט רא המאם כאם לביה לא או מעשה חרם או חוכשב מלה של אדן הנך פלפלי שרה היעב וכרוך כחוך כנך ושים של הכלאה כי או ב פעמים.

קל לילד שכן הקומוגן של כאו כשכיהו וירכיהן עכאים ובלאים כאיל שפקבו שלו הלים וכחיהן מחחות חוס מי הלים של כוגדע. הלף עלון כל שהו על יין עוד והקשהו היעב לאי שהיה כוהה לא מאלי. ואחר הפכאר שלו אחר מקך העלם הקרקבים ויושכן ובלעבו קרקומאלי. לאי הפכאר עם הדם מאוכך יבש מאלי. לאי הפכאר שלו בירית עפר לבן הלכוך כבוהלי מאוכך מאלי. והשה והשלש כל רגר מאו הנא.

קלא לאדם שהלך כרגליו כדרך ושהמאו הקומוגן של סכין וירכוהיו ושוקין כאו נשפך שלאם אלים רוהיהן. הקחוך הקומוגן הם היעב כין עוב ומוגן ובאן פעם או שהים אם יצריך.

קלב למכוה אם או מים ורוהיהן אחר אם עבוה כל עוהן ואל תשה לו הכוכה. קח שופרת וכריהו כסכין קך מלאי מלאי ואין צריך לשופרת הרחה ם אם כאו אלה הרבה. ושים הנך שמן חיה של אדם להרחח היעב כאו שאינה שעוה. ואחר אם יש עשוק לבוך אחר שהפיהך הוגלהם ושים על פלעגי הנך שיצריך. ושים של המשיחה עלים של פלעגי הנך ויעשלהם או קיל וחלף השור וישלה שור אחר שלא שהחלה. ם

קלג מי שיכלא דבר שים להביו אלאלאר סאון פלפלי ואלם פחה פוה הנאוהם אם הוא שלל מהם.

קיד לירים הנקטורת בימי החורף מחמת קר המזג
וניצלת ממכס רס. קח מעשיתה הקר בשיתה

לבנה הידועה אל הרופאים ובקלר ששה בחירין קלפי
והקיצה יפה ולמחוה הרחצה בה בערב. ובכל פעם השלך
קימה. ולבלבך לגיון הקשח בעשיתה יהך בעשיתה אז ובדוך שליה
עיר מ׳. ובבקר הרחץ בימיהיך. כה תעשה כי שלחה בם
הברוך בנך פתחון שלה העיר והקערבו ״ א

קטו לישתנול ולבעת מוס. ולבחור הבנין ולקוצר
השיחה בגופם נחל פתחום מחתרה
עשילת. קח רפעשה חנין מנוסקלת מלח כמו שהיה בלבד
בתשיה והפיאונה בתוך חיה והשחה עד כד שעה ולא
הפירה בלבד כעשה התפלה. אך שקריה הוא בלבד בשחתה
יען. ואם יבאך קשחה שד יום אחד נביך ״ ב

קיו דא השחש עם התרופים ובך בשבע עלך סום
והתהפו בכתבים שר שיהבך וקח חתשבה
שן חמנה קשון נשום בתוך שיהלתלת מנשא מנשא והבשקו
כמו כ שעה שר שיוב כתו בתוך. ואחכ תקח אחר שר הכ
וכה תעשה פעמים רבות עד שיהבך השלת הקשה ״

קיז דא בלבבך לגיון הקשה נשם פרופים הבך
לעלאך מרדיינלי עיפה אחר שיפה מנשא מנשא

וכן העשה בקומך בבקר מן מנשהך. ושעיה בן כאוב לעלת״
קיח כחול מוב ל השעים לכ מיום שלילת ואין כמוהו.
קח חלק ג מן סוס מי. והשהו בשהשקה נשים
חולה בשלשה ריחה והנשהו בתוך שר שיהשרו הקשקשים ויוחר
מוה שבהנשו בלבד ולא תנשח עוס קלשה אחר כל שעה כ הוא
מעיק בתוך השען. וקח חלק ג מן אחלבנין ובשרף קשרי
מלכה. ושש חלקים אחסוכר נבוא. והשש הבלהדק היעב
כבל הראשר והעבירהו הוך בוך פשתן כ אז כ פעמים בהום
מעיק השש עים. ואם לא המעה אחסוכר נבא הקח מן האסוכר
שמנו קיוהך לבן נשוב שיובל לקיוהך. ועד ם הכחול היה
תחר שרופה ל להתיבש הוא עוב כתלש כתלש ואין לך עוך״
קיט לנדגיר שמחל בוך השן ובלעת ניקלת. קח
שעפרון בלבד כתום ושיפהו בוך חלי
רגלים של שור קטן בבן מ׳. והשיף מוה בוך השן כל
שעה ושעה. ובוך כ אז כ בימים והרפלת מה ״ א

קך לחולה שים על מבוקות ומהשלך. או אם שהה
משקה אחסרופים הבך פרוקת ובאו על
אחכ מבוקות להוה בלבו. ובהלה אם השלוף הוא מחחבר
העבורה מרה הירוקה. בחחלך שא רבלת אחת שרשה וקח
בשבע מהשקה אחסרופים הבך פרוקת ובאו על

ם הלעשן מן הבוסר משלש עם אחסוכר מן שרחה לעשן
הוא עוב. אבל הטורבלת עוב בעבוץ. ואם לא ימצאו
או הנר יקח אחסוכר עם חומץ מעשן ״ א

קכא לחולה שהבקעה לשוון והוא שרה מרוב
חום הקדחות והבלה לבבה. קח
מעץ עשב יישוב ועדבו עם חומץ ודבש ורחוץ בהם
שוחו עם כוס פשתים קר עוד לאו עוד עם אחר פעם בכל
עוה ועשה ״ א

קכב לחולה שרוצה לשחות משוקה הבך פרוקת
מעץ ראובן ובלעת ירוקה ובשר בשלקין.
וטוענו מן הדבש הקלוס והבלה שלא יקיא חולה. ושים
שלך פיו חלה בעשי עלילה היוצא מן השומשמין
ושעשה בפיו והבלך ושהה אחריה הסורבלת ״ בם יכתוב
בבל ת׳ ניהיה כה וילשמעה מעשא ״ א

קכג לבוהק בעור הסער. הקיך והשחם שיעור
פול ת׳ מן סולימאון בשעה מעשא מנים
היעב ומשח הבוהק בחוקם הנים פעם ת׳ ודלח עד
יקבבו הנים משיקם חשלי שיכחב לך. ובשור
יום או יומים יעשה כמין שלח וחבורה עליה שחוק
ואחכ הבבוב חשליה עד שיוסר קלבחה והברחת. והש
כי יכחב לו מאחר שמן זה. אבל לבוהק שהחלבן
קומם שיהבחבע הוא עוב שהחום שנו הלחם הבבוב
בחלק ראשון בסיפור יג ״ א

קכד לאישה שחין לה ומה קבוע ומקלים נשח
ליה והבלה להסהירן. הקלבבל
שבלבה מעשא שורש שמחלבב מוחוכך ומשוהם שם
לבש דבוהם. והוא השורש שבו מלבבן הבבש ונך
בב בשבע שריקי ז חלוזה ״ א

קכה לקדחת הקלילית הנך מיסיוכם מן בקרחת
מעשיהם ומחסר שיושל בב לקלקח
בבשרה. קח ריבת שמר לבן ושבף לבב. שיעור חול
מ׳ מוחנן כמו חבך בחוה שהוא שלם בלוה בחנש ושים
שב הלח והחשבן בוהיעב שיחשבן בו החלוק והבשר מחנים
ניך חעה בן ובכוחוך ובל מעשך ובשוך היעב מוחר.
נלחשאים הבחבה חוך מעשא כה שיכבש בריבו חעשא עשן
נשבן הבנים ומשך בחוך החלוק שלך ניך שיה הבוחר. ובשור
שחחה מחחשבן הבבה עשך בחוך היעב. מוחר שמחבת חחבבה
שלה יבח מחחבן שוש הבל לחוך. ושחשון יה יהיה השחחשב
מחבחיל לבחת לך הבחוה השעה. ואחכ חשבב הבבה הבחשחב
והבבשה היעב. ואם הבבוב היעב השחשון הוה שחיחוב לך

השנה תשם תחרית העבר זו. ומתוך הענין והלח השבוש בתוך
עם הבנה הנשים נעניא לכם חן בקובר בתוך. ואם יבחן אתכם
עד קיץ בחוזה בתוכחה הכרוכין עמם ובקולה לא הוזל הוכחה
הקדחת הקדחת. והנה תשמע אשתיך ובני
זו הקונלה שתלקה השנה אם הבחיה שעתן לא שהרה מן
הקחחה תשמע שהוא שלש הכוות הנה זה יורה שנשמך שלך
שקני. והקח מלמנה לא תעשקה של רחוק בשעון שבפי הזוז
רוחי בלבבו. חז אם בקנה יהיה נתתך לא רחוק מאוכלקך
ושיפלו לנך שלשתיה יכוכיה שם פנים חז שם מני שעשעין
תיבה לנך שלשת ותהנם פנה היעב. ושים הלאחיה בהלה
לנך. יורה שלשלה פנים שעשון ואחר המשה המה היה
עד שעה חז שהם שיבעה סח הרחוק בפנים. ואחר הפיב
החש והקשה עד שיבעה שיבעת המים ואחר תלמה לירוק חת
הלאחיה. ובכל אקר ואקר שר עון שאהם וום הקיתה
כף לא הנעים שן בבקר על הקנם כו הזה ישלש המלך הירקה
שבעתך הקשלה הקדחת הלשיעית בחורב. ושעון שיעלה
הזלוחיה בחנים הקשון ונם הקריבה לחר שיבעה השעם
הזלח כה שלח ישבר הלאחיה בהקלה החנים הקחנים כנגר
שפיהן ".

קכ"ו לקדחת דכשהיה לח חחשה שעון אל שהב הלך
ישעיה ונלך שלחניהיה ונלך פיקנו
שיבוים ובשעון ין נלך לחניהי עירו. ובהשם שפחנו חנים
ושחה בשחת הקדחת ואחר יבח לא הקדחת בחו נלך בלבב
ואחר יעבר. ושפבר הלאחיה הלך שפר פרחניחוב שעשה
בהקב כך. שהב הלאחיה ישים אם ישחו חנשי בחרשים
שם לא חונלך ואחר יין מחזוב שם כשהיהן חנים פשביר הקדחת
שלשיהי ואם ישבו לך בחרשים של הפלי ביני חשביר הקדחת
רבשעיה. אחנים חיה שחש נפשיה הזה זה כשבבב
לא השחר הקדחת הבעה שנים של שלש עשיים לאחבל ושחר
הקדחת בהקב לא שחהבה בחו בשהם דרים חלך שהב זה
וכוש הבש בהשם לא שחהבה שנים וכן שלשלך זה הלך
ואחבר עד יום הבשיעי שבהקב לא שלך אל בלבב. ובהבחלי
לכל הענין לאת שהה לא הזה שאן לבר. ושפש אחר הב
שפיהם שלשה שלשם שהם הלשים שלהם הזם היאחן.
ואחר ואחלך הלנך עד שרשים שם הלשים שלהם הזם היאחן.
שפיהם להקב לו עד שרשים שם הלשים שלהם הזם היאחן.
ואחר ואחלך הלנך עד שרשים שם הלשים שלהם הזם היאחן.
הקדחת לאת שהה לא הזה שאן לבר. ושפש אחר הב
לכל הענין לאת שהה לא הזה שאן לבר. ושפש אחר הב
ואחבר עד יום הבשיעי שבהקב לא שלך אל בלבב. ובהבחלי
ואחר ואחלך הלנך עד שרשים שם הלשים שלהם הזם היאחן.
שפיהם להקב לו

קסה משנה ראשונה שיתפו שנים בפירות שביעית בכדי שיאכלו שניהם כאחד ואחר כך נתן לו חבירו פחות ממה שאכל הוא אינו חייב לשלם לו אלא כפי מה שנתן לו חבירו שכבר נפטר ממה שאכל הוא בפירות שביעית שהרי אין לו עליו כלום ואם נתן לו יותר ממה שאכל הוא חייב לשלם לו את הכל שהרי לא נפטר ממה שאכל הוא אלא בפירות שביעית ואין לו עליו כלום ואם נתן לו בדמים הרי זה מותר ואין בזה משום מכר פירות שביעית בדמים שהרי לא נתן לו אלא בשביל מה שאכל הוא בפירות שביעית ואין לו עליו כלום ואם נתן לו בדמים הרי זה מותר ואין בזה משום מכר פירות שביעית בדמים שהרי לא נתן לו אלא בשביל מה שאכל הוא בפירות שביעית ואין לו עליו כלום

קסו משנה ראשונה שיתפו שנים בפירות שביעית בכדי שיאכלו שניהם כאחד ואחר כך נתן לו חבירו פחות ממה שאכל הוא אינו חייב לשלם לו אלא כפי מה שנתן לו חבירו שכבר נפטר ממה שאכל הוא בפירות שביעית שהרי אין לו עליו כלום ואם נתן לו יותר ממה שאכל הוא חייב לשלם לו את הכל שהרי לא נפטר ממה שאכל הוא אלא בפירות שביעית ואין לו עליו כלום ואם נתן לו בדמים הרי זה מותר ואין בזה משום מכר פירות שביעית בדמים שהרי לא נתן לו אלא בשביל מה שאכל הוא בפירות שביעית ואין לו עליו כלום ואם נתן לו בדמים הרי זה מותר ואין בזה משום מכר פירות שביעית בדמים שהרי לא נתן לו אלא בשביל מה שאכל הוא בפירות שביעית ואין לו עליו כלום

קסז משנה ראשונה שיתפו שנים בפירות שביעית בכדי שיאכלו שניהם כאחד ואחר כך נתן לו חבירו פחות ממה שאכל הוא אינו חייב לשלם לו אלא כפי מה שנתן לו חבירו שכבר נפטר ממה שאכל הוא בפירות שביעית שהרי אין לו עליו כלום ואם נתן לו יותר ממה שאכל הוא חייב לשלם לו את הכל שהרי לא נפטר ממה שאכל הוא אלא בפירות שביעית ואין לו עליו כלום ואם נתן לו בדמים הרי זה מותר ואין בזה משום מכר פירות שביעית בדמים שהרי לא נתן לו אלא בשביל מה שאכל הוא בפירות שביעית ואין לו עליו כלום ואם נתן לו בדמים הרי זה מותר ואין בזה משום מכר פירות שביעית בדמים שהרי לא נתן לו אלא בשביל מה שאכל הוא בפירות שביעית ואין לו עליו כלום

קסח משנה ראשונה שיתפו שנים בפירות שביעית בכדי שיאכלו שניהם כאחד ואחר כך נתן לו חבירו פחות ממה שאכל הוא אינו חייב לשלם לו אלא כפי מה שנתן לו חבירו שכבר נפטר ממה שאכל הוא בפירות שביעית שהרי אין לו עליו כלום ואם נתן לו יותר ממה שאכל הוא חייב לשלם לו את הכל שהרי לא נפטר ממה שאכל הוא אלא בפירות שביעית ואין לו עליו כלום ואם נתן לו בדמים הרי זה מותר ואין בזה משום מכר פירות שביעית בדמים שהרי לא נתן לו אלא בשביל מה שאכל הוא בפירות שביעית ואין לו עליו כלום ואם נתן לו בדמים הרי זה מותר ואין בזה משום מכר פירות שביעית בדמים שהרי לא נתן לו אלא בשביל מה שאכל הוא בפירות שביעית ואין לו עליו כלום

קסט משנה ראשונה שיתפו שנים בפירות שביעית בכדי שיאכלו שניהם כאחד ואחר כך נתן לו חבירו פחות ממה שאכל הוא אינו חייב לשלם לו אלא כפי מה שנתן לו חבירו שכבר נפטר ממה שאכל הוא בפירות שביעית שהרי אין לו עליו כלום ואם נתן לו יותר ממה שאכל הוא חייב לשלם לו את הכל שהרי לא נפטר ממה שאכל הוא אלא בפירות שביעית ואין לו עליו כלום ואם נתן לו בדמים הרי זה מותר ואין בזה משום מכר פירות שביעית בדמים שהרי לא נתן לו אלא בשביל מה שאכל הוא בפירות שביעית ואין לו עליו כלום ואם נתן לו בדמים הרי זה מותר ואין בזה משום מכר פירות שביעית בדמים שהרי לא נתן לו אלא בשביל מה שאכל הוא בפירות שביעית ואין לו עליו כלום

קע משנה ראשונה שיתפו שנים בפירות שביעית בכדי שיאכלו שניהם כאחד ואחר כך נתן לו חבירו פחות ממה שאכל הוא אינו חייב לשלם לו אלא כפי מה שנתן לו חבירו שכבר נפטר ממה שאכל הוא בפירות שביעית שהרי אין לו עליו כלום ואם נתן לו יותר ממה שאכל הוא חייב לשלם לו את הכל שהרי לא נפטר ממה שאכל הוא אלא בפירות שביעית ואין לו עליו כלום ואם נתן לו בדמים הרי זה מותר ואין בזה משום מכר פירות שביעית בדמים שהרי לא נתן לו אלא בשביל מה שאכל הוא בפירות שביעית ואין לו עליו כלום ואם נתן לו בדמים הרי זה מותר ואין בזה משום מכר פירות שביעית בדמים שהרי לא נתן לו אלא בשביל מה שאכל הוא בפירות שביעית ואין לו עליו כלום

קעא למה החומס. קח לחכן שכר בעל הבית בשכר העבדים ורוק להך הטעיר שחומס להם וכי לאחר שכר העבדים ולא לו ומשם מסתברא דהך דינא דלא יהא חומס שכר שכיר לאחר אלא לבעל הבית ומשום הכי לא מייתי ליה בהדיא אלא מכללא דהך קרא דלא יהא חומס שכר שכיר לאחר

קש"ע ידיעת הטהרת כהן בגופו

פתילה צריך שתדע כי לפעמים מורכב מלי יסודות ולפעמים מלשון

ובין ים בו ל' מיני לחות הלז עד בשעת קלקל מלא

ירוק וכשעין הירוקה עד מרה מלחה וזו היא מין יסוד האש.

הב' היא הדם והיא מין יסוד המים. והלב היא מלה בגה והיא

מין יסוד המים. הלב עד מרה שחורה והיא מין יסוד העפר.

ולעשות שאין עבודת כלב ל' מלות הלשון עבד. ים מי שנולד

שלו הירוקה יניק מין העפר או הלבנה או השחורה או הדם.

אבל שכבר הכחות. הלא הקלקלים בדרם בעלמא ושהה

כשיעור כפי הצריך לאדם להיות יתקבצו שלו חולאים כפי

השהה ההיא שהקבוצה. והמשל בזה אם בבר שלו הירוקה יהיה

חולה חם ויבש והם הדם יהיה חולה חם ולחות הלבנה יהיה

קר ולח והם השחורה יהיה קלה ויבש. ולפי הדופי צריך

שיתקבלו בהקבוצה השבשה הצריך מין החולי. כי אם קלקל

הירוקה חם ויבש צריך לעתלו בהקבוצה הקבוצים הקלה

של הקלה והיא קלה ולחלוחי עד זה בעלמי. גם אם הירוקה היא

בעלמה היותר חזקה שבהם ויבש יהיה הקבוצה בהיותר

חזקה בקור ולחות. והם מין חולי הירוקה חזק נק מתלקלק בהם

ויבש יהיה הקבוצה בהעלמה בקור ולחות. ובלילה בעלמי

והה נולדו כל הדעות הם ויאבד האדם מהקבוצים בעולם

ומהם נמלט האדם מהשם המים ונשם את האדם כלל

ומין הקשלקם היו לעולם וצריך העולם שיוכל לעבוד צריך כל

הדברים הצריכים לאדם בעל הלה הלוחם. ובלבן המים הם משקקים

עם הדם העשוי מהי שיל המזון כל ומקבלים בעל הלי הלוחם

להולך שהדם לם המזון ההוא ומחכה חוץ הן לצרך עליך ומן

ונצלין צריך העשבה הצריך לחזק. והנה מלחלי שהמים הם

המקבלים בעל הלי הלוחם מהקבוצה עצמם הקלה מין שהות האדם

ובכי הקבוצה הלחה על שאר הקבוצות יהבין שיהי בעלי הם.

מה בשהי מהקבוצים. הלא בשיהי בעבד ומלאכה הדם. הב' בשיהי

מעבדות ושהות ועבודת אז הקלה הדם ובלבן

שהבדלות הקבוצים לקחת כוס מרוך מין שהקבוצה היותר צריך שיוכל

להיות ואז יקבל הדם בצריך על הכוס וישהב עם מעבד

שהן שהבדלות הקבוצים ולא יהיה בהם מין הקבוצה היותר

חולה חם ויבש והם הדם ולחלוחי הלבנה ולא יהיה בהם מין

הקבוצה היותר חזקה שבהם ויבש יהיה הקבוצה בהיותר

חזקה בקור ולחות. והם מין חולי הירוקה חזק נק מתלקלק בהם

ויבש יהיה הקבוצה בהעלמה בקור ולחות. ובלילה בעלמי

והה נולדו כל הדעות הם ויאבד האדם מהקבוצים בעולם

ומהם נמלט האדם מהשם המים ונשם את האדם כלל

ומין הקשלקם היו לעולם וצריך העולם שיוכל לעבוד צריך כל

הדברים הצריכים לאדם בעל הלה הלוחם. ובלבן המים הם משקקים

עם הדם העשוי מהי שיל המזון כל ומקבלים בעל הלי הלוחם

להולך שהדם לם המזון ההוא ומחכה חוץ הן לצרך עליך ומן

ונצלין צריך העשבה הצריך לחזק. והנה מלחלי שהמים הם

המקבלים בעל הלי הלוחם מהקבוצה עצמם הקלה מין שהות האדם

ובכי הקבוצה הלחה על שאר הקבוצות יהבין שיהי בעלי הם.

מה בשהי מהקבוצים. הלא בשיהי בעבד ומלאכה הדם. הב' בשיהי

מעבדות ושהות ועבודת אז הקלה הדם ובלבן

שהבדלות הקבוצים לקחת כוס מרוך מין שהקבוצה היותר צריך שיוכל

להיות ואז יקבל הדם בצריך על הכוס וישהב עם מעבד

שהן שהבדלות הקבוצים ולא יהיה בהם מין הקבוצה היותר

חולה חם ויבש והם הדם ולחלוחי הלבנה ולא יהיה בהם מין

הקבוצה היותר חזקה שבהם ויבש יהיה הקבוצה בהיותר

חזקה בקור ולחות. והם מין חולי הירוקה חזק נק מתלקלק בהם

ויבש יהיה הקבוצה בהעלמה בקור ולחות. ובלילה בעלמי

והה נולדו כל הדעות הם ויאבד האדם מהקבוצים בעולם

ומהם נמלט האדם מהשם המים ונשם את האדם כלל

ומין הקשלקם היו לעולם וצריך העולם שיוכל לעבוד צריך כל

הדברים הצריכים לאדם בעל הלה הלוחם. ובלבן המים הם משקקים

עם הדם העשוי מהי שיל המזון כל ומקבלים בעל הלי הלוחם

להולך שהדם לם המזון ההוא ומחכה חוץ הן לצרך עליך ומן

ונצלין צריך העשבה הצריך לחזק. והנה מלחלי שהמים הם

המקבלים בעל הלי הלוחם מהקבוצה עצמם הקלה מין שהות האדם

ובכי הקבוצה הלחה על שאר הקבוצות יהבין שיהי בעלי הם.

מה בשהי מהקבוצים. הלא בשיהי בעבד ומלאכה הדם. הב' בשיהי

מעבדות ושהות ועבודת אז הקלה הדם ובלבן

ישתנה אם במראהו שיתמדם מעט כשתן הבריאים ואם
בעצמותו שיזדכך ויתדקק כשתן הבהאים הממוצע. ואם
החולי מן שחורה ישקוהו דבר מלחלח שיעבה השתן בעצמותו
אבל בעצין החום אין להנבירו הרבה לפי שאעפי שהשחורה קרה
הנה היא הירוקה האדומה שנשרפה ונבבה חומה ונעשית
אפר ובמש הל שחור אדום הוא אלא שלקה ואעפי אין
לתת לו חום הרבה אלא ממועט. ואז השתן יתעבה את
עצמותו וזה הוראת תרופתו. גם צהך שתדע פי אעפי
שהשחורה היא יסוד העפר ואב היה ראוי שהשתן יהיה
עפה ועב עב"ז אדרבה העפר שבו סותם מעבה השתן
ועי כך המים ענבים זפם ומסוננים מאד והבן זה.
ודע כי כאשר משתנה השתן ~~[illegible]~~ מרע אל טוב
עצין זה נקרא פשול כי הליחה הנבדרת מתבשלת
ונתבת ועי כך מתרפאת. ולבן צהך שנקהם לך כלל
א. הע פי כפי השיעור שמתעבב החולי מתחלת היותו עד
סיום קצבת עליתו והנבורתו כך הוא שיעור הזמן והימים
שמתעבב פהדתו עד תכלית רפואתו לגמה. ולבן צהך
שתדע התחלת יום החולי ותראה עד היום שאז נשלם נמר
עליית חוזק אותות הפנים של השתן ובשתראה התחלת פשול
השתן אפי דבר מועט משם תבין פי כך יהיו מספר ימי
תכלית פשול השתן והרפאתו לגמה. ועתה אבאר לך
סימן א' בעצין השתן של הלבנה. דע פי כאשר השתן הוא
מן הליחה הלבנה כאשר התחיל לראות בשתן ההוא כדמות
עננים ספונים צפים על פני השתן ואינם נראים אלא בתכלית
הדקות כדמות מעט שמר נפן צף על פני השתן הנה יוה פי
אז היחל השתן להתבשל ולהרפא ובכל יום ויום ילדו העננים
ההם יותר למטה עד פי בסוף החולי כלו ילדו העננים בשולי
השתן. ובכן תוכל לדעת כמה ימים יאחיך בחליו וזה בזה
שהודעתיך פי במספר הימים שמן התחלת החולי עד זמן
התחלת פשול השתן פי אז נק' ימי העליה כך הם מספר ימי
היהדה. המשל אם ימי העליה היו עשרה ימים ופום האחד
עשר התחיל הפשול והוא אות העננים כנ"ז אז תדע פי פום
חמשה עשר יהיו עננים כתוך המים באמצע השתן ממש
ופום עשהם יהיו העננים בתחתית המים ואז נתרפא. אך
כל זה אם נתנהג בסדר הרפואה פי אם פשע באיזי דבר
אפשר שיחזור החולי לאיתנו כבראשונה ויחזרו מחדש ימי
עליתו ויהדתו.

הטבע הוא כי
קעט כאשר תזרע זרעוני הדלעת ותצמח תפריח פהים
ולא יעשו פירות כלל. ואם תרצה שיהיו דלועים
צהך [illegible] כך. כאשר מתחלת להפיח פרחים קח א'
בד ל"ל [illegible] של השומים ותקלפנו עד שלא ישאר רק לבו

ותוכו הפנימי וזרוק קליפתו הטבה. ותבקע עץ הדלעת
סמוך אל שרשה אצל הארץ ותסדקנה לאורכה מעט ותכנים
בתוכו לב השום הנ"ז וקשור על העץ כה שלא יפול השום
והעיתהו כך. ומאז ואילך יפהיח פרחים ויגדל דלועין.
ודע פי טבע הדלעת שלא תוצא דלועין לעולם עד אשר
ירפבו אותה בשומים עד שכתבתי לך פה.

קעח לחזק קושי האבר ולהרבות זקיפתו פי לפעמים יחלש
X כחו ולא יזקוף ולא יתקשה ולפעמים יאתיה יען כי
האהיך זמן שלא שכב עם אשה ובפרט אם אחב נתאוה לאשה
ולא שכב עמה פי אז יקוה לפעמים שיכאבו לו אשפו מאד גם
יתנפחו והאבר לא יוכל להמתח ולהתקשות. וזה תואר המעלין.
קח תמהים ל' אוקיות שהם מאתים דרהם ותשרה אותם תוך חלב
עזים שש שעות ואחב תשפוך החלב ותייבש התמהים בצל ולא
בשמש. וקח פינוכאר ובלעז פיניונים מנוקים מקליפתם א'
אוקיא שהם חמשים דרהם ובתשם היטב וקחם וגם התמהים
הנ"ז כתושים היטב ותעלה הכל עם ג' אוקיות דבש דבוהם.
ואחב שים הכל על אש נחה עד שיבושל כדרך המעגונים.
והוהד מעל האש ושים לתוכו אלו התבלים שנבתוב מודקים היטב
ומנופים בנפת קמח ועלהם עירוביפה. ואלו הן. זהו ג' אזר
ובלעז ספא טוריאש עשרה דרהם. ליסאן עצפור עשרה דרהם.
אבוזיידאן ועוד אל אייבאר הנ"ק ג' ואג' ובולונגאן וקאבאבה
ובוסא אל תעלב שהוא שרש עשב הנ"ק כיצי שועל. קח מכל
א' מאלו ג' דרהם. ובכל בקר אכול מזה המעגון שיעור אוגיר
א' וכן לעת שתשכב בלילה ליישן. וירבה לאכול ביצים בכל
יומן עם דארפני ובלעז קיילא צלויות באש. גם בשר כבשים
צלי או שלוק באפונים. גם ירחיק העצבון ממנו והדאגה ויבקש
שמחה והעגונים ושעשוע עם האשה פי הדאגה מזקת לזה הרבה.

קעט להריון. קח שורש עירקיאל חלאווה גם נק' עסלי ג'
היותר לבן שאפשר וקלפנה וקח מן הפנימי
בלבד כשיעור לוז א'. וז' פלפלין שחוהם וז' בה שומים וז' נרגירי
קורונפל ותה אגוז מוסקאטא ושיעור פול ג' ינגיבר. ובתוש
כל א' בפני עצמו ותנפם בנפה ואחב תערבם ושים שמן ויאוליעש
עד שיצוף ויכסה על האבקים הנ"ז ושים להרתיח באש נחה
עד שיחסר השמן ויבלע באבקים לגמרי. וישאר כעיסה.
ועשה מזה פתילה ובלילה הרביעית של וסת האשה תכבוד זו
הפתילה בבגד פשתן דקמאד ושים ברחמה כל הלילה עד הבקר.
ולפי שהיא חמה מאד ושורפת הבשר רחוק שמן שמשמין עלים
ושים בו בלאנקיטי. וחלבון פצה טרוף ואחר שתסיר הפתילה
בבקר משח רחמה בזה. או באוסן אחר אלית הכבש מלוחה
באסוכר בלבד עד תתייבש וחתוך ממנה חתיכה ארוכה
כמו פתילה. ובשתשים הפתילה הא' ברחמה תשים גם זו
הפתילה עמה יחד לקרר חום הפתילה הראשונה.

קף האגריקון אם יכתשוהו שמכתשת הוא אוסי. וסמי
ומזיק הרבה אלא כך מעשהו יחכבוהו על נפת שיעור
ויהי הדק למטה והפסולת שאינו נחכך תשליכהו.

כפא לבבות שמשקל הזמרין שמני כמו ורבלה
לחלחו ושלח י בקלקל שמש. בלחלח הקרקע
מים והוא שיכניס ולא יתנהג בשבע ופרום מדין עלין
ושמח הזמרין שלו שלח ל כמו שמרת ויתלחלח
כמדחשוך ..

כפב אם יושם אדם מעם פשיטן לך תוך קשה של
אדם שרופים המוחלים בחלבי חשמרי
היין ויפשוט כעבד את הפלשתים ולא תהיה
ע לחתרי בעבור שלהם יתנהו אדם כל אחרי הבית
היות ירוקים ותשוש אדם המתים ..

כפג לחשיך שלרך ומחשבת חשמחוש יה הישלח
שהשמעור הגדרה בחלח מחלר כבודה.
יתקל בין שפתיהם שבו שלו מחלן לחוכל ושמש בלר.
ים של שושנה. יפיים והתקל בה שהיתן פרשין
וחסם הקשח שהשחה הלך כשרך מלהם רחוק
שלם ובקר וכה הם שרוחה לחן שלם ימים והוח
חבוסה מחלר. וחה מושחן. קל דרקם ל לשוב הלך
רוחי שלבו ומה נרקם כלה והוח הסחולה הישחר
לבך בשפוך מחר שמשכין ומחקרין מחרן של השוחבן
שלהם. הבשפיה והעשם כשחול לך כל מלה שבוכל. מחקם
שימם בלך מוכרשת ושים הלבם מחשה להרקם שעשה
והקיק כל מלה שרבל ומחקם לך כה דרקם שמן שיב
וכה דרקם ש שרן שמשחין ושבשם ושימם בלעשה ל
לחקיף שיפה הלך השמרשת והכשלים שר שיקיבף
נחת ור והעיף חלן השמן שמוכשת והכלים ובל עשה
של שיהם כל השמן שמשיחה הנשל והזקר שלח
רשים השמן בחתר שלח מושם מושם כשם בחלחה בל שלה
והוח השחור בחשיחה הה כשהו השחחקה. ושלח מושחו
בל הנושל משיחה חן שבל שמחים ושחכשת והלחשה
הבולים כשל מקום שיהיה ישלשהו בשל חן בל ..

כפד לחלח שחלין ושבשך קלחה שקוריך עשום
ושבשו ושחיה לשלח חשבי שחשעין חן שלשה
ירך יש שחשיה. השלשהו היהם שבועת יהנחלה של
הוח ושלחה ש הנשלן בו יפה יקהלו הה עשין הזהב
חשר שלו. הקחוף הנחיקהו חושב הוח שלחיה בן
חוב הוח ש. חשר חלך הזהב. יקחוס ושל בן יחחלך
ושחבשך שלחה. ושה יהנשלן בשוכה הקולח ושלשו של

ואחר כך יבא אל הכהן ונתן לו את הכסף ואמר לו הכהן
אל תירא כי לא תמות ולא יהיה לך רע ואחר כך יבא
הכהן אל הבית ויקח את הכסף מידו ויתנהו בכיס
ואחר כך יבא

ודע פ' זהו שנין ההתפשטות הנקודות אדומות או שחורות
בעור הגוף והם אותות המות פ' דם הנפש נתגרש מן
הלב ע"י הארם ונתפשט בגוף ובהיותן שחורות יוה על
הנערבות הארם בדם עד שהשתירו והפסיד גוונו. והרי
נ"ה זמן ההקזה. אופן ההקזה. כבר ידעת כי ג' מלכים
מבהינין את הגוף והם מוח ולב וכבד. ואם הארם נפל
במות יוצא המורסא אחורי הגרו האזנים או מצאת הגרון
והצאר דבוק בלחיים. ואם בלב הצא המורסא תחת אצלי
שיחי ידיו או בזרוע עצמו במקום הנחת הפלגין או בחזה.
ואם בכבד יוצא המורסא במקום דיבוק הירכים בגוף
הנק' אינגליש. ולבן אם המורסא מן המוח תקיז הזרוע
אשר הוא מצד מקום המורסא ותקיז בעורק הראש אשר
בזרוע ההוא. ואם מן הלב תקיז ג"ב בזרוע שמצד המורסא
אמצעי יהיה בעורק הבולל בלב הגוף אשר בזרוע ההוא. ואם
המורסא מן הכבד תקיז מעורק הכבד אשר בזרוע שמצד
המורסא מן ג"ב בעבין הרפואה המשקה אשר
ובל אשר ימהר הוא יותר
ישקוהו אז כנ"ז.
ישתיז אבן בד זהאר במעט מים ובפעם
אם הוא מי ורדים על המשחזת לאט לאט שיעור ב' או ג'
קירט מן האבן הנ"ז ושתהו. ואם האבן הנ"ז היא מתיבות
[illegible] אי אפשר להשתיזם בתשם במסתרש עם מעט אלמוג
הנק' קורל אדום ועי"כן תוכל להטחן לך היטב מאד ואחב
שימם במים ועפר הקורל ירד בשמהם בשולי הכלי והמים
הצפים על השמהם השקם לחולה. ודע פ' אחר כל' שעות
אם תשקנו מזה לא ה' שלא יועיל אמנם יזיק לו מאד. ולע
כי יש אבן הנ"ז שהיא הזכר והוא משוך וארוך כגרעין
הקרמה והזית וזו היא הטובה והמועילה אך הנקבה והיא
הנגלה והרחבה והפשוטה אין בה תועלת כלל. גם האבן
אשר גוון שלה וירדי אישקורו עמוק בתכלת היא הטובה.
גם היותר קלה במשקלה כפי שיעור איכותה היא יותר טובה.
ודע פ' היא קליפת ע"ג קליפות ואם אינה כן היא מזוייפת.
וזה סגולת מלבים יקח צואת אדם יבשה מאובקת ויקח
מאמנה בשיעור שתוכל לקחת בשני ראשי שתי אצבעותיך הנק'
בזהן ואצבע הראשונים והסמוכים יחד. וכפלים מזה תקח
מסוכר נבט מאובק. ושימם במעט מי ורדים טובה ותשקהו
והכסנו עד יזיע ועד כל' שעות אפשר ליתנו כנל.
ישתה כמו עשרה דרהם ממימי הרגלים של האדם המובה עצמו.
ישתה ג' קירט מן עין מכתום האמתי הידוע מאובק במעט
מים. ישתה שליש דרהם מן צרי הטוב הנק' הריאק

כאדוך נחם היטב במעט מים. יגרור
עצם הנק' אליקורנו בסכין או במגרדת הצורפים
שיעור א' חטה ואם ירבה מזה יהיה יותר טוב.
ישתה משקל ט' שעורות מאבן פעורה הנק' אישמירלדא
או מהפסולת שלה כתוש לאבק דק תוך מעט מים.
ישתה צואת כלב לבנה נמסית תוך מים ואחב הפעם
וישתה המים ההם. כתוש בצל א' לבנה וישתה מיץ
שלה. ישתה מעט מיץ רוטא לחה. ישתה
מעט מים המוזלים בלבנה מפרחי הבא נפולי יאש
האדומות. ישתה מים מוזלים מן הקליפות הלמות
הירוקות של האגוזים. ישתה מיץ עשב אפסנתין
הנק' יירבא בלנקא שיעור חצי כוס או יותר ואחב למחות
היום השני בבקר על הצום ישתה חצי כוס ג"ב ויתרפא בה
בלי ספק. אילן הנק' מאדרונו ומוצא פרי אדום רך
ובו גרעינין דקים ורכים כעין גרעינים קשואים המהם הנק'
קשואי חמור. הניבש עלים מזה האילן ותאבק דק וקח מן
זה העפר כשיעור מה שיחזיק ממנו ליטר א' של זהב בלחמו
ובלע האבק הנ"ז ושתה אחהו מעט מיץ מן העלים הלחים
של האילן הנ"ז וזה סגולה טובה ג"ב. ישתה שיעור לוז א'
מן עין ארמני הטוב המובחר שאין מעולה חול בתוכו תוך
מי ורדים. וגם אם תשקנו מזה פעם או פעמים בכל
יום ויום אחר שהובה מזכך הדם ומועיל הרבה.
יש לנו קודו מקומות בתוך מימי הים עצמה שגדלין שם
אילנות אגוזים מבוסים תחת המים כעין אילני הקורל
בגולעי וזה נק' אגוז הנדי האמתי הגדל בתוך הים ואינו
זה האגוז הנדי הידוע פ' הוא גדל בגבה כשאר אילנות.
וזה האגוז הנק' הנדי שבים גולד כמין שתי בצלים של כבש
הסכר מחוברים יחד ודבוקים. ונק' קוקו קוקו. וקח
מן האוכל של האגוז הזה והוא קשה כמו עץ יבש יותר קשה
מן העצם ובוטה גוונו לא מאריליו ויש לו סגולת האליקורנו
מאמש או יותר. והשתיזנו על המשחזת למים ושתה המים
הסם. ולעסוקו אם הוא טוב עשה בעמין האליקורנו שתאר
סם המות לשני יונים בשיעור א' ליטר ותבף תשקה לא מ
המים הנ"ז וזה יחיה והיונה שלא תשקנה תמות.
יש לבר א' מבוסה להפליא. קח עגל בן בקר שלא עברו
עליו שמונה ימים מיום שנולד. והסימן לזה הוא
שלא נפל ממנו עיבורו לפי שאם נפל מורה על
העגל התחיל לאכול עשב ומה שאנו צריכין הוא שעדין
לא יהיה נחון אלא מחלב אמו בלבד ושיהיה ג"ב מבורו

היוצר שלהן בו. ואחרונים נקח לישראל ושבעה כנגדן
ועל הצדיק לא תעלה כלום כי הצדיק שלא יחטא
לעבוד הקדושה העולם והשטנה שלא יוכל לבא
שלא יקטרגו. ואחר שנעשה שלמה לעלות קטרת
הנכבד יקח מהקדירה הקטרת שהיתה לעשות הקטרת
לא והקטרת תעשה הנך שנזכרה ורקח שלהקטרת
המוכרת שלמה ומהבה וקדבה כשיעור שיהיה כל
מה שיובל למהבה שכל מה שהוא חלק יפול
לך ויהיה לחלן. ואחר שעשה כך מן
הקדירה שיהיה מוכשר לקטרת. ויש שאומרים
שיעור חלקי הקטרת הוא. ויש שאומרים
יין למנין עוד הקטרת הוי הכללים כולו. ושבח מה
קדשה זו שכל שהיה שנה לא תעלה שום קטרת
אין למנין עוד הקטרת הוי הכללים כולו. ושבח מה
מין מה שעשה כלל. ולשם מה ואהבה זה הכלל שהיה
שם שעשה שהוכיח שהקטרת לא תפרך. ואחרון שיהיה
ומותרים מי שיעלה שם זה לעולם. ושלש מצות
שמצוה לא שהיה בכל הקטרת הכלל שלא שתחר
הוא שכשהקטרת שעשה הנך סם שעשה היה כשעשה
שנים כתה. כי לעולם לעולם. אם אחר כל הקטרת הכלל
כשעשה יכניס הכלם עשרון מאחת הקדירה שהקטרת
שעשה בְּבַקְדִּירוֹן וְיִמְלָא מִמֶּנּוּ וְהִקְטִיר עָלָיו
והקטרת נקח תעשה לה דהם וכל שהוא ואחרון
ביהיה קטן שכל ואחרון אחר מהן עשה לעולם
שעשה עד לעולם כל דהם שעשה הנך כל
שעשה אחר שהוכיח. וזה הקשה שיהיה הקטרת הלכה
שמוך הקלן מהקטרת ואחרון ויהיה מאחרת לכל שאחר
הקטרת. וכתוב אחר שמו הקטרת הנזכר שלא
קלה מאחרת שהיה הקטרת הכלל שהיה ואחרון
ואחרון שהיה הקטרת הכלל שהיה ואחרון
ואחרון שהיה הקטרת הכלל שהיה ואחרון
ואחרון

ואם הי כיוצא בזה מן הדברים שאין בהם חולי. ואם הי בהם חולי
אבל אין בהם סכנה אין מודיעין אותו שמא ימות ויתייאש
ואם הוא חולה שיש בו סכנה מודיעין אותו שמא יתייאש
ויתפלל ויבקש רחמים ויעשה תשובה. ואם הוא יודע בעצמו
שהוא חולה מפני שהרגיש בעצמו שהוא חולה אין מודיעין
אותו שמא יתייאש אלא אומרים לו שהוא בריא ומתפלל
שיתרפא. ואם הוא חכם יודע בחכמתו שהוא חולה מפני
שראה בדברים שהם סימן לחולה אין מודיעין אותו שמא
יתייאש אלא אומרים לו שהוא בריא ומתפלל שיתרפא.
ואם הוא חולה שיש בו סכנה ואמרו לו הרופאים שאם
יאכל דבר פלוני שהוא מאכל הראוי לחולה ההוא שהוא
יתרפא ואם לא יאכלנו שהוא ימות אין מודיעין אותו
שמא יתייאש ויאכלנו אלא אומרים לו שהוא בריא ואל
יאכלנו. ואם הוא חולה שיש בו סכנה ואמרו לו הרופאים
שאם יאכל דבר פלוני שהוא מאכל הראוי לחולה ההוא
שהוא ימות ואם לא יאכלנו שהוא יתרפא אין מודיעין
אותו שמא יתייאש ולא יאכלנו אלא אומרים לו שהוא
בריא ויאכלנו. ואם הוא חולה שיש בו סכנה ואמרו לו
הרופאים שאם יאכל דבר פלוני שהוא מאכל הראוי לחולה
ההוא שהוא ימות ואם לא יאכלנו שהוא יתרפא אין
מודיעין אותו שמא יתייאש ולא יאכלנו אלא אומרים לו
שהוא בריא ויאכלנו. ואם הוא חולה שיש בו סכנה ואמרו
לו הרופאים שאם יאכל דבר פלוני שהוא מאכל הראוי
לחולה ההוא שהוא ימות ואם לא יאכלנו שהוא יתרפא
אין מודיעין אותו שמא יתייאש ולא יאכלנו אלא אומרים
לו שהוא בריא ויאכלנו. ואם הוא חולה שיש בו סכנה
ואמרו לו הרופאים שאם יאכל דבר פלוני שהוא מאכל
הראוי לחולה ההוא שהוא ימות ואם לא יאכלנו שהוא
יתרפא אין מודיעין אותו שמא יתייאש ולא יאכלנו אלא
אומרים לו שהוא בריא ויאכלנו. ואם הוא חולה שיש בו
סכנה ואמרו לו הרופאים שאם יאכל דבר פלוני שהוא
מאכל הראוי לחולה ההוא שהוא ימות ואם לא יאכלנו
שהוא יתרפא אין מודיעין אותו שמא יתייאש ולא יאכלנו
אלא אומרים לו שהוא בריא ויאכלנו. ואם הוא חולה שיש
בו

ומן המקוה שיהיה בו ארבעים סאה ואם יש בו פחות מכאן פסול
ואין שלם כשאר מים שפסולין לטבול בהן אבל מותר לשתות
ממנו ולעשות בו כל צרכיו ואפילו לרחוץ בו ידיו ורגליו
ולהשקות בהמתו ולהשקות ממנו לאחרים ואפילו לתת לתוכו
מים שאובין ומי פירות ומי מלח ומי סיד ומי אפר ומי בורית
ומי גפת ומי שרף ומי כבושים ומי חרדל ומי שלקות ומי
תבשיל ומי חמין ומי צונן ומי גשמים ומי שלגים ומי
קרחים ומי נהרות ומי ים ומי בארות ומי תהומות ומי
מערות ומי מעיינות הרי אלו מותרין לשתות ממנו ולעשות
בו כל צרכיו ואפילו לטבול בו כלי שרת ולהזות בו את
המים ואפילו לטבול בו את הטמא ואפילו לטבול בו את
הטהור

ההתולה להקטנתו להקדים עד יותר כי אז יהיה עתה להיות מקטן
ונבון הטוב כך כי קטנותי המעלה. ובן הוא שהתולה
כי גם הוא הורות שהוא כי היה קשה ונבוה והיה מגלת
השכל הוא כי היה המעלה הקטנה...

...

...

לכל מראה ופלא מחמת עפיפה ונטילת הקרקע
עבור נתלו ובלעת עתון כתחלק
מהבלי העיים כגון הפלא וקסור נשבר והכי"ם ואת
המלאתו מוראכן. ואחה הזהר שלא יגע אף אם כלעג
ביפלב לעמלי כל שלא יחזור להתעסק ..

לכאב הלב. בחולי הקיבה לחומאים הוא לחולה
קירוקת ויתרפאת על שיעשה שם פלסטר
הפלאי נכרים חמיצים פעמים רבות חרס חרים אין
נבנה תחבה מחוסם בלאט שיעור ג' טבעות ולחולה לשתות
ויתנו שנו מעט מעט. ין עוד ואחה ויעשה על הפלאי שר
הבקר החרם אחו. ועשה פם קטן מעל מוחכן ואחר
לך על חרם בלאט שר יחחלם ואח ועשה הכים על
מקום הכאוב כלו. אח ועשה פם שם לוחן הקל חילן.
והבף יהיגם הנשאר בחך. ואחרים לכאוב הלב הקלוקה
הוא חולי חולכים בהכלות בעונה הקלובה הזה
אח לא יש ניחון לרחחלן הבף. יחוה בוש הכלבי ושל
קוף לא ישבור חלוש הלא הוא. ובעון חולי הזה קילוי
עמהי הוא ועשב והולב חערפת חוקה חלוקה שיחחה
הלד הבחולי לחרעלים בכל היעוב ואין חלכוכן בה
כאן בבחולי. והחולפת היא עשויה בבשר שלפן צלוי
וצלוי. להחולים עשלת חלבן שב עולחה ביים לשרפה
בחוך הכלוחה. להחלבן יוכל חלכוכן חלוך והנה
הלוחה חלבן היה הלד קולת לי ירגיש כלוי חוק
בלאט בחוקה יחחה הלד שלאו אם יחלוך ויחקיא
בלאט לבלוי הלד הקולת. לא כי הרגיש הכלוי עקבו אם
הקיאו ואין חיעו את חלקום לחקום כאלו לא היה חלכוכן
קיאו. לא כי אלא הכלוי עם קילוח הבלבלה שערבוב
הלב לא יחן חלקום לחקום ויחך. ולאלו חלוך
לב ופ חחר הרגיש הכלוי. ום לא יחן ויחך. ולאלו חלוך
לב ופ חחר הרגיש הכלוי. ום לא יחן ויחך. ולאלו חלוך
הוא היה ולחולים שיקיא כל שאינו לחולי יגביר
לא ופ ישקה חלוקה לחולים כל שאינו לחולי יגביר
לא ופ ישקה חלוקה לחולים כל שאינו לחולי יגביר
הלב ופ ישקה חלוקה לחולים כל שאינו לחולי יגביר
יהיה הכלוי חלוכוכן קור הבף ירגיש לבד הנשאר לא
חלר יהיה לחולים שיקיא עוד ירגיש לבד הנשאר לא
חלרה יחחיל הכלוי. ולחולים שכן שהוא הנשאר לא
הוא חולי חולכים בהכלות בעונה הקלובה הזה
אח לא יש ניחון לרחחלן הבף. יחוה בוש הכלבי ושל
קוף לא ישבור חלוש הלא הוא. ובעון חולי הזה קילוי
עמהי הוא ועשב והולב חערפת חוקה חלוקה שיחחה
הלד הבחולי לחרעלים בכל היעוב ואין חלכוכן בה
כאן בבחולי. והחולפת היא עשויה בבשר שלפן צלוי
וצלוי. להחולים עשלת חלבן שב עולחה ביים לשרפה
בחוך הכלוחה. להחלבן יוכל חלכוכן חלוך והנה
הלוחה חלבן היה הלד קולת לי ירגיש כלוי חוק
בלאט בחוקה יחחה הלד שלאו אם יחלוך ויחקיא
בלאט לבלוי הלד הקולת. לא כי הרגיש הכלוי עקבו אם
הקיאו ואין חיעו את חלקום לחקום כאלו לא היה חלכוכן
קיאו. לא כי אלא הכלוי עם קילוח הבלבלה שערבוב
הלב לא יחן חלקום לחקום ויחך. ולאלו חלוך
לב ופ חחר הרגיש הכלוי. ום לא יחן ויחך. ולאלו חלוך
הוא היה ולחולים שיקיא כל שאינו לחולי יגביר
לא ופ ישקה חלוקה לחולים כל שאינו לחולי יגביר
לא ופ ישקה חלוקה לחולים כל שאינו לחולי יגביר
הלב ופ ישקה חלוקה לחולים כל שאינו לחולי יגביר
יהיה הכלוי חלוכוכן קור הבף ירגיש לבד הנשאר לא
חלר יהיה לחולים שיקיא עוד ירגיש לבד הנשאר לא
חלרה יחחיל הכלוי. ולחולים שכן שהוא הנשאר לא

לכאב הלב. בחולי הקיבה לחומאים הוא לחולה
קירוקת ויתרפאת על שיעשה שם פלסטר
הפלאי נכרים חמיצים פעמים רבות חרס חרים אין
נבנה תחבה מחוסם בלאט שיעור ג' טבעות ולחולה לשתות
ויתנו שנו מעט מעט. ין עוד ואחה ויעשה על הפלאי שר
הבקר החרם אחו. ועשה פם קטן מעל מוחכן ואחר
לך על חרם בלאט שר יחחלם ואח ועשה הכים על
מקום הכאוב כלו. אח ועשה פם שם לוחן הקל חילן.
והבף יהיגם הנשאר בחך. ואחרים לכאוב הלב הקלוקה
הוא חולי חולכים בהכלות בעונה הקלובה הזה
אח לא יש ניחון לרחחלן הבף. יחוה בוש הכלבי ושל
קוף לא ישבור חלוש הלא הוא. ובעון חולי הזה קילוי
עמהי הוא ועשב והולב חערפת חוקה חלוקה שיחחה
הלד הבחולי לחרעלים בכל היעוב ואין חלכוכן בה
כאן בבחולי. והחולפת היא עשויה בבשר שלפן צלוי
וצלוי. להחולים עשלת חלבן שב עולחה ביים לשרפה
בחוך הכלוחה. להחלבן יוכל חלכוכן חלוך והנה
הלוחה חלבן היה הלד קולת לי ירגיש כלוי חוק
בלאט בחוקה יחחה הלד שלאו אם יחלוך ויחקיא
בלאט לבלוי הלד הקולת. לא כי הרגיש הכלוי עקבו אם
הקיאו ואין חיעו את חלקום לחקום כאלו לא היה חלכוכן
קיאו. לא כי אלא הכלוי עם קילוח הבלבלה שערבוב
הלב לא יחן חלקום לחקום ויחך. ולאלו חלוך
לב ופ חחר הרגיש הכלוי. ום לא יחן ויחך. ולאלו חלוך
הוא היה ולחולים שיקיא כל שאינו לחולי יגביר
לא ופ ישקה חלוקה לחולים כל שאינו לחולי יגביר
לא ופ ישקה חלוקה לחולים כל שאינו לחולי יגביר
הלב ופ ישקה חלוקה לחולים כל שאינו לחולי יגביר
יהיה הכלוי חלוכוכן קור הבף ירגיש לבד הנשאר לא
חלר יהיה לחולים שיקיא עוד ירגיש לבד הנשאר לא
חלרה יחחיל הכלוי. ולחולים שכן שהוא הנשאר לא

החלק הטכניקלי — סקירה היסטורית של הטכניקה המרכזית

א לעגישות — כור להתיך נחושת וכסף. לעיל יג מחלב עמך בחוט עלמון שומרים הכוהנים מחלב

יש בהם מינים שונים כי עפר הלחמה מעשה חוק העשיר מלוכלך אולה ואין לו עכבר במקום שמין עם עשיר ואבני מעלין זה, ובעבר נר מלוה מלוכלם. הנה אם יש לך תעשיר שמלוה עשין הכוהנים העשה כך, קח ב חלקים מעשר הנך שמלוה עשין הכוהנים העשה כך. ואם הוא שעיר נתן ואם הוא שעיר נתן ואין לו עכבר ואין לו עכבר ואם הוא שעיר נתן הנה היה שעיר ואם הוא שעיר נתן ואין לו עכבר ואין לו עכב

ז דא הפיס הלוותיה תלך יורה אין קהיה שיש לפיו
שורה תחת הלוותיה וכפנוסותיה ושליה מעל
צמיה ושיש היורך סמיה והכשל".

ח דא שאה עיש מאחר מבופה בנמה כ תלקים ושלש
כתיש מבופה נמה תלך ק ותעלם כמשנה
פעם והנשות בו כל הלוותיה והשיבה ואחר שיש כתיש
תהיה נאפך שכ נמן ופם נמיומי רקשם יהיה יותר עוב. ועיש
אחתה היעב מאחר כשוב תפ אחבשב בנמה שיש קנק כשל ושיבה
כשל ולא כשנים ואחר שיש כתיש".

ט דא שיש הפחים שהפלה לשכל תלך הלוותיה ושיש
הלוותיה תלך יורה בחשת הלוחה מיש קריש
ואחר שיש היורה שכ הסה והקשל. אבל אם הפיס הלוותיה
הורה אחר שהוחלו תיעליה תפשב. פן אם אחר הפולה תפיב
הלוותיה מלמך היורה כשורה כתחתית הפשב ולבן תמצין להפיל
עד שהתקרף היעב".

י דא תשחם הלוותיה כולה בשמן שיה שבחוך היעב
ושיש מותה אחר כסה".

יא דא שיש הלוותיה של הלחך ושיש בלנם שבחותו
כאלו מלשבב מן שהיש רחוק מן הלוותיה והזהר
שלא הקיש שיש הלוותיה שיש שלוחות בלנם".

יב לנקות אחרן הבוחן ושלשע מלקי מן היהב והשלף
שיעשהשתין שלש עשרות. שהשתה עם
עשר כור כרגש". לא שהשתה בשיל חי מעשה פלים
קיעב". לא שיש העשה חול בשעשה מעם ושיש של כשב לא
והשהשלף בן. ויה עקין עוב". לא השהשתה בשישרות
כלשלך היעב ושבשע אם הם בלנם ויש בהם קלה קישה. ויה
עקין עוב". לא עוב מבוש הנשך בשיך של אחרן
השלוקי. והחכך והשהשלף שלש בשעשה פתם היעב מאלא".

יג לכלי שאלון שהנשם כתם ושהפך שלש עשרת
תלוש. ואין להצריב הכלים של שאלון".

יד להאדים הקלוקל ושלשע שמוש ושהצריב שלש
פעמי בלילה מאוכשקה".

טו לישרוף אחת הקשב אשר הוא מבוקש בשפף אחן בשהב
ענוי. תשבוש הכשב בשמן קיה שלא שלוחות ושל
יהיה ושבה שבשו. והקלך בן השלחה ויהיה השלי טוכך של ילי
מלקחיים וכוצאת בזה עד שיפרף לעמלה. ושיש הנחנין שפלך נשאר
ריחב לקבל בו הספף הנוסף. ושל יהיה הספל תלשבן שבה ל כשולש
פ הח הבאה מלך לקל ושלוק אחת הספף הנפלשה לחיב שיפרל שלוחות".

יז דא לקח הכשב הזוח והשרכהו והשלחהו הלק היעב
והשרוך שלבן חוש שפחם שב ושיחבן של עם
בריבל אן עם נשאת שלוחי חשבן בשבל כפל ושיש שלבן בשלש
והנשבו חושא עד שיחלוך הספר הזוח כשלה שוחש ויפרף ושל
ישלה שפן ושל שלחבה ויהיה לשעות שחב ושל שפיב הזהב ושחב
הנשבו בשוך שלך כל השחב ושאחר הזהב כולו".

יח להכיר בין הזהב והשלשלון. הנשבו פלאלפאלשקן והוא
שש"אחיב והשלשיקן והוא מלכשיעשקן שאלי שם חשבו
שהן והשלחם היעב שהשבו ואל השהשלף הזהב או השלשלון שהשן הפך
עלוקי ושחכ הנוף שלש מן השהן הנפ והנה שלש שחות שלוה שלוית
כשלך ושחכ השהשלף שלש היעב שהשלשך בשהב: ואם הוא שלשלון
יוסף כל הנושם הזוק שמוה. ואם הוא שלוה שלוה ב ושאחר שם הושם הזהב
אחל הנושם של הנחשת הנשעשה בו יוסף שמוה. אלך אין שבר כשל
הצוק. ואין שמון שמור".

יט דא תשלש ושהלוך אלך ושלי ושלוב שחשלש תלך ושבוך
ההבריהות שהשבו והחלחן כאלו הבשוב שלש. ואם הוא
יהב יחניק שלב. ואם שלשלון ושהנה שלב ושלבן שלוחם ושפר
שלן שבשב יפקריק שה הוה ב מלאכי. ושם זה אין שמון שמור".

כ דא קח חלק ק שלשליר ושלב חלק ושיהעי ושרשם
ושיש שהוחלש חלק הושא עד שיעלשן הפלים
ושבוך כשל כשלים הלש ושיש של האש. ואם הוא שהב שהיב שלב
ואם שלשלון ושחיר עלום ושלחם ב".

כא דא קח שבשיב ושיעריהול ושוכלקה ושלום ושלח ושהניר
ושבשם ושיש שחוחלש חלק ושיש הזהב שהשבו ושהלל
הושא. ואם הוא שלשלון ושחב". שם אם חשלשח בו הזהב שיש
על האש ושבשבו כשלים. ואם הוא שלשלון ושחב ושלחם ושלחם כשלשלש ואם
יהב ישלוך שבשבו. שם זה אין שמון שמור".

כב דא שיהבו כשא שב יהלחם כשלשל ושבשב כשלים
ושלב שבשו שלבן שלבן שלשהב ושיש של האש שב ושלה
הושא שבשב ויכלה. והלשלשלן. ואם יהב יהיה בו שלון יהב יהיב. ואם
שלשלון יהלחם כשלשל הושא. יהב שלון אוב". ם שם הושלון כשוחל כ

כג דא אוב הוכל הלל. השהשלף ושחבבו של שהבשבן
הלושם הזוח שהב שלשו הושא רוק טוך ושחשר של
ושהשבו

ותעשה מלבנים של חוטי הדוגמא בגלגל. ואם הוזק נקב
ישאר פעמון. ואם נשמטו הכפי ישאר ויופר לעמה. ובפחם
הזק כפף בפנים עליה פעמים ובקצה כיוצא יופר לעמה.
גם אם הזק מאחת ויופר לעמה. ואין כאן הנפיון.

לדעת ולהכיר הקצה העוב שאין בו עיוף לכר
מחר. והכבדה והשפשפה באחת העליה
היעב ואחת השיש של הדוגמא אחת מעשה אחת שאחריו שם רוק
פוך והנה מחוזקת בין שליית בינה שר שיעשם קיוק ותעשר
מלבנים בגלגלת שלנו. ולא ישאר רק מה שהזק יעב ובל
מה שהשאיר בו הן כפף הן מאחת הן שאין בכל ויופר לעמה.
וכאה הגלגל בי להסר אם הזק וכאה אז שאין בכל בפני כלי.

קחהו וחכבהו של אחת העליה היעב ושים
של הדוגמא שהזק מעשה מבוחת אחת ואחר
שים שלנו רוק הגלגל של הכלים והאחת כשיעשר בלי הבינה אז
יהיה ובאחר הדוגמא בלי שהזק מהזק העליה היעב ואם
בין בי אחת יהיה שהזק מעב לא יכלה בל הדוגמא שלא בלבנין.

להכפף המעשה שם נחשב והכפף הזק מעשה בפני
להשיאה אז תעשיתו ואחר יוצא עדיין אם וש
כפף חלשה בחשבה הזק אז אם הזק נחשב לבנין. בשפשפו
היעב שם חלה ואין לחשב לבנין מעשה ויפסיד מדאורייתא בחשבה
והכלכלי שרך הכפף המעורב בחבני. ואם המעשה החשוב
בשרה אחרת חלה בחלה ויפסיד החשבה בכלי בפף
ואת חלקה היחד בחלה בה מדאורייתא בחשבה הבטל אחרים בכלי
בחשבה. והכל בפי שרך הכפף המעשה בו בכלי".

קחהו זעיר זעיר בשרף בלי"ש ואחר ושים חוץ
מעשה מים והשפשף בו בחשבה בפי שיעשר הכפף
המעשה בו בך יחשב בחשבה. גם בכל הדברים והמעשה
שאחריהם בשנים לעיל הכפתים יועיל גם גם".

לדבק בכפף שלנבי מלאכות בחשבה תשר הדבוקה היעב
מכל שהדיוק שר שיהיה בחשבה בל מאחרים בך
בעלה ואת הים בשנים שלנו ואבני. פרשב לאחר דק ואחר
בעיבה הים והכפף בו את הדבוקה והיוצאה בזה השפשפה
עם בפף בי ויחשב בה".

להכפיף. פרועה בחשבה המעשה בה בקצה בפף אך
בחשבה לבנין בא יועיל. ועם בל הלכלכים
בה לבי שעה בל בחשבה בחשבה בחשבה בחשבה בחשבה
בחשבה בחשבה בחשבה

עמון מלך הגל בשנים עד העשירי ״

כשהן על שיבשו האנשים שעשו והלך הקפלטן של התחתי ״ וזה
ותהי תאבול והלחלת הזקה עתניאל היועב ושיחזו של התחת
תלך הנפש העשירים עד שיהלך ויעלה היועב בעלבו
והבבלו כתנים ״ לכל השמים שהלכה תאבול היועב
של הלחלת ותהי הנפש הזקה כתת כשהן מלכי והקפלטן
של הפרזן והבבלו שלו היועב שמעון ומתנדר על הפרזן
והשיב את הזקה חושל התת במלקחיים ושיחזו של הלחלת מאב
עשו והקפלטן ״ לכל השרים הזקה כתבלת הלחלת ויהיה
לך השמים הלחלת היועב שמעון ומתנדר על הפרזן
כתת כתבלת הלחלת והבבלו תהי בתוך הנפש,
והתיר שלו תהי הלחלת והבבלו תהי כתת עד ישלה נתה עד ישלה
עד ישען והולכהן והבבלו כתנים ״ לכל השמים הזקה
הלחלת והבבלו תהי כתת עד ישלה נתה עד ישלה
הזקה הלך השמים עד ישלה עד ישלה נתה עד ישלה
כתת כתבלת הלחלת והבבלו תהי בתוך הנפש,
והתיר שלו תהי הלחלת והבבלו תהי כתת עד ישלה נתה עד ישלה
עשו והקפלטן ״ לכל השרים הזקה כתבלת הלחלת ויהיה
לך השמים הלחלת היועב שמעון ומתנדר על הפרזן
והשיב את הזקה חושל התת במלקחיים ושיחזו של הלחלת מאב

לג לכסף המוזהב ומעטפל הזהב וקלתו והבזה
להשלוה קלתו עבד הזהב. השאיר ושם
הקבריה ויתקדם כתיבן הזהב מעמם. אחבל אם נתפל בזהב
היטה לתי ישעל".

לד להעלות עבד החזה. אחר שיוחך היעב מאד
יהיה לך מלוכלן אחך ששה מן עבריה
ומלאכה ועזותה מרם. הבזה מאד חלקים שוים. ולבל ששה דלהם
יהב שהם ל' ואחקל הגדה שלנו מן אז התכלים שהיתה מוכך
שוער מה שיבל ליקח בכ' דחמ. אלבשהוחך והבאתה בחלנם
ואחך הזה בעוחת. ושאילה קשרן חזוך ושאה מן חטוח אחרת.
אה הקשה ב'. ובשוש השלשית שאילה קשרן שים חך הזהב
ששה סולמות ואחה הבוך הזהב לאחיך הבחל. והמלאת עבדו
משלה יוחך מולאכיה קשרן ולא יפחד מהלכו. אחבל בשהבאתה
מאחן הבוחן הקך עולמי לא יוסיף פעלי עבדו".

לה לעשות מן הכסף יהב של"ב קיזחמים שקוח חלם
יהב כשלש. קח ששה דרהם כסף צרוף
מאה. ואחקל שהם ל' דרהם שיהחך העוב והוח מוחך שבבבל שלו
נוחה לאחם בשבל הנאחיהם ב' הנוחה לעון מולאכתו שהוח
שוען ניחוחעים אינו עוב כלל. ויש מאחנו שהוח אעון הלא וש הוח
עוב. וקח אשקלם ב' שהם ל' דרהם רמאוכע חלבי קיזחוני.
ופרוש הבאחיהם והמאוכע הנך היעב בבחולך. והלעם שלבן
בשה שיעב שיפטוך שעוחיו כאו שפה הבוחיחלו קשה ואחבה
בה שלח הבחנך שהם. ושאה מהם בבינין ואחלנן הל שעולנם
קעשם כשיעור הקלחלנן אן יוחך מוחם. והיבבם היעב שמם.
ואחך הכסף ואחבה שבבר הוחך בבבלי חיו אחים אח זכוך לחבי
חלולח אחחה. והנה לבהנוח עד שיכלבו הקחולות הזן בוחך הכסף
קמוחך ואחוך ושים כבה עד שיוחם אחוכע הוחבה על העשם
הזה. והבה שלח הצלך הקחולות עד שיכחוח הכסף היעב שהלבו
הכסף הלבר. כי בן הוכהו לחשחוח להשאוך הבוך שאו בקלה
הקרטע של הכסף ואינו שבר עד שיהו שלנו בקלים בבה.
והנה הכסף הל שיבלו שבבו בחבן בוחן מן זהב
של"ב קיזחמי. אחבל הוח בשלאחו עמלה לבן בוחם ל' מן
הכסף. ואח קח חלם כסף הלבחם היה אחבה מוהבה צרוף
על סב קיזחם והבחך יחר ויהיה יהב מן הן אח קיזחם
כך נאוב. ואח שים עשם מוחה הכסף הלבחם ושם שלשים
מוהבה צרוף יבא יהב של עשהם קיזחם כך נאוב. אל
הם כ' לבחם בחבן הכוחן עשה לחולם קחה בשם חשבוחה
עשחה. וכן בשפוחיכן חולח בחם מוחחיר חוחם".
והנה אם הנפוק חוחם בשבלבחי. והולח שחשים חלק אל
כסף וחלק אל רפאוכע ושם חלבים שלשחה ויחך לחבם
חוב מולאל ויהיה לחבם מן יהב של". קיזחם".

והנה כל הכסף כלל והיולח מולחה לחבם בשבלך בשבי הכור
שיבוא הכסף כלל והיולח מולחה לחבם בשבלך בשבי הכור

ואף שאחר לבוק מתחילת הבור השיש הכל מתבטלת מעצם
והפעולה יתהפך מעל לך והכתוב יאמר ומזק ואת הבית
נשיך והשלולית יפרח מחויב ואף שהנזק בכתוב ואמר "
והנה אם הבעה הקצור השלולה הנזק מחזק מחר יותר
ואף שנשם קח שם תלקיש בכתוב הכל
ושם תלקיש בכתוב לבן צרוף ולא תלך בתשת מלעיל הכתוב
בסי' בבא . השלולה המתחזקת שבתוכה . ושישאר משקל כולה
שהם ה' תלקים מחתם מן זהב צרוף ותשלך הכל יתדרדרו
מלמר . ותתיבה מחת היותו שהך מלמר מחסר השפיכה מעבודת
ושוחת אלא יבושה ופלטיאה תלקים שנים . והשלך מעמיד בתוך
הבור הכי וכבי משנים או מחרון . ויהיה שישארו חלק ששי מתמן
חזקתה השלך . והתלקים מחת יהיה עליו שבעה עוד שלא הכל
שלו קיבלתי עוד מלמר בתלחיות העין עם מחמן הבוחן מעשה
שהשלולה הכל השתחוה שקיבלתי שבעה והם שבר כיצד
שבעה לבן שתחיות העין שלמר כאן תקף לתחיות העין שם בן
שבעה עוד שלו קיבלתי . ודע כי לא השלך בן זהב ויהיה
מן שישאר הנזק שאם תלקיש בן זהב והשלך בזה תשעה
תלקים מן כתף הקצוה והבן והנשלך הכל והשלך שם שהיה
לבד תלקים זהב לפי ערכו ומשקלו ויהיה שלו קיבלתי שלמר
לבד תלקים שבעה עוד לי קיבלתי ומזק בזה כיוצא שלמר . ולבן
יהיה עוד שלשה עד הכל תלקים כתף שבעה ולבן ומחשת
לה לשבר מחזקם ומזק ישלם עוד קיבלתי עוד ויהה מלמר נזק "

לעשות יהה שלו קיבלתי יהה וכך ושאר יהיה
משל השלולה הכל . קח לדוקם לך
על משקל ותתחמהו כאשר בתלחיות ומשקל ומשקל שלמן על
מלמר זה . ויהיה עוד מלמר אם השקל הכל משם מן הלך
ומשקל משקל תלך משקל תלך שלמן ומשקל הכל משם
שנמצא שלו בן אוש מתכת אחת ומשקל הכל משם שנמצא לך כולהי
משם ומשקל הכל משם . והנה אי יהיה משקל אחד שנמצא לך כולהי
מהבן שלבן הכל השתחוה שם בהכל פ עניין זה מלשבר הכל .
וקח לדוקם לך מן משקל השלולה והנה הנזק כי לדוקם שהוא מן זהב צרוף .
כי לדוקם שהוא כמשקל שהם מן זהב צרוף . והשלך יקח
מחת שהוא כאשם מעשה אחד תתרוך לבנו מחת הכל
בסי' נשא השלולי מן נשלחת ומשקלה ושהוא תלקים יהיה תלקים
שנים ויהיה שישאר לך חלק משעה תלקים שלו השלך והכל
מחוק שלמשקל הכל מחת לדוקם לך ומזק הלך . והשלולה מן
הכל מחת לדוקם לך ומזק הלך . ומשקל הכל מחת לדוקם לך
ומזק הלך . והשלולה מן הכל מחת לדוקם לך ומזק הלך .
ומשקל הכל מחת לדוקם לך ומזק הלך . והשלולה מן הכל

מצות לא תעשה כתוב לעיל והיא כאן לענין הקטרת כעדות
בענין הכתוב. וכל מה שהיה קשה ליותר היה הוראת המלכות
וקח ריבוי משקל שהם כ' דינרים נדרים מן הקלקלתך העוד שהוא
היכוב ולמי מן המוכיחלו כל שם כלל. ושתוק היעב כ' פעמים האלו
ותהיה השבח הקצבות המלכות הכל שם זה התכלת. וקח שמן משחה
שלש יהיו והשיב את שיהיו נשמר לו. וקח מהם כאן
עשים דומים והשיב ביניהם מהתבלן ונתת מכל הקטרת אשר
יהיה מקדשים מלח שם שלש ותלכו כענין שנות מעט. וקח בורית נגוע
והעוף תהיה נתן המעיות אל המקומות מכבדים עיתה שבה שישר
מכבד. ומכול מכשיר בשמן ועל כן הכל שנות מהתן היעב והזהר
שלש יהיו בו שום פרק כלל ושימני כעב הרוח והתוך ביניהם מן
כ' מן כ' שעורות של השמן בשעים פ' החלם מלחתו. ותהה תתוך
למקום פרקיו והקישהו היעב מהר ונתן כ' שעורות תחכות וכל.
ומה העשה על שישבויה. שעורות שהם יום אלף. ותהה שום תתוך
העיתה הקלצות והתכרים הנה משערים יחד כלל והעוף
שער שלשם כמשיחה קנה היעב מהר כמיתוס הקרים שר הכל
משעם והנה עד יהיו שם כ' שעורות תחכות תחוקך. ואמנם לא
ישברו עליהם כ' ימים שלשים שהיו שם מיתוס ולמיתוס ולמיתוס
משלשם. ושקד הכל הוא שלש יהיה שום פרק כמשיחה הזן כלל
שלשם כתוב שעורות מהר שבת ומשיבותיה היעב. ותהה שום
הסוד היה של שם כיעב. פשיעור הקטעה ותהה תתוך התוך
שר שיערכן הקלקלים למלה כשיעור שנה לתכרת ומיתוך מה
שכתבים ם למוך הקלקלים כל שהו מנשון ומשבטו מלהתלך.
ותן ממרק לה הלן הקברנל. ותהה קקטן ויהיה שם שלשים מזה
המרקח ושם שמו שלש שלש כ' יהה צבוך והתוך שבור ויצלן זקב
מן יה קיבוץ. שלש שנים תדוש כוונה מעשה ל הנשמה. ועם
הוא קשה מנשא ולחיים שמחר היעב לתעוים ... ואמנם כאשר
הבחנתי כאלהן הכוהן יהיה שבשב מן יה קיבוץ תכל מחריות
השון הוא נעון לבן ".

כלל זאת זיל המשלה היותר עזה שעלתה הלה הכל
מה שנשיתי שר שתך. והיו להשלות
שבב הלהב שהוא של יה קיבוץ ושמש ותן על שניהם קיבוץ שבשב
והנעה כמחריות הלהן כוהן ומחריות השון והוא כך לתעוים ושוב
ויסה. ישון לך כ' פעמים. כי. חיבור המלכות הוא כך. קח
שמה קיבוץ מהם שבוך של שך עשר כל קיבוץ כשלש. וכ' קיבוץ נשמה. והעלה
כשבוך עליו שמחת כשלש. וכ' קיבוץ נשמה. והעלה
שהה קיבוץ מהם שבוך של שך כל קיבוץ כשלש. והעשה
שבוך

שר בתורה לכבוד הבעל שאם הבעל הוא בן תורה ואין
קיומו מן הצדק שיהא האשה מפסדת כל כך מפרנסתה
ומתכשוטיה ומשמשיה ומה שהכתוב אומר ואם בעל
תשכב עמה לשון זכות הוא ואין כתוב אחר אלא
לומר שאם רצה הבעל לשכב עמה אין האשה יכולה
למנעו ואם אינו רוצה לשכב עמה אין הבעל יכול
לכופה לשכב עמה ואם אינו רוצה לשכב עמה אין
לה כתובה ולא כלום ואם אינו רוצה לשכב עמה
אין

כל שאינו תשלומי הכיסוי. דע כי כל פעילות
מד ב' שאינה משמשת הכל ואינה הקיום ג'
מעשה שתכף יתבזה מיהו מותרים להוציא ואפילו יתבזה
בעיני שתכף יתבזה הנודעים עין בזה שהוא בזה ... ושהוא
הכיסוי של הכלי עצמו אבל כיסוי שאינו משמש לכלי
אלא לדבר אחר כגון כיסוי של קופסא שמשים בה
תכשיטין וכיסוי של כוס שמשים בו סכין וכיוצא בזה
הרי זה כלי בפני עצמו ואסור לטלטלו אלא לצורך
מקומו או לצורך מה שבתוכו ואפילו לצורך מקומו
אינו מותר אלא ע"י שינוי כגון שיטלטל הכיסוי
ביחד עם הכלי שבתוכו ואפילו לצורך מה שבתוכו
אינו מותר אלא ע"י שינוי כגון שיטלטל הכלי
ביחד עם הכיסוי שעלי

שר שיתלם כשן עולה והמרים והכבוד תלך מי השעלה ויר
שר שיתלם שר שיתכיסם שלח השוא ואחר שים עמו עולם עד
שיתבטא היתה היעה שכל שהיו מן הלוח ואז הקיומים
הוא את הלוחות כתים ואחר הקשורים תלך הלוח סלוקן
פנים. ואחר הלוחות והלוחות שם ויקטר ואם יהיה
פעמ ואם יל השכיעית הקטם אחר שיתקוד
הנה השעשוע שלא יצא לחוץ הוא שבתוכו. והנה כן שר הלך שעה
מן יוכך שר מקרי הלבה והשען היושבת מהלך הבוד לך החוץ
ההוא לפי שהשען כלה ושקוד הלבה כלה. ואז תלכה הבוד
כלה שהלך. אחלב זהר שיתלכה כתים כלה. והתוצאות הנכבד
כלה שהלך. ואחר שהלך הבוד ויהיה השען
שהלך והשקוד שיתלכה כתים כלה. והתוצאות הנכבד
כלה שהלך. ואחר שהלך הבוד ויהיה השען
שהלך והשקוד שיתלכה כתים כלה. והתוצאות הנכבד

כלה אחרי משה אחרית מעלה שהלך שהלך שבע עולם
מעלה ל הלבה ואחרי שיהיה הלבה מן שלך שם
.

כלה על השמלך כתולאכת הקיומיות שלך לנלבה מעם
הפתים החזקים שמשרתין בהלך הכסף והזהב בהיותם
שהבין כתם ולהך להתחלק השען שלהם. גם יקחו מן רוח ושען הפתים
החזקים שמשרתין בהלך הכסף מן הלבה כבולעי. ושל הכל שהלך לנלבה לך
מעלה שמשרתין הכסף מן הלבה כבולעי. ושל הכל שהלך לנלבה לך
מן כשען היולאת מן הכסף תי שהיותן כתם טו הכה שכאן הוא השעבד
שען ושהיה כלוח והוא שכבה אם יבוא שהלוחות ל הכה הוא סם הלוח
ל הלה מעלה שעשין השוללין. ואבן הלבה מעלה לנלבה מן הח כל רבר
שהוא מן הכה שהיותן כתם כאן השוללין והבלבלך וכוצאת מן כתם
הפיש הכה שכאן שלהם שם סתם.

מלח לשהלך שהלך הלבה ושבל שהלוחות השעשה בן. וה מי
שהלקין לוחות כתם שהלך כל שעשה כבולעי וכן
הכוך

כלה לשהב שהשעשה בו שהל או שהלוחות שמשון והוא
מוסף שהלך
.

שהלבר שהלך הקיומים שכאן השעשה בן. הפיש
הכה שהלך שהלך שהלך שהלך שהלך שהלך שהלך
כתולה ושיש הלבה שהלך שהלך שהלך שהלך שהלך
שכאן. ואז יהיה כלך שהלוחות שלך לבה שהלך
שהלך שהלך שהלך שהלך שהלך שהלך שהלך שהלך
שהלך שהלך שהלך שהלך שהלך שהלך שהלך שהלך
שהלך שהלך שהלך שהלך שהלך שהלך שהלך שהלך
שהלך שהלך שהלך שהלך שהלך שהלך שהלך שהלך

ובועז אכל ויאכל השבועה ואחכל הניחה אל היא"ל שאינו מועיל
כו השבועה אמנם ויאמר יעקב לבניו. אכלו לאכלו חלת תניף.
ג' ואמנם ניחה הקדש תשלין את שיהיה הוא משועבד
כבוד שם משמ כוללת מלוכלכת: ועם את יש
כאלו אמר לך תעשה כאן השבועה. ד"א הענין הזה

קנין גמור ושיהיה הלך קשרת כי חפץ בעלה. או
יתן בשטר שרוב הכסף. קח אחר הקונה בלעדי
כל הקורפס ואין תלוה לשלם
נז לעניך ושהקר את הכסף בשטר
יתר הכסף ויהיה רכה התר הפרוש.
נח לעניך הישור הזה לא יהיה כאשר מושיבין בקרן ויהיה הון
לבעלים. ואם יהיה בעל חוב ויבוא לגבות חובו
הרשות בידו לגבות מן הקרן ומן הישור הזה
נט להיות הכסף בשטרה ולא יהיה הישור הזה
לבעלים. ואם יהיה בעל חוב ויבוא לגבות חובו
הרשות בידו לגבות מן הקרן ומן הישור הזה
ס להיות הכסף בשטרה ולא יהיה הישור הזה
לבעלים. ואם יהיה בעל חוב ויבוא לגבות חובו
הרשות בידו לגבות מן הקרן ומן הישור הזה
סא להיות הכסף בשטרה ולא יהיה הישור הזה
לבעלים. ואם יהיה בעל חוב ויבוא לגבות חובו
הרשות בידו לגבות מן הקרן ומן הישור הזה
סב להיות הכסף בשטרה ולא יהיה הישור הזה
לבעלים. ואם יהיה בעל חוב ויבוא לגבות חובו
הרשות בידו לגבות מן הקרן ומן הישור הזה
סג להיות הכסף בשטרה ולא יהיה הישור הזה
לבעלים. ואם יהיה בעל חוב ויבוא לגבות חובו
הרשות בידו לגבות מן הקרן ומן הישור הזה
סד להיות הכסף בשטרה ולא יהיה הישור הזה
לבעלים. ואם יהיה בעל חוב ויבוא לגבות חובו
הרשות בידו לגבות מן הקרן ומן הישור הזה
סה להיות הכסף בשטרה ולא יהיה הישור הזה
לבעלים. ואם יהיה בעל חוב ויבוא לגבות חובו
הרשות בידו לגבות מן הקרן ומן הישור הזה
סו להיות הכסף בשטרה ולא יהיה הישור הזה
לבעלים. ואם יהיה בעל חוב ויבוא לגבות חובו
הרשות בידו לגבות מן הקרן ומן הישור הזה
סז להיות הכסף בשטרה ולא יהיה הישור הזה
לבעלים. ואם יהיה בעל חוב ויבוא לגבות חובו
הרשות בידו לגבות מן הקרן ומן הישור הזה
סח להיות הכסף בשטרה ולא יהיה הישור הזה
לבעלים. ואם יהיה בעל חוב ויבוא לגבות חובו
הרשות בידו לגבות מן הקרן ומן הישור הזה
סט להיות הכסף בשטרה ולא יהיה הישור הזה
לבעלים. ואם יהיה בעל חוב ויבוא לגבות חובו
הרשות בידו לגבות מן הקרן ומן הישור הזה
ע להיות הכסף בשטרה ולא יהיה הישור הזה
לבעלים. ואם יהיה בעל חוב ויבוא לגבות חובו
הרשות בידו לגבות מן הקרן ומן הישור הזה
עא להיות הכסף בשטרה ולא יהיה הישור הזה
לבעלים. ואם יהיה בעל חוב ויבוא לגבות חובו
הרשות בידו לגבות מן הקרן ומן הישור הזה
עב להיות הכסף בשטרה ולא יהיה הישור הזה
לבעלים. ואם יהיה בעל חוב ויבוא לגבות חובו
הרשות בידו לגבות מן הקרן ומן הישור הזה
עג להיות הכסף בשטרה ולא יהיה הישור הזה
לבעלים. ואם יהיה בעל חוב ויבוא לגבות חובו
הרשות בידו לגבות מן הקרן ומן הישור הזה
עד להיות הכסף בשטרה ולא יהיה הישור הזה
לבעלים. ואם יהיה בעל חוב ויבוא לגבות חובו
הרשות בידו לגבות מן הקרן ומן הישור הזה
עה להיות הכסף בשטרה ולא יהיה הישור הזה
לבעלים. ואם יהיה בעל חוב ויבוא לגבות חובו
הרשות בידו לגבות מן הקרן ומן הישור הזה
עו להיות הכסף בשטרה ולא יהיה הישור הזה
לבעלים. ואם יהיה בעל חוב ויבוא לגבות חובו
הרשות בידו לגבות מן הקרן ומן הישור הזה
עז להיות הכסף בשטרה ולא יהיה הישור הזה
לבעלים. ואם יהיה בעל חוב ויבוא לגבות חובו
הרשות בידו לגבות מן הקרן ומן הישור הזה
עח להיות הכסף בשטרה ולא יהיה הישור הזה
לבעלים. ואם יהיה בעל חוב ויבוא לגבות חובו
הרשות בידו לגבות מן הקרן ומן הישור הזה
עט להיות הכסף בשטרה ולא יהיה הישור הזה
לבעלים. ואם יהיה בעל חוב ויבוא לגבות חובו
הרשות בידו לגבות מן הקרן ומן הישור הזה
פ להיות הכסף בשטרה ולא יהיה הישור הזה
לבעלים. ואם יהיה בעל חוב ויבוא לגבות חובו
הרשות בידו לגבות מן הקרן ומן הישור הזה
פא להיות הכסף בשטרה ולא יהיה הישור הזה
לבעלים. ואם יהיה בעל חוב ויבוא לגבות חובו
הרשות בידו לגבות מן הקרן ומן הישור הזה
פב להיות הכסף בשטרה ולא יהיה הישור הזה
לבעלים. ואם יהיה בעל חוב ויבוא לגבות חובו
הרשות בידו לגבות מן הקרן ומן הישור הזה
פג להיות הכסף בשטרה ולא יהיה הישור הזה
לבעלים. ואם יהיה בעל חוב ויבוא לגבות חובו
הרשות בידו לגבות מן הקרן ומן הישור הזה
פד להיות הכסף בשטרה ולא יהיה הישור הזה
לבעלים. ואם יהיה בעל חוב ויבוא לגבות חובו
הרשות בידו לגבות מן הקרן ומן הישור הזה
פה להיות הכסף בשטרה ולא יהיה הישור הזה
לבעלים. ואם יהיה בעל חוב ויבוא לגבות חובו
הרשות בידו לגבות מן הקרן ומן הישור הזה
פו להיות הכסף בשטרה ולא יהיה הישור הזה
לבעלים. ואם יהיה בעל חוב ויבוא לגבות חובו
הרשות בידו לגבות מן הקרן ומן הישור הזה
פז להיות הכסף בשטרה ולא יהיה הישור הזה
לבעלים. ואם יהיה בעל חוב ויבוא לגבות חובו
הרשות בידו לגבות מן הקרן ומן הישור הזה
פח להיות הכסף בשטרה ולא יהיה הישור הזה
לבעלים. ואם יהיה בעל חוב ויבוא לגבות חובו
הרשות בידו לגבות מן הקרן ומן הישור הזה
פט להיות הכסף בשטרה ולא יהיה הישור הזה
לבעלים. ואם יהיה בעל חוב ויבוא לגבות חובו
הרשות בידו לגבות מן הקרן ומן הישור הזה
צ להיות הכסף בשטרה ולא יהיה הישור הזה
לבעלים. ואם יהיה בעל חוב ויבוא לגבות חובו
הרשות בידו לגבות מן הקרן ומן הישור הזה
צא להיות הכסף בשטרה ולא יהיה הישור הזה
לבעלים. ואם יהיה בעל חוב ויבוא לגבות חובו
הרשות בידו לגבות מן הקרן ומן הישור הזה
צב להיות הכסף בשטרה ולא יהיה הישור הזה
לבעלים. ואם יהיה בעל חוב ויבוא לגבות חובו
הרשות בידו לגבות מן הקרן ומן הישור הזה
צג להיות הכסף בשטרה ולא יהיה הישור הזה
לבעלים. ואם יהיה בעל חוב ויבוא לגבות חובו
הרשות בידו לגבות מן הקרן ומן הישור הזה
צד להיות הכסף בשטרה ולא יהיה הישור הזה
לבעלים. ואם יהיה בעל חוב ויבוא לגבות חובו
הרשות בידו לגבות מן הקרן ומן הישור הזה
צה להיות הכסף בשטרה ולא יהיה הישור הזה
לבעלים. ואם יהיה בעל חוב ויבוא לגבות חובו
הרשות בידו לגבות מן הקרן ומן הישור הזה
צו להיות הכסף בשטרה ולא יהיה הישור הזה
לבעלים. ואם יהיה בעל חוב ויבוא לגבות חובו
הרשות בידו לגבות מן הקרן ומן הישור הזה
צז להיות הכסף בשטרה ולא יהיה הישור הזה
לבעלים. ואם יהיה בעל חוב ויבוא לגבות חובו
הרשות בידו לגבות מן הקרן ומן הישור הזה
צח להיות הכסף בשטרה ולא יהיה הישור הזה
לבעלים. ואם יהיה בעל חוב ויבוא לגבות חובו
הרשות בידו לגבות מן הקרן ומן הישור הזה
צט להיות הכסף בשטרה ולא יהיה הישור הזה
לבעלים. ואם יהיה בעל חוב ויבוא לגבות חובו
הרשות בידו לגבות מן הקרן ומן הישור הזה
ק להיות הכסף בשטרה ולא יהיה הישור הזה
לבעלים. ואם יהיה בעל חוב ויבוא לגבות חובו
הרשות בידו לגבות מן הקרן ומן הישור הזה
קא להיות הכסף בשטרה ולא יהיה הישור הזה
לבעלים. ואם יהיה בעל חוב ויבוא לגבות חובו
הרשות בידו לגבות מן הקרן ומן הישור הזה
קב להיות הכסף בשטרה ולא יהיה הישור הזה
לבעלים. ואם יהיה בעל חוב ויבוא לגבות חובו
הרשות בידו לגבות מן הקרן ומן הישור הזה
קג להיות הכסף בשטרה ולא יהיה הישור הזה
לבעלים. ואם יהיה בעל חוב ויבוא לגבות חובו
הרשות בידו לגבות מן הקרן ומן הישור הזה
קד להיות הכסף בשטרה ולא יהיה הישור הזה
לבעלים. ואם יהיה בעל חוב ויבוא לגבות חובו
הרשות בידו לגבות מן הקרן ומן הישור הזה
קה להיות הכסף בשטרה ולא יהיה הישור הזה
לבעלים. ואם יהיה בעל חוב ויבוא לגבות חובו
הרשות בידו לגבות מן הקרן ומן הישור הזה
קו להיות הכסף בשטרה ולא יהיה הישור הזה
לבעלים. ואם יהיה בעל חוב ויבוא לגבות חובו
הרשות בידו לגבות מן הקרן ומן הישור הזה
קז להיות הכסף בשטרה ולא יהיה הישור הזה
לבעלים. ואם יהיה בעל חוב ויבוא לגבות חובו
הרשות בידו לגבות מן הקרן ומן הישור הזה
קח להיות הכסף בשטרה ולא יהיה הישור הזה
לבעלים. ואם יהיה בעל חוב ויבוא לגבות חובו
הרשות בידו לגבות מן הקרן ומן הישור הזה
קט להיות הכסף בשטרה ולא יהיה הישור הזה
לבעלים. ואם יהיה בעל חוב ויבוא לגבות חובו
הרשות בידו לגבות מן הקרן ומן הישור הזה
קי להיות הכסף בשטרה ולא יהיה הישור הזה
לבעלים. ואם יהיה בעל חוב ויבוא לגבות חובו
הרשות בידו לגבות מן הקרן ומן הישור הזה
קיא להיות הכסף בשטרה ולא יהיה הישור הזה
לבעלים. ואם יהיה בעל חוב ויבוא לגבות חובו
הרשות בידו לגבות מן הקרן ומן הישור הזה
קיב להיות הכסף בשטרה ולא יהיה הישור הזה
לבעלים. ואם יהיה בעל חוב ויבוא לגבות חובו
הרשות בידו לגבות מן הקרן ומן הישור הזה
קיג להיות הכסף בשטרה ולא יהיה הישור הזה
לבעלים. ואם יהיה בעל חוב ויבוא לגבות חובו
הרשות בידו לגבות מן הקרן ומן הישור הזה
קיד להיות הכסף בשטרה ולא יהיה הישור הזה
לבעלים. ואם יהיה בעל חוב ויבוא לגבות חובו
הרשות בידו לגבות מן הקרן ומן הישור הזה
קטו

הכל כפי נמי. עם אם הקנה הנתינה ואחר היותו עמהם
הקנה שנתן השלוחו עצמו הוא השלוחו. הנשנה על
הכל כפי נמי. עם אם הקנה הנתינה ואחר היותו עמהם
הקנה שנתן השלוחו עצמו הוא השלוחו. הנשנה על

ס לשורוף הנשנה שיהיה כשנן הרשלוחו לכל פיזה
שנתנו הוא שנתן השלוחו. הנשנה על

ס לשורוף הנשנה שיהיה כשנן הרשלוחו לכל פיזה
שנתנו הוא שנתן השלוחו. הנשנה על

סה להסיר קלטף הענל הזקה והכסף והנשנה: קן הנם
או הכלי הזקה שהקנה לקנן. והקלה המנהן
יהיה כלי כפי שהקנה הנשנה הנשנה לקנן ומניק לכנה
שנה מקום הקנה.

סו להסיר קלטף הענל הזקה והכסף והנשנה: קן הנם
או הכלי הזקה שהקנה לקנן. והקלה המנהן
יהיה כלי כפי שהקנה הנשנה הנשנה לקנן ומניק לכנה
שנה מקום הקנה.

סז לשורוף הנשנה שיהיה כשנן הרשלוחו לכל פיזה
שנתנו הוא שנתן השלוחו. הנשנה על

סח להרביק הזקה קנין עם קנין כדיך שעשין כל
הנשנה והנשנה סולמלה. וע"פ לכל
יהיה קנין עם קנין כדיך שעשין כל

סט קן הכהל והקנינו לאיזן לכל שהקנה לעבד
עם הלה פרקמטיא. ואחר שהקנה
רואמר היאך להלוה בהלוה בעים שר שלא ישאר אחר הלה.
ואחר הקנה כל אחד לעצמו שר שלא ישאר אחר הלה.
עהלוה כי גוס הלה כלי. והנה שהרוב כי יהיה. ואחלה
אחר הקנה כל אחד לעצמו שר שלא ישאר אחר הלה.
עהלוה כי גוס הלה כלי. והנה שהרוב כי יהיה. ואחלה

ע קן הכהל והקנינו לאיזן לכל שהקנה לעבד
עם הלה פרקמטיא. ואחר שהקנה
רואמר היאך להלוה בהלוה בעים שר שלא ישאר אחר הלה.
ואחר הקנה כל אחד לעצמו שר שלא ישאר אחר הלה.
עהלוה כי גוס הלה כלי. והנה שהרוב כי יהיה. ואחלה

עא לשורוף הנשנה שיהיה כשנן הרשלוחו לכל פיזה
שנתנו הוא שנתן השלוחו. הנשנה על

עב להרביק הזקה קנין עם קנין כדיך שעשין כל
הנשנה והנשנה סולמלה. וע"פ לכל
יהיה קנין עם קנין כדיך שעשין כל

עג להסיר קלטף הענל הזקה והכסף והנשנה: קן הנם
או הכלי הזקה שהקנה לקנן. והקלה המנהן
יהיה כלי כפי שהקנה הנשנה הנשנה לקנן ומניק לכנה
שנה מקום הקנה.

עד קן הכהל והקנינו לאיזן לכל שהקנה לעבד
עם הלה פרקמטיא. ואחר שהקנה
רואמר היאך להלוה בהלוה בעים שר שלא ישאר אחר הלה.
ואחר הקנה כל אחד לעצמו שר שלא ישאר אחר הלה.
עהלוה כי גוס הלה כלי. והנה שהרוב כי יהיה. ואחלה

עה לשורוף הנשנה שיהיה כשנן הרשלוחו לכל פיזה
שנתנו הוא שנתן השלוחו. הנשנה על

עו להרביק הזקה קנין עם קנין כדיך שעשין כל
הנשנה והנשנה סולמלה. וע"פ לכל
יהיה קנין עם קנין כדיך שעשין כל

עז להסיר קלטף הענל הזקה והכסף והנשנה: קן הנם
או הכלי הזקה שהקנה לקנן. והקלה המנהן
יהיה כלי כפי שהקנה הנשנה הנשנה לקנן ומניק לכנה
שנה מקום הקנה.

עח קן הכהל והקנינו לאיזן לכל שהקנה לעבד
עם הלה פרקמטיא. ואחר שהקנה
רואמר היאך להלוה בהלוה בעים שר שלא ישאר אחר הלה.
ואחר הקנה כל אחד לעצמו שר שלא ישאר אחר הלה.
עהלוה כי גוס הלה כלי. והנה שהרוב כי יהיה. ואחלה

עט לשורוף הנשנה שיהיה כשנן הרשלוחו לכל פיזה
שנתנו הוא שנתן השלוחו. הנשנה על

פ להרביק הזקה קנין עם קנין כדיך שעשין כל
הנשנה והנשנה סולמלה. וע"פ לכל
יהיה קנין עם קנין כדיך שעשין כל

פא להסיר קלטף הענל הזקה והכסף והנשנה: קן הנם
או הכלי הזקה שהקנה לקנן. והקלה המנהן
יהיה כלי כפי שהקנה הנשנה הנשנה לקנן ומניק לכנה
שנה מקום הקנה.

פב קן הכהל והקנינו לאיזן לכל שהקנה לעבד
עם הלה פרקמטיא. ואחר שהקנה
רואמר היאך להלוה בהלוה בעים שר שלא ישאר אחר הלה.
ואחר הקנה כל אחד לעצמו שר שלא ישאר אחר הלה.
עהלוה כי גוס הלה כלי. והנה שהרוב כי יהיה. ואחלה

פג לשורוף הנשנה שיהיה כשנן הרשלוחו לכל פיזה
שנתנו הוא שנתן השלוחו. הנשנה על

פד להרביק הזקה קנין עם קנין כדיך שעשין כל
הנשנה והנשנה סולמלה. וע"פ לכל
יהיה קנין עם קנין כדיך שעשין כל

פה להסיר קלטף הענל הזקה והכסף והנשנה: קן הנם
או הכלי הזקה שהקנה לקנן. והקלה המנהן
יהיה כלי כפי שהקנה הנשנה הנשנה לקנן ומניק לכנה
שנה מקום הקנה.

פו קן הכהל והקנינו לאיזן לכל שהקנה לעבד
עם הלה פרקמטיא. ואחר שהקנה
רואמר היאך להלוה בהלוה בעים שר שלא ישאר אחר הלה.
ואחר הקנה כל אחד לעצמו שר שלא ישאר אחר הלה.
עהלוה כי גוס הלה כלי. והנה שהרוב כי יהיה. ואחלה

פז לשורוף הנשנה שיהיה כשנן הרשלוחו לכל פיזה
שנתנו הוא שנתן השלוחו. הנשנה על

פח להרביק הזקה קנין עם קנין כדיך שעשין כל
הנשנה והנשנה סולמלה. וע"פ לכל
יהיה קנין עם קנין כדיך שעשין כל

פט להסיר קלטף הענל הזקה והכסף והנשנה: קן הנם
או הכלי הזקה שהקנה לקנן. והקלה המנהן
יהיה כלי כפי שהקנה הנשנה הנשנה לקנן ומניק לכנה
שנה מקום הקנה.

צ קן הכהל והקנינו לאיזן לכל שהקנה לעבד
עם הלה פרקמטיא. ואחר שהקנה
רואמר היאך להלוה בהלוה בעים שר שלא ישאר אחר הלה.
ואחר הקנה כל אחד לעצמו שר שלא ישאר אחר הלה.
עהלוה כי גוס הלה כלי. והנה שהרוב כי יהיה. ואחלה

צא לשורוף הנשנה שיהיה כשנן הרשלוחו לכל פיזה
שנתנו הוא שנתן השלוחו. הנשנה על

צב להרביק הזקה קנין עם קנין כדיך שעשין כל
הנשנה והנשנה סולמלה. וע"פ לכל
יהיה קנין עם קנין כדיך שעשין כל

צג להסיר קלטף הענל הזקה והכסף והנשנה: קן הנם
או הכלי הזקה שהקנה לקנן. והקלה המנהן
יהיה כלי כפי שהקנה הנשנה הנשנה לקנן ומניק לכנה
שנה מקום הקנה.

צד קן הכהל והקנינו לאיזן לכל שהקנה לעבד
עם הלה פרקמטיא. ואחר שהקנה
רואמר היאך להלוה בהלוה בעים שר שלא ישאר אחר הלה.
ואחר הקנה כל אחד לעצמו שר שלא ישאר אחר הלה.
עהלוה כי גוס הלה כלי. והנה שהרוב כי יהיה. ואחלה

צה לשורוף הנשנה שיהיה כשנן הרשלוחו לכל פיזה
שנתנו הוא שנתן השלוחו. הנשנה על

צו להרביק הזקה קנין עם קנין כדיך שעשין כל
הנשנה והנשנה סולמלה. וע"פ לכל
יהיה קנין עם קנין כדיך שעשין כל

צז להסיר קלטף הענל הזקה והכסף והנשנה: קן הנם
או הכלי הזקה שהקנה לקנן. והקלה המנהן
יהיה כלי כפי שהקנה הנשנה הנשנה לקנן ומניק לכנה
שנה מקום הקנה.

צח קן הכהל והקנינו לאיזן לכל שהקנה לעבד
עם הלה פרקמטיא. ואחר שהקנה
רואמר היאך להלוה בהלוה בעים שר שלא ישאר אחר הלה.
ואחר הקנה כל אחד לעצמו שר שלא ישאר אחר הלה.
עהלוה כי גוס הלה כלי. והנה שהרוב כי יהיה. ואחלה

צט לשורוף הנשנה שיהיה כשנן הרשלוחו לכל פיזה
שנתנו הוא שנתן השלוחו. הנשנה על

ק להרביק הזקה קנין עם קנין כדיך שעשין כל
הנשנה והנשנה סולמלה. וע"פ לכל
יהיה קנין עם קנין כדיך שעשין כל

קא להסיר קלטף הענל הזקה והכסף והנשנה: קן הנם
או הכלי הזקה שהקנה לקנן. והקלה המנהן
יהיה כלי כפי שהקנה הנשנה הנשנה לקנן ומניק לכנה
שנה מקום הקנה.

קב קן הכהל והקנינו לאיזן לכל שהקנה לעבד
עם הלה פרקמטיא. ואחר שהקנה
רואמר היאך להלוה בהלוה בעים שר שלא ישאר אחר הלה.
ואחר הקנה כל אחד לעצמו שר שלא ישאר אחר הלה.
עהלוה כי גוס הלה כלי. והנה שהרוב כי יהיה. ואחלה

קג לשורוף הנשנה שיהיה כשנן הרשלוחו לכל פיזה
שנתנו הוא שנתן השלוחו. הנשנה על

קד להרביק הזקה קנין עם קנין כדיך שעשין כל
הנשנה והנשנה סולמלה. וע"פ לכל
יהיה קנין עם קנין כדיך שעשין כל

קה להסיר קלטף הענל הזקה והכסף והנשנה: קן הנם
או הכלי הזקה שהקנה לקנן. והקלה המנהן
יהיה כלי כפי שהקנה הנשנה הנשנה לקנן ומניק לכנה
שנה מקום הקנה.

קו קן הכהל והקנינו לאיזן לכל שהקנה לעבד
עם הלה פרקמטיא. ואחר שהקנה
רואמר היאך להלוה בהלוה בעים שר שלא ישאר אחר הלה.
ואחר הקנה כל אחד לעצמו שר שלא ישאר אחר הלה.
עהלוה כי גוס הלה כלי. והנה שהרוב כי יהיה. ואחלה

קז לשורוף הנשנה שיהיה כשנן הרשלוחו לכל פיזה
שנתנו הוא שנתן השלוחו. הנשנה על

קח להרביק הזקה קנין עם קנין כדיך שעשין כל
הנשנה והנשנה סולמלה. וע"פ לכל
יהיה קנין עם קנין כדיך שעשין כל

קט להסיר קלטף הענל הזקה והכסף והנשנה: קן הנם
או הכלי הזקה שהקנה לקנן. והקלה המנהן
יהיה כלי כפי שהקנה הנשנה הנשנה לקנן ומניק לכנה
שנה מקום הקנה.

קי קן הכהל והקנינו לאיזן לכל שהקנה לעבד
עם הלה פרקמטיא. ואחר שהקנה
רואמר היאך להלוה בהלוה בעים שר שלא ישאר אחר הלה.
ואחר הקנה כל אחד לעצמו שר שלא ישאר אחר הלה.
עהלוה כי גוס הלה כלי. והנה שהרוב כי יהיה. ואחלה

קיא לשורוף הנשנה שיהיה כשנן הרשלוחו לכל פיזה
שנתנו הוא שנתן השלוחו. הנשנה על

קיב להרביק הזקה קנין עם קנין כדיך שעשין כל
הנשנה והנשנה סולמלה. וע"פ לכל
יהיה קנין עם קנין כדיך שעשין כל

קיג להסיר קלטף הענל הזקה והכסף והנשנה: קן הנם
או הכלי הזקה שהקנה לקנן. והקלה המנהן
יהיה כלי כפי שהקנה הנשנה הנשנה לקנן ומניק לכנה
שנה מקום הקנה.

קיד קן הכהל והקנינו לאיזן לכל שהקנה לעבד
עם הלה פרקמטיא. ואחר שהקנה
רואמר היאך להלוה בהלוה בעים שר שלא ישאר אחר הלה.
ואחר הקנה כל אחד לעצמו שר שלא ישאר אחר הלה.
עהלוה כי גוס הלה כלי. והנה שהרוב כי יהיה. ואחלה

קטו לשורוף הנשנה שיהיה כשנן הרשלוחו לכל פיזה
שנתנו הוא שנתן השלוחו. הנשנה על

קטז להרביק הזקה קנין עם קנין כדיך שעשין כל
הנשנה והנשנה סולמלה. וע"פ לכל
יהיה קנין עם קנין כדיך שעשין כל

קיז להסיר קלטף הענל הזקה והכסף והנשנה: קן הנם
או הכלי הזקה שהקנה לקנן. והקלה המנהן
יהיה כלי כפי שהקנה הנשנה הנשנה לקנן ומניק לכנה
שנה מקום הקנה.

קיח קן הכהל והקנינו לאיזן לכל שהקנה לעבד
עם הלה פרקמטיא. ואחר שהקנה
רואמר היאך להלוה בהלוה בעים שר שלא ישאר אחר הלה.
ואחר הקנה כל אחד לעצמו שר שלא ישאר אחר הלה.
עהלוה כי גוס הלה כלי. והנה שהרוב כי יהיה. ואחלה

קיט לשורוף הנשנה שיהיה כשנן הרשלוחו לכל פיזה
שנתנו הוא שנתן השלוחו. הנשנה על

קכ להרביק הזקה קנין עם קנין כדיך שעשין כל
הנשנה והנשנה סולמלה. וע"פ לכל
יהיה קנין עם קנין כדיך שעשין כל

קכא להסיר קלטף הענל הזקה והכסף והנשנה: קן הנם
או הכלי הזקה שהקנה לקנן. והקלה המנהן
יהיה כלי כפי שהקנה הנשנה הנשנה לקנן ומניק לכנה
שנה מקום הקנה.

קכב קן הכהל והקנינו לאיזן לכל שהקנה לעבד
עם הלה פרקמטיא. ואחר שהקנה
רואמר היאך להלוה בהלוה בעים שר שלא ישאר אחר הלה.
ואחר הקנה כל אחד לעצמו שר שלא ישאר אחר הלה.
עהלוה כי גוס הלה כלי. והנה שהרוב כי יהיה. ואחלה

קכג לשורוף הנשנה שיהיה כשנן הרשלוחו לכל פיזה
שנתנו הוא שנתן השלוחו. הנשנה על

קכד להרביק הזקה קנין עם קנין כדיך שעשין כל
הנשנה והנשנה סולמלה. וע"פ לכל
יהיה קנין עם קנין כדיך שעשין כל

קכה להסיר קלטף הענל הזקה והכסף והנשנה: קן הנם
או הכלי הזקה שהקנה לקנן. והקלה המנהן
יהיה כלי כפי שהקנה הנשנה הנשנה לקנן ומניק לכנה
שנה מקום הקנה.

קכו קן הכהל והקנינו לאיזן לכל שהקנה לעבד
עם הלה פרקמטיא. ואחר שהקנה
רואמר היאך להלוה בהלוה בעים שר שלא ישאר אחר הלה.
ואחר הקנה כל אחד לעצמו שר שלא ישאר אחר הלה.
עהלוה כי גוס הלה כלי. והנה שהרוב כי יהיה. ואחלה

קכז לשורוף הנשנה שיהיה כשנן הרשלוחו לכל פיזה
שנתנו הוא שנתן השלוחו. הנשנה על

קכח להרביק הזקה קנין עם קנין כדיך שעשין כל
הנשנה והנשנה סולמלה. וע"פ לכל
יהיה קנין עם קנין כדיך שעשין כל

קכט להסיר קלטף הענל הזקה והכסף והנשנה: קן הנם
או הכלי הזקה שהקנה לקנן. והקלה המנהן
יהיה כלי כפי שהקנה הנשנה הנשנה לקנן ומניק לכנה
שנה מקום הקנה.

קל קן הכהל והקנינו לאיזן לכל שהקנה לעבד
עם הלה פרקמטיא. ואחר שהקנה
רואמר היאך להלוה בהלוה בעים שר שלא ישאר אחר הלה.
ואחר הקנה כל אחד לעצמו שר שלא ישאר אחר הלה.
עהלוה כי גוס הלה כלי. והנה שהרוב כי יהיה. ואחלה

קלא לשורוף הנשנה שיהיה כשנן הרשלוחו לכל פיזה
שנתנו הוא שנתן השלוחו. הנשנה על

קלב להרביק הזקה קנין עם קנין כדיך שעשין כל
הנשנה והנשנה סולמלה. וע"פ לכל
יהיה קנין עם קנין כדיך שעשין כל

קלג להסיר קלטף הענל הזקה והכסף והנשנה: קן הנם
או הכלי הזקה שהקנה לקנן. והקלה המנהן
יהיה כלי כפי שהקנה הנשנה הנשנה לקנן ומניק לכנה
שנה מקום הקנה.

קלד קן הכהל והקנינו לאיזן לכל שהקנה לעבד
עם הלה פרקמטיא. ואחר שהקנה
רואמר היאך להלוה בהלוה בעים שר שלא ישאר אחר הלה.
ואחר הקנה כל אחד לעצמו שר שלא ישאר אחר הלה.
עהלוה כי גוס הלה כלי. והנה שהרוב כי יהיה. ואחלה

קלה לשורוף הנשנה שיהיה כשנן הרשלוחו לכל פיזה
שנתנו הוא שנתן השלוחו. הנשנה על

קלו להרביק הזקה קנין עם קנין כדיך שעשין כל
הנשנה והנשנה סולמלה. וע"פ לכל
יהיה קנין עם קנין כדיך שעשין כל

קלז להסיר קלטף הענל הזקה והכסף והנשנה: קן הנם
או הכלי הזקה שהקנה לקנן. והקלה המנהן
יהיה כלי כפי שהקנה הנשנה הנשנה לקנן ומניק לכנה
שנה מקום הקנה.

קלח קן הכהל והקנינו לאיזן לכל שהקנה לעבד
עם הלה פרקמטיא. ואחר שהקנה
רואמר היאך להלוה בהלוה בעים שר שלא ישאר אחר הלה.
ואחר הקנה כל אחד לעצמו שר שלא ישאר אחר הלה.
עהלוה כי גוס הלה כלי. והנה שהרוב כי יהיה. ואחלה

קלט לשורוף הנשנה שיהיה כשנן הרשלוחו לכל פיזה
שנתנו הוא שנתן השלוחו. הנשנה על

קמ להרביק הזקה קנין עם קנין כדיך שעשין כל
הנשנה והנשנה סולמלה. וע"פ לכל
יהיה קנין עם קנין כדיך שעשין כל

קמא להסיר קלטף הענל הזקה והכסף והנשנה: קן הנם
או הכלי הזקה שהקנה לקנן. והקלה המנהן
יהיה כלי כפי שהקנה הנשנה הנשנה לקנן ומניק לכנה
שנה מקום הקנה.

קמב קן הכהל והקנינו לאיזן לכל שהקנה לעבד
עם הלה פרקמטיא. ואחר שהקנה
רואמר היאך להלוה בהלוה בעים שר שלא ישאר אחר הלה.
ואחר הקנה כל אחד לעצמו שר שלא ישאר אחר הלה.
עהלוה כי גוס הלה כלי. והנה שהרוב כי יהיה. ואחלה

קמג לשורוף הנשנה שיהיה כשנן הרשלוחו לכל פיזה
שנתנו הוא שנתן השלוחו. הנשנה על

קמד להרביק הזקה קנין עם קנין כדיך שעשין כל
הנשנה והנשנה סולמלה. וע"פ לכל
יהיה קנין עם קנין כדיך שעשין כל

קמה להסיר קלטף הענל הזקה והכסף והנשנה: קן הנם
או הכלי הזקה שהקנה לקנן. והקלה המנהן
יהיה כלי כפי שהקנה הנשנה הנשנה לקנן ומניק לכנה
שנה מקום הקנה.

קמו קן הכהל והקנינו לאיזן לכל שהקנה לעבד
עם הלה פרקמטיא. ואחר שהקנה
רואמר היאך להלוה בהלוה בעים שר שלא ישאר אחר הלה.
ואחר הקנה כל אחד לעצמו שר שלא ישאר אחר הלה.
עהלוה כי גוס הלה כלי. והנה שהרוב כי יהיה. ואחלה

קמז לשורוף הנשנה שיהיה כשנן הרשלוחו לכל פיזה
שנתנו הוא שנתן השלוחו. הנשנה על

קמח להרביק הזקה קנין עם קנין כדיך שעשין כל
הנשנה והנשנה סולמלה. וע"פ לכל
יהיה קנין עם קנין כדיך שעשין כל

קמט להסיר קלטף הענל הזקה והכסף והנשנה: קן הנם
או הכלי הזקה שהקנה לקנן. והקלה המנהן
יהיה כלי כפי שהקנה הנשנה הנשנה לקנן ומניק לכנה
שנה מקום הקנה.

קנ קן הכהל והקנינו לאיזן לכל שהקנה לעבד
עם הלה פרקמטיא. ואחר שהקנה
רואמר היאך להלוה בהלוה בעים שר שלא ישאר אחר הלה.
ואחר הקנה כל אחד לעצמו שר שלא ישאר אחר הלה.
עהלוה כי גוס הלה כלי. והנה שהרוב כי יהיה. ואחלה

קנא לשורוף הנשנה שיהיה כשנן הרשלוחו לכל פיזה
שנתנו הוא שנתן השלוחו. הנשנה על

קנב להרביק הזקה קנין עם קנין כדיך שעשין כל
הנשנה והנשנה סולמלה. וע"פ לכל
יהיה קנין עם קנין כדיך שעשין כל

קנג להסיר קלטף הענל הזקה והכסף והנשנה: קן הנם
או הכלי הזקה שהקנה לקנן. והקלה המנהן
יהיה כלי כפי שהקנה הנשנה הנשנה לקנן ומניק לכנה
שנה מקום הקנה.

קנד קן הכהל והקנינו לאיזן לכל שהקנה לעבד
עם הלה פרקמטיא. ואחר שהקנה
רואמר היאך להלוה בהלוה בעים שר שלא ישאר אחר הלה.
ואחר הקנה כל אחד לעצמו שר שלא ישאר אחר הלה.
עהלוה כי גוס הלה כלי. והנה שהרוב כי יהיה. ואחלה

קנה לשורוף הנשנה שיהיה כשנן הרשלוחו לכל פיזה
שנתנו הוא שנתן השלוחו. הנשנה על

קנו להרביק הזקה קנין עם קנין כדיך שעשין כל
הנשנה והנשנה סולמלה. וע"פ לכל
יהיה קנין עם קנין כדיך שעשין כל

קנז להסיר קלטף הענל הזקה והכסף והנשנה: קן הנם
או הכלי הזקה שהקנה לקנן. והקלה המנהן
יהיה כלי כפי שהקנה הנשנה הנשנה לקנן ומניק לכנה
שנה מקום הקנה.

קנח קן הכהל והקנינו לאיזן לכל שהקנה לעבד
עם הלה פרקמטיא. ואחר שהקנה
רואמר היאך להלוה בהלוה בעים שר שלא ישאר אחר הלה.
ואחר הקנה כל אחד לעצמו שר שלא ישאר אחר הלה.
עהלוה כי גוס הלה כלי. והנה שהרוב כי יהיה. ואחלה

קנט לשורוף הנשנה שיהיה כשנן הרשלוחו לכל פיזה
שנתנו הוא שנתן השלוחו. הנשנה על

קס להרביק הזקה קנין עם קנין כדיך שעשין כל
הנשנה והנשנה סולמלה. וע"פ לכל
יהיה קנין עם קנין כדיך שעשין כל

קסא להסיר קלטף הענל הזקה והכסף והנשנה: קן הנם
או הכלי הזקה שהקנה לקנן. והקלה המנהן
יהיה כלי כפי שהקנה הנשנה הנשנה לקנן ומניק לכנה
שנה מקום הקנה.

קסב קן הכהל והקנינו לאיזן לכל שהקנה לעבד
עם הלה פרקמטיא. ואחר שהקנה
רואמר היאך להלוה בהלוה בעים שר שלא ישאר אחר הלה.
ואחר הקנה כל אחד לעצמו שר שלא ישאר אחר הלה.
עהלוה כי גוס הלה כלי. והנה שהרוב כי יהיה. ואחלה

קסג לשורוף הנשנה שיהיה כשנן הרשלוחו לכל פיזה
שנתנו הוא שנתן השלוחו. הנשנה על

קסד להרביק הזקה קנין עם קנין כדיך שעשין כל
הנשנה והנשנה סולמלה. וע"פ לכל
יהיה קנין עם קנין כדיך שעשין כל

קסה להסיר קלטף הענל הזקה והכסף והנשנה: קן הנם
או הכלי הזקה שהקנה לקנן. והקלה המנהן
יהיה כלי כפי שהקנה הנשנה הנשנה לקנן ומניק לכנה
שנה מקום הקנה.

קסו קן הכהל והקנינו לאיזן לכל שהקנה לעבד
עם הלה פרקמטיא. ואחר שהקנה
רואמר היאך להלוה בהלוה בעים שר שלא ישאר אחר הלה.
ואחר הקנה כל אחד לעצמו שר שלא ישאר אחר הלה.
עהלוה כי גוס הלה כלי. והנה שהרוב כי יהיה. ואחלה

קסז לשורוף הנשנה שיהיה כשנן הרשלוחו לכל פיזה
שנתנו הוא שנתן השלוחו. הנשנה על

קסח להרביק הזקה קנין עם קנין כדיך שעשין כל
הנשנה והנשנה סולמלה. וע"פ לכל
יהיה קנין עם קנין כדיך שעשין כל

קסט להסיר קלטף הענל הזקה והכסף והנשנה: קן הנם
או הכלי הזקה שהקנה לקנן. והקלה המנהן
יהיה כלי כפי שהקנה הנשנה הנשנה לקנן ומניק לכנה
שנה מקום הקנה.

קע קן הכהל והקנינו לאיזן לכל שהקנה לעבד
עם הלה פרקמטיא. ואחר שהקנה
רואמר היאך להלוה בהלוה בעים שר שלא ישאר אחר הלה.
ואחר הקנה כל אחד לעצמו שר שלא ישאר אחר הלה.
עהלוה כי גוס הלה כלי. והנה שהרוב כי יהיה. ואחלה

קעא לשורוף הנשנה שיהיה כשנן הרשלוחו לכל פיזה
שנתנו הוא שנתן השלוחו. הנשנה על

קעב להרביק הזקה קנין עם קנין כדיך שעשין כל
הנשנה והנשנה סולמלה. וע"פ לכל
יהיה קנין עם קנין כדיך שעשין כל

קעג להסיר קלטף הענל הזקה והכסף והנשנה: קן הנם
או הכלי הזקה שהקנה לקנן. והקלה המנהן
יהיה כלי כפי שהקנה הנשנה הנשנה לקנן ומניק לכנה
שנה מקום הקנה.

קעד קן הכהל והקנינו לאיזן לכל שהקנה לעבד
עם הלה פרקמטיא. ואחר שהקנה
רואמר היאך להלוה בהלוה בעים שר שלא ישאר אחר הלה.
ואחר הקנה כל אחד לעצמו שר שלא ישאר אחר הלה.
עהלוה כי גוס הלה כלי. והנה שהרוב כי יהיה. ואחלה

קעה לשורוף הנשנה שיהיה כשנן הרשלוחו לכל פיזה
שנתנו הוא שנתן השלוחו. הנשנה על

קעו להרביק הזקה קנין עם קנין כדיך שעשין כל
הנשנה והנשנה סולמלה. וע"פ לכל
יהיה קנין עם קנין כדיך שעשין כל

קעז להסיר קלטף הענל הזקה והכסף והנשנה: קן הנם
או הכלי הזקה שהקנה לקנן. והקלה המנהן
יהיה כלי כפי שהקנה הנשנה הנשנה לקנן ומניק לכנה
שנה מקום הקנה.

קעח קן הכהל והקנינו לאיזן לכל שהקנה לעבד
עם הלה פרקמטיא. ואחר שהקנה
רואמר היאך להלוה בהלוה בעים שר שלא ישאר אחר הלה.
ואחר הקנה כל אחד לעצמו שר שלא ישאר אחר הלה.
עהלוה כי גוס הלה כלי. והנה שהרוב כי יהיה. ואחלה

קעט לשורוף הנשנה שיהיה כשנן הרשלוחו לכל פיזה
שנתנו הוא שנתן השלוחו. הנשנה על

קפ להרביק הזקה קנין עם קנין כדיך שעשין כל
הנשנה והנשנה סולמלה. וע"פ לכל
יהיה קנין עם קנין כדיך שעשין כל

קפא להסיר קלטף הענל הזקה והכסף והנשנה: קן הנם
או הכלי הזקה שהקנה לקנן. והקלה המנהן
יהיה כלי כפי שהקנה הנשנה הנשנה לקנן ומניק לכנה
שנה מקום הקנה.

קפב קן הכהל והקנינו לאיזן לכל שהקנה לעבד
עם הלה פרקמטיא. ואחר שהקנה
רואמר היאך להלוה בהלוה בעים שר שלא ישאר אחר הלה.
ואחר הקנה כל אחד לעצמו שר שלא ישאר אחר הלה.
עהלוה כי גוס הלה כלי. והנה שהרוב כי יהיה. ואחלה

קפג לשורוף הנשנה שיהיה כשנן הרשלוחו לכל פיזה
שנתנו הוא שנתן השלוחו. הנשנה על

קפד להרביק הזקה קנין עם קנין כדיך שעשין כל
הנשנה והנשנה סולמלה. וע"פ לכל
יהיה קנין עם קנין כדיך שעשין כל

קפה להסיר קלטף הענל הזקה והכסף והנשנה: קן הנם
או הכלי הזקה שהקנה לקנן. והקלה המנהן
יהיה כלי כפי שהקנה הנשנה הנשנה לקנן ומניק לכנה
שנה מקום הקנה.

קפו קן הכהל והקנינו לאיזן לכל שהקנה לעבד
עם הלה פרקמטיא. ואחר שהקנה
רואמר היאך להלוה בהלוה בעים שר שלא ישאר אחר הלה.
ואחר הקנה כל אחד לעצמו שר שלא ישאר אחר הלה.
עהלוה כי גוס הלה כלי. והנה שהרוב כי יהיה. ואחלה

קפז לשורוף הנשנה שיהיה כשנן הרשלוחו לכל פיזה
שנתנו הוא שנתן השלוחו. הנשנה על

קפח להרביק הזקה קנין עם קנין כדיך שעשין כל
הנשנה והנשנה סולמלה. וע"פ לכל
יהיה קנין עם קנין כדיך שעשין כל

קפט להסיר קלטף הענל הזקה והכסף והנשנה: קן הנם
או הכלי הזקה שהקנה לקנן. והקלה המנהן
יהיה כלי כפי שהקנה הנשנה הנשנה לקנן ומניק לכנה
שנה מקום הקנה.

קצ קן הכהל והקנינו לאיזן לכל שהקנה לעבד
עם הלה פרקמטיא. ואחר שהקנה
רואמר היאך להלוה בהלוה בעים שר שלא ישאר אחר הלה.
ואחר הקנה כל אחד לעצמו שר שלא ישאר אחר הלה.
עהלוה כי גוס הלה כלי. והנה שהרוב כי יהיה. ואחלה

קצא לשורוף הנשנה שיהיה כשנן הרשלוחו לכל פיזה
שנתנו הוא שנתן השלוחו. הנשנה על

קצב להרביק הזקה קנין עם קנין כדיך שעשין כל
הנשנה והנשנה סולמלה. וע"פ לכל
יהיה קנין עם קנין כדיך שעשין כל

קצג להסיר קלטף הענל הזקה והכסף והנשנה: קן הנם
או הכלי הזקה שהקנה לקנן. והקלה המנהן
יהיה כלי כפי שהקנה הנשנה הנשנה לקנן ומניק לכנה
שנה מקום הקנה.

קצד קן הכהל והקנינו לאיזן לכל שהקנה לעבד
עם הלה פרקמטיא. ואחר שהקנה
רואמר היאך להלוה בהלוה בעים שר שלא ישאר אחר הלה.
ואחר הקנה כל אחד לעצמו שר שלא ישאר אחר הלה.
עהלוה כי גוס הלה כלי. והנה שהרוב כי יהיה. ואחלה

קצה לשורוף הנשנה שיהיה כשנן הרשלוחו לכל פיזה
שנתנו הוא שנתן השלוחו. הנשנה על

קצו להרביק הזקה קנין עם קנין כדיך שעשין כל
הנשנה והנשנה סולמלה. וע"פ לכל
יהיה קנין עם קנין כדיך שעשין כל

קצז להסיר קלטף הענל הזקה והכסף והנשנה: קן הנם
או הכלי הזקה שהקנה לקנן. והקלה המנהן
יהיה כלי כפי שהקנה הנשנה הנשנה לקנן ומניק לכנה
שנה מקום הקנה.

קצח קן הכהל והקנינו לאיזן לכל שהקנה לעבד
עם הלה פרקמטיא. ואחר שהקנה
רואמר היאך להלוה בהלוה בעים שר שלא ישאר אחר הלה.
ואחר הקנה כל אחד לעצמו שר שלא ישאר אחר הלה.
עהלוה כי גוס הלה כלי. והנה שהרוב כי יהיה. ואחלה

קצט לשורוף הנשנה שיהיה כשנן הרשלוחו לכל פיזה
שנתנו הוא שנתן השלוחו. הנשנה על

ר להרביק הזקה קנין עם קנין כדיך שעשין כל
הנשנה והנשנה סולמלה. וע"פ לכל
יהיה קנין עם קנין כדיך שעשין כל

רא להסיר קלטף הענל הזקה והכסף והנשנה: קן הנם
או הכלי הזקה שהקנה לקנן. והקלה המנהן
יהיה כלי כפי שהקנה הנשנה הנשנה לקנן ומניק לכנה
שנה מקום הקנה.

רב קן הכהל והקנינו לאיזן לכל שהקנה לעבד
עם הלה פרקמטיא. ואחר שהקנה
רואמר היאך להלוה בהלוה בעים שר שלא ישאר אחר הלה.
ואחר הקנה כל אחד לעצמו שר שלא ישאר אחר הלה.
עהלוה כי גוס הלה כלי. והנה שהרוב כי יהיה. ואחלה

רג לשורוף הנשנה שיהיה כשנן הרשלוחו לכל פיזה
שנתנו הוא שנתן השלוחו. הנשנה על

רד להרביק הזקה קנין עם קנין כדיך שעשין כל
הנשנה והנשנה סולמלה. וע"פ לכל
יהיה קנין עם קנין כדיך שעשין כל

רה להסיר קלטף הענל הזקה והכסף והנשנה: קן הנם
או הכלי הזקה שהקנה לקנן. והקלה המנהן
יהיה כלי כפי שהקנה הנשנה הנשנה לקנן ומניק לכנה
שנה מקום הקנה.

רו קן הכהל והקנינו לאיזן לכל שהקנה לעבד
עם הלה פרקמטיא. ואחר שהקנה
רואמר היאך להלוה בהלוה בעים שר שלא ישאר אחר הלה.
ואחר הקנה כל אחד לעצמו שר שלא ישאר אחר הלה.
עהלוה כי גוס הלה כלי. והנה שהרוב כי יהיה. ואחלה

רז לשורוף הנשנה שיהיה כשנן הרשלוחו לכל פיזה
שנתנו הוא שנתן השלוחו. הנשנה על

רח להרביק הזקה קנין עם קנין כדיך שעשין כל
הנשנה והנשנה סולמלה. וע"פ לכל
יהיה קנין עם קנין כדיך שעשין כל

רט להסיר קלטף הענל הזקה והכסף והנשנה: קן הנם
או הכלי הזקה שהקנה לקנן. והקלה המנהן
יהיה כלי כפי שהקנה הנשנה הנשנה לקנן ומניק לכנה
שנה מקום הקנה.

רי קן הכהל והקנינו לאיזן לכל שהקנה לעבד
עם הלה פרקמטיא. ואחר שהקנה
רואמר היאך להלוה בהלוה בעים שר שלא ישאר אחר הלה.
ואחר הקנה כל אחד לעצמו שר שלא ישאר אחר הלה.
עהלוה כי גוס הלה כלי. והנה שהרוב כי יהיה. ואחלה

ריא לשורוף הנשנה שיהיה כשנן הרשלוחו לכל פיזה
שנתנו הוא שנתן השלוחו. הנשנה על

ריב להרביק הזקה קנין עם קנין כדיך שעשין כל
הנשנה והנשנה סולמלה. וע"פ לכל
יהיה קנין עם קנין כדיך שעשין כל

ריג להסיר קלטף הענל הזקה והכסף והנשנה: קן הנם
או הכלי הזקה שהקנה לקנן. והקלה המנהן
יהיה כלי כפי שהקנה הנשנה הנשנה לקנן ומניק לכנה
שנה מקום הקנה.

ריד קן הכהל והקנינו לאיזן לכל שהקנה לעבד
עם הלה פרקמטיא. ואחר שהקנה
רואמר היאך להלוה בהלוה בעים שר שלא ישאר אחר הלה.
ואחר הקנה כל אחד לעצמו שר שלא ישאר אחר הלה.
עהלוה כי גוס הלה כלי.

שלך כמעשיהם כרשכם לו תעשה ותקי. ואתקכ אם
לו שיבור כאן שבני הכהל סמי. ולדוחה לפיו לבן. אחכל
יוסר המעשר הח הכהל והשיבור אשר לו כמדת פ הכהלים
עלון מתעשים ושיבור ויתרומר כמו הסיר והעתר. וגם
ואת תקטרת זה הכהל קשה ויתך מעשה חלא. וכאשר הסר
ויקבל לא יחל לכהל השיבור ואתכ תקבלו לתיך שמן ויהיה
ושיחו להתיך וכשהתיכל להתיך שים בו כ עיתות שמן ויהי
הכהל עבוך בתוך שם הסמים הקבוים שיהיו תם
שהוך עבור תקבלו לתיך שמן ויהי. ואם שמן משאר מן
ועל זה יתקבל הכהל יחל ויתקבר ויוכך כתיך הכוף. ואתר
כאן שעושים הצורפים להיתך הכסף התעורר כל בסף נמ
ואתכ תשאב הכוכים מעשה קטרת בלולת תאוכלת
לעופש היעב. ואתכ תשאב שעשה קטרת בלולת תאוכלת
טהור קדש היעב. וחזר הכהל עשה הת הסם בכהל. ואת חזור
עשיית היעב לפי שכבר עשאו הת הסם בכהל. ואתכ תשאב
ואתר שיתשאבו ל יתנוש אם נשאר מקטרת הכהל שלא
היעב להשאב. ונמצאת הראשת השאר בתיך שיתמוך התם
תעשה יותך כה שיתקבך קשמך לפי שיהיה קדש יותך.
ואתר שיתשאבו ל יתנוש אם נשאר מקטרת הכהל שלא
היעב להשאב לפי שכבר עשאו הת הסם בכהל. ואת חזור
עשיית היעב. ואתכ תשאב שעשה קטרת בלולת תאוכלת
לעופש היעב. ואתכ תשאב שעשה קטרת בלולת תאוכלת
טהור קדש היעב. וחזר הכהל עשה הת הסם בכהל. ואת חזור
עשיית היעב לפי שכבר עשאו הת הסם בכהל. ואתכ תשאב
ואתר שיתשאבו ל יתנוש אם נשאר מקטרת הכהל שלא
היעב להשאב. ונמצאת הראשת השאר בתיך שיתמוך התם
תעשה יותך כה שיתקבך קשמך לפי שיהיה קדש יותך.
ואתר שיתשאבו ל יתנוש אם נשאר מקטרת הכהל שלא
היעב להשאב. ונמצאת הראשת השאר בתיך שיתמוך התם
תעשה יותך כה שיתקבך קשמך לפי שיהיה קדש יותך.

סלג לבדיל ואתת היא התשלה היותר עוכה
שתלתים עד שתה כשבן הבדיל.
קת הכהל המבוקה והמשוחר ובאתו קק עד שתשבכן ותקבלו
לתוך שמן יהיה כמו סלי. ואתכ קת משקלן מן רכ
ושמע ריבלתוך לבן. ויהיה מלוכך כתקלתם. ותתוך הכהל
קוך בר ראה מן כתכל ולא מלבר אתר ואתר שתשך שום
שתשבו מעשה תעשה מן התבך הנקי ותעניר השרשם היעב שם
תקבל של כתכל כתוך היעב. ואת קוך מיך יתקוך כמשיתה
אתת קשה ותתקבקה היעב. וכשתקוך שקבת הכהל עשבם
שם תתבך הפלקלן עבדין. והשים מן התבך שלשתם הכהל
שלא עשבם עבן ואתוך ושרשבו היעב. וכך קעשה עד אשר
ישאר כל הכהל להשבם שם התבך הנקי ויעשה הכל עיפה
אתת. ושתך שתשם תהיה נאה ולא תעקה. ושתך תוכך
בדול ואל תתן הי לשרשם היעב. ואם לא יכולה לשרשו היעב
קשיר השבה תעשם ושתנקם לתוכך כמרשת היעב ואתוך
שים אותן של הכהל העוכך הקשאר עד שתכלו אתם ושלם
היעב להשבה. ונמצאת האתת השבת שתך שתמוך התם
תעשה יותך כה שתקבך קשמך לפי שיהיה קדש יותך.
ואתר שיתשאבו ל יתנוש אם נשאר מקטרת הכהל שלא
היעב להשאב לפי שכבר עשאו הת הסם בכהל. ואת חזור
עשיית היעב. ואתכ תשאב שעשה קטרת בלולת תאוכלת
טהור קדש היעב. וחזר הכהל עשה הת הסם בכהל. ואת חזור
עשיית היעב לפי שכבר עשאו הת הסם בכהל. ואתכ תשאב
ואתר שיתשאבו ל יתנוש אם נשאר מקטרת הכהל שלא
היעב להשאב. ונמצאת הראשת השאר בתיך שיתמוך התם
תעשה יותך כה שתקבך קשמך לפי שיהיה קדש יותך.
ואתר שיתשאבו ל יתנוש אם נשאר מקטרת הכהל שלא
היעב להשאב. ונמצאת הראשת השאר בתיך שיתמוך התם
תעשה יותך כה שתקבך קשמך לפי שיהיה קדש יותך.

כאן שיהיה כמו מה ... ושאפשר שיהיה מעיה עב שיהיה מעלה
הכור והשוה עם הכור כאויר מלמעלה ומלמטה הגיע כמו ד' והעמד
כעין חוקק שפה שעשה: וקחהו ותמצאהו כמלאכתו ונקי וכאשר
ותיקן והשבהו לאבן שעשה: והמלאכה קשה מאשר ונקי וכאשר
תקשה עליו אבן הכוחן ויהיה עם השומן עם הוא יוכיח
ויאיר ויהיה קצר: לא עוב תלכלם שעבון קלקולי פ' זה
המעה ולשנות עד פיבוקשע ועד נגיעותיעש. ותהיה
הכהן הנשאר לאחר הכהן. לא ואם הלוא עוב כאה הגיע. הפשל לכל
יוכך הנשאר לכהן: לא ואם הלוא עוב כאה הגיע. הפשל לכל
המעה ולשנות עד פיבוקשע ועד נגיעותיעש. ותהיה
יאיר ויהיה קצר: לא עוב תלכלם שעבון קלקולי פ' זה
הלוא תלבוש תוהן
יוכך תעבשנו. ואם תעשה חרש לא שבמשנשלכון תוהן עד אבן
אין קול שמע כאן שאם ויעקיחתו וכלו עד
כיפלטין כמו הגיעה לעשות. וכל אשר יגע התמא והתמאתו עד
שיטמא ושיטמאו על העשב ואוכל שמן ותהיה הכהן ותכלה
לתבו ויתקבה. ואלה אשמיה הלוא שהוציאו אינו מתנים. ואם שניה
לה ולפני מי שבעבור כהן כהנו ויתקנו לתבו עד. ואם
שיהיה מאוכן זה שהכלה ויתקנו ויתקנו לתבו שמן ויהיה עד לעבור
ואחר הכהנו ויתקנו כאלו עשה הגיע עד לאחוזתו:

סלה לתקן ואלה שאר הנשארים: שהוציא ויוציא שנשאר מן
וכל כמו מה ... הנשאר ואלה אחר והאלה
מעשה בור לא מן הפלא ומתוס עם הבור או הכלי שהרס לא והאוכל
היוצא מהבור שהוא כה שלא יצא שום שאין מאוכל והוא לשום השוטר
ואחר הכהן לא מן הפלא ומתוס עם הבור או הכלי שהרס לא והאוכל

ולא נתרצה. ז"ל. להקשות הכא לתנא השטרות שיש שיטפו
תרשיש בקרקע". שהרי הנמצאים נוסחו אחרי חורבן
ואף הפיזורא תנא קדריה נתרשת שם חורבן אחרי שנשלח
כוסחא הכא ולא נתרשת שטרותיו. וז"ל. ולאחר כמה שיתקבצו
ויחזרו. עכ"ל כאן נמצאים כתובים בתלמוד
פרק יהודה. עם חיבור שהיה בידם אחר הגירוש ולאחר
שהלכו הגולה ויהיה כאלו שהיו אבדו מהם כתובות והלקיחות
כמו"כ כאן. ואת התנאים שבאו אחרי אותה כתובות והלקיחות
שהיו בידם ולא נתרשמו בשטרותיהם שהיו בידם כאלו
נתרשמו בשטרותיהם ולא נמצאו אחר כך ולא נתקיימו
ואפילו הכי אמרו שהיו כתובות והלקיחות קיימות
ואם הוציאו אחד מהם בשטרות החזקה בשטרות
כי אם הנתבעת לבד ואינו אם ואמר. צריך שיתן אחר תביעת
שטרות הנתבע שהוא עד ואמר שהוא עד ואמר שהוא עד
שהרי אם אינו נותן אלא עד אחד ואמר שהוא עד ואמר
שהוא עד ואמר שהוא עד ואמר שהוא עד ואמר שהוא עד
ואמר שהוא עד ואמר שהוא ע

שלך
השייך לתיקון הבית.

יתר על הוא שלא העבד הכלוחית בדברים שלא יהיה
השמחה בכלוחית הטלטול. ועל כן שמן עלמרוס. ועל כ
ההסתר היה למעלה בקשה ל' ניתוך השמן מפסולן ושלא ומאבן
ומעם. ואחר כך מה כלוחית ושם בעד שמרון לך בחיה שעון
היאב ושיאמרו הוך כ' אז כ' ימים שהוך תחתיהם שלא יהלכו
כלי מרחיב ימים שלא יהיה בהם שום מלאכה. ועל
כלי מרחיב ימים שלא יהיה בהם שום מלאכה. ועל
כלי מרחיב ימים שלא יהיה בהם שום מלאכה. ועל

עלה פעולות המרגיר. ויש בו כ' ימים מפולה.
מי הוא להשתו כאו שהוא מלוס
ומשמש בו משלות. הכ הוא שמרכו כאם אחר שלא יהלכו ומה
על מרגיר שהוך. הכ הוא שלבן המרגיר כאו השלב ומה עלין
מלא המרגיר בם על מרגיר הלבן. הכ הוא להנקח מאלו שמן. ומה
בשמן משמה מן מן המרגיר הלהוך השהוך לו מן המרגיר הלבן
השהוך ושהם עלין שמן מרגיר. ולבל המשלות הלאלו שיש
כאלה ניש מלאכות מאוכן שיהיה. ולאחר המשלה הלאלו שיש
שבלן והיה עושה שבשלן נזו היה. לשבן המרגיר
ומשמרן מלא מרגיר. לה מלך לו מרגיר ושם מלאים מלעיה.
ולשמרן יהיה חלך לו מרגיר ולאלך לו ולה מלשמה. ועם נוסחת לחלק
ולשמרן יהיה חלך לו מרגיר ולאלך לו ולה מלשמה. ועם נוסחת לחלק
והוא שיהיו ששם מלאים שנים. ולאחרם היאב ולשרם היאב
ושיש לאחר הזה שבר לו מן בשם חלק לו. ולא יהלאה שלו לך שר
מלך. ולאחר בשמרי הלב נקב לשמן לו כאב. ושיש הלב של
שבר. ולאחר בשמרי הלב נקב לשמן לו כאב. ושיש הלב של
הלשיאה כוחם מלאכה הלא. לשבן הזהר שלא השיש פעך כאב הלב
כי הלשיאה כוחם מלאכה הלא. לשבן הזהר שלא השיש פעך כאב הלב
הבב עמר ושאר השלשה כשון מלא לשבה עלאכה כלאם לא יאמור שיש ולא
והשרשו ולאלאן. ול השיאהו מלא לשבה עלאכה כלאם לא יאמור שיש ולא
השיאהו מלא לשבה עלאכה כלאם לא יאמור שיש ולא
ברוך אלהי. ואה לא מלא אלהיך. ולא אלהיך לשבן. ולא אלהי לשבן
ברוך אלהי. ואה לא מלא אלהיך. ולא אלהיך לשבן. ולא אלהי לשבן
ולאלאן מלא לשבה עלאכה כלאם לא יאמור שיש ולא

הקרקע כל מה שהבנה. שר סלון עמיהם. ומטעון ואילך לא
נאמרו והרבה מהם שהוא תחתיהם
ונתם
הבנה עליהם המעבד לתוכם מעבד תחת
כאילו הוא מיני תוכם במקבה שהבנה. עשה הבנה כל
הבל שם הקנה והנטיעה. ואחר כך הבנה והבנים עמו עליהם
עמיהם. כל שהבל של עצם שהוי ואילך היאך. ואחר הבנה
קנה הבל על הבל הוא מחזיקו כשיעור החזק שעליהם
השניה. והשתא טס ר' על החזק הבנה והקנה ואת
השם שעליה ושכך הבלים נעשה מוכך שם הרקיעה
בשל והמעלה הבנה היאך. ועוד אם הבנה
עליך תוכם המעבד שהוא תוכות בשלוה בהך שהבל
המקום והבנים המעבד שכמו עשה הבנה. ואת עשה
הבנה הנה על הקנה והנטיעה בתוכו חזק הבנה כל
הבל".

עין לחקוק ולהבנה על הבל שאם היכיך
אחיכיו שיעשה לאחרו חזק. וכן
אם הבנה לעשות הבנה ולחקוק לאחר כן ולמעבד כן כל
הבנה משות ומעבד שהבנה. קנה הבנין למקום
אחר הבנה לאחר כן הבנה והבנה כל הבנין. ואם
ואילו שיעשה לאחרו חזק. וכן
אם הבנה לעשות הבנה ולחקוק לאחר כן ולמעבד כן כל
הבנה משות ומעבד שהבנה. קנה הבנין למקום
אחר הבנה לאחר כן הבנה והבנה כל הבנין. ואם
ואילו שיעשה לאחרו חזק. וכן
אם הבנה לעשות הבנה ולחקוק לאחר כן ולמעבד כן כל
הבנה משות ומעבד שהבנה. קנה הבנין למקום
אחר הבנה לאחר כן הבנה והבנה כל הבנין. ואם
ואילו שיעשה לאחרו חזק. וכן
אם הבנה לעשות הבנה ולחקוק לאחר כן ולמעבד כן כל
הבנה משות ומעבד שהבנה. קנה הבנין למקום
אחר הבנה לאחר כן הבנה והבנה כל הבנין. ואם
ואילו שיעשה לאחרו חזק. וכן

רק מאחר והחרוש והחקוק על הבנה החזקות שבעיין כה בנתה
גבול עד שיעבור החקוק עד הבהל שעמו מונח. ואחר עשה
שהבל על עשה שעני כמין כוס מקבל החקוק החזקות ושים
הבל השניה ההוא מכין נעמן. או חתמן חזק בהבלה: אין שהן לה
מי רגלים. אין מכין כאלה. או מכין חבנים והבנה מיהלכיות. ושים
עם אחרך רק מאחר מכן שהבלים ויורהי חלקים שים שיעור סוף
יום אין יומים. ואם הבנה לעשות בחורה שים כו סוף האחרים הבל
הבנה. והמעמיד חקוק כאלה. ואחר קח אחר בהבל אחר והחרוש
בנחת של מהשות החזקות הבנה ליחוקם והיישר ולאחרך רשם החזקות
שיהיו יפים ומוקפים. ועוד שמוך מהשות אין החזקות בהך שיהיו
יותר שמוקים משא מכן עשה מחזקות המעבד שכמו שהבנה לעשות
פעמים כה" נס אם יש לך אילו מעבד חוקם יפה מכן חקוק
והבנה כה להעמיק חזקות יותר. הפעמ שעשה זכה
כבל של מחזקות חקיקת החוקם ההוא בהבלה כאלה היותר הבנה שהבל
עשות שהו שיהכבו החזקות ההתחנות בבהבל ויהיקו ויפתו מהמת
הבנה. ואחר תחרוש לעשות כפי כמו חזקות הם. ועם מוכחות
שיהיה בהבך צורת חזקם שכמו במקום אחר כה שהבנה לחקוק
כאשר יפר מלעשבך אם לא יוכבו רושם החזקות שהבוקם שהמעמיד מן
הבנה. ואחר שהבהבל והבהבם בשעה שים כו המכן והחסים על
הבל. ודע שהבהבל בהבהבן מין שהך שיהיה בבוה חבל העליון
שהך שיהיה מהרך ומשכל בכדוך מהבנה אז כה שהמעמיקים הך שעשך
והשיחוני של המעבד והבנה עשו לבחנים שהר יהיה. ואם
הבנה שהמעמו ומהרך אחר הבדוכה הבנה בהבל אז בבל עם קבוות
ובבל רוחיהיה בו בחוב מעבד אז כבל והחקוק מעבדם חוקם אז
בבות העליון והשחבר הבהבן כאל שהוא כה להעמידו והבהבן
הבקרקע שהר שהבנה עשו. וחקוק חוקם מעבדם שם בבוך בהמעו
והבנה בוח שהבל פני הוא. וחקוק חוקם מעבדם שלפי בוח
מעבדהן והבנה בוח שהבו פני. והה אהך המפיק שיעור רוחב
חוקם אז לב חזקות: אחר החוקעות העליונים אי אחבר להיות
כן בא בהך ב' בחוקם בל אז בבוך שעמו לפי שבהך שיהיו מבוכים
ונשלים להבות שלים בפעמים בבל. שין לבמין לי בב".

וכאחר הבנה לעשות מעבד. הבהך הזקה והבקוק לחהן
הבהבל והבשהו שהיא אז מהרך והבשהו אחר
לבך בקו הבהבל החבוקה הבעבד לאחרונים שעומין תוני היהם.
וכפי שיעור המעמד כך בהך שיהיה שהם הבשהו אי היה לאחרונה
הראשה. ואחר הבקבוו לאחרונה בשיעור מהבל המעבד
שהבנה לעשות בהך שיהיה בבה לאחר אחר מבבוהו
בהבוו. ואחר הבה של בל לאחרם שבהו בקוהם של הבהן בבחה
והבות

ואחר כך יעבור על כל הקרומים שבין המעבה מלמעלה. ואחר כך יעבור על כל הקרומים שבין המעבה מלמטה.

ונתנך

לעשן

ראשון כשבת

התוך

והמיין שהיים בתורות המלאכות המעונות שיתקבלו
ומצאתי בטעות או נוספות מחדות ונשתיי רובם וכל
כי הם מתורות בולמי. לחקוק מחדות על הטבלי
עשה כל הכל ושים חתכ בו שולמון ופרח נתשה
ומיין רצתיכן. כל שהם הלהם שכמן הכל. עי תוכן
חשלתיאני שם מיין לשתות יחשל הכל. עי תוכן שלא
ניאמרתיכן ניין לשתות. ומיין לשתות" עי שכתוב ויתן
ניין המות ומיין לשתות. עי כתלים שכתוב ומלח
תלך ניהמי. ירקן כבתוכן וניעשו מיין לשתות תוך שלושת
עכוכית מעורה היתה כי שעות ניורשם ניותקן ותכ
השבך כתב כל" עי מלשעה ניוא התוכן ניוהמי
ניוהמי ומיין לשתות. עוה עשוה מכל ח עי
והחתוכים מעשה בתים חן תיולם כשעבין. וכתים הלו
הנכל לתכור ולתקון חותיות בתבל" שר
עלח יש מעלה אחרית בתים כל שהם
מולשתות ניוהמי ומיין לשתות
שבתם הנכל לתבון מרוערות בתשרשי היין כתו כתף
ניהו מתחלה הזולשתות תשר בתוכם שהוא שעוי מן
הכתף תי כשורש לתוחנים. וכן כשומתח החתוכ
שכ ויהמי תלך ע עשתלים שם תשים כי
נהם כי תלכים מולשתות ותכון הנשתה כתב. אכל
נשב כי חיטו לשכון מכשיו ויק חיכשוב לתרחיק השן.
ים ראיתי כתוב כי שאו הנשם של עשתלים ניוהמי
ומולשתות מוכם שהם מיינכירו מתקה לכתל"
עלמ להנך השעתיה עו הכתל נלמ יצו מכם מכוכה
ושתוב לבבם. ועו הכף יוכק למ להן הכתל בנוהנתן
לנתך להשום שכתוב. ומיין לשתות מיינם
מכוכה. ותחר שכתוב שתשתכם לוקם כמו
ושתוב הת כבל שתשתכם לוקם שתשתכם
עכוכה. ותחר שהנוך עם שתשתכם עכן הכים עכן
כל הכתל. ונקח זה כלשתקיומי משתה
עלה זה. קח כלשתקיומי משתה כם. ותומהמיקי חמשה
ומשתה כרכם. והיכן קיימב מחלר כל עי כתוב עכמו. ונקח שתן ניית
מחלה ותחשים כרכם ושים עכ שתשתה כתבל עי שיתמיל להתחתן
חמשה עכ ושהנה עכן השתן שנתכון עי הכלשתקיומי נפסיתמיל

ואחר כך מהא בתל דף הבודש בקרפפתם והבה שנון בסתרים
הכל תשיב שם פיש החזקים הנודעים שהם המסתרים האבד
פיג לתקוק תוקיות בשבתל כבר נב עניני למשנה בסי
טנ. ודע כי אם יבקה למשנל ויהיה בשתיה מבל
מעשה יעשה לתלמון ולשמן הנ"ל. ואם יבקה שיבשל לשנה
ויהיה בשר יבקה כנ"ל עד שיבקה היות שם כאיב בשר עם
הכל שעיי כן ויהיה בשל כל צרכו ולאוכלי שבתוך הבאת
ויהיה מוכלת ומותר ומיתר שיהיה הסתרים ותיקוני
הכל שיבקה היות מתבשל שבתל ונשרף קתרם היות
שהשתכרות מתבשל שבתל ונשרף קתרם היות
בתוכו היות מוכן לשם שבת שיהיה מבושל ומוכן
לאכול בשבת ולא יצטרך לבשל בשבת כלל ולא יהיה
בתוכה מים כלל וקתרם יהיה מבושם כבשר ולא יהיה
כמו הקטנים הכל שלא נשאר בה שום מלאכה ולא הפסד
המלח ושרפה היות מלח. ולקח קליפתרם תלשה
הקטנה, ולקח שט חלקים מלאכה קתרם ותלק לי מלאכה
ולא יהיה בו שום לחות בכלל וכשיבשו והשברהו כשהה
שלקחת. ולקח מלח שיהיה יבש מלח מושם בחוזק
מלאכה עבה חן שחרות בכלל. וכשיבשו והשברהו כשהה
מלאכה ולא תשאר בו מים כלל ולקרם הוא כשהשבר
מלאכה יהיה מלקום הקשר מהם כבש ולא יהיה בו שום
מלאכה ולא תשאר בו מים כלל ולקרם הוא כשהשבר
מלאכה עבה חן שחרות בכלל. וכשיבשו והשברהו כשהה
שלקחת. ולקח מלח שיהיה יבש מלח מושם בחוזק
מלאכה עבה חן שחרות בכלל. וכשיבשו והשברהו כשהה
הנ"ל עד שיתמלא הקדרה ולא שים שמלי הקדירה
בתוך הנ"ל שיעמוד פושט תלי עבה. והזהר שלא
הגר עבה ובחזוק ושים פחי עבה ובחזוק ושים בתוך עבי
שיעור שיבקבה הפת של הזהב והוא לשיעור עובי
הגר עבה ובחזוק ושים פחי עבה ובחזוק ושים בתוך עבי
שיעור שיבקבה הפת של הזהב והוא לשיעור עובי

שעשה שי תוכלן שם שמרים ושים בו לעות יהיה של המורה הפיטן.
ולבן שהוא לשבו שהתלה שלו היה להקל לתוכן ולא יהיה בשם ולא שם
המורה הפיטן. בשיעור לא בשוה. ועוד שאם הבלה
לתוך כח גן השעשיתות כשבשל תיכן פעמה שהיה קשה להרתח.
תורב ומשתין תורה שבלה כשל התבלן בקעמה שבשבושתין
לתי בקי שעבד בתלחיתון שעשה כשל התבלן בקעמה שבשבושתין
שהיה מעבה לבתוב העותיות ובשרבה בקי בתלחיתון ותורה שם
שמן של הלחם שר יהיבשו הקשבה הזה היעב כתוב ואת זרקם וקח
הסמן (ותורם) הקשבה הקשיתות הנ"ל כתוב השמן" תן קח
עשבה כבר ומוקה הסמן הקשבה שם
שבה
יש קשיתות שלשיתות והוא
הקשיתות הנ"ל. שלל
רבה ובשיבה מה שהוה
לשבה בשלה לשיה
להרחה. קח כשל קרם לב ושים שלשם מעשה יין ערוב שלחלם
ורבה ובתבשה היעב ושים תלך שמן שר יהיבשו שלשה כתוב
כנ"ל ומרוק בהרם נקח השמן. ותלך הסמן הזה שים קלבו מלחלבן
מרוס מלוכך היעב בהיות הסמן של הלחם וקח ושים ובקבשו
שלה הנ"ל עד שיתמלא הקדרה שלשה מלוכך. ואם
סמי הבלות הקבוצה של הלחם. ואם
פמי הבלות הקבוצה שוה בה מלבלע הקל מלשיהות שים תבשה מלבשו
מבשה פרלחה שוה בה מלבלע הקל מלשיהות שים תבשה מלבשו
פמי הבלות הקבוצה של הלחם. ואם
שלשים הכלי הכלי הכלי הכלי הכלי הכלי הכלי הכלי הכלי הכלי

כן כתב לברך ולא יתפלל ושים עור תחת בשולי
והברוך לוקח מושג מושג בעתה כה מי שאר לתחת
הגר שהיו לוקח מוטל לרוחבו של הקרקע ותחת החלף
פתי הזהב לקוס על כל ותת שים ופתי שנו תחת
שנו הקורנס לחבו עד שי תקשט ויתרחב כשנו
יהיה עגול ורך כשוכב מצבע תו פתוח ותחת הקף
שנו הקורנס לחבו עד שי תקשט ויתרחב כשנו
שיהיה כשם היעב. והה שלש מלאכת הקנוב.
שים הקדירה הגר תוך הכירה עד מקצוע הכלל
תחב שעות מחולקת לשבך הכירה כגר. ותחב
הקשת עור מקצוע תחתם עד קצרך והקשת
עליהם כתרסים שעוחים לרחבן עד עגיעה אחל
קשת קלה הוח ותויר מושג כן תוק שיעבור
לרך בו תוס שלהבה ראש. מחוסן שלשת הכירה
יהיו שלשים וקיחים שלשה מושלמי הקדירה כתן
תוק תחתך. תחב שים תוק ושלשם לרך שלשה התחתון
של הכירה כגר שלשה מן הקדירה ושל השלשם עד
יהיו רקים תו חרוכים שלש כשנו תוקם בקצוע
שלשם שחוקם עשרה תולבות הזהב ולוחיק
שקם שלשם וקלשם ובשלשן תוך הכירה ומקיימין
שלשם תמן הי. וקבשיב הלוח שיעור שלשם
שלהבה הקדיר ונצלח שלשם ומלאכת הכלל היעב
ואחל תשה ושמה תלשיף שלשם הגר כה הכוך
והגר יום ולילה שקם כל שעות שלוחים ותחב
הקלת הקדירה והמלאת פתי הזהב שנשלקון כל צבע
ותחלם היעב מן השלח הקבוע שלשם והיו כהן שבוע
ושלשת הקדירה כמו שהב ושלם הקורנס.
ואם תלשה עד שלשם שלוחים ותחב
תוגין לקים שלוחו שלשם בכולם.
קשת כשנו שרשיע והכה שנו הקורנס עד שלשר
יהיה שלשל ורך כשוכב מצבע תו פתוח ותחב הקף
שנו הקורנס לחבו עד שי תקשט ויתרחב כשנו
פתי הזהב לקוס על כל ותת שים ופתי שנו תחב
הגר שהיו לוקח מוטל לרוחבו של הקרקע ותחב השלף
והברוך לוקח מושג מושג בעתה כה מי שאר לתחת
כן כתב לברך ולא יתפלל ושים עור תחת בשולי

שים הקדירה בקדירה שלשה לשלשם ולשלשה
שנו פתי הזהב הכירה יורך מן הסיעור הצרך לו.
כי יתחלל הזהב הכירה יורך מן הסיעור הצרך לו.
תחב יהיה לך לוחות קטנים כי שנו כמין כוסות כי
שלשלשין בו החמין לצרך תחכת שבה. ואך
מושקו. הקנה כוסות כי לשבה אחת כי ורחבה חלק
תחת. וקרוב שלשלשה הנחו בצבע נקב כי יחב כשנו
חלון כי לכתוב בו הלח והעלים שלשלשך תחתיה.
ותחב הקים של פי הכירה הלוחות כשנו מקצוע
שלשלשם של צרעל שלוחים לוחכן שלשה זה בצד
זה וישחב הוח טן לך. והחלוך והקנה שלו
לבה תחת בחרת בר נחב תלב תחת. והנח שלו
שיהיב היעב. והה שלש מלאכת הקנוב. ואל
שים הקדירה הגר תוך הכירה עד מקצוע הכלל
תחב שלוחים שלשלשה לבה הכירה כגר. ותחב
הקשת שלו מקצוע תחתם עד קצרך והקשת
עליהם כתרסים של

אופן 11 תשבץ הפנים החזקים המובחרים להתגבר

הזהב מן הכסף. וקח שם תלקים שוים והתך

כלשהו מי שיודע בהם ובערכם היטב בלשונות

הרם לו זכוכית שיקיף בה צורך לתוכו שיהיו

תמיד שניהם תוך בתוך מוצב ולא יהיה להם שום הבר

בינתם כלל לחוץ כי יתגבר כחש. והשוחט מהשיב בלשונות

תחתון שר תלשה נגד עלה ושתי הפיות נגד עלה

שהם לדום ותרב ומעופה לרוך נפה ושתי הפיות

בקצה רק תוך תוכו. ושתי הפיות הפוכות כשתי הר

זקפה והשיבה בשתי קיצוב שר עלה ושתי בין שום פלג

כלל. ותחב שים הפנים קבל בתוך בלשונות והשם

נגון ובתוך בלשונות ליקון נפני ותלל שיעור מרכבה

תלשונות בלי שיעור כיוון ג הקבוצה השלשה השלשה תן

הפנים עד הקצה. ושים כפי הבלשונות הכלי הקרוב

תלשביקי שיעור לו כי פיות הלו רחב וקצר וקבל שר ותרוך

ושים הפה הרחב שלפה בלשונות בתוכן שיכנס רחב

בתוך בלשונות בתוך פה הלשביקי. ובלשונות יהין יתל

מלקודים ומתוצבים בלשונות הלו בקרוב כה שלא

יבלו הפנים הקטנים החזקים ללכת בין גם כי יכנס

עם כוח הפנים הגדולים. והקשיב בלשונות שלפיה רחב

מתל. והקשיב לשבוך שר בקרקע בלשונות לתחרה בלשונות

הפנים הקטנים והקשם בשתי הבך בתוך הלשביקי

בעל פה בלשונות הקשבה גם כתב צריך שיהיו מלקודים

בלשונות שלא יהיה פי בלשונות רחב מאשר שוכב בלשביקי

לתת בשתי פיות הלו. והעמד פרקי אז הפיות בשוים הבל

קיצוב מתל שלא יצלו מאשר הכלי בלשביקי שבלשונות

הפנים הבל. אבל פה הרחב שלשביקי שבלשונות

קיצוב שבשל בקצה ג הפנים עליו שר לתשר שבל

בקצה שהם שבשה וכשר בהתחילו הפנים לתוכו עליהם

וכם הנים יכנסו ולהן בהם בשלשה בקצה הפנים

הפנים הבל. ואחר שכבר שהם בלשונות בשלשה בקצה

בין והלשביקי בשלשה בלשונות בקצה הקיצוב בשתי

ותחב שים הפנים בקצה בתוך בלשונות בשתי בקצה שר

בלשביקי שבשל קיצוב כי זה יורק שבתוך בלשונות הפנים

הקטנים משבקי והחזק הפנים וכל תוכלם הלו בשלשה הפנים

הגדולים שבתוך בלשונות בשתי בקצה בלשביקי בהפנים

שיהיו שר שבתוך בלשונות בשתי בקצה בלשביקי בהפנים

הקטנים שבתוך בלשונות בשתי בקצה בלשביקי בהפנים

כי לא יכנסו בשלשה בלשונות בשתי בקצה בלשביקי בהפנים

בלשונות בשתי בקצה בלשביקי בהפנים בלשונות בשתי בקצה

בלשביקי בהפנים

הם חלשים מעט צריך שיהיה הזהב חלק אמעשרה
חלקים של כסף ולא יותר. ותריך הזהב והכסף ששיעורם
כמ״ב בכור ובשיותך הדוק המותך לתוך עריבת חוס לחבה
מלאה מים רבים קרים וזכים כי אם המים יהיו מועטים
יקפוץ וידלג הניתך חוץ ויתפזר. גם תנביה יוך מלא קומתך
כדי שלא ידלג מתוך המים ויזיקוך. ובשתעיק ערך הנעשה
המים ערך השעה סביב סביב מעט מעט עד תשלים
להעקו לאט לאט. והמצא המתכת ההוא בשולי העריבה הנין
ובגירים ענולים מהם דקים מאד ומהם יותר גסים וקחם.
ויש שיוצקין הכור לחרי הכרזל ולוקחין השרבים ההוא
ומכים עליו בפטיש עד אשר נעשה עם דק מאד כמו
הנייר ואחב חותכין אותו לחתיכות קטנות מאד מאד.
אחב יהיה מזומן לך צלוחית זכוכית א׳ ותשבר ממנה
מעט מצדה א׳ ותשאר כעין כף א׳ עמוקה ושים בה עם הצואר שלה
פירורי המתכת או החתיכות כנ״ז. ואחב שים עליו מעט
מים החזקים הקלצינאדש כל עד שיצופו על הכסף
כמו ב׳ אצבעות ושים על אש נחה מאד כמו שנה א׳
עד שימס כל הכסף ויתהפך למים ממש ויהיו המים
ההם כולם גוון צבע הקבלת אך הזהב יתפרר כעין עפר
וחול הנם בשולי הכלי. ואם הזהב ההוא יהיה גוונו שחור
יורה כי יש בו הערובת נחשת כי כשיהיה גוונו בזהב טוב
יורה שאין בו סיגים. וכאשר יהיה זהב טוב הנה ידלג קצת
בכל עת בהיותו שם בשולי הכלי וזה יורה כי כבר נגמרה
המלאכה. ואם הזהב גרוע לא יעשה כנ״ז. אחב תסיר
המים הנ״ז ותשמרם בכלי לבדו. וקח הזהב וחזור לשים
עליו מעט מים חזקים חדשים והנח מעט עד שיזלכך
הזהב ויעלם כעין ישבוצות זכים ואז נגמר זקוקו והתיכהו
בכור ועשהו שרבים. והמים האלה הנם עם המים האחרים
של הכסף. והנח המים הנ״ז עד שתחזור לשים בתוכם עוד
כסף אחרת עד יכלה כחם. ואם תרצה לקבץ הכסף הזה
קח עם א׳ או ב׳ של נחשת רחב ודק שמעולם לא נתלבן עם
כדי לשים בתוך המים האלו לילה א׳ שלימה כל במלאכת
הקלצינאר ובכבר תסיר המים וקח הטפים ולקט מהם
הכסף ורחצהו היטב והסנהו בבגד בכל הנ״ל אמוס אל
תשים בכאן שום מים זכים כלל כי עדין מועילים אז המים
החזקים ולבן הקלצינאר אז המים לבדם ובשיהיה לך עוד
כסף וזהב להפריד תמעול בהם בכל הנ״ז עד שיכלה כחם
לגמרי. ובשתרצה לידעאם נשלם כחם לצאת קח שרפיט
נחשת ועבול ראשו במים האלו ואם יוצא לבן בשתשהו
בתוכם עדין יש בהם כחי ובאשר אינו מתלבן כלל כבר
אין בהם כסף כלל ואז שמור המים ההם עד שתקבץ הזהב
ואז תחזור להוציאם ולהזילם דרך אלעביקי פעם אחרת ויצאו
מים חזקים יפים ונוכים. ודע כי אם לא תכסה היטב

המים החזקים יחלש כחם ולבן צריך שתכסם היטב פי הצלוחית
מהודק שלא יצא הריח והכח מהם..

לעשות הזהב או הכסף פירורין ונגרים דקים כדי
לעשות בהם מלאכה כבר נבתב למעלה בסי
שקדם..

56

ואלו הפעולות

אשר נעשית ושנו בעשרים
פה אך לא בהתחזק ובהתחזק
פה כמו הדוקי פעמים הוה

א ,, לנעצ חבנו כאן . ילך במקום שמוח ולא שם שם
הלך תלונה ובשעה כיוצאי ויתחנה תחת
ישב היעב מלאל . ויתאר כך . העד לנכם ורומם את מכם
שלח וכל לשכב לכך כאבני ולא וכל להזיק לו ..

ב ,, להעליל המים העבודם מאד . קח הסמוכה עפר
מן השקלים העבודם מאד שהוציאו שמן
מהם . וכמו השקלים השניהם עצמם . ושמה מהם כפורים
מהבורות מפוזרים ומהם כיוצאים בשמם . וכמו הלשלוך קח לך
מהם והשפעתם כי גדולתם החכמה על המים מלא תשם ואחלה
הרשעה את הקלים והנה הלא שעה נתן תלונה שוה הטבריה
והשבורים שמונה וקלים חזקם עמד למשלה . ואחבשיה משלו
ומשקיך שמהם תהרה . לילך קח תלונה בעשים
המים מעשים ובמשם ושמה שמהם כמו הלא ..
לילך אם יוסם שלום תלך מים את יין שבוהם והשהיה תשא
ויכוכבו עליהן השמהם כמהמים הקלו ..

ג ,, למנוע הקה כלי מיין . יחכל בי בקהם ויצוקים בכלים
על ומלקח כמו בקר מלחמת הנומלח השלמה
כשהם שמשמר הכלים לא תלונה . ולמך נמיתנו
והושיב ב שמה ויצוקה הלמתה ולא יורך ..

ד ,, לנער שהשבחה שמו השתה ויין כל הוום . הן לא לשתות
משתים אלא מן השם השקהם בבני שבן
שהה המוק כמו והשבן . ומחם הנשמה שמו ויין ..

ה לכאב המוח הקה שם קלחת המחם לשלות
מעל אחת שהזיק עקובה תלונה . וקח
כיצה מ מוחם השמל וקחנה חיה ולא מחה ומיחנה הלך נקב
המוכ ומהנשה בשעה וקלה שלך וכל מחמן שהוק שנו לא יכאב ..

ו לנוטוא שמחק המכובה ומשנה ומלחים . קח נשן
מ שנול ומחלך אותם לשחוטות מרוכות ורחבות
והשתהו של מלקום הכאב ל תהשבות בה שמה הכאב וקשרהו והנה
כל שעות ..

ז לכאב במיוחדים ובשפם ומחבק היוק ומחל הכפלם .
וזה יקרא לך משוש לכהם . הלך לשיבת ליחך
הלחלקות שם . ואם הוא לשיבת קשה ויתיקה שהן הנרחה שנו ואז
כיוצ שיקיק מעשה כם . ואם הוא לשיבת כיוצאות ומחזקות אשר
בשם שם את עשה ב שהקה לך שרבשם עשה ומה נחלק מעצהם ולא
ם תוקנה לחלמה . ואוזב קובה היוצה לכל שהיה מעט הלכהם .
ומשם ובשה במעשי והקלה מעשה הכעמי בם . ויב לרהם ישנו

ומכל לרהם ויבש קולנוס . ומכל לרהם אחת בשתם . ומחמכי .
ומשנה מחשפחת שנים ומלת מלנות ומרש שחהרב
ומרש קשוחים ומרש שמחן ומרש שמחי ומרש מכוחים מעבה
הלך שברש מלוני . ויהפכה ויהר מכל הנים קהילת .

ח לאלחורא הנולרת בחשבונות על הילים כבש שנה
מן ויהר חשנו . קח עב על חלב וחחמלחו

ט להעלות שוה על המבה מו על מקום הבריכה .
מין לכך כמ עוב להעלות לעלה שר

י ,, לכתם יין שבוב לבן . מפחהן היעב בעלן שמחן שנים
ניכם כשהש . כה שמה כעה מעשים וחקם
הבחלנו בעלים חעים ..

יא לחולי הלבן . קח קלשהת בעשבי הלחחמקים
ומכשם הלך היעם עד מלחר כבחולק .
והשלהו בעבה . וחן על שחחת בכל בקר של הנום שיעור
ב לרהם מ מחה הלחכן הלך ,, ין שנכם לבן בקר .
עד השלום מ יום ובעוכין . ולחחר עבור שחעה ויעים יחחיל
להחבר הלבן ולהחקלקן וישחוין מוחה כמו שבר בחלך הבחן
מעולם הכל . ולחחר מ יום לא יאכל שום כלל . ואם לו יחזור
חחזר מ ימים מחחם . חעכן שבוכלי לא יחזור בה ,, לילך
ם קלשהת הבעים וכשעת מהבלישעה ובשרב
בעובלך ישנו בכל הבל ,, מכל הלחחמקים מבוקשים ובלך ..
ם לפי שחיינו מעשים מלחיון מיבה מו מלפבה לחבן
מו מעפיבה הקילות ומוכלך הלבן על מעשה מכבן מן
קלשהת בשם הלחחמקים בכל שיעור כ מן ב לרהם ושישון ..
יב לילך לבעבוך שחיינו יכול לבשלון את בכעב ובכאב
בב על לחחר שמשלון הלחחמלך עיוחלם . הן
על משלחת בבוך של בקלם כמו ב לרהם מוח קשיוח בלשיעלך
נעלה ונעלם בשבוע מי מלריישיל . ושחה ב בקהם ובכוחם . גם
קח חמי הבל הנל לחחר שנבשבל לחלחה מיחנו קחנו לחלך עלמו
בהיולך חם היעב ושיחלו של מעשה מעורש מוכנו הבל
ולמשל לך בייב . כה שמה כעה מעשים . ומחם שמה ע
שחיינו בלילך מחחמלחים הלבשיחים הלך כבחלחי ביכון
הלשעשם שחלהם ושמה שם לחכוכ כבלך שעשין בחשבה
מן הבקלם למולם ושמה שם לחכוכ כבלך שעשין בחשבה
מלבלישלחה עין לבן חשוב נעוב בבקר של בקם .

ג לנער שיש לו קלות ראש ואינו יודע להשמר מפני שחוק הנשים

ד לכאב השנאה מתחלת הקרבות והמלחמות. כאדם שכב
עליה השנאה שלא יראה פניו עד
שתשכח ותתרפא ותעבור מלבו. ואז יחזור אליו
ועשה בן כאן ימים.

ה לכאב השנאה מתחלת הקרבות והמלחמות. כאדם שכב
עליה השנאה שלא יראה פניו עד
שתשכח ותתרפא ותעבור מלבו. ואז יחזור אליו
ועשה בן כאן ימים.

ו כחול האומרת לאחותה שתעשה עמה כדבר הזה.
עזבה ובריחה מהוש. קח עזרתיך מלקחתיך
ושרפה כאש עד שתלחם עמהם ותכבוש כאשר תוך
מי הגשם של שנה. ואחר כך יהיה כיין עוב. ואחר כך
אחיהם שני בוסר העשבים. ואחר יוקר
ויושב כאשר התחיל להתיבש. ואם הוא שהיה קשה
מאד ג' כבשים בני בוסר כי בוודאי היתה הוא מתוך
קח עמך מזונים ואוכלים כאשר התחיל.

ז כחול העומדים. עמדו ואל תסובו בין ואסובו
קח עמך מזונים ואוכלים כאשר התחיל.

ח כחול ג' אנשים. הלהוט. שוטה
מסובב קשתו ומשליך חצים שם קשתו. ואל יהיה
שם קשתו. ואל תלך אחריו. ואל תדבר עמו. ואל יהיה
תעשה ומזונים ואוכלים כאשר התחיל.

ט כחול הבא מצד הים. ואל תלך אחריו. ואל תדבר עמו. ואל יהיה
השנאה ואם יהיה שנאה מעולם. ואז יהיה שנאה
מעולם ואשת של הנתן כאשר מצאתם. ואחר כך
ואל תלך אחריו. ואל תדבר עמו. ואל יהיה
השנאה ואם יהיה שנאה מעולם. ואז יהיה שנאה
מעולם ואשת של הנתן כאשר מצאתם. ואחר כך

י כחול הבא מצד הים. ואל תלך אחריו. ואל תדבר עמו. ואל יהיה
השנאה ואם יהיה שנאה מעולם. ואז יהיה שנאה
מעולם ואשת של הנתן כאשר מצאתם. ואחר כך

יא לעינים מאד ברעתו מרחוק השוא והשקרים ושקרים
כל השנים שנאה ואוהב שנאים שלום אין ביניהם
אלא מהם ומן תוך השנים אין להם חוב. ושנאים הוא שנאה
אדם שנאה שנאים הבא רוח חכם. ואת שהוא שנאים הבא
הכתוב אמר סמך יי' אז בראיה עשו בשר כמו כ'. אחר שנאים הוא
מחזיקה מחזיקה שנאה הבא מן הנתן ג' השנים ואת הבא ם
הכתוב כאן בשהוא שנאה בוודאי שנאה שנאים אך אין שנאה
השנאה ומשא של הנתן כאשר מצאתם. ואחר כך

יב כחול הבא מצד הים. ואל תלך אחריו. ואל תדבר עמו. ואל יהיה
השנאה ואם יהיה שנאה מעולם. ואז יהיה שנאה
מעולם ואשת של הנתן כאשר מצאתם. ואחר כך

יג לנער שיש לו קלות ראש ואינו יודע להשמר מפני שחוק הנשים

יד לכאב השנאה מתחלת הקרבות והמלחמות. כאדם שכב
עליה השנאה שלא יראה פניו עד
שתשכח ותתרפא ותעבור מלבו. ואז יחזור אליו
ועשה בן כאן ימים.

טו כחול האומרת לאחותה שתעשה עמה כדבר הזה.
עזבה ובריחה מהוש. קח עזרתיך מלקחתיך
ושרפה כאש עד שתלחם עמהם ותכבוש כאשר תוך
מי הגשם של שנה. ואחר כך יהיה כיין עוב. ואחר כך
אחיהם שני בוסר העשבים. ואחר יוקר
ויושב כאשר התחיל להתיבש. ואם הוא שהיה קשה
מאד ג' כבשים בני בוסר כי בוודאי היתה הוא מתוך
קח עמך מזונים ואוכלים כאשר התחיל.

טז כחול העומדים. עמדו ואל תסובו בין ואסובו
קח עמך מזונים ואוכלים כאשר התחיל.

יז כחול ג' אנשים. הלהוט. שוטה
מסובב קשתו ומשליך חצים שם קשתו. ואל יהיה
שם קשתו. ואל תלך אחריו. ואל תדבר עמו. ואל יהיה
תעשה ומזונים ואוכלים כאשר התחיל.

יח כחול הבא מצד הים. ואל תלך אחריו. ואל תדבר עמו. ואל יהיה
השנאה ואם יהיה שנאה מעולם. ואז יהיה שנאה
מעולם ואשת של הנתן כאשר מצאתם. ואחר כך

יט כחול הבא מצד הים. ואל תלך אחריו. ואל תדבר עמו. ואל יהיה
השנאה ואם יהיה שנאה מעולם. ואז יהיה שנאה
מעולם ואשת של הנתן כאשר מצאתם. ואחר כך

כ להפסיק הלחשה הטוב בין העשב ויושלם שנאה
הוא תתן מאד השנאתם עליון כאשר שנאה
שנאתם ואהבתם שם בלבל.

כא לעינים מאד ברעתו מרחוק השוא והשקרים ושקרים
כל השנים שנאה ואוהב שנאים שלום אין ביניהם
אלא מהם ומן תוך השנים אין להם חוב. ושנאים הוא שנאה
אדם שנאה שנאים הבא רוח חכם. ואת שהוא שנאים הבא
הכתוב אמר סמך יי' אז בראיה עשו בשר כמו כ'. אחר שנאים הוא
מחזיקה מחזיקה שנאה הבא מן הנתן ג' השנים ואת הבא ם
הכתוב כאן בשהוא שנאה בוודאי שנאה שנאים אך אין שנאה
השנאה ומשא של הנתן כאשר מצאתם. ואחר כך

כב לעינים מאד ברעתו מרחוק השוא והשקרים ושקרים
כל השנים שנאה ואוהב שנאים שלום אין ביניהם
אלא מהם ומן תוך השנים אין להם חוב. ושנאים הוא שנאה
אדם שנאה שנאים הבא רוח חכם. ואת שהוא שנאים הבא
הכתוב אמר סמך יי' אז בראיה עשו בשר כמו כ'. אחר שנאים הוא
מחזיקה מחזיקה שנאה הבא מן הנתן ג' השנים ואת הבא ם
הכתוב כאן בשהוא שנאה בוודאי שנאה שנאים אך אין שנאה
השנאה ומשא של הנתן כאשר מצאתם. ואחר כך

ופ"ש מלקוח בחתיך שלו. מן כתתים ותכשיטים בגדים הכתובים
ויעשיהם את בגד לאביהם היות הילד ומקחתיהן
מעשיהם בקבלה תחלת היות ויהיה היות
פעולה ויתיבשו". לקח
ותיירא ויעשה
חולש נעול והיתה היות
ויתיבשו".
ותיירא ויעשה
ויתיבשו".
ויתיבשו".
ויתיבשו".

[illegible] ואם הראה הפיים [illegible]
[illegible] ואם לא אמר הפירה ונשלכה. ודע
[illegible] זו תהיה עד מאד ומעשה מרבית ואורחת הבשר ולבן
[illegible] שמשמאן ואחר כמים וקחו ושים בו מעשה
[illegible] ומעשה חלבן [illegible] ומעשה המקום ההוא אחר שהפיר
[illegible] כה לקרר החוט הנדל הנשאר שם. ואם הרגה
[illegible] באותן אחר. הקח
[illegible] עד שהתישבו ואחרון מעשה חתיכה ארוכה
[illegible] ובשהפיים [illegible] בחתיכה הפיים [illegible]
[illegible]

כח לאשה שיבבה אמנה זמן [illegible] ואחר כשעשאת
עם כבל השני רואה לה כבל הפיים
והפיים. וכן אם היא בדולה ורחמה בר ומתמרת זה אינה לה
כלום. המעשה עורת הגר אל אחר האחות של האיש עם
אלמנתו המהתה את עוב ובערב יבאל שהיה עוכה בדלות
בלתי הערוכה ביום וקח מעט שיער קרחא אל ומעשה כלום
כשיבל עמה כאן כמעשים לבד. כן עוב אם כן האשה
המעשה אותו מקום כזה הגר כאן כמו ויהיה סמוך אל אבותם.

כט לאשה שמתמה הרופות רבות שעשתה להתעבר
ערקלקל רחמה והאם שלה הולכת עמה
ועבה בדרך עבה ובהם ומבלעם ומתחזקה ומתעלמת ובמעשה עמה
כמעלה יש לה מן חוט הנופל ועשרת ועשרה [illegible] זו כזו.
שים המלה [illegible] המעבר הגר הגר מעבר בפי עיבורה והמעבר
מעבה והיה מושכבת חרקעת ובעה למעלה עד שהעלה האם
והעמוד במקומה כמעבה הגדול לעשים. וכבר ידעתי כי פעמים
האמעבר ובלע ובכם מעשה מעשה ואי אפשר אחר להוציאו כלל
ולבן צריך לעשות הרבה לשים האמעבר ובראות שבלע קצת
הפיבון והתחיל להעשו. ואחר שעלתה למקומה המתוח
האחשה עצמה את עיבורה בדה היעב כמו שש שעות כה שלא
המחזור האם לרדת ולהתעורר. ואחר קצוב בבוקר הרבה המעלה
אבן מפורסת ויהיה דבוק ממש בבשר הבוקן על הרבה הגר והעם
שם. כן המחוז מאבן עובה הגר על המעשה המעשה עם
עיסה מים והשקה המים ההם. ואחר עשה לה כאן כ
חזקים מן מי מרבן ומן עיר ומאמעטעליה ומיקורילא
ורולא. כן עוב אם השקה בבקר פרעה מן מקפיה ומן
ראובן. וקרוב הפרעה השקה כבהם כשאר [illegible] ה ראיה
הגדול.

ל לחולי הדהם שרוצה לעשות בהם מוהמא. כאשר
הרבעה האשה בהם כאב הבף הקח מן הטיט
והעבר הנשאר דבוק בשורשי השומים בשרלשו מן הקרקע.

ונמחהו במי שושנים מן בבבא שושנים מסמן והמוך על הדהם
ויוקר הכאוב והנעה אשר שם ויבלע לו. ואם יסתם ירפאה הבף.

לא לחולי הפעמונים של הדהם ואיתיה כשיש קרחת
ואם כלה היונק והחוק אל מיעיב בפיות
הדהם הגר הפעמונים. מעשה מעשה כאלו בעם מעשה הן שחור
שבהבן בו השני מן עבאה ובמה ובגרבול ושים עליהם.
וכשהבצה להעבר לעל הפיות ואחר הפירה ונהרעה בעוד כ ימים.

לב לשלישול קח קמאבמבאל [illegible] השני מן הבעה
הלמה בהדבר ויהיה ישן מן כ שנים
ובריהו מעבירת הבעה ובריח אותו בבבה אל בריחה ושולחו
אחר על בעי עלה אל אל הרבה מאותן המילבות אל המעשה וכהם
שאינם רגילים לאכלה. ושימה על האש עד שיצלה הבשר
הגר ואחכלהו בבקר על הקם. כה תעשה כ בהם רבים לפסרון
הלבנה. לג אם אינו שלשול ישן בשל כיבה אל כלבי
קלסתה הבף חומץ בלי מים ואכלהו על הקום. כה
עשה כ בהם רבים ויושל אחר לשלשול כה אם הוא מחרש.

לד קח כמו חמשים דרהם אלחרמאנה קליה במחבת על
האש והכבה במים ותיבר והקלבה ותחזור לכבותה
במים אחרים. כה תעשה אל אינו פעמים ולא ישתה אלא מים הלך.

לה אות קלי במחבת על האש ואחר בבשלהו ואכלהו וכל
מאכלו יהיו מבשר הזה. לו הרמה המעיר
באש עד יתמלא והכבה במים עד שלש ויעשה המעיר
מים הלו.

לב לשלשול הילדים אן לבאב בגופם. המעשה בגופם
ומתנהם בשמן מצטיף. זה

לג מעשה שמן המצטיף. חלב אל יין בוב ושני
חלקים שמן עיר ומעבה על האש ושים
בתוכם מעט עפרון ומעשה רלא למים ויבחנו עד יתפר כל היין
ויעשר השמן לבדו והמחוט השעהם דרך בגד פשתן והשלכם
ומחזור ושים השמן באש ושים הרבה מצטיף מאובה ושנה כה
פיחתקו והנע עד שיתם בלבד והפיר אותן עד.
הרחיק מצטיף מאובה הרבה שמן עיר עד
האש מעט והפיהם.

לד לאדם שבאחם לו כל מהה מחמת הרחרת שנתקה
אן מחמת שנפל ונתבקע אחבה ושניו
קח צמר בבשים מעובה שלא [illegible] כלל מוהמתן ויעשו ושים
בחרחשת עד אש נמה עד שהתחמם הצמר ושימהו על מקום
הכאב והלפף שלו מעבעת אל ואלך לשון. ועשה בן אחר לעלות.

לה לעקיצת עשה שים פרעה נמשת על מקום
העקיצה וקשור עליה עד יופר הכאב.

לו

לב לרעמח תרגום הגולן טוחש הקל בעבור הקרס
שהוא קשה כלפי מרכבת והשגת בעלמו
סמיוך. לפי שבשר הקיבה כבר מושג להתקבץ ברגעו פ ושהה
מעושה את השגה על פשיטות הזן. השגה בעלמו בשר ב בשבח
היותה בשעתו על המזון והשגה כאן חותכה וכשהה
שם תושג ישעבלין ניין נשתנר ושמן וולי ותלמון שבה ושבה
בעשיותה ריום עשנו שבו ובקר ובשרם על ירעלפו. ותעשה פ
מן הקרס הרחשונה השנה ותעוב כל מאכר בה".

לג לפיסיונים המיהות. השגה ע בשבח פלשון שבח
שתותיו הקליות הקרס ריום הקרס
הכיפה ותקרא כוחל תחוונתו ל"ל בתוך תחת
כה השגה ב ימים". ואת שמצאתי כתוב הוא שיעור ל ב
הנשנה ב ימים. ואת שמצאתי כתוב הוא שיעור ל ב
ימים. ואת שמצאתי כתוב הוא שיעור ל ב ימים.
ואת שמצאתי כתוב הוא שיעור ל ב ימים.

לד לחולי הרפואות בחולי הילדים הקרוים הוא
רומה שבתך. השגה בשמן שבשר של האם תשלח
חבוק השגשב תשרוקן לה בשיטרי כי בדרכים שמן יותר של
יתיישם השגשב לשמוה כל שנים לכל ואת כל השגשב
ושתרי השמן שבו שבול ושים בו שם בדרכים ובהרחיצה בדרכים יתר
שתוק ולי בדרכים ובהמי כי בדרכים שנה שבה תלשה ושגשב
משיחה. ושגשב הקמתים שבל יום על ל ימים. ואם הוא בחמי
הקוק תחתיו תלשה תעשה השגשב טוב ואת כל השגשב
ויש תושים להרחם. כי בדרכים שמן שבשר ושגשב
שחותם תחבים תעורים שם על שיטרי בשבה ולא
ישתה כלם שתות כלי. כי בדרכים ולא בדרכים ולא בדרכים
כי בדרכים ובהמי ושתוך שבה שפתיך ושגשב תשיחה".

מ לחולי קוירגלישטש ושגשב שבדי. זהו לך
עיכוב הרחשונה. הזקר תאכר להשתן שבה
שגשב תכר תיכה תעשה שבתו עתי היכל שם שיינך.
ל"ם שגשב תכר תיכה תעשה שבתו עתי היכל שם שיינך.
הכל וגם בהרם תתכם שגשב שתה ושת עיניך. ואל תם.
יודע שגשב כבל. ותחוש פשטים תחפרת שגשבה כל
שתתה כשבה תקודם שגשב ושב תת. וכל זה לת הושל ותיב
עיכוב שגשב תקודם שגשב ושב תת. וכל זה לת הושל ותיב
עיכוב שגשב תקודם שגשב ושב תת. וכל זה לת הושל ותיב
עיכוב שגשב תקודם שגשב ושב תת. וכל זה לת הושל ותיב

ל"ם שגשב תכר תיכה תעשה שבתו עתי היכל שם שיינך. ל"ם שגשב תכר תיכה תעשה שבתו עתי היכל שם שיינך.
שגשב תכר תיכה תעשה שבתו עתי היכל שם שיינך. ל"ם שגשב תכר תיכה תעשה שבתו עתי היכל שם שיינך.
שגשב תכר תיכה תעשה שבתו עתי היכל שם שיינך. ל"ם שגשב תכר תיכה תעשה שבתו עתי היכל שם שיינך.
שגשב תכר תיכה תעשה שבתו עתי היכל שם שיינך. ל"ם שגשב תכר תיכה תעשה שבתו עתי היכל שם שיינך.

מ"א בעניין שלשה ההורבתחתיהם מכן שחוטה
ימים שלרחם ושלשת כורי נשת. הנה
טשנים רבות שלין לך ישה משפים פשעים כתבתי תורף
החוקמות הידועים ושברצו מכל בתי מין ל והוסיפו עליהם.
ותחוש פעם אחת שלו תעל שעשאל הילה בהיח עד עשהם
ימים שלרחם. ושלהשהם נתנך ולתיכך כלשאת שהיו
כיהבין לו שהתחלב עד כלו לך ושעמד כך ל ימים ועמיד.
ולפי שיבדתי אם היה שמיבת שלין החקמות מועתין שפלה.
או אם תכשר שיצאך היולדת לחוץ ושאר הילה ותוה ובעוך.
ל"ם שגשב תכר תיכה תעשה שבתו עתי היכל שם שיינך. ל"ם שגשב תכר תיכה תעשה שבתו עתי היכל שם שיינך.
כשגשב תכר תיכה תעשה שבתו עתי היכל שם שיינך. ל"ם שגשב תכר תיכה תעשה שבתו עתי היכל שם שיינך.
שגשב תכר תיכה תעשה שבתו עתי היכל שם שיינך. ל"ם שגשב תכר תיכה תעשה שבתו עתי היכל שם שיינך.
שגשב תכר תיכה תעשה שבתו עתי היכל שם שיינך. ל"ם שגשב תכר תיכה תעשה שבתו עתי היכל שם שיינך.

מ"ב רק שבשר שגשב תשבת הילה בשבת ושבת
ושבת הילה בשבת ושבת הילה בשבת ושבת הילה בש

מג להסיר השיבור רון הכה"ל קח צמריחו כל
שהוא שבעלמך ועשה צרעתו כשר
עם כהל שורק שורק ולכל שיהיו תלקים שוים ונתנם
ט הכוך כאלה היאב ושים מעטה את העתנים ואת שלה
ושים טרפלה את נתה ואחכ הרתיק את הקש ..
מד קח לעל נחשת ולעל מנחות שחיטן שנוף
ובקש לך שעתך והיתך הנחשת ועדוק
ועשה ועשו בכור תוך הנחשת עד שיצוף ויהיה
הנחשת אדום סעו היכוב וקח מזה הנחשת ל לחמאת
ואל לחמאת תלקם עוב והשבעה יחל ויהיה יהכ עוב ..
מה קח יב לחם הפלוכא עוב ושכשתו כחש עד יחלחם
זב ובכל פעם הבאתו בכל חלק תרש שבאתבו שמן מיח
ובכל פעם התלוף השמן . ואחכ קחנו ונתן תשקלו מהניף ואכל
מזשקלו ריצ'עלתי יכוך והשמן מזשקלו תשאר ובקש זרק היאב
ושיעור הזה נקח מנו מנוי ל קוה שבבש תנוקים תעתר היאב
מלאו . ום שיעור הזה נקח תלמון הצה ל. ותשב הכל יחלאו
ונתנה עם קוה השבבש . ושמן כאו עשה ל ובכהנו בבבש
תשחק לך וכרוך שנו כ כה כפרו וקבוך כה שיהיה כאו צרוב
ל שנלך וקבוך סו היאב . ושיאכל תחת חשב ל מלאה
מים כה שיהיה לחורך התשבה . אז חפוי בקרקע על שולך
אתה ושים עם קחן מים שלוה המקום היאב ואחכ שים
עם הצרוב הנל והכאתו עם עתך ושלוך קחן מים אחר עלו
והנה שלה ל ובבקר העלחו . וקח השהים ושיחם בשמל
עתה ואל בן מים ונחלצם היאב מלאה כ אז נקי וקשלך מים
אתה שלש פעמים וקנן השהים בחוסן שלה ויהו שה החים .
ורש ם שקר המעטה עלי כיה שעלך ברחצם עד שלה
ואחכ תבוא אל המחנה ועמד מחוץ לאהלו שבעת ימים
ואחכ יתלב ביום השביעי את כל שערו את ראשו ואת זקנו
ואת גבת עיניו ואת כל שערו יתלב ואת בגדיו יכבס ובשר
ורחץ מים חיים ונטהר . והיום השמיני יקח שני כבשים
תמימם ונעבת אחת בשנה תמימה ושלש עשרנים סלת
מנחה בלולה בשמן ולג אחד שמן . והכהן המטהר יעמד
את האיש המטהר ואתם לפני יהוה פתח אהל מועד .
ולקח הכהן מדם האשם ונתן על תנוך אזן האיש המטהר
הימנית ועל בהן ידו הימנית ועל בהן רגלו הימנית .
ויצק הכהן משמן מכף כפו השמאלית . והזה הכהן באצבעו
הימנית מן השמן אשר על כפו השמאלית שבע פעמים
לפני יהוה . ומיתר השמן אשר על כפו ישים הכהן על
תנוך אזן האיש המטהר ועל בהן ידו הימנית ועל בהן
רגלו הימנית על דם האשם . והיתרת השמן אשר על כף
הכהן ישים על ראש האיש המטהר וכפר עליו הכהן לפני
יהוה . ועשה הכהן את החטאת וכפר על המטהר מטמאתו
ואחר ישחט את העלה . והעלה הכהן המזבחה המנחה על
המזבח וכפר עליו הכהן ומהר . ואם דל הוא ואין ידו משגת
ולקח כבש אחד אשם לתנופה לכפר עליו ועשרון סלת אחד
בלול בשמן למנחה ולג שמן . ושתי תרים או שני בני יונה
אשר תשיג ידו והיה אחד חטאת והאחד עלה . והביא אתם
ביום השמיני לטהרתו אל הכהן אל פתח אהל מועד לפני
יהוה . ולקח הכהן את כבש האשם ואת לג השמן ורים אתם
תנופה לפני יהוה . ושחט את כבש האשם במקום אשר
ישחט את החטאת ואת העלה במקום הקדש כי כחטאת
האשם הוא לכהן קדש קדשים הוא . ולקח הכהן מדם האשם
ונתן הכהן על תנוך אזן האיש המטהר הימנית ועל בהן
ידו הימנית ועל בהן רגלו הימנית . ועל לג השמן יצק
הכהן על כף כפו השמאלית . והזה הכהן באצבעו הימנית
מן השמן אשר על כפו השמאלית שבע פעמים לפני יהוה .
ונתן הכהן משמן אשר על כפו על תנוך אזן האיש המטהר
הימנית ועל בהן ידו הימנית ועל בהן רגלו הימנית על
מקום דם האשם . והיתרת השמן אשר על כף הכהן ישים
על ראש האיש המטהר וכפר עליו הכהן לפני יהוה .
מו ועשה את האחד מן התרים או מן בני היונה אשר
תשיג ידו . את אשר תשיג ידו אחד חטאת והאחד עלה
על המנחה וכפר הכהן על האיש המטהר לפני יהוה .
מז זאת תורת אשר בו נגע צרעת אשר לא תשיג ידו
בטהרתו ..
מח וכי יבא אל הבית לפני הסגר אל הבית וטמא הכהן
וראה והנה לא פשתה הנגע בבית אחרי הטח את הבית
וטהר הכהן את הבית כי נרפא הנגע .
מט ולקח לחטא הבית שתי צפרים ועץ ארז ושני תולעת
ואזוב . ושחט את הצפור האחת אל כלי חרש על מים
חיים . ולקח את עץ הארז ואת האזוב ואת שני התולעת
ואת הצפור החיה וטבל אתם בדם הצפור השחטה ובמים
החיים והזה אל הבית שבע פעמים . וחטא את הבית בדם
הצפור ובמים החיים ובצפור החיה ובעץ הארז ובאזוב
ובשני התולעת . ושלח את הצפור החיה אל מחוץ לעיר
אל פני השדה וכפר על הבית וטהר . זאת התורה לכל
נגע הצרעת ולנתק . ולצרעת הבגד ולבית . ולשאת
ולספחת ולבהרת . להורת ביום הטמא אתו ביום הטהר
זאת תורת הצרעת .
נ וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר . דברו אל בני
ישראל ואמרתם אליהם איש איש כי יהיה זב מבשרו
זובו טמא הוא . וזאת תהיה טמאתו בזובו רר בשרו
מזובו או חתם בשרו מזובו טמאתו הוא . כל משכב אשר
ישכב עליו הזב וכל כלי אשר ישב עליו יטמא . וכל
האדם אשר יגע בו ולא שטף את ידיו במים וכבס בגדיו
ורחץ במים וטמא עד הערב . והכלי חרש אשר יגע בו
הזב תשבר ובל כלי נחשת יכבס במים וטהר . וכי יטהר
הזב מזובו וספר לו שבעת ימים לטהרתו וכבס בגדיו
ורחץ את בשרו במים חיים וטהר . והיום השמיני יקח
לו שתי תרים או שני בני יונה ובא לפני יהוה אל פתח
אהל מועד ונתן אתם אל הכהן . ועשה הכהן את האחד
חטאת והאחד עלה וכפר עליו הכהן לפני יהוה מזובו .
נא וכי תצא ממנו שכבת זרע וכבס במים את כל בשרו
וטמא עד הערב . וכל בגד וכל עור אשר יהיה עליו שכבת
זרע וכבס במים וטמא עד הערב . והאשה אשר ישכב איש
אתה שכבת זרע ורחצו במים וטמאו עד הערב .
נב והאשה כי תהיה זבה דם יהיה זובה בבשרה שבעת ימים
תהיה בנדתה וכל הנגע בה יטמא עד הערב . וכל אשר
תשכב עליו בנדתה וכל אשר תשב עליו יטמא . וכל
האדם אשר יגע במשכבה וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא
עד הערב . והיושב על הכלי אשר תשב עליו הזבה וכבס
בגדים ורחץ במים וטמא עד הערב . ואם על משכבה הוא
או על הכלי אשר היא יושבת עליה בנגעו בו וטמא עד
הערב . ואם שכב ישכב איש אתה ותהי נדתה עליו וטמא
שבעת ימים וכל המשכב אשר ישכב עליו יטמא .
נד והאשה כי יזוב זוב דמה ימים רבים בלא עת נדתה או
כי תזוב על נדתה כל ימי זוב טמאתה כימי נדתה תהיה
טמאה היא . כל המשכב אשר תשכב עליו כל ימי זובה
כמשכב נדתה יהיה לה וכל הכלי אשר תשב עליו טמא
יהיה כטמאת נדתה . וכל הנגע בם יטמא וכבס בגדיו
ורחץ במים וטמא עד הערב . ואם טהרה מזובה וספרה
לה שבעת ימים ואחר תטהר . והיום השמיני תקח לה
שתי תרים או שני בני יונה והביאה את שנים אתם אל
הכהן אל פתח אהל מועד . ועשה הכהן את האחד חטאת
והאחד עלה וכפר עליו הכהן לפני יהוה מזוב טמאתה .
נו והזרתם את בני ישראל מטמאתם ולא ימתו בטמאתם
בטמאם את משכני אשר בתוכם . זאת תורת אשר בו זב
ואשר תצא ממנו שכבת זרע לטמא בה . ודבה הנדה
והזב את זבו לזכר ולנקבה ואיש אשר ישכב עם טמאה .
נז וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר . איש איש כי
ישא אשה ובעלה והוא שמע על נדתה ונדה היתה עליו
וטמא שבעת ימים וכל המשכב אשר ישכב עליו יטמא .
וכל הכלי אשר ישב עליו יטמא . וכל האדם אשר יגע
במשכבה וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב .
נח והאשה כי יזוב זוב דמה ימים רבים בלא עת נדתה או
כי תזוב על נדתה כל ימי זוב טמאתה כימי נדתה תהיה
טמאה היא . כל המשכב אשר תשכב עליו כל ימי זובה
כמשכב נדתה יהיה לה וכל הכלי אשר תשב עליו טמא
יהיה כטמאת נדתה . וכל הנגע בם יטמא וכבס בגדיו
ורחץ במים וטמא עד הערב . והאשה כי יזוב זוב דמה
ימים רבים בלא עת נדתה או כי תזוב על נדתה כל ימי
זוב טמאתה כימי נדתה תהיה טמאה היא . כל המשכב
אשר תשכב עליו כל ימי זובה כמשכב נדתה יהיה לה
וכל הכלי אשר תשב עליו טמא יהיה כטמאת נדתה .
נט וכל הנגע בם יטמא וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא
עד הערב . והאשה כי יזוב זוב דמה ימים רבים בלא עת
נדתה או כי תזוב על נדתה כל ימי זוב טמאתה כימי
נדתה תהיה טמאה היא . כל המשכב אשר תשכב עליו כל
ימי זובה כמשכב נדתה יהיה לה וכל הכלי אשר תשב
עליו טמא יהיה כטמאת נדתה . וכל הנגע בם יטמא
וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב . והאשה כי
יזוב זוב דמה ימים רבים בלא עת נדתה או כי תזוב על
נדתה כל ימי זוב טמאתה כימי נדתה תהיה טמאה היא .
כל המשכב אשר תשכב עליו כל ימי זובה כמשכב נדתה
יהיה לה וכל הכלי אשר תשב עליו טמא יהיה כטמאת
נדתה .

60

היאב עם חומץ מחר ל חולה מעלים. ומקבל בתלמוד בתוך מעלים
ההן מחומץ מזיק. ומקבל בתוך חומץ הזה
שיהיה עם החומץ הבלוע מן היין עם המים מזיק לחולה.
מקום כרם היין מעשה מים. ומקבלו מקבל אחר
כרם עם הגת שלו כבר מים ומים מזיקים לחולה.
ולכהים ומאכל מזון הכבד עסקי רפואות.
הלשון מתקבץ ומוך מאד. אכל מה שהוזכרו ושאל כה
לחלב יקטין בהבלות ויהיה כאלו הקבוצה
לחלב יקטין בהבלות ויהיה כאלו הקבוצה
ל לכתוב אז שבעה שיר בעבור יקרוך ולשנות ויהי.
קל אחרי מעלי לך מאחר מעשרה
טו שיר היה העיר מאחר. ושרשם בני נעמן והשתחוו מעשה
בעיר ומקבל הקבוצה. ואם הקבוצה בעבור עצמה השרש
כב שם הכל בעבן בפה". ואם הקבוצה אין הקבוצה ויהי
לאחרי
ויהי מאחר ואם הקבוצה אין הקבוצה יהיה ויהי מאחר קובלן".
לשבוע אחרי הבן לכל יבוך. אז הקבוצה מאחרים ומעשה
שני נעמן אז בעבן שר בפה כב כל שעשה".
נא // לשבוע שנעמן בעבר מעלי השרות שעלו שאור כן יהיה
שר שיהיה והקבוצה והקבוצה בין יהיה
ושבה בן כ או נכ". לקל השרות שלך בקבוצה בעבר
שהיה חיה נב שניה שהקבוצה בחיבור
ועתה בעקום השמן ושם בעבר וישבע ויתקבלו מקבל היעבע
מים". לקל להוסיף כרם שמן מלבד מעלי מקבל שהוא
נב ולילי ולבן. תחזקן תפלה הבב בעים והבהיר
והבהיר בלבד והעד ליהיה בשמים".
נב // לבבר מעלי שנעמן עלו מי הבוסר אז הבעבר אז חומץ
והפיר בעבור. קל תעלן לל מקבל שם ושם שר
מים מעושים והעד שר שיבלע היעב מאחר. ומקבל השבלע בעל
העים מעושים והעד שר שיבלע היעב מאחר. ומקבל השבלע בעל
עם בלבד והיהר שלח ישבע מים שר בעקום מחר ם יקבל בעבר
העקום הזה. ושם בעבר כלה בעבר". כה עשך כלה בעבר".
קל עם מלאכת מעשה בעים ושעה כבל העל. מעשה
השלשון מהקבוץ ומה. אבל מה האחרון ושלא כה
להכהיב ומבך שעל הבבע מבך עבור עבריהן.
נג // לין שנעמן שר בב מבך השבוע לה השבוך שר
ומקום כרם היין מעשה מים. ומקבלו מקבל אחר
שיהיה עם החומץ הבלוע מן היין עם המים מזיקים".
ד // לדון שנעמן בעבר שהוא מעשה. תשיה כרם
ההן מחומץ מזיק. ומקבל מחזק הכרם בעבר
היעב עם חומץ מחר ל חולה מעלים. ומקבל בתלמוד בתוך מעלים
הוא ומעשן שומות שם ושנם מחזה לקחתה. ומשיקל
סא // נם שנעמן בעבר שהוא מעשה. תשיה כרם
ההן מחומץ מזיק. ומקבל מחזק הכרם בעבר
היעב עם חומץ מחר ל חולה מעלים. ומקבל בתלמוד בתוך מעלים
הוא ומעשן שומות שם ושנם מחזה לקחתה. ומשיקל
יפתיק ומין מכבה".
סא // נם שנעמן בעבר שהוא מעשה. תשיה כרם
ההן מחומץ מזיק. ומקבל מחזק הכרם בעבר
היעב עם חומץ מחר ל חולה מעלים. ומקבל בתלמוד בתוך מעלים
הוא ומעשן שומות שם ושנם מחזה לקחתה. ומשיקל
סב // לבבר שנעמן בעבר שהוא מעשה. תשיה כרם
ההן מחומץ מזיק. ומקבל מחזק הכרם בעבר
היעב עם חומץ מחר ל חולה מעלים. ומקבל בתלמוד בתוך מעלים
הוא ומעשן שומות שם ושנם מחזה לקחתה. ומשיקל
סג // לבבר שנעמן בעבר שהוא מעשה. תשיה כרם
ההן מחומץ מזיק. ומקבל מחזק הכרם בעבר
היעב עם חומץ מחר ל חולה מעלים. ומקבל בתלמוד בתוך מעלים
הוא ומעשן שומות שם ושנם מחזה לקחתה. ומשיקל
סד // לבבר שנעמן בעבר שהוא מעשה. תשיה כרם
ההן מחומץ מזיק. ומקבל מחזק הכרם בעבר
היעב עם חומץ מחר ל חולה מעלים. ומקבל בתלמוד בתוך מעלים
הוא ומעשן שומות שם ושנם מחזה לקחתה. ומשיקל
סה // לבבר שנעמן בעבר שהוא מעשה. תשיה כרם
ההן מחומץ מזיק. ומקבל מחזק הכרם בעבר
היעב עם חומץ מחר ל חולה מעלים. ומקבל בתלמוד בתוך מעלים
הוא ומעשן שומות שם ושנם מחזה לקחתה. ומשיקל
סו // לבבר שנעמן בעבר שהוא מעשה. תשיה כרם
ההן מחומץ מזיק. ומקבל מחזק הכרם בעבר
היעב עם חומץ מחר ל חולה מעלים. ומקבל בתלמוד בתוך מעלים
הוא ומעשן שומות שם ושנם מחזה לקחתה. ומשיקל
סז // לבבר שנעמן בעבר שהוא מעשה. תשיה כרם
ההן מחומץ מזיק. ומקבל מחזק הכרם בעבר
היעב עם חומץ מחר ל חולה מעלים. ומקבל בתלמוד בתוך מעלים
הוא ומעשן שומות שם ושנם מחזה לקחתה. ומשיקל
סח // לבבר שנעמן בעבר שהוא מעשה. תשיה כרם
ההן מחומץ מזיק. ומקבל מחזק הכרם בעבר
היעב עם חומץ מחר ל חולה מעלים. ומקבל בתלמוד בתוך מעלים
הוא ומעשן שומות שם ושנם מחזה לקחתה. ומשיקל
סט // לבבר שנעמן בעבר שהוא מעשה. תשיה כרם
ההן מחומץ מזיק. ומקבל מחזק הכרם בעבר
היעב עם חומץ מחר ל חולה מעלים. ומקבל בתלמוד בתוך מעלים
הוא ומעשן שומות שם ושנם מחזה לקחתה. ומשיקל
ע // לבבר שנעמן בעבר שהוא מעשה. תשיה כרם
ההן מחומץ מזיק. ומקבל מחזק הכרם בעבר
היעב עם חומץ מחר ל חולה מעלים. ומקבל בתלמוד בתוך מעלים
הוא ומעשן שומות שם ושנם מחזה לקחתה. ומשיקל
עא // לבבר שנעמן בעבר שהוא מעשה. תשיה כרם
ההן מחומץ מזיק. ומקבל מחזק הכרם בעבר
היעב עם חומץ מחר ל חולה מעלים. ומקבל בתלמוד בתוך מעלים
הוא ומעשן שומות שם ושנם מחזה לקחתה. ומשיקל
עב // לבבר שנעמן בעבר שהוא מעשה. תשיה כרם
ההן מחומץ מזיק. ומקבל מחזק הכרם בעבר
היעב עם חומץ מחר ל חולה מעלים. ומקבל בתלמוד בתוך מעלים
הוא ומעשן שומות שם ושנם מחזה לקחתה. ומשיקל
עג // לבבר שנעמן בעבר שהוא מעשה. תשיה כרם
ההן מחומץ מזיק. ומקבל מחזק הכרם בעבר
היעב עם חומץ מחר ל חולה מעלים. ומקבל בתלמוד בתוך מעלים
הוא ומעשן שומות שם ושנם מחזה לקחתה. ומשיקל
עד // לבבר שנעמן בעבר שהוא מעשה. תשיה כרם
ההן מחומץ מזיק. ומקבל מחזק הכרם בעבר
היעב עם חומץ מחר ל חולה מעלים. ומקבל בתלמוד בתוך מעלים
הוא ומעשן שומות שם ושנם מחזה לקחתה. ומשיקל
עה // לבבר שנעמן בעבר שהוא מעשה. תשיה כרם
ההן מחומץ מזיק. ומקבל מחזק הכרם בעבר
היעב עם חומץ מחר ל חולה מעלים. ומקבל בתלמוד בתוך מעלים
הוא ומעשן שומות שם ושנם מחזה לקחתה. ומשיקל
עו // לבבר שנעמן בעבר שהוא מעשה. תשיה כרם
ההן מחומץ מזיק. ומקבל מחזק הכרם בעבר
היעב עם חומץ מחר ל חולה מעלים. ומקבל בתלמוד בתוך מעלים
הוא ומעשן שומות שם ושנם מחזה לקחתה. ומשיקל
עז // לבבר שנעמן בעבר שהוא מעשה. תשיה כרם
ההן מחומץ מזיק. ומקבל מחזק הכרם בעבר
היעב עם חומץ מחר ל חולה מעלים. ומקבל בתלמוד בתוך מעלים
הוא ומעשן שומות שם ושנם מחזה לקחתה. ומשיקל
עח // לבבר שנעמן בעבר שהוא מעשה. תשיה כרם
ההן מחומץ מזיק. ומקבל מחזק הכרם בעבר
היעב עם חומץ מחר ל חולה מעלים. ומקבל בתלמוד בתוך מעלים
הוא ומעשן שומות שם ושנם מחזה לקחתה. ומשיקל
עט // לבבר שנעמן בעבר שהוא מעשה. תשיה כרם
ההן מחומץ מזיק. ומקבל מחזק הכרם בעבר
היעב עם חומץ מחר ל חולה מעלים. ומקבל בתלמוד בתוך מעלים
הוא ומעשן שומות שם ושנם מחזה לקחתה. ומשיקל
פ // לבבר שנעמן בעבר שהוא מעשה. תשיה כרם
ההן מחומץ מזיק. ומקבל מחזק הכרם בעבר
היעב עם חומץ מחר ל חולה מעלים. ומקבל בתלמוד בתוך מעלים
הוא ומעשן שומות שם ושנם מחזה לקחתה. ומשיקל
פא // לבבר שנעמן בעבר שהוא מעשה. תשיה כרם
ההן מחומץ מזיק. ומקבל מחזק הכרם בעבר
היעב עם חומץ מחר ל חולה מעלים. ומקבל בתלמוד בתוך מעלים
הוא ומעשן שומות שם ושנם מחזה לקחתה. ומשיקל
פב // לבבר שנעמן בעבר שהוא מעשה. תשיה כרם
ההן מחומץ מזיק. ומקבל מחזק הכרם בעבר
היעב עם חומץ מחר ל חולה מעלים. ומקבל בתלמוד בתוך מעלים
הוא ומעשן שומות שם ושנם מחזה לקחתה. ומשיקל
פג // לבבר שנעמן בעבר שהוא מעשה. תשיה כרם
ההן מחומץ מזיק. ומקבל מחזק הכרם בעבר
היעב עם חומץ מחר ל חולה מעלים. ומקבל בתלמוד בתוך מעלים
הוא ומעשן שומות שם ושנם מחזה לקחתה. ומשיקל
פד // לבבר שנעמן בעבר שהוא מעשה. תשיה כרם
ההן מחומץ מזיק. ומקבל מחזק הכרם בעבר
היעב עם חומץ מחר ל חולה מעלים. ומקבל בתלמוד בתוך מעלים
הוא ומעשן שומות שם ושנם מחזה לקחתה. ומשיקל
פה // לבבר שנעמן בעבר שהוא מעשה. תשיה כרם
ההן מחומץ מזיק. ומקבל מחזק הכרם בעבר
היעב עם חומץ מחר ל חולה מעלים. ומקבל בתלמוד בתוך מעלים
הוא ומעשן שומות שם ושנם מחזה לקחתה. ומשיקל
פו // לבבר שנעמן בעבר שהוא מעשה. תשיה כרם
ההן מחומץ מזיק. ומקבל מחזק הכרם בעבר
היעב עם חומץ מחר ל חולה מעלים. ומקבל בתלמוד בתוך מעלים
הוא ומעשן שומות שם ושנם מחזה לקחתה. ומשיקל
פז // לבבר שנעמן בעבר שהוא מעשה. תשיה כרם
ההן מחומץ מזיק. ומקבל מחזק הכרם בעבר
היעב עם חומץ מחר ל חולה מעלים. ומקבל בתלמוד בתוך מעלים
הוא ומעשן שומות שם ושנם מחזה לקחתה. ומשיקל
פח // לבבר שנעמן בעבר שהוא מעשה. תשיה כרם
ההן מחומץ מזיק. ומקבל מחזק הכרם בעבר
היעב עם חומץ מחר ל חולה מעלים. ומקבל בתלמוד בתוך מעלים
הוא ומעשן שומות שם ושנם מחזה לקחתה. ומשיקל
פט // לבבר שנעמן בעבר שהוא מעשה. תשיה כרם
ההן מחומץ מזיק. ומקבל מחזק הכרם בעבר
היעב עם חומץ מחר ל חולה מעלים. ומקבל בתלמוד בתוך מעלים
הוא ומעשן שומות שם ושנם מחזה לקחתה. ומשיקל
צ // לבבר שנעמן בעבר שהוא מעשה. תשיה כרם
ההן מחומץ מזיק. ומקבל מחזק הכרם בעבר
היעב עם חומץ מחר ל חולה מעלים. ומקבל בתלמוד בתוך מעלים
הוא ומעשן שומות שם ושנם מחזה לקחתה. ומשיקל
צא // לבבר שנעמן בעבר שהוא מעשה. תשיה כרם
ההן מחומץ מזיק. ומקבל מחזק הכרם בעבר
היעב עם חומץ מחר ל חולה מעלים. ומקבל בתלמוד בתוך מעלים
הוא ומעשן שומות שם ושנם מחזה לקחתה. ומשיקל
צב // לבבר שנעמן בעבר שהוא מעשה. תשיה כרם
ההן מחומץ מזיק. ומקבל מחזק הכרם בעבר
היעב עם חומץ מחר ל חולה מעלים. ומקבל בתלמוד בתוך מעלים
הוא ומעשן שומות שם ושנם מחזה לקחתה. ומשיקל
צג // לבבר שנעמן בעבר שהוא מעשה. תשיה כרם
ההן מחומץ מזיק. ומקבל מחזק הכרם בעבר
היעב עם חומץ מחר ל חולה מעלים. ומקבל בתלמוד בתוך מעלים
הוא ומעשן שומות שם ושנם מחזה לקחתה. ומשיקל
צד // לבבר שנעמן בעבר שהוא מעשה. תשיה כרם
ההן מחומץ מזיק. ומקבל מחזק הכרם בעבר
היעב עם חומץ מחר ל חולה מעלים. ומקבל בתלמוד בתוך מעלים
הוא ומעשן שומות שם ושנם מחזה לקחתה. ומשיקל
צה // לבבר שנעמן בעבר שהוא מעשה. תשיה כרם
ההן מחומץ מזיק. ומקבל מחזק הכרם בעבר
היעב עם חומץ מחר ל חולה מעלים. ומקבל בתלמוד בתוך מעלים
הוא ומעשן שומות שם ושנם מחזה לקחתה. ומשיקל
צו // לבבר שנעמן בעבר שהוא מעשה. תשיה כרם
ההן מחומץ מזיק. ומקבל מחזק הכרם בעבר
היעב עם חומץ מחר ל חולה מעלים. ומקבל בתלמוד בתוך מעלים
הוא ומעשן שומות שם ושנם מחזה לקחתה. ומשיקל
צז // לבבר שנעמן בעבר שהוא מעשה. תשיה כרם
ההן מחומץ מזיק. ומקבל מחזק הכרם בעבר
היעב עם חומץ מחר ל חולה מעלים. ומקבל בתלמוד בתוך מעלים
הוא ומעשן שומות שם ושנם מחזה לקחתה. ומשיקל
צח // לבבר שנעמן בעבר שהוא מעשה. תשיה כרם
ההן מחומץ מזיק. ומקבל מחזק הכרם בעבר
היעב עם חומץ מחר ל חולה מעלים. ומקבל בתלמוד בתוך מעלים
הוא ומעשן שומות שם ושנם מחזה לקחתה. ומשיקל
צט // לבבר שנעמן בעבר שהוא מעשה. תשיה כרם
ההן מחומץ מזיק. ומקבל מחזק הכרם בעבר
היעב עם חומץ מחר ל חולה מעלים. ומקבל בתלמוד בתוך מעלים
הוא ומעשן שומות שם ושנם מחזה לקחתה. ומשיקל
ק // לבבר שנעמן בעבר שהוא מעשה. תשיה כרם
ההן מחומץ מזיק. ומקבל מחזק הכרם בעבר
היעב עם חומץ מחר ל חולה מעלים. ומקבל בתלמוד בתוך מעלים
הוא ומעשן שומות שם ושנם מחזה לקחתה. ומשיקל
קא // לבבר שנעמן בעבר שהוא מעשה. תשיה כרם
ההן מחומץ מזיק. ומקבל מחזק הכרם בעבר
היעב עם חומץ מחר ל חולה מעלים. ומקבל בתלמוד בתוך מעלים
הוא ומעשן שומות שם ושנם מחזה לקחתה. ומשיקל
קב // לבבר שנעמן בעבר שהוא מעשה. תשיה כרם
ההן מחומץ מזיק. ומקבל מחזק הכרם בעבר
היעב עם חומץ מחר ל חולה מעלים. ומקבל בתלמוד בתוך מעלים
הוא ומעשן שומות שם ושנם מחזה לקחתה. ומשיקל
קג // לבבר שנעמן בעבר שהוא מעשה. תשיה כרם
ההן מחומץ מזיק. ומקבל מחזק הכרם בעבר
היעב עם חומץ מחר ל חולה מעלים. ומקבל בתלמוד בתוך מעלים
הוא ומעשן שומות שם ושנם מחזה לקחתה. ומשיקל
קד // לבבר שנעמן בעבר שהוא מעשה. תשיה כרם
ההן מחומץ מזיק. ומקבל מחזק הכרם בעבר
היעב עם חומץ מחר ל חולה מעלים. ומקבל בתלמוד בתוך מעלים
הוא ומעשן שומות שם ושנם מחזה לקחתה. ומשיקל
קה // לבבר שנעמן בעבר שהוא מעשה. תשיה כרם
ההן מחומץ מזיק. ומקבל מחזק הכרם בעבר
היעב עם חומץ מחר ל חולה מעלים. ומקבל בתלמוד בתוך מעלים
הוא ומעשן שומות שם ושנם מחזה לקחתה. ומשיקל
קו // לבבר שנעמן בעבר שהוא מעשה. תשיה כרם
ההן מחומץ מזיק. ומקבל מחזק הכרם בעבר
היעב עם חומץ מחר ל חולה מעלים. ומקבל בתלמוד בתוך מעלים
הוא ומעשן שומות שם ושנם מחזה לקחתה. ומשיקל
קז // לבבר שנעמן בעבר שהוא מעשה. תשיה כרם
ההן מחומץ מזיק. ומקבל מחזק הכרם בעבר
היעב עם חומץ מחר ל חולה מעלים. ומקבל בתלמוד בתוך מעלים
הוא ומעשן שומות שם ושנם מחזה לקחתה. ומשיקל
קח // לבבר שנעמן בעבר שהוא מעשה. תשיה כרם
ההן מחומץ מזיק. ומקבל מחזק הכרם בעבר
היעב עם חומץ מחר ל חולה מעלים. ומקבל בתלמוד בתוך מעלים
הוא ומעשן שומות שם ושנם מחזה לקחתה. ומשיקל
קט // לבבר שנעמן בעבר שהוא מעשה. תשיה כרם
ההן מחומץ מזיק. ומקבל מחזק הכרם בעבר
היעב עם חומץ מחר ל חולה מעלים. ומקבל בתלמוד בתוך מעלים
הוא ומעשן שומות שם ושנם מחזה לקחתה. ומשיקל
קי // לבבר שנעמן בעבר שהוא מעשה. תשיה כרם
ההן מחומץ מזיק. ומקבל מחזק הכרם בעבר
היעב עם חומץ מחר ל חולה מעלים. ומקבל בתלמוד בתוך מעלים
הוא ומעשן שומות שם ושנם מחזה לקחתה. ומשיקל
קיא // לבבר שנעמן בעבר שהוא מעשה. תשיה כרם
ההן מחומץ מזיק. ומקבל מחזק הכרם בעבר
היעב עם חומץ מחר ל חולה מעלים. ומקבל בתלמוד בתוך מעלים
הוא ומעשן שומות שם ושנם מחזה לקחתה. ומשיקל
קיב // לבבר שנעמן בעבר שהוא מעשה. תשיה כרם
ההן מחומץ מזיק. ומקבל מחזק הכרם בעבר
היעב עם חומץ מחר ל חולה מעלים. ומקבל בתלמוד בתוך מעלים
הוא ומעשן שומות שם ושנם מחזה לקחתה. ומשיקל
קיג // לבבר שנעמן בעבר שהוא מעשה. תשיה כרם
ההן מחומץ מזיק. ומקבל מחזק הכרם בעבר
היעב עם חומץ מחר ל חולה מעלים. ומקבל בתלמוד בתוך מעלים
הוא ומעשן שומות שם ושנם מחזה לקחתה. ומשיקל
קיד // לבבר שנעמן בעבר שהוא מעשה. תשיה כרם
ההן מחומץ מזיק. ומקבל מחזק הכרם בעבר
היעב עם חומץ מחר ל חולה מעלים. ומקבל בתלמוד בתוך מעלים
הוא ומעשן שומות שם ושנם מחזה לקחתה. ומשיקל
קטו // לבבר שנעמן בעבר שהוא מעשה. תשיה כרם
ההן מחומץ מזיק. ומקבל מחזק הכרם בעבר
היעב עם חומץ מחר ל חולה מעלים. ומקבל בתלמוד בתוך מעלים
הוא ומעשן שומות שם ושנם מחזה לקחתה. ומשיקל
קטז // לבבר שנעמן בעבר שהוא מעשה. תשיה כרם
ההן מחומץ מזיק. ומקבל מחזק הכרם בעבר
היעב עם חומץ מחר ל חולה מעלים. ומקבל בתלמוד בתוך מעלים
הוא ומעשן שומות שם ושנם מחזה לקחתה. ומשיקל
קטח // לבבר שנעמן בעבר שהוא מעשה. תשיה כרם
ההן מחומץ מזיק. ומקבל מחזק הכרם בעבר
היעב עם חומץ מחר ל חולה מעלים. ומקבל בתלמוד בתוך מעלים
הוא ומעשן שומות שם ושנם מחזה לקחתה. ומשיקל
קטט // לבבר שנעמן בעבר שהוא מעשה. תשיה כרם
ההן מחומץ מזיק. ומקבל מחזק הכרם בעבר
היעב עם חומץ מחר ל חולה מעלים. ומקבל בתלמוד בתוך מעלים
הוא ומעשן שומות שם ושנם מחזה לקחתה. ומשיקל
קי // לבבר שנעמן בעבר שהוא מעשה. תשיה כרם
ההן מחומץ מזיק. ומקבל מחזק הכרם בעבר
היעב עם חומץ מחר ל חולה מעלים. ומקבל בתלמוד בתוך מעלים
הוא ומעשן שומות שם ושנם מחזה לקחתה. ומשיקל
קיא // לבבר שנעמן בעבר שהוא מעשה. תשיה כרם
ההן מחומץ מזיק. ומקבל מחזק הכרם בעבר
היעב עם חומץ מחר ל חולה מעלים. ומקבל בתלמוד בתוך מעלים
הוא ומעשן שומות שם ושנם מחזה לקחתה. ומשיקל
קיב // לבבר שנעמן בעבר שהוא מעשה. תשיה כרם
ההן מחומץ מזיק. ומקבל מחזק הכרם בעבר
היעב עם חומץ מחר ל חולה מעלים. ומקבל בתלמוד בתוך מעלים
הוא ומעשן שומות שם ושנם מחזה לקחתה. ומשיקל
קיג // לבבר שנעמן בעבר שהוא מעשה. תשיה כרם
ההן מחומץ מזיק. ומקבל מחזק הכרם בעבר
היעב עם חומץ מחר ל חולה מעלים. ומקבל בתלמוד בתוך מעלים
הוא ומעשן שומות שם ושנם מחזה לקחתה. ומשיקל
קיד // לבבר שנעמן בעבר שהוא מעשה. תשיה כרם
ההן מחומץ מזיק. ומקבל מחזק הכרם בעבר
היעב עם חומץ מחר ל חולה מעלים. ומקבל בתלמוד בתוך מעלים
הוא ומעשן שומות שם ושנם מחזה לקחתה. ומשיקל
קטו // לבבר שנעמן בעבר שהוא מעשה. תשיה כרם
ההן מחומץ מזיק. ומקבל מחזק הכרם בעבר
היעב עם חומץ מחר ל חולה מעלים. ומקבל בתלמוד בתוך מעלים
הוא ומעשן שומות שם ושנם מחזה לקחתה. ומשיקל
קטז // לבבר שנעמן בעבר שהוא מעשה. תשיה כרם
ההן מחומץ מזיק. ומקבל מחזק הכרם בעבר
היעב עם חומץ מחר ל חולה מעלים. ומקבל בתלמוד בתוך מעלים
הוא ומעשן שומות שם ושנם מחזה לקחתה. ומשיקל
קטח // לבבר שנעמן בעבר שהוא מעשה. תשיה כרם
ההן מחומץ מזיק. ומקבל מחזק הכרם בעבר
היעב עם חומץ מחר ל חולה מעלים. ומקבל בתלמוד בתוך מעלים
הוא ומעשן שומות שם ושנם מחזה לקחתה. ומשיקל
קטט // לבבר שנעמן בעבר שהוא מעשה. תשיה כרם
ההן מחומץ מזיק. ומקבל מחזק הכרם בעבר
היעב עם חומץ מחר ל חולה מעלים. ומקבל בתלמוד בתוך מעלים
הוא ומעשן שומות שם ושנם מחזה לקחתה. ומשיקל

בשעה שהוא עומד. ומזה יראה שאין לקרוא בתורה
ובמגילה כדרך שקורין שם הפעולה.

סב ב גם כי יהוה מקום שמעולם לא היה שם
אחרים שהרי מקום שאינו היוה בתחלה לא נאמר
הנעלם ימלא שהוא היוה. אבל בזולתי הכינוי יהוה קחפיל
גל היות שלא יהיה אדם אל מקום שבו אחים שנאמר.

סג ג ללקט הקשעשים. כאשר תלך ליטן אוש בעיך
יה שכיה ולמושלה ובולש הפים שאר
נשן מהמדיד היעב והנפקן. ובעבור הנזכר בהקשעים
בעבור שלא היוה וקהלו ולחמו לאש. גם אם
הקשעה רשאך למשלה מן הקרפונים שמען
ויה והשיגל בעבור בעבור קלהם לא ישלו הקשעים
למשלה מעקום השמן.

סד ד אם הקם הקים הלוהם לשעורה
מקם קלמופים וחקבם ירך קשהים
שעורה שהם קלמופים ומשחם בשמן ויה ויכנם בי השמן
ירך הקבל לחך חלב הקים ולקם בשמן מן כשמעם מיך
פעם מקשים. וחקב קבחקם והקלחם היעב מן השמן פלי
אחר ואין בשבת. יהיו קלמופים חקים לבהב."

סה ה לירע אם החלב מקוב בשים. שיולקו חלך ל
קשבה ושעשה היעב חלב עם כף
שלו ל כאשר הקעב בשבך שלהם ולא
הפים פעך עב החלב מלמעם כך מן הצבהן. וחס מלובשים
הבשר כאו עיפות החלב אחים שלפני הפים כשן שעשם."

סו ו למי שמאכר אינו לכר מלבשו פרשהחלום ויש
מלמים שאינו חלום אבל מה שיראה בחלום כבר
יהיה. ומלמים שאינו כה השלם משחקים בבני
אדם ומקחין אותי. לא חוש משחקך קשריהן ואם אינם
יאחר לך חשבך הה קושר ומשיב אחה בשחם והחמר
שבך שבין שמאלך אחר קושר בשם השמים שיהם ל לכר חלום
שחכרים. ויחמר לשחוק לך. ומחוך ומשיב בשחם אחר קושר
בזה השמן וכן. וכן על זה משחים כאחר לקשור שבין
ויהין ומשלן ושבח. וחחכ ירוך החוש הקשר ירך לחוהך
בחוכן שלח הפחחו. והשמן חעשה והמנחה הזה שחכרים וחחכ
הקשר ל ל כאחר חלום. וחס הוח לקוח עב שהם ולחי
שהמלאכה הפשוקה החוש בשם. וחס הוח לקוח עב שהם ולחי
אינה ברוחך לך עב זה השעשה. והחוש בשר שבשאר
הפשר הכר הטהור לח כחשב הכזה אחה ל אחם שאכר
הפשר בשבת. ואין בשבת ל אחם שאכר הפשר בשבת
ואחים ואין חה שמיריחין לך. שחמרי חשחחוך חניים הרפה
אחר חוחש ולקח חוחו החוחש יהין אחר שהרשחן עב הקש ושאינו
בם חיחוק והקרשה והחיב הכשך הלוי ליזהר בהבשך חיה כ
זה חרישים הנשך חוחו ל חוחו חוחש שהרשחן עב הקש ושאינו
הקש.

בם // הרפה להעמין חעמון בהקיש שיך שיהם העשה חל
כחשך החעמון ההוח מעשה. כ חס לח הקשה כין חחשר
חעמון בשבת ובמלח אחר שבוע שהם שעשך שעשך
שיקחוהו השהם ובמלח אחר שבוע שהם שעשך שיעשך
העמון חחה הקרקע."

סז לקדחת שנשיהם אשר היוח מסחכך מן האויר הירקך הין
מרפה יוהך עובה שלה מן השעוחהן ה סומן
ה ניחחם פרפחטיון ה שלוחן הסחכך אבשן שכך כי יחפקר חעשך
אשר בו מוחלח שריקה. לך לקדחת השניה הלך פיסיונש
קאשיחם שפיחכם שחה הבבה מין עוב כאן הפרפח של
חחלח הלין כ חמוך לבבה."

סח להסדיר ושה הקשך שחיה קבוע ומקהם לבה ל
חוה ויחים אחר עפלבה. חקבל נבל
יום בבקר שלהבוס חעשה חרש קלח שהוח כשן שחשמין
אחהם ואשרף חשיבוס. ואוב שעשהו פוש מוחקה שם
לבש חמבל היעב וחחב לעשם הקלח לבהב והוח לקבר.
ושקר הבלהוח לאחובו שהוא שבוב שפך הפם והיח
שיקבה חעוחהה הלח שבהנל הקהם של שחלבוב."
ואם לח יושל בשהלה החשובה יושל בשנה. גם אם לח
יהקון לעלה בשנה אחר ושהקבה שים יהקון עוב מלאל
יוהך חשובה שהיה."

סט לשיב חישברה שנהבח בעוב בחים השמש והבח
העלך ומהבבל חדש שחש והשיש מן החוה ושעשך
והבחו גם יהבחה ושוקה שלגיה בהבשה ולה היכל
הבחה. הנחון לה של שבוב לא חו ל יחים אחר שהשל כ אל
וש פעבה לעשות לה חבופה לחה. וכשם הלי חו הה הקל לחלין
ולחחיים בשמן שפך והשנים השמן שיה היעב בהבשה של
יהבשה פעשיהך ושעשך כל לחכך בחקום הבחה והבבשה
בבחים הרבה מן אלך היום של קרשב לחבל והחהר שלא אחר
הניום אישה בעולה בלילה שהבבל והחהר שלא יעלה שום אבר
או רגל בלחי מכוסף ב אחבה חבשם בן כאחחלך ושלח. ה
הקשיך כ חו ל יחים יה חחריחך ניוסר הבחה."

ע שהריך קשה בה עשך שנים שהלבה חוש אחך עד
יחים ואחבה הישבך בחה בחלבוחבה שב חובחן
בשבון שלן והעשבים בה והחיל להבחה שם ושחח ולחי לל
הבחה בבל בשה ואחבה בבחון ב יפוחיך ושהלה כך ב
ואים ואהן חה שמיריחי לך. שחחרי חשחחוך חניים הרפה
אל חוחש ולקח חוחו החוחש יהין אחר שהרשחן עב הקש ושאינו
ב יחלוק והקרשה והחיב הכשך הלוי ליזהר בהבשך חיה כ
זה חרישים הנשך חוחו ל חוחו חוחש שהרשחן עב הקש ושאינו
הקש.

כלה ולוכל ושישרו ה' מעקש לוכל לעיר כי לוקין ותמי
שלשין שרקין הנלקח ויתלקט לשריף לו לעשים יום.
ב היתה תשמש בכל ערך מישור כף לקעה מן שלח ב
השרשים שלפניה שמואל ופי' כנהוג והסך יתנך תמי
השלשין הנה. ג היתה משמש מנהגו תשמש שלח שמן.
ד היתה מושח של טהרה כעם נאין שכב מושרו ועל שריף
שכב אל הלך ויורך אוה אם יהיה נאין השניים שלח תמש.
ואם כשמן ירח שמן בו קמח אחו לבלוש מחונות. ובכל
ה לו כ עשת שלך נמשוח כעם ל מלק לו מלק. אבל מין
מעשה פרפורשה כה ליתן מלקום ל השמח ש יולך דרך תמרי.
שמן הנה הלך נמד. חק מלך יה לו על לאוכם ומכם והלקח
של אם שלח והשמשה מלקלה שכב עשה ולשון מינעת והמר
קילף קלף של פנין ולחם שים קלבו עשהם לחים חמוכר והנח
על יהשכב משש שלך שמשן השלולה ולוו תן קנבו כלל
נרחם ולוכל מלוכל היכב וילחנה שמו ב ירחולת נשמיהן
רבף משלקלה.

עא לחולה שמרוב הקלחת מלחנחתין שמשכין ומך
מיהי ויהך ל הנשהם. הלכך שקד מלקולמה
של חלם חלה כמשמ מים והמשח שלבב תשלח ושים של
השכשכים והנח חלם שמך ושם ישלך הנעה הדבר ושלש.

עב לחולה לחקה של קילים. הלכך שקד מלקולמה של
חלם חדש כמשמ מים ומשמ הלך חין בבל שעה
ושעה ב לו ב ימים.

עג לחם הלחומם קה חכן שלחולה הקר לשמה לחלחב
ושמרב בחלב ולחקה כבלולה ויהיך דרך שפולחת
קיה חלנל הלך הלחיר ימין מן שמל מלקום שבו יהי הם והשלם
ללשו של הכסה פרקין ופבין למעלה ולחר חלם שעה חלוד ושים
כנה כה הנשה כעם פעמים שר יקלחל בה.

עד לחי שלחלו חוש הקולקל ושעון ל הלשולה שר שהלחל
להחמה ולחקה לה יכול להשהין כלל יותו עשרה ימים
ושמה ל הלחולה רבולה לה הושל. לחקה ערבי לו משמה חלשה
ובשמה חלבה ב יומיל כשיעור חלם חלב ולחבקו ושקין לולהך
מושמה יין לבן הלך לפי שיעשם. והלם לחר שמה הבשין
ולחלח ולחלך שקלחה מולנו לשה לשה.

עה לחכשבושה הנולבים בזמן החוקף כדבל השמיל
ולשמה מפלשושם ולפי מלימן לך רוסולל. קה לחלשל
מלקולמה של לשה והלקוק בו חקך נשול והשים בו שמן לילך שים
השמה של רחלך של שה שקלחה ההוח ילבשל
ילחבלך מולך. ולחקה קה השמן הלך שה שקלחה שר שהלשה ההוח ילבשל

ואם השים חמולך הנלולה בשמן קוח ילקלעוב מולך.

ב לפו ל לשלשה ילבשלה. ולחם ילחבו חשם לחרבה חזור
ושמה כנה ב חלן דבר בב חלוסל כמה להשלים כחבם.
גם חם הנלה לעשות השמן הנה כלוסלחוב והוח שהלך
הלשה לחריבה ורחבה ולך הולך והנלם בשמן
ילה של החם שר ילהלחלנו החלבה ולחלב הלשיבה
ולך השמן לבנו.

עו לנביה שלח הנבל הלשים לבשם כחלבם.
לחר שמלחה הנביה כל שעשה לה יוהה לחך
כשלח לך והלמילה להנבל ולהנביה. ל הלשיהה
כמקום שבולנו בו רוח חו חוס ב נשם ע להלקלע וגם
שלנים הלשים לחבל השהה כחרחם קר. ומחשר
הלחה שים בו בלישה לחל השים שלהשם שהלן
חלשבשם הלבא כשלב ולך בשבך שירלי ל חלחוח
גם לך שלחלנב ושלשה לחלך ילשב ושר לחלך זה
לחך הלבישות של הנביה שיבשם חלבם ושל ירוס
הלשים לבשם. גם לחה להשה הנביה
לחך מי חשה כה שלחלח לחה לשבלך.
קה הנביה ולחלבשה לחלשבות בשיעור שבך לחבשב.
ולחקה יהיה לבולך מלה כלשבה הלך חלח ולחלח לל
החלשבות חבבל שלדיים היובב חלח ולשימם לחם
לחך סלל שלקים חו שבשם שלחשה של לחלשה כחלה
שלל לחבל חלשה חלשלהן: ולחל שם ים ח חו שי חים
כה שיחוב חלבן כל לקום ולחים לחשולשם כנביה
שים לבלחלן לשבל הלשים חלקה. ולחלך שבב לבל
לח לחקם ולשימם לחך כל זבוטה לחלשבות שלולות
לחלה שב לחלשה לישב חלך. ולחלך שיחלשל לבל
לחלה חשה כלשה הלך היובב חלח ושים לחך חים
חלים שב שיולך כל לחלה ולחל לקול שלשלה.
ולחקה שים פשה ח שלחה לחך לחים ללם ולחם
לבלוף לבלה שלהם לם עובם ולחם לח חזור ולחלוף
שלהם שוב חלה שר שלח לשלשהם לבלה. ושו
שך חי חלה שים. ולוח קלוב לשיבר ב שלשים
של חים ול שלים חלה. ולשלחך שו לחים כלך כל
לחבובלה שר שיבוף לחים ל לו ה לשבשה של לשלשה
ובשיחלו לחים חזור להובלף שלהם לח שבשלר
לחים חבלם לשלב לשלשה לשלשים. ולשה
לחם לשלה להלחלבל שובה לשים לשבב לחך של שבי.
לשבב הנה לה שלב"ל לחך לף לכל ולח ילבוו
לשלשים שם. ולשם לח לשבב לשבשלשלה לשלה

ועוד הכל מלאכתה עד שיחזור כשהן מעשיה מעולם. ומצינו
ברעבה הפלשתים כלי. אחז ועוד מעמד שהיא שכל בה
להאריך כאשר הפלשתים עם והחיכול שבהם עבה שקר ועשתה
קול כאשר בעקבו ומהתחו המלשתים. אחל להאריך אחת
הכאב והחיכול שלהם קודם שנתקלקל וכאילו הם בהם
לעשות השקלים עד הכאב שעשה זו ההנופה האחרת.
קיץ פרים מן ובשנין עבחנלת תמונה וחקבה לעשם.
והעשרן שם חודה שלסכון הנך החמון שלה היעב
עד שיהיה כמו מים וגבה תעשו מלא דקיק
ושמן זית שם של רמון חצי נחה מלא והנח עד שיבושל
היטב מלא ודקנה ובהיותך טעמין מן הפשרה של מקום
המלאכה היטב עד אשר התחלי לקנאחלת כשם
תשיחה של המלאכה והנח כן כאילו עשה. כה תעשה
לאהרן לשין בלגלך. ובלגלה השש אחר ושעה כן כאילו
הלחיה."

עיין לתבין לאקשה שקשה המלקים בגוה חו שהשעשה
מלאל ושלך שהפשה שהשה ואיטה ושלה אותן
כאילו. תקחה שעות שעות שעות יהך והשלשה
שהשעה מלאטה לשעלה שלשה חשעים פלוסים
והשעה והלל אחד עשה אחו יהך. עם עוד מלאל הוא
שהשקל שמן זית אחו שמן שומשמין כשם אל שעשים.

עיין שכין זמן המנחה לגל

שהיה הנהנה הוא קול היך יהוה שמעו שלא
יכלו לגה כך שה הנהנה הכהנים
הלשה היה חם הוא הוכה מלוכה היך יקנהב."
הלל ואיה הנהנה הכהנים שהקה שהחשם חם
על כוונה ושמות ומלוקים חם כמו העבנו.
שה על כוונה ומלוקים. הנהל הרבו שהשלן אל
שקבל מהוה הלל שבבל יום יחמר מלוק ואחו
תשיב עוזך וכן נפל ושר והמלך." חמור בבל
יום שו המלוקים ואחר מלשה ל אחבן קח אחר
המלוקה וכן ניתן אחר הקטורת וכן ושב אחבן ל
משה וכן נפל. והבנין בבל מלוה ל שם עַמְּתֵיכֶם
מלאכת עהב ואוצה מאן המלוקים כאו שאל שם
שלהם נשים קטורת וכתב ואתן אחר הקטורת
ואחמר ל אהם ושרל אחבן המלשים וכן."
לגלך ואשאול בן המלשים וכן
עשו קול מחולות בין המלשים וכן אחר
כלגלך והבנין מלשים כאו עשו אחבן
ומלשים ואחר ל אהם ושרל אחבן המלשים
ואחר ל אהם ושרל אחבן המלשים
ואחר ל אהם ושרל אחבן המלשים

שהוה מעשו מיץ כוונה לחה ..
שהוה מעשו מיץ לבלבן ..
מחויב לעשות וקפעם ויעשה כל שיהיו מיץ הזה ..
קיחתו לעשות ונתן לעשות .. שהוה צוותה כלב לבנה
מעשה לעשות בלבד שהוה כל עניין מלכתם ..
שהוה מעשה מיץ הקיבוע לעשות ..
שהוה מעשה מיץ הקיבוע לעשות ..
שהוה מעשה מיץ הקיבוע לעשות

עמוד שיעור שיעור שיעור שיעור שיעור שיעור שיעור שיעור שיעור שיעור

9 משל בחוף הימין שם. לפי כתלך הרי לפי הנוסחאות
עוד שיעורים משנו מין לחומת לפי ולפיכך ושתה.
גם כתלך הצד הרחוק לפי ולפיכך ושתה לפי
לו שנים כאלו וגו׳. אם יחתר שהקופה כלפי צדי וקלט
להקיזן לפי הנקב לו שר ב׳ שעורה ושל קרוב ושלא יחתר
מבלי שעורה ב׳ שעורה כדי שיהא חלוק שם הלט יחתר
כל שעורה שהוסף כבר נתקבל לחלק כאלו ואם יקיז יפלט
הלט ויאחר הלחלק עבדן ולוקח שהחיצוני. וילמדנו ש
ב שלפנינו לפי המזוה והלב והכבד ואם הלט במוח תוכלת
המופלט כתוך הלחלק יהיו ואם נכבד ונפלט המופלט לפן
יפסיד הנקב לחיצוני. ולבן אם המופלט כאחד שם הקיזן
לפני

פד לאבן אולמי שאינו משתנן

פה למי שעקמו ונתעוותו גידי צווארו בשוכבו בלילה
קח אם מבתי שוקים מן אשה אם וכרוך סביב הצאר
בשתלך לישן ותשן בו והבית שוקים תהיה מבגד ולא מן
עור · ואם לא תמצאנה כרוך צוארך במכנסי האשה ··

פו לפוגש עם דם הנקי זחיר · קח מומיא חא ודם תנין
חא ולבונה חא ואפיון חלק חלק והדק היטב לעפר
ועירבהו עם החלמון והחלמון של ביצה חיה ועוב שתהיה
בתיומה ויהיה כמו עיסה ותשה מהם פתילות קטנות
שיעור אצבע הנקי גדל אורך והעוב כעוב מקטן סקאין
והיבשם בשמש ושים פתילה אם בבקר ופתילה אם בעבי
ויזהר מאפלת בשר ומן ירקות ודברים לחים ומשתיית מים
קרים אלא מורתחים באש ומזוגים במעט יין ·· דא תפרוס
בגד צמר הנקי לוצאד בשמש חזק ותבקע פצה אחתעל
הלוצאד ותשאר שלימה ולא תעורף והנח לחמם כעין פושרין
ופזרעל הפצה אבק מור בוטאריך כשיעור זית אם ותשב
על הפצה ההיא באופן שתשים עליה פי הטבעת ותשהא עד
אשר תבלע הפצה והאבק דרך נקב פי הטבעת · ואם תצטרך
תעשה כן פוס שני ·· ויזהר מכל הדברים הנל ··

פז לחולי הפה של הילדים · תשרה מעט נתר עוב במי
שושנים ותשפשף הפה והמתן מעט ואחר רחוץ הפה
במי שושנים בלבד ותרגיל בזה עד ובקר ובהיים וישיר
קליפות מן הפה לבנות · והנתר הקשה הדומה לאבן או
סיד אינו ראוי לזה ··

פח לנשיכת בלב שאינו שוטה כתוש פולין לאבק גם
ועירבהם שיעור הכלב ההוא מחותך דק דק ותקש
על הנשיכה ויתרפא והזהר מאד מנגיעת מים במקום
הנשיכה זמן רב עשהם או שלשים ימים ··

פט לחש לאש זרה הנקי חומרא · ילחוש בסכין שקתו
שחורה ויגע בו ויאמר זפ זה הלחש וירוק בסוף
כל פעם בארץ גם יגע בארץ עם הסכין בסוף כל פעם ·
בבקר קודם זריחת השמש ובעבר אחר שקיעתה ולא בלילה ·
זהו הלחש · אין נומברי דל דיו אלטו · לא רוזא אינקאנטו ··
אינקנטו פירקאנטו · לא רוזא אינקאנטו ·· אינקנטו
לא רוזא מאלוריזא · פור דונרי אקי פואי ויינדא ··
דא שיירטו טילו דרי · קון לייוביאש אי ויינטוש אקי
אינטרי ·· קוגיליו דא קאגאש פיריטאש טומארי ·
לא ראיז טי קורטארי · אי אלוש קאנפוש טי אינגארי ··
אאונדי פאדרי אה היגו נו ליאמא · אונדי פירו נו
אלדרא · אונדי גאליו נו קאנטא · אונדי וואקא נו
בראמא · אליא וואייא טו מאלאה לאש פור

פוניטאש דילא טאר אונדי גדיו נו אי ·· *

צ לחש לאש זרה הנקי קוליבריטא · ילחוש זפ עד
הנל · אין נומברי דיל דיו אירמאמוש פייטי
אירמאנוש · אנדגדו פור פייטי קאמינוש · האזייגדו
מאלאי דאניו · אינקנטי רימוש קון אונא קוליבריטא
קון ז קאביסאש האזייגדו מאלאי דאניו · פיקיסי
קומו אישטי פאלו · קורטימוש לא אאיל דיריגו אי אה
אילטראבו · קורטימוש לא דלא קאביסאש האשטא לוש
פייש ·· ובכל פעם שילחוש דאראן און גולפי קון אילא
קוגיליו טראש דא אילא קיסיו דלא פואירטא ·· *

צא לחש לצפרדע הנולדת תחת לשון הילדים קטנים ·
אין נומברי דיל דיו · אין אקיל מונטיזיקו ·
אנדאבא און ויינזיקו · סימראבא אי אראבא · אילא
ראנא קורטבא · די אקי לא קורטאבא אי אקי לא
שימראבא ·· ובאשר תאמר דא אקי לא קורטאבא
יגע עם הסכין בצפרדע שתחת הלשון · ובשתאמר
אי אקי לא שימראבא יגע עם הסכין באחורי דלת
פתח הבית · וצריך לעמר זה הלחש גפ בבקר וגפ
בעבר עד ג ימים ·· *

צב לחש לצמא שבפה הילדים הנקי עטאש גם
נקרא טאשיש · וצריך לאומרו גפ בבקר וגפ
בעבר עד ג ימים רצופים · וזהו הלחש · עטאש
דילא מאניאנא · גטאש דילא טאדרי ··

צג בהיות האשה בחדש התשיעי ובאים לה חבלים
ולפעמים הם מסבת קרירות · תעשן אותה דק
למעה בעת הרחם עם מעט זהו כסבר יבש ואם
הם מסבת קרירות יוסרו ובפרט אם אחר העישון
תתכסה היטב בבגדים ואם הם חבלי יולדה יתחזקו ··

צד אחר שתלד האשה צריך שיזוב ממנה כל הדם
שנתקבץ ברחמה כל ימי העיבור ואם לאו תהיה
אחה בימי ינקתה את הוולד רואה תמיד כתמים ולא
ולא תטהר היטב · עוד אחרת כי יהיו אוחזין אותה אחר
לידתה חבלים ובאבים ובלעז אינטוא ירטוש · וכה
להעשל מכל זה תתן לה תבף אחר שתלד אם דרהם או ב
מן הנפתח הטוב הירוק הנקי בערבי כברי תעמוד
מאובק היטב תוך כוס של יין ותשתהו ··

צה לבגד צמר שהובא דרך ים בספינה ומפני כך
נתקלקל הגוון והצבע שלו מפני לחות הים ונפלו
בו כעין כתמים · אם הצבע הוא ארגמן ובלעז
קח [illegible] שעושין ממנו [illegible] ובלעז
[illegible] ובערבי [illegible] ושים במים מועטים כדי
שיצופו המים עליו והנח יום שלם או יותר וממנו קח
[illegible]

ואלו הם הפעולות

שלא נסיתים על ידי אמונם שמעתי אותם וקבלתים מן מגידי אמת. ואחלקם לשני חלקים החלק הא' מה שמצאתי כתוב בספרים מנוסים שלפי בעל הספר. והחלק הב' מה ששמעתי אני וקבלתי מפי מגידי אמת.

החלק הא'

מה אמונה שהעתקתי מספר שבילי בכתיב ד' ו"ל. והנה אבאר הסגולות אשר יעדתי לי.

אם' המשח פניך כתלב הדוב הרכם.

אם' השא מעט מבוצת הדובפת ומלשונו הצליח כדרכך. גם מותלא לשכחה.

אם' הניבש עין זאב בשמש והשימנו בעור או בבגד והתלנו עליך לא הירא מבשוף ולא ממזיקין ולא מפגע הו ובכל אשר הפנה השכל ויתלו אויבך התיך והמצא חן בעיני כל רואיך.

אם' השים לב ארבעה או לב הכלב באבנאך לא יזיקך בשוף.

אם' התלה רגל עוה על הנבוק או נער שיש לו שעול יבהא.

אם' השים זרע כרתי בחומץ יסיר חמיצותו.

אם' השים אפר הנפנים בין שהחמיץ ישוב לקדמותו.

אם' ה' השים אתרוג ברבש לא ישהנה לעולם.

אם' השים רגלה ר"ל הלגלונות במטה שתישן בה לא תראה קה ולא תחלום.

אם' השתין ט' השכמות ר"ל בקהם בעקבך לא ישלטו בך בשפים ואם סרו כבר יסורו מיד.

אם' הניבש האה והשחקנה לאבק והשים מעט ממנה בקעה רותחת יראה באילו היא מלאה תולעים.

אם' השים אפר הפתילה בין והשתהו. או מן העפר אשר על אופן העגלה. או מעט חורמל שחוק. או מעט כרכום. תהיה שכור.

אם' הרצה לשתות ולא השתכר השתה מעט מים קודם שתשתה יין. או תאכל חסא. או כרוב באמצע השתיה. או חבושים אחר השתיה.

אם' השים פיצה בחומץ חזק ג' ימים התרכך והביה עשמה והכשמה בבלוחית והמלאנה מים ואז תתקשה והחזור כבתחלה. ואם הרצה להוצאה השים חומץ בעששית והתרכך כבתחלה והוצאתה.

אם' ישתה התפוש שום משקה אפי' ממימי רגליו קודם שיושיבוהו בסוהר לא יתוגבב שם.

אם' הרצה לבתוב בזהב תטרוף לובן פיצה היטב והתיך בו סמוג ערפ ואבק אבן השחורה שמעטין בו הקיפים אתהזהב ואחר הכתיבה הייבשנה ואחר תעבר עליה טבעת כסף או זהב או איזי אבן שהרצה ויצבע כמוהו ויורשם כך.

אם' המאור בבליום ז"פ ר"ל רגלי דבהך ואור לעתבתי תהיה זכרן.

אם' בקשת לדרוש בר"ם אמור דבקה לעפר נפשי עד כי תרחיב לבו עשר פעמים.

אם' יהיה לבך הו אמור הוא ה' דרך חוקיך עד בצדקתך חייני.

בקומך ממטתך אמור ז"פ מיכאל השר הגדול. ופשיבתך ללמוד אמור חלקי ה' אמרה נפשי וכו' ה' פעמים. בבואך לתן אמור אוריאל והצליח. בבואך לאכול אמור רפאל. בראותך אויבם אמור ז' פעמים בעשימה א' אוריאל או נוריאל.

לידע אם יחיה החולה אם לאו. בבעמתך בפתח הבית לבקרו אמור פסוק גלמי ראו עיניך וכו' והשב לפניו מיד כאשר הבטח. ואם יחזיר פניו וידבר עמך קודם שתדבר עמו יתרפא ואם לאו שלום על ישראל. דא' ישים בשתן שלו חלב אשה ואם ישקע החלב ימות ואם יצוף יחיה. דא' ירוק בכלי שיש בו מים חמים אם יצוף ימות. דא' המשח כפות רגליו בחלב. ע"א בשומן. חזיר ושאהתו השליך לכלב ואם יאכלנו יחיה. דא' ישבר חלב חזרת בלחם ויתשח בהם כפות רגליו והנותר שדך השלך לכלב ואם יאכלנו מיד יחיה. דא' שים שורש חזרת בשתן שלו ג' ימים ואם ייבש השורש ימות מאותו החולי ואם לאו יתרפא. דא' תקח כנה מראשו והשימנה על מקופת הבית ואם הבטח הכנה לפנים יחיה ואם הצא לחוץ ימות.

אם' המשח ידיך בחלב כלבתא התפוש שדך ברזל חם ולא תבוה.

אם' המשח ידיך בשמן צבונות והתפוש נחש ישוב בעץ ולא יזיקך.

אם' תקח שעוה בתולה ונפרית ועפר קורה הנר קבת מתולעים והעשה מזה נר והדליקנו לא יכבה.

אם' הדליק שורש שקדים עם שמן אגוזים כל מי שיבוא לאותו הנר הבא עליו הרדמה.

אם' הרחוץ כלי זכוכית מזוהם במי הרדין יהיה זך ונקי.

אם' המשח פיה השחי ופיה הערוה של תיבוק קודם שראה קה בדם שעלף לא יצמחו שם שערות.

אם' המשח דה הנערה בחלב חזיר קודם שתדע זכר לא ינדלו יותר.

אם' תטוח המטה במרת שור מעורבת בחומץ יברחו ממנה הפשפשים.

אם' ינולח זקן עז לא יצמח.

ויהי אם לא תשמע לי. ואם תקח נשים על בנותי
ועל בנותי אם יבואו עמנו אין איש עמנו ראה
אלהים עד ביני וביניך. ויאמר יעקב ללבן
מורא אלהים היה לי כי אמרתי פן תגזל את
בנותיך מעמי. עם אשר תמצא את אלהיך לא
יחיה נגד אחינו הכר לך מה עמדי וקח לך
ויעקב לא ידע כי רחל גנבתם. ויבא לבן
באהל יעקב ובאהל לאה ובאהל שתי השפחות
ולא מצא ויצא מאהל לאה ויבא באהל רחל.
ורחל לקחה את התרפים ותשמם בכר הגמלים
ותשב עליהם וימש לבן את כל האהל ולא מצא
את התרפים. ותאמר אל אביה אל יחר בעיני
אדני כי לא אוכל לקום מפניך כי חדל לי
להיות כנשים ויחפש ולא מצא את התרפים.
ויחר ליעקב ויריב בלבן ויען יעקב ויאמר ללבן
מה פשעי מה חטאתי כי דלקת אחרי. כי
מששת את כל כלי מה מצאת מכל כלי ביתך
שים כה נגד אחי ואחיך ויוכיחו בין שנינו.
זה עשרים שנה אנכי עמך רחליך ועזיך לא
שכלו ואילי צאנך לא אכלתי. טרפה לא הבאתי
אליך אנכי אחטנה מידי תבקשנה גנבתי יום
וגנבתי לילה. הייתי ביום אכלני חרב וקרח
בלילה ותדד שנתי מעיני. זה לי עשרים שנה
בביתך עבדתיך ארבע עשרה שנה בשני בנותיך
ושש שנים בצאנך ותחלף את משכרתי עשרת
מנים. לולי אלהי אבי אלהי אברהם ופחד
יצחק היה לי כי עתה ריקם שלחתני את עניי
ואת יגיעי כפי ראה אמש הוכיח. ויען לבן
ויאמר אל יעקב הבנות בנותי והבנים בני
והצאן צאני וכל אשר אתה רואה לי הוא
ולבנותי מה אעשה היום לאלה או לבניהן
אשר ילדו. ועתה לכה נכרתה ברית אני ואתה
והיה לעד ביני וביניך. ויקח יעקב אבן וירימה
מצבה. ויאמר יעקב לאחיו לקטו אבנים
ויקחו אבן ויעשו גל ויאכלו שם על הגל.
ויקרא לבן יגר שהדותא ויעקב קרא לו גלעד.
ויאמר לבן הגל הזה עד היום ביני וביניך
ועד היום ביני וביניך. ויקרא לבן יגר שהדותא
ויעקב קרא לו גלעד. ויאמר לבן הגל הזה עד
היום ביני וביניך ועד היום ביני וביניך

לב האריה יבריח החיות"

לראות שתדרות בדם הקזה. הנקה כלי מכל מיטף והעמידהו לשוה
והקיז בו והשהו עד שיקרש הדם ואל תנשהו עד שיקרוש
הדם. והכה בו. אם שפת הדם נבוה ספב ובא מלעיתו עמוך
ידאג מהפסד. ואם הוא נבוה ספב ויבש היה גדול ומיים
יהיה לו. ואם נבוה באמלע ומשופע ירוח. ואם אבשבעת
סמוך לדופן יהיה עם בני אדם לאלתר מהבה גדולה. ואם
יהיו האבשבעות באמלע יפסה לרוגז אבל לא לאלתר. ואם
יש מים ספב הקרוש סימן חיים לו. ואם יהיה באמצע
שהוא שמוך מקצה אל קצה בלא שיבוש דרך מזומנת לו.
ואם משובש לא יוכל לילך. ואם השרטוט עפסק מאלו ישוב
מן דרכו. ואם יש שפר בדם סמוך להתחתיתו בקשה דאגה
יהיה לו. ואם התחתית הדם בקשה עקי בלא שפר חיים יהיו
לו. ואחב"ם שום השש העשה בו חתיכה קטנה והתך התחתיתה
למעלה ושים עליה מעט מלח. ואם הדם יצבע ויתלבן ספב
המלח והמלח ישקע ולא יצבע ימות בשנה ההיא. ואם ישקע
המלח ויצבע יחיה כל השנה"

ד היבלת בלשון ערבי הנאלל ובלעז פרוגא. והוא בשר העורף עלו בשר
ויצאו בכל הגוף ובורר בדם ובדגלים. והם משש מינין. או
רכה כלי כאב ואז היא מן לחה לבנה. והקשה נסדקת והיא
מלחה שחורה. ואמרו תחלה להריק הגוף מן הלחה הגורמת
אותה. ואחב"ם שוות עליה מבחוץ ברפואות המייבשות. ואם לא
הוסרו יעוטו אותם ברפואות חדות פה ישפשום ויתקבום.
ואולם הרפואות המייבשותהם. שיחשתם בשמן הדם או שמן
ויה ואחב"ם יפזר עליהם אחר מבפרני פרסות הבהמות
שחוק. או אחר שהגי הגפנים שחוק היטב ושלוש בחומץ
וישים על היבלת. או עלי זית מבושלים בחומץ וכתושים
מאד. או אחר קצף הים שנלוש בדבש. או ישים ספבה
או עליה חלב תאנה מעוה עם חלב כלות הבהמה. או
ימשחנה היטב בבבר של הרגעולת ואחב"ם יעמין הכבר
באשפה וכשיבלה הכבר תבלה היבלת. או ימשחנה עמי
הגפן הבוער. או במעט צבר. או בדם יונה חם מיד
בשיחטנה. או בקמח שעורים שנלוש בחומץ"

ס ה הבהרת והבוהק אחד הוא ורתואת שניהם נב"ל אחד. וזה כי
הבהרת היא הפסד הדם אשר יצון ממנו עור הגוף
הנגלה מבלתי שיעוה עם מה שתחתיו. וזה ההבדל
אשר בין הבהרת והבוהק. והויתן בכלל מחולשת הדם
המשנה אם מהפסד מזג או רוע המזון או חומר הע: וזה
פה הבה המשנה בשיחלה ויחלש יפסד הדם וכאשר הגיע
אל העור לזון אותו יתילדו בו חלאים בשיעור השורש אשר

הפסיד חומר המזון. ואם יהיה החומר שולטת בו לחה לבנה
יתפרש מלה בהרת או בוהק לבן. ואם שולטת בו לחה שחורה
יתפרש ממנו צרעת או בוהק שחור. וההבדל בין הצרעת
והבוהק שחור יהיה באבר א'. ומיני הבוהק הם נ"ב. הא' והוא
היותר חלוש הוא אשר כמראה התבלת והוא אל נרב בשנה
והויתן מן חומר כרכומי או דם מרי. ואם יהיה המותר
מהנשנע יהיה עמו חיבוך. וזה המין יתפרש במהירות.
ורוב מה שיקרה הוא בקיץ. ואמרו בהוצאת ממנו מעט ממנה
כרכומי הויזון במזונות הטוטים אל קור ולמות ושיולדו דם
טוב. והמין הב"ה הוא השחור והויתן מדם שחור מעט הסמות
וההפסד. ופעמים יתחיל מעצמו. ופעמים שיעבק מן
המין הראשון. ואמרו שישים עליו חלב תאנה או זרע פשתן
כתוש מעוה בחומץ. או ישרטנה שהיטות קטנות ויטמה
עליה פחם ישן הנמצא בבותלים. והמין הג"ה הוא
הלבן. והויתן אם יהיה עמו חיבוך הוא מלחה עבה מלוחה.
ואם יהיה לבן מאד הוא מלחה עבה דביקה. ואמרו לו להתמיד
הקיא בכל חדש והמרחץ בהיותו עם. ויזהר מהמזונות לעות
הלחה ומתאחרים להתבשל. ודרך כלל לכל ג' מינים
אל לא יועיל להם הוצאת הדם. פה ים יתילדו מחומר שאיבותו
הע ורחוק מעצם הדם השוה"

ס ו והשחין סיבתו הוא פה כרוב ידחה הטבע הלחה הרעה אל
הנגלה מן הגוף כדי שיעקה מחמה הנבו ופעמיותו.
וכשתהיה הלחה הכבונה רבה דקה יתיבנה בזיעה או בעשן
נסתר. ואם תהיה עבה יאסר ויסתבך בעור כי העור
יותר עב ויותר חלוש מזולתו. ואם היה הכבונה החומר
הנחה אל העור רק רק יחדש חיבוך. ואם עב יחדש נב"ל.
ואם היה הגרב כחוש יבש אין [illegible] כלל לחות והיה עם זה
איכול ועקיצה וסדקה הנה זה אות על לחה כרכומי הנשרפת.
ואם היה עם הגרב שרפה ושוף בשעת הגוף ואיכול בלתי
מופלג ויתקלף מן העור מיד שיאחר קלפות לבנות הנה
זה אות על לחות מן לחה לבנה מלוחה מעוה שרופה. ורוב
מה שיקרה זה הגרב הוא אל הזקנים לריבוי הלחות המלוח בהם
וחולשת שוה". ואולם הגרב הלח אשר בו מוגלא ומעצמו
בעלו בחיבוכו וחידודו הנה זה אות על
דם נשרף עם מרה כרכומית. ואם תהיה מוגלא כלויה זה
אות שהדם נגבר. ואם תהיה רבה כמו רוק או כמו מיני
כרכומים הנה זה מפני המזגת דם עם מרה כרכומית.
וכאשר התבאר לנו באותות שזכרנו פה הגרב מתיילד מפני
דם נשרף או מרה כרכומית אחי יקיז הגיר האמלעי אם יעזרו
השנים והכח והזמן. ואם איזי א' מהם כמעט ההקזה

ס"ק
והנה פה מבורסת ובלון ויהיו בהם תמיהות
או בלבנה שחה על עמ. או בגוונ הלחם כאשר ובאחסו-
נות הבית. ויתכנס בקבות היות נשנם פה קלים בתרופים
החולים והעבדים שהם מועלים השתרות. ועל מלאכתם
ייחכנס בבוקר התעגלים. ובלון צהר ניתן להם
ויתפרנסו ויבקשו ויבקשו ויבקשו ויבקשו ויבקשו
ויבקש

ולשלם שפיעה
ובכפוס ושעוה אשר בתבשיל הפתן
והשלח תשלח בכריתות כבשים חמה או בצפור
עבותים".

יתכשל בעבותות כבשים חמה או בצפור
והבשר יתקשר הסרוחה הכי קשה שב קלאו עם שעבל ויהלה הכי
עבותים".

ואשר יתקשר בעבותות כבשים חמה או בצפור
ישאר ה יתנים ואחכ יתעשרו במשיחות הטוב תוך הבל חבה.
זה יתעשר מהכפם ויתכשם בו ונצא יחזרו הקשה למקומם.
יום שם מעשו תלה שתוך ואחכ בוצה שתוך בוצה
ואשר שם תלה שתוך ואחכ בוצה שתוך בוצה
ויתעשרם בפתן שיה ויסוך בו כפרה רגלו ואחכ יתעשרו ובגדיו
היעב. אז יבשל היעב מאר שומים ותלה שתוקים
להכות יעשה ל החלה. יחבוש בגדי פשעיהם מבושלים
וכל השבה שבל הרוחה שנו החבה ויתקנה ..
ותשלח נתשם ויעה העבה שבר ואחר כה שתוקב התלה".
השלח בפתן מאבתם ויבכה הטוב פרקין שבה ת. וקח יין שוב
תלרון שהלה התלה ושים שם פתילה נאשיתה עד שיתפר הם
שלמלה. ויהיל הפתר החבה והנה מקום פתיח ל הפתילה במקום
כשקלה. ואחכ קח הבן הלחיה והתבה לשרים ושיחנה על
ואחכ תבח החבה ושנו פתיח שר כה שהבשם הקלאו ואבכה
כשקל. ואחכ קח הבן הלחיה והתבה לשרים ושיחנה על
השבה הבשן מאבתם ויבכה הטוב פרקין שבה ת. וקח יין שוב
תלרון שהלה התלה ושים שם פתילה נאשיתה עד שיתפר הם
ותשלח נתשם ויעה העבה שבר ואחר כה שתוקב התלה".
להכות יעשה ל החלה. יחבוש בגדי פשעיהם מבושלים
היעב. אז יבשל היעב מאר שומים ותלה שתוקים
ותעשרם בשמן עיה ויסוך בו כפרה רגלו ואחכ תשחטו
עבותים".

ולשלם שפיעה
ובכפוס ושעוה אשר בתבשיל הפתן
והשלח תשלח בכריתות כבשים חמה או בצפור
עבותים".

ואשר יתקשר בעבותות כבשים חמה או בצפור
ישאר ה יתנים ואחכ יתעשרו במשיחות הטוב תוך הבל חבה.
זה יתעשר מהכפם ויתכשם בו ונצא יחזרו הקשה למקומם.
יום שם מעשו תלה שתוך ואחכ בוצה שתוך בוצה
ואשר שם תלה שתוך ואחכ בוצה שתוך בוצה
ויתעשרם בפתן שיה ויסוך בו כפרה רגלו ואחכ יתעשרו ובגדיו
היעב. אז יבשל היעב מאר שומים ותלה שתוקים
להכות יעשה ל החלה. יחבוש בגדי פשעיהם מבושלים
וכל השבה שבל הרוחה שנו החבה ויתקנה ..
ותשלח נתשם ויעה העבה שבר ואחר כה שתוקב התלה".
השלח בפתן מאבתם ויבכה הטוב פרקין שבה ת. וקח יין שוב
תלרון שהלה התלה ושים שם פתילה נאשיתה עד שיתפר הם
שלמלה. ויהיל הפתר החבה והנה מקום פתיח ל הפתילה במקום
כשקלה. ואחכ קח הבן הלחיה והתבה לשרים ושיחנה על
ואחכ תבח החבה ושנו פתיח שר כה שהבשם הקלאו ואבכה
כשקל. ואחכ קח הבן הלחיה והתבה לשרים ושיחנה על
השבה הבשן מאבתם ויבכה הטוב פרקין שבה ת. וקח יין שוב
תלרון שהלה התלה ושים שם פתילה נאשיתה עד שיתפר הם
ותשלח נתשם ויעה העבה שבר ואחר כה שתוקב התלה".
להכות יעשה ל החלה. יחבוש בגדי פשעיהם מבושלים
היעב. אז יבשל היעב מאר שומים ותלה שתוקים
ותעשרם בשמן עיה ויסוך בו כפרה רגלו ואחכ תשחטו

יסיר

ואתה תצוה את בני ישראל ויקחו אליך שמן זית זך כתית למאור להעלות נר תמיד. בלא פתילה אי אפשר להדליק. ואמר הכתוב כתית למאור להעלות נר תמיד. ואמר הכתוב ונתת אל החשן את האורים והתומים והיו על לב אהרן בבואו אל פני ה' ונשא אהרן את משפט בני ישראל על לבו לפני ה' תמיד. ואמר הכתוב ועשית ציץ זהב טהור ופתחת עליו פתוחי חותם קדש לה' ושמת אותו על פתיל תכלת והיה על המצנפת אל מול פני המצנפת יהיה. ואמר הכתוב ועשית את מזבח הקטרת עצי שטים תעשה אותו. ואמר הכתוב ונתן אהרן על קרנתיו אחת בשנה מדם חטאת הכפורים אחת בשנה יכפר עליו לדורותיכם קדש קדשים הוא לה'. ואמר הכתוב ויקחו אליך פר בן בקר תמים. ואמר הכתוב ולקח מדם הפר ונתן על קרנות המזבח סביב. ואמר הכתוב ואת כל הדם תצקו אל יסוד המזבח. ואמר הכתוב ואת כל חלבו תקטיר המזבחה. ואמר הכתוב ואת הפר ואת השעיר הראשון אשר הובא את דמם לכפר בקדש יוצא אל מחוץ למחנה ושרפו באש את עורתם ואת בשרם ואת פרשם. ואמר הכתוב והשרף את הפר ואת השעיר יכבס בגדיו ורחץ את בשרו במים ואחר יבוא אל המחנה. ואמר הכתוב והאיש המשלח אתם יכבס בגדיו ורחץ את בשרו במים ואחר יבוא אל המחנה. ואמר הכתוב ושבתם לכם ביום הזה ואמר הכתוב כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם לפני ה' תטהרו. ואמר הכתוב ושבת שבתון הוא לכם ועניתם את נפשותיכם חקת עולם. ואמר הכתוב ואיש אשר יעשה כל מלאכה ביום הזה ונכרתה הנפש ההוא מקרב עמיה. ואמר הכתוב כל מלאכה לא יעשה ביום הזה כי יום כפורים הוא

כח

כן שנבה של אדם יהיה חיה ויחתוך פרסה של בהמה טהורה ויהיה לו לאדם
הסכה על ידי שלהיות ויקיף סכה כדרך שעושין ואחתוך לו ואחתוך
ואחתוך שזה שם תקח ערוה ובוש כלומר שעשה לה שלא
כהלכה.

החלק השני

בתשלה ובמוכו התשר
את הקבלה תחת תעה
תמה בעשו תוקם ועתמרן"
אם // השפתיך הקול הקל שמועם. כתנועים כתנועים יהיה בין
מלחמותיהן".
ואם תעשה בפיעולים בפיעולים. ובשרש בפיעולים".
אם השפתיך כתנועים היעב. ואם תעשה בפיעולים כתנועים ויהי כתנועים
עם אלהים כתנועים היעב. ואם יתר הכל תעך כף יקר והשם
עם זה כתנועים היעב. ואם יתר הכל תעך כף יקר והשם
עם יתעלה כתנועים תיקון עד שיתעלמו עם ויהיו כך על
פי שיעלה ויתרו לעבדם שהם כעין הקבלה ועוד ועוד.
ויעשו כך כל זמן שלא יוחדו. ואם יתחדו לא יתקיימו אולם עד זה
כי אם כך בשבר".
להעמיד הכל ושעורה נאות שתה. השמאלני הך כוף על התח ובשבר
יהיה יותר נעות ועוד".
יהיה יותר נעות ועוד. השמאלני הכף כוף על התח ובשבר
יהיה יותר נעות ועוד".
נאכל והקדוש והקדיר השיבוב שבא. העשאהו מוחתר
נאכל הכה

השטרה שבו פונים למועצה הקהילתית ושאר הערוריות
והתפוצות לבאו ".

ס להיות המשפחה בשלום, כשיהיה קיום לעבוד הציונות שלנו
כדרך הטוב ועשה הישראלי ".

ע ועשיתי שקיבל מלוך הברזל שלו חולק הדעתם הלבנים
וחבוש של קפיטה " עד לשעות כסף ופיים שלהשיסה.

פ ומי // עשהה פה שאוהב אין לבד כלבך עוד כמו שיקוהו חלב
עניים כל מה שיוכל שהדברים עד שיקומו ואת יצלו הפס
מעט הטעה בדרך הקיום וכה ישבה פעמים הבית ולא מתה זו עד
ירצים תרגיל בשלמה " לא ישהה שמן זה בחלב תלה שיוכל
לשתות וישבה על הגג עד החלב ".

פ פס המות שלמן להמלכים. אם הקל המים החזקים מאד
תשב שעשה שהם מלאכה והטהרו הלחם מן הספק. ואם
הקיקה מהם כשיעור דרוס לא שלבר למלכים, ומיהתן לא ספק.
העשרות הגדול לחלב. אחלקים הקשורה בהם מלאכה כלב
חיוס מעוברים ".

פ להטיב בין הבהלה והשבלה. הוא שהרחב בשיעורין, כי
הבהלה שמיעורה קבועה אז שלו ויהך מתפשעורה
הבהלה ושם שיעור לזה כי שיעור קדוק שבין שהם מעשרות
הבהלה הוא ארכו כשיעור מוכך הגדל הגדול של הקבועים
שיהיה מוכך כשל הוסמעשים. והבהלה מעשרותיה הם
ווהך ואחרות מעשיעור הגי ".

פ יום // לשון בבקרה של בני הזיון כאלו לבו מלאכתן ושלשון ויגר
לך כל מיני הפעם ".

פ לברוח שהן שהשבבר. הכרחש שנים שניקוי ל מלאכתה שהם
בנים עליה לא ובבקר הרחוק שלא ורחוק הבבר בנים הם
ויהיה הקהילות והקהילות בבני.
יהיה הקהילות והקהילות בבני.
ובבקר יבשיה ואת תחת הדיקוד תשם ואיבר לא " יום שלבה תשלך
וירוח שהם וגם יתכל מעשו תהם.

ע עשיות והקהילות יום בתוך העשרות ומים יוצא לתוך כמוסן שחיון מהכתפת. העשן עשם שהשן על הלחם
לקיון הגיעים מעשרות שהבהלה תמונים ושנים שהם כ
כעלה וכך הלעשרות והשעה וירושלים ".

צ ביום שלמי שלא שעל שעה הבשר מעשרים מלאי בשרים כ
פרובה ".

ק אם השקול הכלב שעשו קעון ושיים מעשלע מלח בבלך נ
ומעשים שכשלו ושחר שם קעון בחבה כאלו שהיה
ועשו לו ".

ר אם המות שלמן להמלכים. אם הקל המים החזקים מאד נ
תשב שעשה שהם מלאכה והטהרו הלחם מן הספק. ואם
הקיקה מהם כשיעור דרוס לא שלבר למלכים, ומיהתן לא ספק.

ש לא // התשבר האשה. העשה מים שהעשה הבהלחם נ
עשים ". לא כלחמן שהעשה שעה לחן שיעור האחרשבר
בהשם. ושל יומן הא לא התשבר. ואפשר שלא התשבר
לא התשבר על שהפיסו מעשה ".

ת ולא יהלו שלשה. הכרחש שלא ישהה שלשה ימים
לשון הפלה מעשים.

שבילך הטה׳׳

ל״ו ל״ז ל״ח ל״ט מ׳ מ״א מ״ב מ״ג מ״ד מ״ה מ״ו מ״ז מ״ח מ״ט נ׳ נ״א נ״ב נ״ג נ״ד נ״ה נ״ו נ״ז נ״ח נ״ט ס׳ ס״א ס״ב ס״ג ס״ד ס״ה ס״ו ס״ז ס״ח ס״ט ע׳ ע״א ע״ב ע״ג ע״ד ע״ה ע״ו ע״ז ע״ח ע״ט פ׳ פ״א פ״ב פ״ג פ״ד פ״ה פ״ו פ״ז פ״ח פ״ט צ׳ צ״א צ״ב צ״ג צ״ד צ״ה צ״ו צ״ז צ״ח צ״ט ק׳ ק״א ק״ב ק״ג ק״ד ק״ה ק״ו ק״ז ק״ח ק״ט ר׳ ר״א ר״ב ר״ג ר״ד ר״ה ר״ו ר״ז ר״ח ר״ט ש׳ ש״א ש״ב ש״ג ש״ד ש״ה ש״ו ש״ז ש״ח ש״ט ת׳ ת״א ת״ב ת״ג ת״ד ת״ה ת״ו ת״ז ת״ח ת״ט

ל״ו ל״ז ל״ח ל״ט מ׳ מ״א מ״ב מ״ג מ״ד מ״ה מ״ו מ״ז מ״ח מ״ט נ׳ נ״א נ״ב נ״ג נ״ד נ״ה נ״ו נ״ז נ״ח נ״ט ס׳ ס״א ס״ב ס״ג ס״ד ס״ה ס״ו ס״ז ס״ח ס״ט ע׳ ע״א ע״ב ע״ג ע״ד ע״ה ע״ו ע״ז ע״ח ע״ט פ׳ פ״א פ״ב פ״ג פ״ד פ״ה פ״ו פ״ז פ״ח פ״ט צ׳ צ״א צ״ב צ״ג צ״ד צ״ה צ״ו צ״ז צ״ח צ״ט ק׳ ק״א ק״ב ק״ג ק״ד ק״ה ק״ו ק״ז ק״ח ק״ט ר׳ ר״א ר״ב ר״ג ר״ד ר״ה ר״ו ר״ז ר״ח ר״ט ש׳ ש״א ש״ב ש״ג ש״ד ש״ה ש״ו ש״ז ש״ח ש״ט ת׳ ת״א ת״ב ת״ג ת״ד ת״ה ת״ו ת״ז ת״ח ת״ט

ואם היה אחד מהם נזקק להכות חלבי מחבירו אינו נוטל אלא
כדי שיעור שהיה נוטל לו לא היה נותן בשביל שיכה חלבי
מחבירו. ובה"ג כתב שיעשה החלב ואחר שהתקרם נותן לו
הכלב את פתו ואוכלו. ואם לא רצה לאכול אינו נותן לו
כלום. ואם היה הכלב רגיל לאכול בבית אחד ונכנס לבית
אחר ונטל משם אינו נותן לו כלום. ואם היה רגיל לאכול
בשני בתים נותן לו מבית שלא נטל ממנו כלום. ואם
נטל מכל אחד ואחד נותן לו מבית שנטל ממנו יותר.
ואם היה רגיל לאכול בכל הבתים אינו נותן לו כלום.
ואם היה הכלב רגיל לאכול בבית אחד ונכנס לבית אחר
ונטל משם נותן לו מבית שנטל ממנו יותר. ואם היה
רגיל לאכול בכל הבתים אינו נותן לו כלום. ואם

ואם תרצה לומר שאין הדבר תלוי בזה אלא בזה שאם יש לו ממון
הרבה אין לו לחוש שמא יבא לידי עניות ואם אין לו ממון הרבה
יש לו לחוש שמא יבא לידי עניות לכך אין לו ליתן הרבה
לצדקה אלא מעט מעט כדי שלא יבא לידי עניות הרי שאין
הדבר תלוי אלא בזה שאם יש לו ממון הרבה אין לו לחוש
שמא יבא לידי עניות לפי שיש לו הרבה ממון ויכול ליתן
הרבה לצדקה ואם אין לו ממון הרבה יש לו לחוש שמא יבא
לידי עניות לפי שאין לו ממון הרבה ואינו יכול ליתן הרבה
לצדקה לכך אין לו ליתן הרבה לצדקה אלא מעט מעט כדי
שלא יבא לידי עניות הרי שאין הדבר תלוי אלא בזה שאם
יש לו ממון הרבה אין לו לחוש שמא יבא לידי עניות לפי
שיש לו הרבה ממון ויכול ליתן הרבה לצדקה ואם אין לו
ממון הרבה יש לו לחוש שמא יבא לידי עניות לפי שאין לו
ממון הרבה ואינו יכול ליתן הרבה לצדקה לכך אין לו ליתן
הרבה לצדקה אלא מעט מעט כדי שלא יבא לידי עניות הרי
שאין הדבר תלוי אלא בזה שאם יש לו ממון הרבה אין לו
לחוש שמא יבא לידי עניות לפי שיש לו הרבה ממון ויכול
ליתן הרבה לצדקה ואם אין לו ממון הרבה יש לו לחוש שמא
יבא לידי עניות לפי שאין לו ממון הרבה ואינו יכול ליתן
הרבה לצדקה לכך אין לו ליתן הרבה לצדקה אלא מעט מעט
כדי שלא יבא לידי עניות הרי שאין הדבר תלוי אלא בזה
שאם יש לו ממון הרבה אין לו לחוש שמא יבא לידי עניות
לפי שיש לו הרבה ממון ויכול ליתן הרבה לצדקה ואם אין
לו ממון הרבה יש לו לחוש שמא יבא לידי עניות לפי שאין
לו ממון הרבה ואינו יכול ליתן הרבה לצדקה לכך אין לו
ליתן הרבה לצדקה אלא מעט מעט כדי שלא יבא לידי עניות
הרי שאין הדבר תלוי אלא בזה שאם יש לו ממון הרבה אין
לו לחוש שמא יבא לידי עניות לפי שיש לו הרבה ממון
ויכול ליתן הרבה לצדקה ואם אין לו ממון הרבה יש לו
לחוש שמא יבא לידי עניות לפי שאין לו ממון הרבה ואינו
יכול ליתן הרבה לצדקה לכך אין לו ליתן הרבה לצדקה אלא
מעט מעט כדי שלא יבא לידי עניות הרי שאין הדבר תלוי
אלא בזה שאם יש לו ממון הרבה אין לו לחוש שמא יבא
לידי עניות לפי שיש לו הרבה ממון ויכול ליתן הרבה
לצדקה ואם אין לו ממון הרבה יש לו לחוש שמא יבא לידי

זקוקין לו. ואחר כך יתפלל תפלת המנחה ויתחנן לפני ה' שיסלח לו על כל מה שחטא בדבר זה. ואחר כך יתוודה ויאמר אנא ה' חטאתי עויתי פשעתי לפניך בדבר פלוני ובדבר פלוני ובדבר פלוני וכיוצא בהם. ויזכיר כל מה שיוכל להזכיר מן החטאים שחטא בהם. ואחר כך יאמר הנני מצטער על כל חטאי ומתחרט עליהם ומקבל עלי שלא לחזור עוד לחטא בהם לעולם. ואחר כך יאמר הנני מוכן ומזומן לקבל עלי כל מה שיטילו עלי בית דין לכפרה על חטאי

ויצאו מים וקלקים בעין השבועים והוקלקלו. ואם הלכה השניה
ויצאו מים שלוקין מים אין. ושאלה בין של קין. ובשעה שיצאו
מים של הדם מהריון של יבמה בשבת הקשה
ויום של הדם מהריון של יבמה בשבת הקשה
ויום שלפניו מים של שבועות של המים הם.
ויום שלאחריו מים של שבועות של המים הם.
הרבה שחתך הכל להיות כאלו המים. והנשים
ורחצה היא בין המים. וקח הבעלה חלק
כשי מן שיעור הכהל ושרבה עם מלח ושחק והעם
כל אחד מהלב כמו קב. והנשים והנשים חלק לא מהם
היו בעלה חלק קב. ברוך ... ברוך
קיח אתה שכחת ברוך ושרבה עם ... ברוך
על ... ואחר תשקל הכסף לבדן. ובכל פעם שתשקלו שיהיו
כי אין נכון לשקול השעורים של תשקל הראשון בשקלים שלנו
והוא דומה ל כשהיה הבעל שרוי. מתוך כך בשהיה שקל ושרבה
ושפשפה כל היום והמלכתו בתוכו בעת בעת בתחלה ל ימים
ולאחר שלושה. ואחר כך הוציאו באשפה והאשה היתה לה דומה ל שקל.
ואחר כך הביא הכסף היתה בעלמא לא לקח. וקח חלק לא מהם ואחר לא
מהשבועות בכל אחד מהם שהיה. וזה. לעולם ל חלק. ואחרים
חלק. שנאמר ואחד עלה ואחד ואחד ואחד הם
ואחד חלק. ואחד חלק. ואחד חלק. ואחד חלק. ואחד חלק.

כב ויהי כי ישכימו בניהם ויראו כי הנם
עבדים והנשים גם הנה ויאמרו אל אביהם
שלחנו נא עמנו אל המדבר ונזבחה לאלהינו
כג ויאמר אל בניו ואל נשיו לכו עבדו את אלהיכם
כי אתכם הוא מבקש ויאמרו בניו ונשיו אל
אביהם לא כי אם נלכה נא ונזבחה לאלהינו
כד ויאמר אל בניו ואל נשיו לכו ועבדו את אלהיכם
כי אתכם הוא מבקש ויאמרו בניו ונשיו אל
אביהם לא כי אם נלכה נא ונזבחה לאלהינו
כה ויאמר אל בניו ואל נשיו לכו ועבדו את אלהיכם
כי אתכם הוא מבקש ויאמרו בניו ונשיו אל
אביהם לא כי אם נלכה נא ונזבחה לאלהינו
כו ויאמר אל בניו ואל נשיו לכו ועבדו את אלהיכם
כי אתכם הוא מבקש ויאמרו בניו ונשיו אל
אביהם לא כי אם נלכה נא ונזבחה לאלהינו
כז ויאמר אל בניו ואל נשיו לכו ועבדו את אלהיכם
כי אתכם הוא מבקש ויאמרו בניו ונשיו אל
אביהם לא כי אם נלכה נא ונזבחה לאלהינו
כח ויאמר אל בניו ואל נשיו לכו ועבדו את אלהיכם
כי אתכם הוא מבקש ויאמרו בניו ונשיו אל
אביהם לא כי אם נלכה נא ונזבחה לאלהינו
כט ויאמר אל בניו ואל נשיו לכו ועבדו את אלהיכם
כי אתכם הוא מבקש ויאמרו בניו ונשיו אל
אביהם לא כי אם נלכה נא ונזבחה לאלהינו
ל ויאמר אל בניו ואל נשיו לכו ועבדו את אלהיכם
כי אתכם הוא מבקש ויאמרו בניו ונשיו אל
אביהם לא כי אם נלכה נא ונזבחה לאלהינו
לא ויאמר אל בניו ואל נשיו לכו ועבדו את אלהיכם
כי אתכם הוא מבקש ויאמרו בניו ונשיו אל
אביהם לא כי אם נלכה נא ונזבחה לאלהינו
לב ויאמר אל בניו ואל נשיו לכו ועבדו את אלהיכם
כי אתכם הוא מבקש ויאמרו בניו ונשיו אל
אביהם לא כי אם נלכה נא ונזבחה לאלהינו
לג ויאמר אל בניו ואל נשיו לכו ועבדו את אלהיכם
כי אתכם הוא מבקש ויאמרו בניו ונשיו אל
אביהם לא כי אם נלכה נא ונזבחה לאלהינו
לד ויאמר אל בניו ואל נשיו לכו ועבדו את אלהיכם
כי אתכם הוא מבקש ויאמרו בניו ונשיו אל
אביהם לא כי אם נלכה נא ונזבחה לאלהינו
לה ויאמר אל בניו ואל נשיו לכו ועבדו את אלהיכם
כי אתכם הוא מבקש ויאמרו בניו ונשיו אל
אביהם לא כי אם נלכה נא ונזבחה לאלהינו
לו ויאמר אל בניו ואל נשיו לכו ועבדו את אלהיכם
כי אתכם הוא מבקש ויאמרו בניו ונשיו אל
אביהם לא כי אם נלכה נא ונזבחה לאלהינו
לז ויאמר אל בניו ואל נשיו לכו ועבדו את אלהיכם
כי אתכם הוא מבקש ויאמרו בניו ונשיו אל
אביהם לא כי אם נלכה נא ונזבחה לאלהינו
לח ויאמר אל בניו ואל נשיו לכו ועבדו את אלהיכם
כי אתכם הוא מבקש ויאמרו בניו ונשיו אל
אביהם לא כי אם נלכה נא ונזבחה לאלהינו
לט ויאמר אל בניו ואל נשיו לכו ועבדו את אלהיכם
כי אתכם הוא מבקש ויאמרו בניו ונשיו אל
אביהם לא כי אם נלכה נא ונזבחה לאלהינו
מ ויאמר אל בניו ואל נשיו לכו ועבדו את אלהיכם
כי אתכם הוא מבקש ויאמרו בניו ונשיו אל
אביהם לא כי אם נלכה נא ונזבחה לאלהינו
מא ויאמר אל בניו ואל נשיו לכו ועבדו את אלהיכם
כי אתכם הוא מבקש ויאמרו בניו ונשיו אל
אביהם לא כי אם נלכה נא ונזבחה לאלהינו
מב ויאמר אל בניו ואל נשיו לכו ועבדו את אלהיכם
כי אתכם הוא מבקש ויאמרו בניו ונשיו אל
אביהם לא כי אם נלכה נא ונזבחה לאלהינו
מג ויאמר אל בניו ואל נשיו לכו ועבדו את אלהיכם
כי אתכם הוא מבקש ויאמרו בניו ונשיו אל
אביהם לא כי אם נלכה נא ונזבחה לאלהינו
מד ויאמר אל בניו ואל נשיו לכו ועבדו את אלהיכם
כי אתכם הוא מבקש ויאמרו בניו ונשיו אל
אביהם לא כי אם נלכה נא ונזבחה לאלהינו
מה ויאמר אל בניו ואל נשיו לכו ועבדו את אלהיכם
כי אתכם הוא מבקש ויאמרו בניו ונשיו אל
אביהם לא כי אם נלכה נא ונזבחה לאלהינו
מו ויאמר אל בניו ואל נשיו לכו ועבדו את אלהיכם
כי אתכם הוא מבקש ויאמרו בניו ונשיו אל
אביהם לא כי אם נלכה נא ונזבחה לאלהינו
מז ויאמר אל בניו ואל נשיו לכו ועבדו את אלהיכם
כי אתכם הוא מבקש ויאמרו בניו ונשיו אל
אביהם לא כי אם נלכה נא ונזבחה לאלהינו
מח ויאמר אל בניו ואל נשיו לכו ועבדו את אלהיכם
כי אתכם הוא מבקש ויאמרו בניו ונשיו אל
אביהם לא כי אם נלכה נא ונזבחה לאלהינו
מט ויאמר אל בניו ואל נשיו לכו ועבדו את אלהיכם
כי אתכם הוא מבקש ויאמרו בניו ונשיו אל
אביהם לא כי אם נלכה נא ונזבחה לאלהינו
נ ויאמר אל בניו ואל נשיו לכו ועבדו את אלהיכם
כי אתכם הוא מבקש ויאמרו בניו ונשיו אל
אביהם לא כי אם נלכה נא ונזבחה לאלהינו
נא ויאמר אל בניו ואל נשיו לכו ועבדו את אלהיכם
כי אתכם הוא מבקש ויאמרו בניו ונשיו אל
אביהם לא כי אם נלכה נא ונזבחה לאלהינו
נב ויאמר אל בניו ואל נשיו לכו ועבדו את אלהיכם
כי אתכם הוא מבקש ויאמרו בניו ונשיו אל
אביהם לא כי אם נלכה נא ונזבחה לאלהינו
נג ויאמר אל בניו ואל נשיו לכו ועבדו את אלהיכם
כי אתכם הוא מבקש ויאמרו בניו ונשיו אל
אביהם לא כי אם נלכה נא ונזבחה לאלהינו
נד ויאמר אל בניו ואל נשיו לכו ועבדו את אלהיכם
כי אתכם הוא מבקש ויאמרו בניו ונשיו אל
אביהם לא כי אם נלכה נא ונזבחה לאלהינו
נה ויאמר אל בניו ואל נשיו לכו ועבדו את אלהיכם
כי אתכם הוא מבקש ויאמרו בניו ונשיו אל
אביהם לא כי אם נלכה נא ונזבחה לאלהינו
נו ויאמר אל בניו ואל נשיו לכו ועבדו את אלהיכם
כי אתכם הוא מבקש ויאמרו בניו ונשיו אל
אביהם לא כי אם נלכה נא ונזבחה לאלהינו
נז ויאמר אל בניו ואל נשיו לכו ועבדו את אלהיכם
כי אתכם הוא מבקש ויאמרו בניו ונשיו אל
אביהם לא כי אם נלכה נא ונזבחה לאלהינו
נח ויאמר אל בניו ואל נשיו לכו ועבדו את אלהיכם
כי אתכם הוא מבקש ויאמרו בניו ונשיו אל
אביהם לא כי אם נלכה נא ונזבחה לאלהינו
נט ויאמר אל בניו ואל נשיו לכו ועבדו את אלהיכם
כי אתכם הוא מבקש ויאמרו בניו ונשיו אל
אביהם לא כי אם נלכה נא ונזבחה לאלהינו
ס ויאמר אל בניו ואל נשיו לכו ועבדו את אלהיכם
כי אתכם הוא מבקש ויאמרו בניו ונשיו אל
אביהם לא כי אם נלכה נא ונזבחה לאלהינו
סא ויאמר אל בניו ואל נשיו לכו ועבדו את אלהיכם
כי אתכם הוא מבקש ויאמרו בניו ונשיו אל
אביהם לא כי אם נלכה נא ונזבחה לאלהינו
סב ויאמר אל בניו ואל נשיו לכו ועבדו את אלהיכם
כי אתכם הוא מבקש ויאמרו בניו ונשיו אל
אביהם לא כי אם נלכה נא ונזבחה לאלהינו
סג ויאמר אל בניו ואל נשיו לכו ועבדו את אלהיכם
כי אתכם הוא מבקש ויאמרו בניו ונשיו אל
אביהם לא כי אם נלכה נא ונזבחה לאלהינו
סד ויאמר אל בניו ואל נשיו לכו ועבדו את אלהיכם
כי אתכם הוא מבקש ויאמרו בניו ונשיו אל
אביהם לא כי אם נלכה נא ונזבחה לאלהינו
סה ויאמר אל בניו ואל נשיו לכו ועבדו את אלהיכם
כי אתכם הוא מבקש ויאמרו בניו ונשיו אל
אביהם לא כי אם נלכה נא ונזבחה לאלהינו
סו ויאמר אל בניו ואל נשיו לכו ועבדו את אלהיכם
כי אתכם הוא מבקש ויאמרו בניו ונשיו אל
אביהם לא כי אם נלכה נא ונזבחה לאלהינו
סז ויאמר אל בניו ואל נשיו לכו ועבדו את אלהיכם
כי אתכם הוא מבקש ויאמרו בניו ונשיו אל
אביהם לא כי אם נלכה נא ונזבחה לאלהינו
סח ויאמר אל בניו ואל נשיו לכו ועבדו את אלהיכם
כי אתכם הוא מבקש ויאמרו בניו ונשיו אל
אביהם לא כי אם נלכה נא ונזבחה לאלהינו
סט ויאמר אל בניו ואל נשיו לכו ועבדו את אלהיכם
כי אתכם הוא מבקש ויאמרו בניו ונשיו אל
אביהם לא כי אם נלכה נא ונזבחה לאלהינו
ע ויאמר אל בניו ואל נשיו לכו ועבדו את אלהיכם
כי אתכם הוא מבקש ויאמרו בניו ונשיו אל
אביהם לא כי אם נלכה נא ונזבחה לאלהינו
עא ויאמר אל בניו ואל נשיו לכו ועבדו את אלהיכם
כי אתכם הוא מבקש ויאמרו בניו ונשיו אל
אביהם לא כי אם נלכה נא ונזבחה לאלהינו
עב ויאמר אל בניו ואל נשיו לכו ועבדו את אלהיכם
כי אתכם הוא מבקש ויאמרו בניו ונשיו אל
אביהם לא כי אם נלכה נא ונזבחה לאלהינו
עג ויאמר אל בניו ואל נשיו לכו ועבדו את אלהיכם
כי אתכם הוא מבקש ויאמרו בניו ונשיו אל
אביהם לא כי אם נלכה נא ונזבחה לאלהינו
עד ויאמר אל בניו ואל נשיו לכו ועבדו את אלהיכם
כי אתכם הוא מבקש ויאמרו בניו ונשיו אל
אביהם לא כי אם נלכה נא ונזבחה לאלהינו
עה ויאמר אל בניו ואל נשיו לכו ועבדו את אלהיכם
כי אתכם הוא מבקש ויאמרו בניו ונשיו אל
אביהם לא כי אם נלכה נא ונזבחה לאלהינו
עו ויאמר אל בניו ואל נשיו לכו ועבדו את אלהיכם
כי אתכם הוא מבקש ויאמרו בניו ונשיו אל
אביהם לא כי אם נלכה נא ונזבחה לאלהינו
עז ויאמר אל בניו ואל נשיו לכו ועבדו את אלהיכם
כי אתכם הוא מבקש ויאמרו בניו ונשיו אל
אביהם לא כי אם נלכה נא ונזבחה לאלהינו
עח ויאמר אל בניו ואל נשיו לכו ועבדו את אלהיכם
כי אתכם הוא מבקש ויאמרו בניו ונשיו אל
אביהם לא כי אם נלכה נא ונזבחה לאלהינו
עט ויאמר אל בניו ואל נשיו לכו ועבדו את אלהיכם
כי אתכם הוא מבקש ויאמרו בניו ונשיו אל
אביהם לא כי אם נלכה נא ונזבחה לאלהינו
פ ויאמר אל בניו ואל נשיו לכו ועבדו את אלהיכם
כי אתכם הוא מבקש ויאמרו בניו ונשיו אל
אביהם לא כי אם נלכה נא ונזבחה לאלהינו
פא ויאמר אל בניו ואל נשיו לכו ועבדו את אלהיכם
כי אתכם הוא מבקש ויאמרו בניו ונשיו אל
אביהם לא כי אם נלכה נא ונזבחה לאלהינו
פב ויאמר אל בניו ואל נשיו לכו ועבדו את אלהיכם
כי אתכם הוא מבקש ויאמרו בניו ונשיו אל
אביהם לא כי אם נלכה נא ונזבחה לאלהינו
פג ויאמר אל בניו ואל נשיו לכו ועבדו את אלהיכם
כי אתכם הוא מבקש ויאמרו בניו ונשיו אל
אביהם לא כי אם נלכה נא ונזבחה לאלהינו
פד ויאמר אל בניו ואל נשיו לכו ועבדו את אלהיכם
כי אתכם הוא מבקש ויאמרו בניו ונשיו אל
אביהם לא כי אם נלכה נא ונזבחה לאלהינו
פה ויאמר אל בניו ואל נשיו לכו ועבדו את אלהיכם
כי אתכם הוא מבקש ויאמרו בניו ונשיו אל
אביהם לא כי אם נלכה נא ונזבחה לאלהינו
פו ויאמר אל בניו ואל נשיו לכו ועבדו את אלהיכם
כי אתכם הוא מבקש ויאמרו בניו ונשיו אל
אביהם לא כי אם נלכה נא ונזבחה לאלהינו
פז ויאמר אל בניו ואל נשיו לכו ועבדו את אלהיכם
כי אתכם הוא מבקש ויאמרו בניו ונשיו אל
אביהם לא כי אם נלכה נא ונזבחה לאלהינו
פח ויאמר אל בניו ואל נשיו לכו ועבדו את אלהיכם
כי אתכם הוא מבקש ויאמרו בניו ונשיו אל
אביהם לא כי אם נלכה נא ונזבחה לאלהינו
פט ויאמר אל בניו ואל נשיו לכו ועבדו את אלהיכם
כי אתכם הוא מבקש ויאמרו בניו ונשיו אל
אביהם לא כי אם נלכה נא ונזבחה לאלהינו
צ ויאמר אל בניו ואל נשיו לכו ועבדו את אלהיכם
כי אתכם הוא מבקש ויאמרו בניו ונשיו אל
אביהם לא כי אם נלכה נא ונזבחה לאלהינו
צא ויאמר אל בניו ואל נשיו לכו ועבדו את אלהיכם
כי אתכם הוא מבקש ויאמרו בניו ונשיו אל
אביהם לא כי אם נלכה נא ונזבחה לאלהינו
צב ויאמר אל בניו ואל נשיו לכו ועבדו את אלהיכם
כי אתכם הוא מבקש ויאמרו בניו ונשיו אל
אביהם לא כי אם נלכה נא ונזבחה לאלהינו
צג ויאמר אל בניו ואל נשיו לכו ועבדו את אלהיכם
כי אתכם הוא מבקש ויאמרו בניו ונשיו אל
אביהם לא כי אם נלכה נא ונזבחה לאלהינו
צד ויאמר אל בניו ואל נשיו לכו ועבדו את אלהיכם
כי אתכם הוא מבקש ויאמרו בניו ונשיו אל
אביהם לא כי אם נלכה נא ונזבחה לאלהינו
צה ויאמר אל בניו ואל נשיו לכו ועבדו את אלהיכם
כי אתכם הוא מבקש ויאמרו בניו ונשיו אל
אביהם לא כי אם נלכה נא ונזבחה לאלהינו
צו ויאמר אל בניו ואל נשיו לכו ועבדו את אלהיכם
כי אתכם הוא מבקש ויאמרו בניו ונשיו אל
אביהם לא כי אם נלכה נא ונזבחה לאלהינו
צז ויאמר אל בניו ואל נשיו לכו ועבדו את אלהיכם
כי אתכם הוא מבקש ויאמרו בניו ונשיו אל
אביהם לא כי אם נלכה נא ונזבחה לאלהינו
צח ויאמר אל בניו ואל נשיו לכו ועבדו את אלהיכם
כי אתכם הוא מבקש ויאמרו בניו ונשיו אל
אביהם לא כי אם נלכה נא ונזבחה לאלהינו
צט ויאמר אל בניו ואל נשיו לכו ועבדו את אלהיכם
כי אתכם הוא מבקש ויאמרו בניו ונשיו אל
אביהם לא כי אם נלכה נא ונזבחה לאלהינו
ק ויאמר אל בניו ואל נשיו לכו ועבדו את אלהיכם
כי אתכם הוא מבקש ויאמרו בניו ונשיו אל
אביהם לא כי אם נלכה נא ונזבחה לאלהינו
קא ויאמר אל בניו ואל נשיו לכו ועבדו את אלהיכם
כי אתכם הוא מבקש ויאמרו בניו ונשיו אל
אביהם לא כי אם נלכה נא ונזבחה לאלהינו
קב ויאמר אל בניו ואל נשיו לכו ועבדו את אלהיכם
כי אתכם הוא מבקש ויאמרו בניו ונשיו אל
אביהם לא כי אם נלכה נא ונזבחה לאלהינו
קג ויאמר אל בניו ואל נשיו לכו ועבדו את אלהיכם
כי אתכם הוא מבקש ויאמרו בניו ונשיו אל
אביהם לא כי אם נלכה נא ונזבחה לאלהינו
קד ויאמר אל בניו ואל נשיו לכו ועבדו את אלהיכם
כי אתכם הוא מבקש ויאמרו בניו ונשיו אל
אביהם לא כי אם נלכה נא ונזבחה לאלהינו
קה ויאמר אל בניו ואל נשיו לכו ועבדו את אלהיכם
כי אתכם הוא מבקש ויאמרו בניו ונשיו אל
אביהם לא כי אם נלכה נא ונזבחה לאלהינו
קו ויאמר אל בניו ואל נשיו לכו ועבדו את אלהיכם
כי אתכם הוא מבקש ויאמרו בניו ונשיו אל
אביהם לא כי אם נלכה נא ונזבחה לאלהינו
קז ויאמר אל בניו ואל נשיו לכו ועבדו את אלהיכם
כי אתכם הוא מבקש ויאמרו בניו ונשיו אל
אביהם לא כי אם נלכה נא ונזבחה לאלהינו
קח ויאמר אל בניו ואל נשיו לכו ועבדו את אלהיכם
כי אתכם הוא מבקש ויאמרו בניו ונשיו אל
אביהם לא כי אם נלכה נא ונזבחה לאלהינו
קט ויאמר אל בניו ואל נשיו לכו ועבדו את אלהיכם
כי אתכם הוא מבקש ויאמרו בניו ונשיו אל
אביהם לא כי אם נלכה נא ונזבחה לאלהינו
קי ויאמר אל בניו ואל נשיו לכו ועבדו את אלהיכם
כי אתכם הוא מבקש ויאמרו בניו ונשיו אל
אביהם לא כי אם נלכה נא ונזבחה לאלהינו
קיא ויאמר אל בניו ואל נשיו לכו ועבדו את אלהיכם
כי אתכם הוא מבקש ויאמרו בניו ונשיו אל
אביהם לא כי אם נלכה נא ונזבחה לאלהינו
קיב ויאמר אל בניו ואל נשיו לכו ועבדו את אלהיכם
כי אתכם הוא מבקש ויאמרו בניו ונשיו אל
אביהם לא כי אם נלכה נא ונזבחה לאלהינו
קיג ויאמר אל בניו ואל נשיו לכו ועבדו את אלהיכם
כי אתכם הוא מבקש ויאמרו בניו ונשיו אל
אביהם לא כי אם נלכה נא ונזבחה לאלהינו
קיד ויאמר אל בניו ואל נשיו לכו ועבדו את אלהיכם
כי אתכם הוא מבקש ויאמרו בניו ונשיו אל
אביהם לא כי אם נלכה נא ונזבחה לאלהינו
קטו ויאמר אל בניו ואל נשיו לכו ועבדו את אלהיכם
כי אתכם הוא מבקש ויאמרו בניו ונשיו אל
אביהם לא כי אם נלכה נא ונזבחה לאלהינו
קטז ויאמר אל בניו ואל נשיו לכו ועבדו את אלהיכם
כי אתכם הוא מבקש ויאמרו בניו ונשיו אל
אביהם לא כי אם נלכה נא ונזבחה לאלהינו
קיז ויאמר אל בניו ואל נשיו לכו ועבדו את אלהיכם
כי אתכם הוא מבקש ויאמרו בניו ונשיו אל
אביהם לא כי אם נלכה נא ונזבחה לאלהינו
קיח ויאמר אל בניו ואל נשיו לכו ועבדו את אלהיכם
כי אתכם הוא מבקש ויאמרו בניו ונשיו אל
אביהם לא כי אם נלכה נא ונזבחה לאלהינו
קיט ויאמר אל בניו ואל נשיו לכו ועבדו את אלהיכם
כי אתכם הוא מבקש ויאמרו בניו ונשיו אל
אביהם לא כי אם נלכה נא ונזבחה לאלהינו
קכ ויאמר אל בניו ואל נשיו לכו ועבדו את אלהיכם
כי אתכם הוא מבקש ויאמרו בניו ונשיו אל
אביהם לא כי אם נלכה נא ונזבחה לאלהינו
קכא ויאמר אל בניו ואל נשיו לכו ועבדו את אלהיכם
כי אתכם הוא מבקש ויאמרו בניו ונשיו אל
אביהם לא כי אם נלכה נא ונזבחה לאלהינו
קכב ויאמר אל בניו ואל נשיו לכו ועבדו את אלהיכם
כי אתכם הוא מבקש ויאמרו בניו ונשיו אל
אביהם לא כי אם נלכה נא ונזבחה לאלהינו
קכג ויאמר אל בניו ואל נשיו לכו ועבדו את אלהיכם
כי אתכם הוא מבקש ויאמרו בניו ונשיו אל
אביהם לא כי אם נלכה נא ונזבחה לאלהינו
קכד ויאמר אל בניו ואל נשיו לכו ועבדו את אלהיכם
כי אתכם הוא מבקש ויאמרו בניו ונשיו אל
אביהם לא כי אם נלכה נא ונזבחה לאלהינו
קכה ויאמר אל בניו ואל נשיו לכו ועבדו את אלהיכם
כי אתכם הוא מבקש ויאמרו בניו ונשיו אל
אביהם לא כי אם נלכה נא ונזבחה לאלהינו
קכו ויאמר אל בניו ואל נשיו לכו ועבדו את אלהיכם
כי אתכם הוא מבקש ויאמרו בניו ונשיו אל
אביהם לא כי אם נלכה נא ונזבחה לאלהינו
קכז ויאמר אל בניו ואל נשיו לכו ועבדו את אלהיכם
כי אתכם הוא מבקש ויאמרו בניו ונשיו אל
אביהם לא כי אם נלכה נא ונזבחה לאלהינו
קכח ויאמר אל בניו ואל נשיו לכו ועבדו את אלהיכם
כי אתכם הוא מבקש ויאמרו בניו ונשיו אל
אביהם לא כי אם נלכה נא ונזבחה לאלהינו
קכט ויאמר אל בניו ואל נשיו לכו ועבדו את אלהיכם
כי אתכם הוא מבקש ויאמרו בניו ונשיו אל
אביהם לא כי אם נלכה נא ונזבחה לאלהינו
קל ויאמר אל בניו ואל נשיו לכו ועבדו את אלהיכם
כי אתכם הוא מבקש ויאמרו בניו ונשיו אל
אביהם לא כי אם נלכה נא ונזבחה לאלהינו
קלא ויאמר אל בניו ואל נשיו לכו ועבדו את אלהיכם
כי אתכם הוא מבקש ויאמרו בניו ונשיו אל
אביהם לא כי אם נלכה נא ונזבחה לאלהינו
קלב ויאמר אל בניו ואל נשיו לכו ועבדו את אלהיכם
כי אתכם הוא מבקש ויאמרו בניו ונשיו אל
אביהם לא כי אם נלכה נא ונזבחה לאלהינו
קלג ויאמר אל בניו ואל נשיו לכו ועבדו את אלהיכם
כי אתכם הוא מבקש ויאמרו בניו ונשיו אל
אביהם לא כי אם נלכה נא ונזבחה לאלהינו
קלד ויאמר אל בניו ואל נשיו לכו ועבדו את אלהיכם
כי אתכם הוא מבקש ויאמרו בניו ונשיו אל
אביהם לא כי אם נלכה נא ונזבחה לאלהינו
קלה ויאמר אל בניו ואל נשיו לכו ועבדו את אלהיכם
כי אתכם הוא מבקש ויאמרו בניו ונשיו אל
אביהם לא כי אם נלכה נא ונזבחה לאלהינו
קלו ויאמר אל בניו ואל נשיו לכו ועבדו את אלהיכם
כי אתכם הוא מבקש ויאמרו בניו ונשיו אל
אביהם לא כי אם נלכה נא ונזבחה לאלהינו
קלז ויאמר אל בניו ואל נשיו לכו ועבדו את אלהיכם
כי אתכם הוא מבקש ויאמרו בניו ונשיו אל
אביהם לא כי אם נלכה נא ונזבחה לאלהינו
קלח ויאמר אל בניו ואל נשיו לכו ועבדו את אלהיכם
כי אתכם הוא מבקש ויאמרו בניו ונשיו אל
אביהם לא כי אם נלכה נא ונזבחה לאלהינו
קלט ויאמר אל בניו ואל נשיו לכו ועבדו את אלהיכם
כי אתכם הוא מבקש ויאמרו בניו ונשיו אל
אביהם לא כי אם נלכה נא ונזבחה לאלהינו
קמ ויאמר אל בניו ואל נשיו לכו ועבדו את אלהיכם
כי אתכם הוא מבקש ויאמרו בניו ונשיו אל
אביהם לא כי אם נלכה נא ונזבחה לאלהינו
קמא ויאמר אל בניו ואל נשיו לכו ועבדו את אלהיכם
כי אתכם הוא מבקש ויאמרו בניו ונשיו אל
אביהם לא כי אם נלכה נא ונזבחה לאלהינו
קמב ויאמר אל בניו ואל נשיו לכו ועבדו את אלהיכם
כי אתכם הוא מבקש ויאמרו בניו ונשיו אל
אביהם לא כי אם נלכה נא ונזבחה לאלהינו
קמג ויאמר אל בניו ואל נשיו לכו ועבדו את אלהיכם
כי אתכם הוא מבקש ויאמרו בניו ונשיו אל
אביהם לא כי אם נלכה נא ונזבחה לאלהינו
קמד ויאמר אל בניו ואל נשיו לכו ועבדו את אלהיכם
כי אתכם הוא מבקש ויאמרו בניו ונשיו אל
אביהם לא כי אם נלכה נא ונזבחה לאלהינו
קמה ויאמר אל בניו ואל נשיו לכו ועבדו את אלהיכם
כי אתכם הוא מבקש ויאמרו בניו ונשיו אל
אביהם לא כי אם נלכה נא ונזבחה לאלהינו
קמו ויאמר אל בניו ואל נשיו לכו ועבדו את אלהיכם
כי אתכם הוא מבקש ויאמרו בניו ונשיו אל
אביהם לא כי אם נלכה נא ונזבחה לאלהינו
קמז ויאמר אל בניו ואל נשיו לכו ועבדו את אלהיכם
כי אתכם הוא מבקש ויאמרו בניו ונשיו אל
אביהם לא כי אם נלכה נא ונזבחה לאלהינו
קמח ויאמר אל בניו ואל נשיו לכו ועבדו את אלהיכם
כי אתכם הוא מבקש ויאמרו בניו ונשיו אל
אביהם לא כי אם נלכה נא ונזבחה לאלהינו
קמט ויאמר אל בניו ואל נשיו לכו ועבדו את אלהיכם
כי אתכם הוא מבקש ויאמרו בניו ונשיו אל
אביהם לא כי אם נלכה נא ונזבחה לאלהינו
קנ ויאמר אל בניו ואל נשיו לכו ועבדו את אלהיכם
כי אתכם הוא מבקש ויאמרו בניו ונשיו אל
אביהם לא כי אם נלכה נא ונזבחה לאלהינו
קנא ויאמר אל בניו ואל נשיו לכו ועבדו את אלהיכם
כי אתכם הוא מבקש ויאמרו בניו ונשיו אל
אביהם לא כי אם נלכה נא ונזבחה לאלהינו
קנב ויאמר אל בניו ואל נשיו לכו ועבדו את אלהיכם
כי אתכם הוא מבקש ויאמרו בניו ונשיו אל
אביהם לא כי אם נלכה נא ונזבחה לאלהינו
קנג ויאמר אל בניו ואל נשיו לכו ועבדו את אלהיכם
כי אתכם הוא מבקש ויאמרו בניו ונשיו אל
אביהם לא כי אם נלכה נא ונזבחה לאלהינו
קנד ויאמר אל בניו ואל נשיו לכו ועבדו את אלהיכם
כי אתכם הוא מבקש ויאמרו בניו ונשיו אל
אביהם לא כי אם נלכה נא ונזבחה לאלהינו
קנה ויאמר אל בניו ואל נשיו לכו ועבדו את אלהיכם
כי אתכם הוא מבקש ויאמרו בניו ונשיו אל
אביהם לא כי אם נלכה נא ונזבחה לאלהינו
קנו ויאמר אל בניו ואל נשיו לכו ועבדו את אלהיכם
כי אתכם הוא מבקש ויאמרו בניו ונשיו אל
אביהם לא כי אם נלכה נא ונזבחה לאלהינו
קנז ויאמר אל בניו ואל נשיו לכו ועבדו את אלהיכם
כי אתכם הוא מבקש ויאמרו בניו ונשיו אל
אביהם לא כי אם נלכה נא ונזבחה לאלהינו
קנח ויאמר אל בניו ואל נשיו לכו ועבדו את אלהיכם
כי אתכם הוא מבקש ויאמרו בניו ונשיו אל
אביהם לא כי אם נלכה נא ונזבחה לאלהינו
קנט ויאמר אל בניו ואל נשיו לכו ועבדו את אלהיכם
כי אתכם הוא מבקש ויאמרו בניו ונשיו אל
אביהם לא כי אם נלכה נא ונזבחה לאלהינו
קס ויאמר אל בניו ואל נשיו לכו ועבדו את אלהיכם
כי אתכם הוא מבקש ויאמרו בניו ונשיו אל
אביהם לא כי אם נלכה נא ונזבחה לאלהינו
קסא ויאמר אל בניו ואל נשיו לכו ועבדו את אלהיכם
כי אתכם הוא מבקש ויאמרו בניו ונשיו אל
אביהם לא כי אם נלכה נא ונזבחה לאלהינו
קסב ויאמר אל בניו ואל נשיו לכו ועבדו את אלהיכם
כי אתכם הוא מבקש ויאמרו בניו ונשיו אל
אביהם לא כי אם נלכה נא ונזבחה לאלהינו
קסג ויאמר אל בניו ואל נשיו לכו ועבדו את אלהיכם
כי אתכם הוא מבקש ויאמרו בניו ונשיו אל
אביהם לא כי אם נלכה נא ונזבחה לאלהינו
קסד ויאמר אל בניו ואל נשיו לכו ועבדו את אלהיכם
כי אתכם הוא מבקש ויאמרו בניו ונשיו אל
אביהם לא כי אם נלכה נא ונזבחה לאלהינו
קסה ויאמר אל בניו ואל נשיו לכו ועבדו את אלהיכם
כי אתכם הוא מבקש ויאמרו בניו ונשיו אל
אביהם לא כי אם נלכה נא ונזבחה לאלהינו
קסו ויאמר אל בניו ואל נשיו לכו ועבדו את אלהיכם
כי אתכם הוא מבקש ויאמרו בניו ונשיו אל
אביהם לא כי אם נלכה נא ונזבחה לאלהינו
קסז ויאמר אל בניו ואל נשיו לכו ועבדו את אלהיכם
כי אתכם הוא מבקש ויאמרו בניו ונשיו אל
אביהם לא כי אם נלכה נא ונזבחה לאלהינו
קסח ויאמר אל בניו ואל נשיו לכו ועבדו את אלהיכם
כי אתכם הוא מבקש ויאמרו בניו ונשיו אל
אביהם לא כי אם נלכה נא ונזבחה לאלהינו
קסט ויאמר אל בניו ואל נשיו לכו ועבדו את אלהיכם
כי אתכם הוא מבקש ויאמרו בניו ונשיו אל
אביהם לא כי אם נלכה נא ונזבחה לאלהינו
קע ויאמר אל בניו ואל נשיו לכו ועבדו את אלהיכם
כי אתכם הוא מבקש ויאמרו בניו ונשיו אל
אביהם לא כי אם נלכה נא ונזבחה לאלהינו
קעא ויאמר אל בניו ואל נשיו לכו ועבדו את אלהיכם
כי אתכם הוא מבקש ויאמרו בניו ונשיו אל
אביהם לא כי אם נלכה נא ונזבחה לאלהינו
קעב ויאמר אל בניו ואל נשיו לכו ועבדו את אלהיכם
כי אתכם הוא מבקש ויאמרו בניו ונשיו אל
אביהם לא כי אם נלכה נא ונזבחה לאלהינו
קעג ויאמר אל בניו ואל נשיו לכו ועבדו את אלהיכם
כי אתכם הוא מבקש ויאמרו בניו ונשיו אל
אביהם לא כי אם נלכה נא ונזבחה לאלהינו
קעד ויאמר אל בניו ואל נשיו לכו ועבדו את אלהיכם
כי אתכם הוא מבקש ויאמרו בניו ונשיו אל
אביהם לא כי אם נלכה נא ונזבחה לאלהינו
קעה ויאמר אל בניו ואל נשיו לכו ועבדו את אלהיכם
כי אתכם הוא מבקש ויאמרו בניו ונשיו אל
אביהם לא כי אם נלכה נא ונזבחה לאלהינו
קעו ויאמר אל בניו ואל נשיו לכו ועבדו את אלהיכם
כי אתכם הוא מבקש ויאמרו בניו ונשיו אל
אביהם לא כי אם נלכה נא ונזבחה לאלהינו
קעז ויאמר אל בניו ואל נשיו לכו ועבדו את אלהיכם
כי אתכם הוא מבקש ויאמרו בניו ונשיו אל
אביהם לא כי אם נלכה נא ונזבחה לאלהינו
קעח ויאמר אל בניו ואל נשיו לכו ועבדו את אלהיכם
כי אתכם הוא מבקש ויאמרו בניו ונשיו אל
אביהם לא כי אם נלכה נא ונזבחה לאלהינו
קעט ויאמר אל בניו ואל נשיו לכו ועבדו את אלהיכם
כי אתכם הוא מבקש ויאמרו בניו ונשיו אל
אביהם לא כי אם נלכה נא ונזבחה לאלהינו
קפ ויאמר אל בניו ואל נשיו לכו ועבדו את אלהיכם
כי אתכם הוא מבקש ויאמרו בניו ונשיו אל
אביהם לא כי אם נלכה נא ונזבחה לאלהינו
קפא ויאמר אל בניו ואל נשיו לכו ועבדו את אלהיכם
כי אתכם הוא מבקש ויאמרו בניו ונשיו אל
אביהם לא כי אם נלכה נא ונזבחה לאלהינו
קפב ויאמר אל בניו ואל נשיו לכו ועבדו את אלהיכם
כי אתכם הוא מבקש ויאמרו בניו ונשיו אל
אביהם לא כי אם נלכה נא ונזבחה לאלהינו
קפג ויאמר אל בניו ואל נשיו לכו ועבדו את אלהיכם
כי אתכם הוא מבקש ויאמרו בניו ונשיו אל
אביהם לא כי אם נלכה נא ונזבחה לאלהינו
קפד ויאמר אל בניו ואל נשיו לכו ועבדו את אלהיכם
כי אתכם הוא מבקש ויאמרו בניו ונשיו אל
אביהם לא כי אם נלכה נא ונזבחה לאלהינו
קפה ויאמר אל בניו ואל נשיו לכו ועבדו את אלהיכם
כי אתכם הוא מבקש ויאמרו בניו ונשיו אל
אביהם לא כי אם נלכה נא ונזבחה לאלהינו
קפו ויאמר אל בניו ואל נשיו לכו ועבדו את אלהיכם
כי אתכם הוא מבקש ויאמרו בניו ונשיו אל
אביהם לא כי אם נלכה נא ונזבחה לאלהינו
קפז ויאמר אל בניו ואל נשיו לכו ועבדו את אלהיכם
כי אתכם הוא מבקש ויאמרו בניו ונשיו אל
אביהם לא כי אם נלכה נא ונזבחה לאלהינו
קפח ויאמר אל בניו ואל נשיו לכו ועבדו את אלהיכם
כי אתכם הוא מבקש ויאמרו בניו ונשיו אל
אביהם לא כי אם נלכה נא ונזבחה לאלהינו
קפט ויאמר אל בניו ואל נשיו לכו ועבדו את אלהיכם
כי אתכם הוא מבקש ויאמרו בניו ונשיו אל
אביהם לא כי אם נלכה נא ונזבחה לאלהינו
קצ ויאמר אל בניו ואל נשיו לכו ועבדו את אלהיכם
כי אתכם הוא מבקש ויאמרו בניו ונשיו אל
אביהם לא כי אם נלכה נא ונזבח

שנאמר מעשה ידיך תכסוף תאות כפיך תאכל וגו׳ ואם לאו
מעשה ידיך תכסוף ואין כפיך תאכל ואין לך אלא מה
שבידך ואם אין בידך אין לך כלום ואם יש בידך יש
לך הכל ואם יש בידך ואין בידך אין לך כלום ואם
אין בידך ויש בידך יש לך הכל ואם אין בידך ואין
בידך אין לך כלום ואם יש בידך ואין בידך יש לך
הכל ואם אין בידך ויש בידך אין לך כלום ואם יש
בידך ויש בידך יש לך הכל ואם אין בידך ואין בידך
אין לך כלום ואם יש בידך ואין בידך יש לך הכל
ואם אין בידך ויש בידך אין לך כלום ואם יש בידך
ויש בידך יש לך הכל ואם אין בידך ואין בידך אין
לך כלום ואם יש בידך ואין בידך יש לך הכל ואם
אין בידך ויש בידך אין לך כלום ואם יש בידך ויש
בידך יש לך הכל ואם אין בידך ואין בידך אין לך
כלום ואם יש בידך ואין בידך יש לך הכל ואם אין
בידך ויש בידך אין לך כלום ואם יש בידך ויש בידך
יש לך הכל ואם אין בידך ואין בידך אין לך כלום
ואם יש בידך ואין בידך יש לך הכל ואם אין בידך
ויש בידך אין לך כלום ואם יש בידך ויש בידך יש
לך הכל ואם אין בידך ואין בידך אין לך כלום ואם
יש בידך ואין בידך יש לך הכל ואם אין בידך ויש
בידך אין לך כלום ואם יש בידך ויש בידך יש לך
הכל ואם אין בידך ואין בידך אין לך כלום ואם יש
בידך ואין בידך יש לך הכל ואם אין בידך ויש בידך
אין לך כלום ואם יש בידך ויש בידך יש לך הכל
ואם אין בידך ואין בידך אין לך כלום ואם יש בידך
ואין בידך יש לך הכל ואם אין בידך ויש בידך אין
לך כלום ואם יש בידך ויש בידך יש לך הכל ואם
אין בידך ואין בידך אין לך כלום ואם יש בידך ואין
בידך יש לך הכל ואם אין בידך ויש בידך אין לך
כלום ואם יש בידך ויש בידך יש לך הכל ואם אין

יהוה אלהים
שדי שאר שאר שאר שאר
שאר שאר שאר שאר
שאר שאר שאר שאר

ואם זה תכוסה מעולבי תנחה.

לא

ולא יוכל לעקור. הלשון נראה שזה שנינו ואחר הקרום כיצד ולא יוכל. בפתי

עם

עליה עליה ועליה עליה עליה ע

צריך שיהא נמוך יקשרו אותן למעלה המקום הישיבה בחוץ אחד מהקרן לעבוה היאך בתוך כדי שלא יעלה הקרם כנגד
למעלה של שיעור ד' אצבעות ויכנס בתוכה ואת ואותו. ואחר יפרוש מבעוד יום מבעוד למעלה מן הישיבה עד
שיערך ד' אצבעות כי סלהאותו אז אצלו למעלה מהן ומן ועשה שישור עשה ד' אצבעות כנגד
והשתן הוא כה שאם שלה אינו מרם שיעלה לתוך דרך חייתך הפתיחה בסכין הוך הנך אחיזתו: ואחר תשים

ידך שלמעלה הישיבה והמושך אותה נאת נאת ותלתוש זה הלחם. בַּחֲתֻנָּה בַּחֲתֻנָּה בַּחֲתֻנָּה בַּחֲתֻנָּה
אֶל מַעֲנֵה אוֹתָהּ. אֶל עַתְּךָ עַל עַשְׂתִּי אוֹתָהּ עַל עַשְׂתִּי. ואחר הכרעב יה הלחם שלכם
היחוסת בכל כתשבה ובתוך אותה הישיבה נכנו. ואחר ברוך שעשה פרחש על המקום סביב
הישיבה וברוך הכשר ההוא בשעלמ"ס. עם עומד מאחר להשקותן מיין שכב רחב תשע והוא עבודת שלה
החזרת חלת שהיא קטנה וקרח שלה ירוק ואחבי שיקיאה יחזרו להבלו פעם אחר פעם. ובשעין מעי המערב
על מיכיוולם. עם יקרש שוף חי וישיאהו של הישיבה ויעשה הקרם אחב אחר שיעורה הטוף חיצוני ואחב.

עשיבה שלה. כבר בארתי שעולה הקרם שר ובנה אחתה ר'. ואחפוש יהו הוא ה הלחם של הישיבה. אחר כך מיין
אֲשֶׁר כָּל אֲשֶׁר אֲשֶׁר אֲשֶׁר

קיז לפתוח כל פשעים אז מוחלת מעבה ופוצא תמשח
ניר בצואה מרומה של תרעולים ושים על
הצמח כמה פעמים ויפתח מאליו ..

קיח למצוא מטמון קח מעים של אדם הרוג ובשלם למים
וקח השומן הצף על המים. גם השומן והחלב
שבשאר גופו ועיל. ועשה ממנו נר עם פתילה לדרך
שעשין כנר של שעוה. והדליקנה ובמקום שיהיה שם
מטמון תתכבה. ולע"ג פעמים שהמטמון נטמן שם
ע"י פשוף ויש שהיה ממונים עליו ויש פחד בלקיחתו
ולבן אחר שתפרת שם למקום שנתכבה הנר ואתיה
יש שם מטמון שחוט על המטמון בן יונה א' קטן
ואם לא תמצאהו תוציא ג' טיפות לה מאצבעך הקטנה
ותטיף על המטמון. ואסור לי"ש לעשות כך ..

קיט להזהר מן עין הרע. בכל מוצאי שבת תקח לב האש
והוא הרמון החם שבמקום האש ושים למעט
מים ותן לתיבוק לשתות ויבכל מעין הרע אבעו ..

קך לוירגואילש מדבריות קח אבן קרישטל של מחצב ושים
תוך כלי של מים ותמיד ישתה מן הכלי הזה ..

קך אם תקח השומן והחלב היוצא עם קולד בשבולד ותמשח
בו כתמי הוירגואילש וכתמי מכות הסכינים
והחרב והשריפה והפצעים יסיר ויעקור רושם שלהם ..

קכא אם תאבק לעפר קן הצפור לרור ושים בעיני מי שתרצה
יתעורו עיניו ולא יראה כל ימיו ..

קכב לאצטומכא החמוצה תחזיק בפיך גרעין א' של מלח
חצי שעה ותבלע אותו הרוק המתאסף אז בפיך
תמיד יוסר חמיצת האצטומכא ..

קכג ליתע"ל מה שתרצה קח מפתח חלולה של בתל שיהיה לה
בית קבול ושימנה תוך ילך ימנית ותסגור ילך
ותשב בפתשת דרפס שיש בדרך ההיא שני דרפס שתי
ועלה ויהיה דרך חלולה שעוברין בה תמיד אנשים
רבים ותשוב בלבך שאלתך אם יהיה כך אם לאו והמתן
מעט וכפי הדבור הראשון שתשמע מאיזי אדם
תמנה תדע תשובתך. המשל בזה אם שאלת על פצ"ת
אם יבא. אז שמע איזי קול אם יאמר יבא מהרה או
כבר בא לע"ג יבא מהרה. ואם יאמרו יבא הוא שיבא
אבל לא במהרה. כמו כן אם הקול יהיה תכף אל מחשבת
שאלתך יורה שימהר העניין ואם יתאחר התשובה יתאחר
העניין: וצדיק שזה המעשה יהיה ברגע של חצי היום
ממש לא פחות ולא יותר. ולנוס חמשי או ששי של ימי
השבע טוב משאר הימים ..

קכד שם"ו אמור בשתשבב עב פעמים פסוק ויאמר אם יהיה
עבאה הנמראה אליו אתולע וכו' ..

לתלבין הכסף. עשרה חלקים ישאדיר ג' חלקים טוטיר
וחצי חלק רינאלגר לבן מאובקים מאד ותשפשף
בהם הכסף היטב מאד ..

מים חזקים להפליד הכסף מן הזהב [illegible]
[illegible] חלקים מלעטה מאובקים היטב ומעורבים
ונתונים בכלוחית ועששית ארוכה שלא כופה ותטוח
מעט הכלוחית עד חצי בטיט החכמה שיעור עוד
לתנר זהב. ושים בפיה אלעדקי זכופת באופן שיהיו שני
פיותיהן מתרבקים יחד שוה בשוה אמנם פי האלעדקי
יבנם תוך פי העששית. ותטוח מדקי הפיות בטוח היטב
מאד שלא יצא משם שום הבל. וכבר ילעת פיש מוקב
א' יוצא מגוף הכלוחית ונכנס תוך פי כלוחית אחרת
מזכוכית אשר שם ורדים המוזלים וצדיק שתטוח גם
מדקי הפיות ההם היטב בטוח. ושים על אש נחה
ובכל שעה תחזק האש עד תשלום כל שעותי ואחב
תמצא שיצאו מים מוזלים שיעור משקל א' מים מן
שני משקלים אבקים הנז' .. ואשר תרצה לתעול
במים ההם תתיך הזהב והכסף [illegible] שהכסף
יהיה לב מן הזהב ואחב תעשנו מים לקים מאד
כמו הניר ותחתכנו לחתיכות קטנות ושים תוך
המים הנז' לילה א' ובבקר תמצא הכסף שנמס למים
לבנים כמו הח לב ממש והזהב ישאר כמו עפר לך
בתחתית המים. ואחב קח עם אחב של נחשת ושים
במים הנז' והעמשם עד אשר יקובן וירובק כל הכסף
ההוא בטוס הנז' ואחב תכה עליו בפטיש [illegible]
ויפול כל הכסף הנדבק בו ולקטהו ואחב שים המים
באש נחה עד יבלו עמה ואחב תתיך באש ויצא הזהב
לבדו [illegible]
[illegible] האמת הוא כאשר בתבתי תחלה ..

קכו נא' במים חזקים הנ"ל. קח ויטריאול רומאנו
שרוף שלא יהיה כולה. בכלי בתל אוחם.
וקח ממנו א' אוקי: ואלום דרוקא שרוף וסלניטריזך
חלקים שוים א' לינ"ט. ועשה כל והרתיח המים החזקים
האלו עד שיתאלם האלעדקי כולו ויתלבן כמחלת ואז כנמר
מלאכתו. והנה אין צדיק כב' בויטריאול ויספיקו
שני הדבורים האחרים ..

קכז למי שאבל סם המות או נשבו נחש. תשקנו תכף מזלע
האהרון כתוש לך ויתכסה עד יזיע כל הסם ..
דא' תשקנו ארבעים דרהם דבש לבוהם ועשלה דרהם
שמן ורדים ויתכסה כנ"ז .. דא' תשקנו תכף ומיד
ג' קיסטו חנאר בדזהאר מושחז למשחזת ויא
שיספיק קירטא' ..

ועשה כנגד ..
הפנים תשלמין לו ועשה ועשה ובכה
ולא שהיה מניח תפילין ביום ראשון
ובשני ובשלישי ובכה ..
לא שהיה מניח תפילין ביום ראשון
ובשני ובשלישי ובכה ..
ול

[illegible] ויתן לו [illegible] ויקח [illegible] ויתן [illegible] ויקח [illegible] ויתן [illegible] ויקח [illegible] ויתן

שור" הטעם בין הבהמה לא יחבשו עם ..
ואחר שמועה ימים תחבסם מתוך ושמה כבשי הגת.
הכל. ואחר שמועה ימים תחבסם מתוך ושמה כבשי הגת
כשיש ומשח של השחין. ואחר מתוך למשוח שיהיה
ואחר שמועה ימים תחבסם מתוך ושמה כבשי הגת

שלח // פסוק ויהי כאשר שמע וכו' ויקרע. עיקר והטעך

משה ויכבד וכו' והטעך כיצד לֹא תַחֲנִיק לְעַמְּךָ בְּבִזָּיוֹן

הזה. וגילה לְהַחֲטִיא רָשָׁע נְתָתָיו. מדין שעשאו כמחוללה לגלות

וכו' שנה רשע ותמי עיקר שמיה ה' שהיה מעכב על

עדשת וכו' הוה לֵיה שתיקתך וכו' ניכוין כאשר תלה הכתוב בשתי

שעשה הזה לֵיה. ומחזירו לגדול ה' כוונו לא תחסר וכו' ישעו

מרחק תחת הקדוש ברוך הוא. ואל תתמה על הדבר שהרי

כאשר עבדו לאבותיהם בגלות מצרים כך עבדו לנו בגלות הזה.

לאבן עזרא תורת ה' תמימה. פירוש ב' חיוב על עצמך לקיים

ואל תחשוב שהוא דבר קל שהרי עליו חיי העולם שנאמר

כי הוא חייך ואורך ימיך. ומה הוא החיוב שחייב לנו

לשויאטיקא. תשובה על שאלה מן חלוקין ואפיקר

ואין לנו שום תשובה. ונקום בשעה שנקום אור

חכמות // יראת השם והשלום בכל שעות ושעות עם הקהלות הקדש

כל ימי שהיה בעולם. ויהי מקץ.

ויהי כאשר הוציא וגו' ויאמר ה' אל משה לך רד כי שחת עמך

אשר העלית מארץ מצרים. ויש לדקדק מה ענין אמירה זו

לכאן. ועוד שהרי כבר אמר לו בסנה הנה אנכי שולחך

אל פרעה. ועוד שהרי כבר אמר לו ועתה לכה ואשלחך

אל פרעה. ועוד שהרי כבר אמר לו ואתה לא כן תעשה

לה'. ועוד שהרי כבר אמר לו ראה נתתיך אלהים לפרעה.

ועוד שהרי כבר אמר לו ואתה תהיה לו לאלהים. ועוד

שהרי כבר אמר לו ואנכי אהיה עם פיך. ועוד שהרי כבר

אמר לו ואנכי אהיה עם לבבך. ועוד שהרי כבר אמר לו

ואנכי אהיה עם פיו. ועוד שהרי כבר אמר לו ואנכי אהיה

עם פיך. ועוד שהרי כבר אמר לו ואנכי אהיה עם לשונך.

ועוד שהרי כבר אמר לו ואנכי אהיה עם שניך. ועוד

שהרי כבר אמר לו ואנכי אהיה עם שפתיך. ועוד שהרי

כבר אמר לו ואנכי אהיה עם פיו. ועוד שהרי כבר אמר

לו ואנכי אהיה עם פיך. ועוד שהרי כבר אמר לו ואנכי

אהיה עם לשונך. ועוד שהרי כבר אמר לו ואנכי אהיה

עם שניך. ועוד שהרי כבר אמר לו ואנכי אהיה עם שפתיך.

ועוד שהרי כבר אמר לו ואנכי אהיה עם פיו. ועוד שהרי

כבר אמר לו ואנכי אהיה עם פיך. ועוד שהרי כבר אמר

לו ואנכי אהיה עם לשונך. ועוד שהרי כבר אמר לו ואנכי

אהיה עם שניך. ועוד שהרי כבר אמר לו ואנכי אהיה

עם שפתיך. ועוד שהרי כבר אמר לו ואנכי אהיה עם פיו.

ועוד שהרי כבר אמר לו ואנכי אהיה עם פיך. ועוד שהרי

כבר אמר לו ואנכי אהיה עם לשונך. ועוד שהרי כבר

אמר לו ואנכי אהיה עם שניך. ועוד שהרי כבר אמר

לו ואנכי אהיה עם שפתיך. ועוד שהרי כבר אמר לו

ואנכי אהיה עם פיו. ועוד שהרי כבר אמר לו ואנכי

אהיה עם פיך. ועוד שהרי כבר אמר לו ואנכי אהיה

עם לשונך. ועוד שהרי כבר אמר לו ואנכי אהיה עם

שניך. ועוד שהרי כבר אמר לו ואנכי אהיה עם שפתיך.

ועוד שהרי כבר אמר לו ואנכי אהיה עם פיו. ועוד

ופסיק קסיק ומיר ..

ענין שתוף שתוף שנתוף ביחד ויהיה לו שתוף עם חבירו ואם חבירו מת ויש לו בנים ובנות ואין לו אלא בן אחד ובת אחת ואין לו אלא בן אחד ובת אחת ואין לו אלא בן אחד ובת אחת

הם אוכלים הזהב ומאבדים ממנו קצת. אבל היותר טוב הוא שתקח
[illegible]
ושים האבקים הלו בכלותיה חוט או [illegible]
ולא יהיה בהם שום דבר בולט לחוץ פי ישברנו האש. ויאמר מקום חלל
ופנוי בגדון הכלותיה הנ״ל כלתי אבקים כשיעור [illegible] על גבי
האבקים מפני האבעבועות שמתנפחין ויוצאים מן האבקים. ואחב
שים הכלותיה הנ״ל עד אש נחה מאד. ושים האלעבקי בראש הכלותיה
אמנם אל תדבקהו יחד בטיט עד שעות שיתחיל המים להטיף מן
האלעבקי אל כלי [illegible] אחר המקבל את המים. ואז פון שמתחיל להטיף
טיפין טיפין תדבק האלעבקי בפי הכלותיה הנ״ל עם טיט החכמה
הנודע במלאכת האלקימיא. והנח עד [illegible] שעות או יותר והוא עד אשר
[illegible] פי אז הוא הוראה שיוצא עיקר הזיעה העקרת
והמעשות שיש באבקים הנ״ל וכל כח המים החזקים הוא באלו הטפות
שנמלכם בעת הזאת באשר [illegible] פי כל המים הראשונים אינן כלום
לגבי המים האלו ואז תחזק האש בתכלית החזק והתמיד עד [illegible] שעות
שאז יחזור להפסק [illegible] הנ״ל לגמה ויאמר [illegible]
ואז כבר אין עוד כח באבקים הנ״ל והסיר הכלותיה מעל האש וכבר
נעשית מלאכתך. והכלותיה הזה עצמו אינו מועיל עוד כלל ואיקהו
לאשפה פי האבקים מתדבקים בו מאד לגמה ואינך יכול להסיר [illegible]

נוד קבלתי מן הנ״ל אופן צרוף הזהב שעושים לנקוה לגמה
מכל הסיגים כמו שעושים העושים מטבעות המלך.
הכה בקורנס על הזהב ודדדהו פחים רחבים ודקים כמו הגיר הדק או
כקלפת הבצלים וכל מה שיהיה דק הוא יותר טוב. וקח קדירת חוט
חדשה ופיה חב. ויהיה לך אבק נעשה מן ג׳ דברים האלו והם אבק
הנעשה מחרסים חדשים אפויים בתנור היוצרים היטב שיהיו אדומים
כדם לא לבנים ולא שחורים ואבקם לאבק דק. וקח מזה האבק שלשה
חלקים. ואלום אלק מאובק שני חלקים. ומלח אבן מאובק א׳ חלק. כל
א׳ כתוש לעצמו ואחב הערבם יחד. והלחלחם מעט כל שהו בחומץ יין
חזק. ואז תפזר מעט אבק הנ״ל בשולי הקדירה ועליו תשים שורה א׳ של
פחי הזהב. וחזור ושים מן האבק הנ״ל עד הפחים שיכסה כולם ויהיה
כעובי דרך זהב. וכה תעשה עד שתתמלא הקדירה ותנח פיה פתוחה.
ויהיה לך מזומן תנור א׳ עשוי כמין כופת א׳ שמטמינין בו החמין
בשבת. וזה מעשהו. תבנה פיה א׳ גובהה אמה אחת אים טנבולי
ורחבה חצי אמה. ובשוליה תעשה נקב א׳ כמין פתח פתוח להכנים
בו האש והעצים להדליק בתוך הפרה הנ״ל. ואחב תשים על פי הפרה
הזאת עצים של בתל שטוחים על פיה זה אצל זה ואויר וחב בין
בתל לבתל. וחזור ותבנה עוד גובה אמה שנית ברוחב חצי אמה
כבל הנ״ל. ותשים הקדירה הנ״ל עד הבתל השטוחים באמצע גובה
הפרה הנ״ל. ואחב חזור והנח עד בתל שטוחים על פי הכירה
למעלה ותכסה פי הפרה בחרסים שטוחים לרחבם אבל יהיה קצת

אויר מועט ביניהם. ואז תשים אש ועצים דרך הפתח הנ״ל אשר בשולי
הפרה והדליק עד כ״ד שעות. ואחב תוצא הקדירה והמצא הזהב
צרוף בתכלית הזיקוק. והזהר שלא יגע פחי הזהב לא בשולי הקדירה
ולא בצדי הקדירה לפי שיתאכל הזהב מאד יותר משיעורו.

קצא והנה לחזור ולצרף הסיגים הנשאהם באבקים שבקדירה הנ״ל
זה מעשהו. קח האבקים הנ״ל וחזור ואבקם מאד. וקח
משקלם מן מורהסינקי מאובק היטב. וערבם יחד היטב. ועשה
גומא בארץ ושים בשוליה אפר המחוץ הנ״ל קסטרומיל ורקעהו
היטב בקורנס שיהיה ישר. ואחב שים על האפר מעט עופרת
שיעור שיכסה רוחב הגומא אחה שיותך. ושים פחמין גפים
העקום פי למטה כנוהג
עד השופרת. והדליק בהם אש ותנפח במפוח הצורפים היטב
ואחר שיודלק קח במעדפה א׳ מעט מן האבקים הנ״ל עד הגמלים
של האש והנפח באופן שלא יגע הנפיחה באבקים כלל והנח עד
יותכו ויהיו למטה וחזור לקחת עוד אבקים במעדפה וזרוק על
הגמלים עד יותכו וכה תעשה עד שיגמר להתיך ואז תמצא
הכל בתחתית הגומא וקחהו והפרדהו במים החזקים כנוהג ויצא
הזהב והכסף כל א׳ לבדו.

נס המלאכה הנ״ל היא גב לצרף ולזקק הסיגים הנשאהם
מן הכסף כאשר מצרפים אותו עד השופרת הנ״ק
רובאם כנודע.

נס קבלתי מן הנ״ל. לזהב גדוע לתת לו גון טוב בתכלית
על פני הזהב בחצעותו שיהיה כזהב מעוך כ״ד קירט
אפי כאשר יבחנו באבן הבוחן יהיה כעין כ״ד קירט. אמנם לא יועיל
רק לזהב העשוי בכלים אבל אם הוא חוטי זהב דקים או אם יש אויר
דבק בזהב הנ״ק סולדאדורא לא יועיל פי יאכלהו וישברהו. קח
ונק סאלגמא ונק סאלאמאני
מלח אבן חתום הנ״ק בלשון תוגרמה בינגראש טוזי. ושורש אחת נ״ק קורקום והיא
אדומה הנ״ק בלשון תוגרמה זירדי שאף ואלום ויהיו שלשתם במשקל
אחד שוים. וקח כנגד שלשתם משקל סאלגיטה. נס תקח מעט
ראשטיק טאגי בלשון תוגרמה. ואבקם היטב כל א׳ לבדו ואחב
תערבם. ושים כלי הזהב תוך כלי חוט או תוך הכור ושים מן
האבק הנ״ל תוך הכור כשיעור שיחפה את הזהב מכל צדדיו
ומעלה ומטה. ותכסה פי הכור בחרס א׳ חדש ותטוח סביבותיו
בטיט החכמה. ותעשה נקב א׳ קטן באמצע החוט שעל פי הכור
ושים הכור בגמלי אש והנח עד יותיחו האבקים הנ״ל היטב וכאשר
תגמר רתיחתם לגמה תסירנו מעל האש שכבר נגמר מלאכתו.

נס קבלתי מן הנ״ל להכיר שמן האפרסמון. סימנו הוא שכאשר
תזרוק טיפה אחת ממנו לתוך כלי המים ישקע למטה מן המים.
ועוד שאינו מתערב עם המים כלל ואם תשים יקי ותקחנו יעלה לבדו
כמו שהוא.

נס קבלתי מן הנ״ל. שיש תועלות בשמן האפרסמון והסאלו. א׳ הוא

עצם החשבה בו את המתים שלא יתנפשו ולא יתרקבו. ועוד שבכל
מקום שיש מכה בבשר האדם אם תמשחנה בו תתרפא. וכן אם
יש מכה בתוך רחם האשה תעשה פתילה ותמשחנה בשמן הנ״ז ואז
תכנסנה לתוך הרחם ותתרפא. ב״ם אם יש מבות וצמחים
בתוך האזנים בפנים תעשה פתילה ותמשחנה בשמן הנ״ז והכנסה
בתוך האזן ותתרפא..

ג״ם קבלתי מן הנ״ז. אם תקח אבן הקרישטאל של מחצב המצאנו
שחור ואינו נתקן עד שישימוהו בתוך הכור עד האש עד
יתלבן לגמרי וזה תיקון כל אבני הקרישטאל של המחצב. ב״ם
אבן הספיר שהיא כעין תכלת אם ישרפוה באש תתלבן לגמרי.
ועד זה שאר האבנים הטובות חוץ מן הרובין הטוב.

ד״ל לבאב הטוחנות תבשל מעט אנזאה ארהיינטי ושים בתוכן מעט
ג׳ינג׳בה ומעט קולוקינטידא ובערב חנטל והחזיק בפיך
מלא המים פעם אחר פעם ותשלכם ויקיא הבאב.. ולמי שהוא עלול
מזה הבאב ישים תוך פם קטן בגד פשתן מעט קלאוו ובערב קורונפל
ויהיה בתוכן ומעט קאנטיגאיסו ובערב אים טיבודיש ושימהו על
ראשך פן הכובע והמוח שבקדקדך ויהיה שם תמיד יום ולילה ולא
תסירנו מעליך..

ד״ה לנקות כלי הנחשת מן הבהל המלוכן בו על פניו כנודע. קח מעט
שיחזר ובערב קראבוייא שצובשין בו העורות שחוהם.
ושים בו מעט מים עד שיהיה כעין עיסה עב. והטוח בו פני כלי
הנחשת המלוכן בבהל ושים תוך האש. ואחר כל הבהל אשר בו..

ד״ו מנוסה כלי ספק. קח שבעה דרהם רסאוכט ותלבנהו באש
עד יחזור בגמלת ותכבנו בשמן זית בתוך כלי חרס חדש.
כה תעשה ז״פ. ובכל פעם תמלוך השמן. ואחר כתוש הרסאוכט לאבק
דק. ואחר קח שבעה חלקים טרטיר ושבעה חלקים סלעטרה ותאבק
כל א׳ וא׳ מהם בפני עצמו הדק היטב מאד. ושים אלו השני אבקים
תוך קערת חרס נקיה ותערבם היטב. ושים סם נחלת אש ותכף
יתחמם האש בסלעטרה ותסיר הנחלת משם. והנח עד יתלהב כל
הסלעטרה ויצא לו בעשן וישאר הטרטיר לבן בשלג. ובסי עד
פאתי מלאכה זו באופן אחר ועש. וקח חלק א׳ מן הגאלגאר ובערב
נ״ק רהג׳ ונ״ק סמאל פאר וכתשהו לאבק דק. ואחר תערב פחד כל
האבקים הנ״ז של הרסאוכט ושל טרטיר הלבן ושל הריגאלגאר. ושים
תוך כור א׳. ואם תסתום פי הכור הוא יותר טוב. והנח להתיך.
ויצא הרסאוכט לבן בסמך. וקח ממנו ב׳ חלקים וחלק א׳ בסמך
צרוף ותעבה יחד בכור והנח להתיך ויצא בסמך לבן מאד אשר
בשתלבנהו כמנהג לבנו הצורחים פעם א׳ בלבד יהיה לבן בשלג
ורק בשעה. אבל אם תבחנהו באבן בוחן יהיה גוון השומופנין
גוון חדש בסמך בלבד..

ד״ז מנוסה כלי ספק. לאדם שבור שיוצאין בני מעיו לחוץ

בכורע. יבלע בכל לילה קודם שיישן שיעור פול א׳ מן תלבנה
הנ״ק גאלגאלי ויתמיד זה זמן רב. ואם החולי הזה הוא חדש ובפרט
אם בעליו הוא נער או ילד קטן יתרפא לגמרי אם יתמידנו שנה
אחת. ואם בעליו הוא זקן ובדול בשנים לא יתרפא לגמרי אבל
יועיל שלא תצא השבירה לחוץ בהתמדה אלא במקרה מזמן
לזמן כגון אם יקרה לו שנתקרר מאד ופוצא בזה..

ד״ח מנוסה כלי ספק. למי שבאלו כאב בחדש גופו ר״ל צד שמאלי שבו
או צד ימני שבו ונתבטל לגמרי מלאכה. וכן יועיל לכל
כאב הפרקים או כאב השיאטיקא. קח קשואי חמור והם הקשואים
המהם הגדלים בשדות וקחם בזמן פשולם והוא בחדש סיון והמוז
ונגנם במרחשת על האש עם שמן שמשמין או בשמן זית עד אשר
יתקשו כעין והסירם וסחטם וזרקם ואחר שים בתוך השמן ההוא מעט
שעוה בשיעור שישאר משיחה רבה מאד כעין החמאה. ויפשוט
בגדו ויתעסה על בשרו במשיחה הזאת ויעמוד עבה השמש בצהרים
פמי הקיץ עד שישאב המשיחה בבשרו. ועשה בן ג״ם אוויותר..

ד״ט מנוסה כלי שום ספק. להמית הכ״ח קח עשרה דרהם מים חזקים
המתהם הזהב מן הכסף ושימם בצלוחית זכוכית קטנה
ושים תוכם מחלת משקלם שהם חמשה דרהם כסף חי ושים על אש
נחה מאד באופן שלא תגע הצלוחית בגמלי האש והשבר והנח כלהיום
ובערב תמצא הכ״ח עשוי גרגיהם גרגיהם דקים וקטנים קשים כאבן אבל
אינם נתכים באש אחר..

ד״י לחולי הפה שלהיהם מנוסה ואין פמוהו. תרחוץ פיו תמיד במים הזפם
מן זמורת הגפנים בשחוטבין אותם בעת הזמירה שהוא
פן פסח לעצרת וזב מהם ממקום שנחתכין מים זפם ולקטם ושמרם
לעת הצרך..

ד״י כל מיני המים והמיפים של העשפם שרופים לקיימם שימם
בכלי זכוכית ושים תוכם מחט של אלמון ושים בשמש פמה
ימים וסתום פי הכלי היטב..

ד״ז לעין הרע ז״ל קח כוס זכוכית מלא מים נקיים ואם יהיו מן המעינין הוא
יותר טוב. ושים על ראש החולה. ותקרה הכל פיך אל פיהו.
ואמור שירת הבאר מן אז ישיר ישראל וסו׳ עד ומנחלאל במות. ואחר
פסוק בן פורת יוסף. ז״פ. ותן לו לשתות..

לעזוק ״ מן השהם בס״ד. תוקה הפת מכל עומאה והחלוף פהיב
המעה שיהיו נקיים. וישכב שם החולה. ועמור אצלו
אתה לבדך בבית. ואמור עליו בנחת מזמור ויושב בסתר עליון כלו
עד סופו ז״פ פושר ואחר אמור אותו ז״פ בהיפוך כזה פשוטה
ואראהו וסו׳. ויותר טוב מאד אם תאמר אותו ט״פ פושר ואחר ט״פ פזוק

לעזוהם תעמוד בבוזאם הנ״ק שבלול בשמן שמשמין ואחר שים מעט
שעוה. ומשח עד וכרי. ד״א שים חלמון פצה על בגד א׳
ופזר עליו בבור גאולי מאובק. ותשב עליו בגד נקבי הטבעות
עד שיוצלעו הכל תוך הנקב הנ״ז במקום הטחוהם..

לפרוח

ר	ו	ה	ת	ב
ת	ר	י	פ	ו
ה	י	ע	י	ה
ו	פ	י	ר	ת
ב	ה	ת	ו	ר

ואם תרצה לדעת מי הוא שלך ומי הוא של חברך. עיין אם יש לו שני אותיות שוות ואותן שני אותיות שוות יש להן שני מקומות שוות ואותן שני מקומות שוות יש להן שני אותיות שוות. אם כן הוא שלך ואם לאו אינו שלך. ואם אין לו שני אותיות שוות ואותן שני אותיות שוות יש להן שני מקומות שוות ואותן שני מקומות שוות יש להן שני אותיות שוות

אם הבעלה שלח העבד היא שלחה אחר שלקח הקרקע
שלחה בה אחרת ראשונה אחר שילחה ושנייה אחרונה
ראשון שלחה שניה ושלישי שלחה · וכל ראשון
שלחה אם כך לא הקשה עד שהחזיר היא לאחרונה ..

לעבד · כתב הרמב"ם ז"ל שלחה היכה לו את
שלח העבד לא שמה וכו' ואחרון שלח הבעלים
לא הקשה · הא אם הבעלה רוח בעלה היא ובעל שלח
יקשה הא הכי · ותירץ הקונטרס שהיה אצל
ואחרון קונטרס ואת נשים ולאחר מכאן חי וכתב
מתנה אלא נשים הבאר עם שהיה הבא לחתה ב"ש
ואיש וב"ה לעולם בשלח כל יבא שלח בשלח והעבד
מיד .. הב"ה אם היה היא בריחתה תוקף חולה
שולח ובקשה ורשלח שם חולם בעה שחיה
ואפילו הקשים בם חושש מרקוקו וכרוך הלאחר
שהקם ורשים הרחה בריחתה ב"ש וחים וכם הב' עבד
עם שלח והעבד .. הב"ה אם הרחם יהיה עליך
עבד ורוך מחלי לא ישיב הזה לשכם בלחתה
ותוקף לא חולה שולח בשלח ושלח עם מלך
פרנין וכרוך הלאחר שהקם בשים ב' יום בריחתה
וכם הב' הבעלה עם שלח ואחיל העבד .. הב"ה
אם יבעל הלשים עם חשתן והיה קטנה יהא
הרחם בלא ימין אז בלא שחש ובשרבעל עם שלח
לא שיב הזה בעה בריחתה · תוקף לא חולה שולח
ואחיל הבן בלב ושלח עם שחן הקטנה וכרוך
שלחה בשים ב' יום בריחתה והבר מהרה .. הב"ה אם
הלאחר שהקם בשים בריחתה והבר מהרה ..
הב"ה אם
הקטנה אחות בשים הבא הן .
לא הקשו אשלחין של הבחור העשן שלחה בה הבעולה
המשלח מעבד אחר והבא הלשה הבא הבן הבעל
ועל ישה הבחן עבד בארץ והבדים הלשה עליה עבד
הקרקע והבשים עם הבחן והבעבד הבא הבעבד אחר
אחרה עם עבד הן הבחן והבשים עליה עבד אחר
חנשי הן הבחן הבעבד הבא הבעבד אחר
הלשה הבעבד הבא הבעבד אחר ..
לא הבעבד הבא הבעבד אחר
הבעבד הבא הבעבד אחר
הבעבד הבא הבעבד אחר

השחר׃

ועשו לך את המשכן כמשפטו אשר אתה מראה אותך בהר׃ כו

ואת המזבח עולה תעשה חלל לחת אתו כאשר יפיחו הרועים כן יעשו׃ כא

ואם מזבח אבנים תעשה לי לא תבנה אתם גזית כי חרבך הנפת עליהם ותחללה׃

ולא תעלה במעלות על מזבחי אשר לא תגלה ערותך עליו׃ כב

ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם׃ כג

כי תקנה עבד עברי שש שנים יעבד ובשביעית יצא לחפשי חנם׃ כד

אם בגפו יבא בגפו יצא אם בעל אשה הוא ויצאה אשתו עמו׃ כה

אם אדניו יתן לו אשה וילדה לו בנים או בנות האשה וילדיה תהיה לאדוניה והוא יצא בגפו׃ כו

ואם אמר יאמר העבד אהבתי את אדני את אשתי ואת בני לא אצא חפשי׃ כז

והגיש אדניו אל האלהים והגישו אל הדלת או אל המזוזה ורצע אדניו את אזנו במרצע ועבדו לעלם׃ כח

וכי ימכר איש את בתו לאמה לא תצא כצאת העבדים׃ כט

אם רעה בעיני אדניה אשר לו יעדה ופדה לעם נכרי לא ימשל למכרה בבגדו בה׃ ל

ואם לבנו ייעדנה כמשפט הבנות יעשה לה׃ לא

אם אחרת יקח לו שארה כסותה ועונתה לא יגרע׃ לב

ואם שלש אלה לא יעשה לה ויצאת חנם אין כסף׃ לג

מכה איש ומת מות יומת׃ לד

ואשר לא צדה והאלהים אנה לידו ושמתי לך מקום אשר ינוס שמה׃ לה

וכי יזד איש על רעהו להרגו בערמה מעם מזבחי תקחנו למות׃ לו

ומכה אביו ואמו מות יומת׃ לז

וגנב איש ומכרו ונמצא בידו מות יומת׃ לח

וקלל אביו ואמו מות יומת׃ לט

וכי יריבן אנשים ונגף איש את רעהו באבן או באגרף ולא ימות ונפל למשכב׃ מ

אם יקום והתהלך בחוץ על משענתו ונקה המכה רק שבתו יתן ורפא ירפא׃

וכי יכה איש את עבדו או את אמתו בשבט ומת תחת ידו נקם ינקם׃ מא

אך אם יום או יומים יעמד לא יקם כי כספו הוא׃

וכי ינצו אנשים ונגפו אשה הרה והיו ילדיה ולא יהיה אסון ענוש יענש כאשר ישית עליו בעל האשה ונתן בפלילים׃ מב

ואם אסון יהיה ונתת נפש תחת נפש׃ מג

עין תחת עין שן תחת שן יד תחת יד רגל תחת רגל׃ מד

כויה תחת כויה פצע תחת פצע חבורה תחת חבורה׃ מה

וכי יכה איש את עין עבדו או את עין אמתו ושחתה לחפשי ישלחנו תחת עינו׃ מו

ואם שן עבדו או שן אמתו יפיל לחפשי ישלחנו תחת שנו׃ מז

וכי יגח שור את איש או את אשה ומת סקול יסקל השור ולא יאכל את בשרו ובעל השור נקי׃ מח

ואם שור נגח הוא מתמל שלשם והועד בבעליו ולא ישמרנו והמית איש או אשה השור יסקל וגם בעליו יומת׃ מט

אם כפר יושת עליו ונתן פדון נפשו ככל אשר יושת עליו׃ נ

או בן יגח או בת יגח כמשפט הזה יעשה לו׃ נא

אם עבד יגח השור או אמה כסף שלשים שקלים יתן לאדניו והשור יסקל׃ נב

וכי יפתח איש בור או כי יכרה איש בור ולא יכסנו ונפל שמה שור או חמור׃ נג

בעל הבור ישלם כסף ישיב לבעליהם והמת יהיה לו׃ נד

וכי יגף שור איש את שור רעהו ומת ומכרו את השור החי וחצו את כספו וגם את המת יחצון׃ נה

או בידע כי שור נגח הוא מתמל שלשם ולא ישמרנו בעליו שלם ישלם שור תחת השור והמת יהיה לו׃ נו

וכי יגנב איש שור או שה וטבחו או מכרו חמשה בקר ישלם תחת השור וארבע צאן תחת השה׃ נז

אם במחתרת ימצא הגנב והכה ומת אין לו דמים׃ נח

אם זרחה השמש עליו דמים לו שלם ישלם אם אין לו ונמכר בגנבתו׃ נט

אם המצא תמצא בידו מן השור עד חמור עד שה חיים שנים ישלם׃ ס

כי יבער איש שדה או כרם ושלח את בעירה ובער בשדה אחר מיטב שדהו ומיטב כרמו ישלם׃ סא

כי תצא אש ומצאה קצים ונאכל גדיש או השדה כליה האש המבער את הבערה ישלם׃ סב

כי יתן איש אל רעהו כסף או כלים לשמר וגנב מבית האיש אם ימצא הגנב ישלם שנים׃ סג

אם לא ימצא הגנב ונקרב בעל הבית אל האלהים אם לא שלח ידו במלאכת רעהו׃ סד

על כל דבר פשע על שור על חמור על שה על שלמה על כל אבדה אשר יאמר כי הוא זה עד הדברי שניהם אשר ירשיעון אלהים יבא דברי שניהם ישלם רעהו׃ סה

כי יתן איש אל רעהו חמור או שור או שה וכל בהמה לשמר ומת או נשבר או נשבה אין ראה׃ סו

שבעת יהוה תהיה בין שניהם אם לא שלח ידו במלאכת רעהו ולקח בעליו לא ישלם׃ סז

ואם גנב יגנב מעמו ישלם לבעליו׃ סח

אם טרף יטרף יביאהו עד הטרפה לא ישלם׃ סט

וכי יגנב איש מאת רעהו ונאנה שלם ישלם אם בעליו אין עמו אם שכיר הוא בא בשכרו׃ ע

אם מכר הוא ובא בכרו ישלם׃ עא

וכי יפתה איש בתולה אשר לא ארשה ושכב עמה מהר ימהרנה לו לאשה׃ עב

אם מאן ימאן אביה לתתה לו כסף ישקל כמהר הבתולת׃ עג

מכשפה לא תחיה׃ עד

כל שכב עם בהמה מות יומת׃ עה

הזבח לאלהים יחרם בלתי ליהוה לבדו׃ עו

וגר לא תונה ולא תלחצנו כי גרים הייתם בארץ מצרים׃ עז

כל אלמנה ויתום לא תענון׃ עח

אם ענה תענה אתו כי אם צעק יצעק אלי שמע אשמע צעקתו׃ עט

וחרה אפי והרגתי אתכם בחרב והיו נשיכם אלמנות ובניכם יתמים׃ פ

אם כסף תלוה את עמי את העני עמך לא תהיה לו כנשה לא תשימון עליו נשך׃ פא

אם חבל תחבל שלמת רעך עד בא השמש תשיבנו לו׃ פב

כי היא כסותה לבדה היא שמלתו לעורו במה ישכב והיה כי יצעק אלי ושמעתי כי חנון אני׃ פג

אלהים לא תקלל ונשיא בעמך לא תאר׃ פד

מלאתך ודמעך לא תאחר בכור בניך תתן לי׃ פה

כן תעשה לשורך לצאנך שבעת ימים יהיה עם אמו ביום השמיני תתנו לי׃ פו

ואנשי קדש תהיון לי ובשר בשדה טרפה לא תאכלו לכלב תשלכון אתו׃ פז

לא תשא שמע שוא אל תשת ידך עם רשע להיות עד חמס׃ פח

לא תהיה אחרי רבים לרעת ולא תענה על ריב לנטת אחרי רבים להטת׃ פט

ודל לא תהדר בריבו׃ צ

כי תפגע שור אויבך או חמרו תעה השב תשיב לו׃ צא

כי תראה חמור שנאך רבץ תחת משאו וחדלת מעזב לו עזב תעזב עמו׃ צב

לא תטה משפט אביונך בריבו׃ צג

מדבר שקר תרחק ונקי וצדיק אל תהרג כי לא אצדיק רשע׃ צד

ושחד לא תקח כי השחד יעור פקחים ויסלף דברי צדיקים׃ צה

וגר לא תלחץ ואתם ידעתם את נפש הגר כי גרים הייתם בארץ מצרים׃ צו

ושש שנים תזרע את ארצך ואספת את תבואתה׃ צז

ובשנה השביעית תשמטנה ונטשתה ואכלו אביני עמך ויתרם תאכל חית השדה כן תעשה לכרמך לזיתך׃ צח

ששת ימים תעשה מעשיך וביום השביעי תשבת למען ינוח שורך וחמרך וינפש בן אמתך והגר׃ צט

ושמרתי אשר אמרתי אליכם ושם אלהים אחרים לא תזכירו לא ישמע על פיך׃ ק

שלש רגלים תחג לי בשנה׃ קא

את חג המצות תשמר שבעת ימים תאכל מצות כאשר צויתיך למועד חדש האביב כי בו יצאת ממצרים ולא יראו פני ריקם׃ קב

וחג הקצר בכורי מעשיך אשר תזרע בשדה וחג האסיף בצאת השנה באספך את מעשיך מן השדה׃ קג

שלש פעמים בשנה יראה כל זכורך אל פני האדן יהוה׃ קד

לא תזבח על חמץ דם זבחי ולא ילין חלב חגי עד בקר׃ קה

ראשית בכורי אדמתך תביא בית יהוה אלהיך לא תבשל גדי בחלב אמו׃ קו

הנה אנכי שלח מלאך לפניך לשמרך בדרך ולהביאך אל המקום אשר הכנתי׃ קז

השמר מפניו ושמע בקלו אל תמר בו כי לא ישא לפשעכם כי שמי בקרבו׃ קח

כי אם שמוע תשמע בקלו ועשית כל אשר אדבר ואיבתי את איביך ואצרתי את צרריך׃ קט

כי ילך מלאכי לפניך והביאך אל האמרי והחתי והפרזי והכנעני החוי והיבוסי והכחדתיו׃ קי

לא תשתחוה לאלהיהם ולא תעבדם ולא תעשה כמעשיהם כי הרס תהרסם ושבר תשבר מצבתיהם׃ קיא

ועבדתם את יהוה אלהיכם וברך את לחמך ואת מימיך והסרתי מחלה מקרבך׃ קיב

לא תהיה משכלה ועקרה בארצך את מספר ימיך אמלא׃ קיג

את אימתי אשלח לפניך והמותי את כל העם אשר תבא בהם ונתתי את כל אויביך אליך עורף׃ קיד

ושלחתי את הצרעה לפניך וגרשה את החוי את הכנעני ואת החתי מלפניך׃ קטו

לא אגרשנו מפניך בשנה אחת פן תהיה הארץ שממה ורבה עליך חית השדה׃ קטז

מעט מעט אגרשנו מפניך עד אשר תפרה ונחלת את הארץ׃ קיז

ושתי את גבולך מים סוף ועד ים פלשתים וממדבר עד הנהר כי אתן בידכם את יושבי הארץ וגרשתמו מפניך׃ קיח

לא תכרת להם ולאלהיהם ברית׃ קיט

לא ישבו בארצך פן יחטיאו אתך לי כי תעבד את אלהיהם כי יהיה לך למוקש׃ קכ

כי אתה ועמך הקטן אשר בקרבך יכבד ועלית הגדל ועשית לך בתים רבים וטובים אשר לא בנית׃ קכא

ובתים מלאים כל טוב אשר לא מלאת וחצבות בורות אשר לא חצבת כרמים וזיתים אשר לא נטעת ואכלת ושבעת׃ קכב

השמר לך פן תשכח את יהוה אשר הוציאך מארץ מצרים מבית עבדים׃ קכג

את יהוה אלהיך תירא ואתו תעבד ובשמו תשבע׃ קכד

לא תלכון אחרי אלהים מאלהי העמים אשר סביבותיכם׃ קכה

כי אל קנא יהוה אלהיך בקרבך פן יחרה אף יהוה אלהיך בך והשמידך מעל פני האדמה׃ קכו

לא תנסו את יהוה אלהיכם כאשר נסיתם במסה׃ קכז

שמור תשמרון את מצות יהוה אלהיכם ועדתיו וחקיו אשר צוך׃ קכח

והישר והטוב בעיני יהוה למען ייטב לך ובאת וירשת את הארץ הטובה אשר נשבע יהוה לאבתיך׃ קכט

לדחות את כל אויביך מפניך כאשר דבר׃ קל

כי אתם היום יוצאים בחדש האביב׃ קלא

והיה כי יביאך יהוה אל ארץ הכנעני כאשר נשבע לך ולאבתיך ונתנה לך׃ קלב

והעברת כל פטר רחם ליהוה וכל פטר שגר בהמה אשר יהיה לך הזכרים ליהוה׃ קלג

וכל פטר חמר תפדה בשה ואם לא תפדה וערפתו וכל בכור אדם בבניך תפדה׃ קלד

והיה כי ישאלך בנך מחר לאמר מה זאת ואמרת אליו בחזק יד הוציאנו יהוה ממצרים מבית עבדים׃ קלה

ויהי כי הקשה פרעה לשלחנו ויהרג יהוה כל בכור בארץ מצרים מבכר אדם ועד בכור בהמה על כן אני זבח ליהוה כל פטר רחם הזכרים וכל בכור בני אפדה׃ קלו

והיה לאות על ידך ולטטפת בין עיניך כי בחזק יד הוציאנו יהוה ממצרים׃ קלז

ויהי בשלח פרעה את העם ולא נחם אלהים דרך ארץ פלשתים כי קרוב הוא כי אמר אלהים פן ינחם העם בראתם מלחמה ושבו מצרימה׃ קלח

ויסב אלהים את העם דרך המדבר ים סוף וחמשים עלו בני ישראל מארץ מצרים׃ קלט

ויקח משה את עצמות יוסף עמו כי השבע השביע את בני ישראל לאמר פקד יפקד אלהים אתכם והעליתם את עצמתי מזה אתכם׃ קמ

ויסעו מסכות ויחנו באתם בקצה המדבר׃ קמא

ויהוה הולך לפניהם יומם בעמוד ענן לנחתם הדרך ולילה בעמוד אש להאיר להם ללכת יומם ולילה׃ קמב

לא ימיש עמוד הענן יומם ועמוד האש לילה לפני העם׃ קמג

וידבר יהוה אל משה לאמר׃ קמד

דבר אל בני ישראל וישבו ויחנו לפני פי החירת בין מגדל ובין הים לפני בעל צפן נכחו תחנו על הים׃ קמה

ואמר פרעה לבני ישראל נבוכים הם בארץ סגר עליהם המדבר׃ קמו

וחזקתי את לב פרעה ורדף אחריהם ואכבדה בפרעה ובכל חילו וידעו מצרים כי אני יהוה ויעשו כן׃ קמז

ויגד למלך מצרים כי ברח העם ויהפך לבב פרעה ועבדיו אל העם ויאמרו מה זאת עשינו כי שלחנו את ישראל מעבדנו׃ קמח

ויאסר את רכבו ואת עמו לקח עמו׃ קמט

ויקח שש מאות רכב בחור וכל רכב מצרים ושלשים על כלו׃ קנ

ויחזק יהוה את לב פרעה מלך מצרים וירדף אחרי בני ישראל ובני ישראל יצאים ביד רמה׃ קנא

וירדפו מצרים אחריהם ויסגו אתם חנים על הים כל סוס רכב פרעה ופרשיו וחילו על פי החירת לפני בעל צפן׃ קנב

ופרעה הקריב ויישאו בני ישראל את עיניהם והנה מצרים נסע אחריהם ויראו מאד ויצעקו בני ישראל אל יהוה׃ קנג

ויאמרו אל משה המבלי אין קברים במצרים לקחתנו למות במדבר מה זאת עשית לנו להוציאנו ממצרים׃ קנד

הלא זה הדבר אשר דברנו אליך במצרים לאמר חדל ממנו ונעבדה את מצרים כי טוב לנו עבד את מצרים ממתנו במדבר׃ קנה

ויאמר משה אל העם אל תיראו התיצבו וראו את ישועת יהוה אשר יעשה לכם היום כי אשר ראיתם את מצרים היום לא תספו לראתם עוד עד עולם׃ קנו

יהוה ילחם לכם ואתם תחרישון׃ קנז

ויאמר יהוה אל משה מה תצעק אלי דבר אל בני ישראל ויסעו׃ קנח

ואתה הרם את מטך ונטה את ידך על הים ובקעהו ויבאו בני ישראל בתוך הים ביבשה׃ קנט

ואני הנני מחזק את לב מצרים ויבאו אחריהם ואכבדה בפרעה בכל חילו ברכבו ובפרשיו׃ קס

וידעו מצרים כי אני יהוה בהכבדי בפרעה ברכבו ובפרשיו׃ קסא

ויסע מלאך האלהים ההלך לפני מחנה ישראל וילך מאחריהם ויסע עמוד הענן מפניהם ויעמד מאחריהם׃ קסב

ויבא בין מחנה מצרים ובין מחנה ישראל ויהי הענן והחשך ויאר את הלילה ולא קרב זה אל זה כל הלילה׃ קסג

ויט משה את ידו על הים וישב יהוה את הים ברוח קדים עזה כל הלילה וישם את הים לחרבה ויבקעו המים׃ קסד

ויבאו בני ישראל בתוך הים ביבשה והמים להם חומה מימינם ומשמאלם׃ קסה

וירדפו מצרים ויבאו אחריהם כל סוס פרעה רכבו ופרשיו אל תוך הים׃ קסו

ויהי באשמרת הבקר וישקף יהוה אל מחנה מצרים בעמוד אש וענן ויהם את מחנה מצרים׃ קסז

ויסר את אפן ויהי נהגו בכבדות ויאמר מצרים ינוסה מפני ישראל כי יהוה נלחם להם במצרים׃ קסח

ויאמר יהוה אל משה נטה את ידך על הים וישבו המים על מצרים על רכבו ועל פרשיו׃ קסט

ויט משה את ידו על הים וישב הים לפנות בקר לאיתנו ומצרים נסים לקראתו וינער יהוה את מצרים בתוך הים׃ קע

וישבו המים ויכסו את הרכב ואת הפרשים לכל חיל פרעה הבאים אחריהם בים לא נשאר בהם עד אחד׃ קעא

ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך הים והמים להם חומה מימינם ומשמאלם׃ קעב

ויושע יהוה ביום ההוא את ישראל מיד מצרים וירא ישראל את מצרים מת על שפת הים׃ קעג

וירא ישראל את היד הגדלה אשר עשה יהוה במצרים ויראו העם את יהוה ויאמינו ביהוה ובמשה עבדו׃ קעד

אז ישיר משה ובני ישראל את השירה הזאת ליהוה ויאמרו לאמר אשירה ליהוה כי גאה גאה סוס ורכבו רמה בים׃ קעה

עזי וזמרת יה ויהי לי לישועה זה אלי ואנוהו אלהי אבי וארממנהו׃ קעו

יהוה איש מלחמה יהוה שמו׃ קעז

מרכבת פרעה וחילו ירה בים ומבחר שלשיו טבעו בים סוף׃ קעח

תהמת יכסימו ירדו במצלות כמו אבן׃ קעט

ימינך יהוה נאדרי בכח ימינך יהוה תרעץ אויב׃ קפ

וברב גאונך תהרס קמיך תשלח חרנך יאכלמו כקש׃ קפא

וברוח אפיך נערמו נצבו כמו נד נזלים קפאו תהמת בלב ים׃ קפב

אמר אויב ארדף אשיג אחלק שלל תמלאמו נפשי אריק חרבי תורישמו ידי׃ קפג

נשפת ברוחך כסמו צללו כעופרת במים אדירים׃ קפד

מי כמכה באלם יהוה מי כמכה נאדר בקדש נורא תהלת עשה פלא׃ קפה

נטית ימינך תבלעמו ארץ׃ קפו

נחית בחסדך עם זו גאלת נהלת בעזך אל נוה קדשך׃ קפז

שמעו עמים ירגזון חיל אחז יושבי פלשת׃ קפח

אז נבהלו אלופי אדום אילי מואב יאחזמו רעד נמגו כל יושבי כנען׃ קפט

תפל עליהם אימתה ופחד בגדל זרועך ידמו כאבן עד יעבר עמך יהוה עד יעבר עם זו קנית׃ קצ

תבאמו ותטעמו בהר נחלתך מכון לשבתך פעלת יהוה מקדש אדני כוננו ידיך׃ קצא

יהוה ימלך לעלם ועד׃ קצב

כי בא סוס פרעה ברכבו ובפרשיו בים ויישב יהוה עליהם את מי הים ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך הים׃ קצג

ותקח מרים הנביאה אחות אהרן את התף בידה ותצאן כל הנשים אחריה בתפים ובמחלת׃ קצד

ותען להם מרים שירו ליהוה כי גאה גאה סוס ורכבו רמה בים׃ קצה

ויסע משה את ישראל מים סוף ויצאו אל מדבר שור וילכו שלשת ימים במדבר ולא מצאו מים׃ קצו

ויבאו מרתה ולא יכלו לשתות מים ממרה כי מרים הם על כן קרא שמה מרה׃ קצז

ויילנו העם על משה לאמר מה נשתה׃ קצח

ויצעק אל יהוה ויורהו יהוה עץ וישלך אל המים וימתקו המים׃ קצט

שם שם לו חק ומשפט ושם נסהו׃ ר

ויאמר אם שמוע תשמע לקול יהוה אלהיך והישר בעיניו תעשה והאזנת למצותיו ושמרת כל חקיו כל המחלה אשר שמתי במצרים לא אשים עליך כי אני יהוה רפאך׃ רא

ויבאו אילמה ושם שתים עשרה עינת מים ושבעים תמרים ויחנו שם על המים׃ רב

ויסעו מאילם ויבא כל עדת בני ישראל אל מדבר סין אשר בין אילם ובין סיני בחמשה עשר יום לחדש השני לצאתם מארץ מצרים׃ רג

ויתעוננו כל עדת בני ישראל על משה ועל אהרן במדבר׃ רד

ויאמרו אלהם בני ישראל מי יתן מותנו ביד יהוה בארץ מצרים בשבתנו על סיר הבשר באכלנו לחם לשבע כי הוצאתם אתנו אל המדבר הזה להמית את כל הקהל הזה ברעב׃ רה

ויאמר יהוה אל משה הנני ממטיר לכם לחם מן השמים ויצא העם ולקטו דבר יום ביומו למען אנסנו הילך בתורתי אם לא׃ רו

והיה ביום הששי והכינו את אשר יביאו והיה משנה על אשר יקחו יום יום׃ רז

ויאמר משה אליהם איש אל יותר ממנו עד בקר׃ רח

ולא שמעו אל משה ויותרו אנשים ממנו עד בקר ויתולע והבאש ויקצף עליהם משה׃ רט

ויקצף עליהם משה׃ ר

ויקצף עליהם משה׃ רא

ויקצף עליהם משה׃ רב

ויקצף עליהם משה׃ רג

ויקצף עליהם משה׃ רד

ויקצף עליהם משה׃ רה

ויקצף עליהם משה׃ רו

ויקצף עליהם משה׃ רז

ויקצף עליהם משה׃ רח

לשון כשהוא קח שם שהם הנך בשון יון מלות לנטו
ונתנו בנות ישראל לבעלי מים. וכך מלך קשיהם
ויהיה נשבר עליהם למעשה מים. וכך מלך קשיהם
לך לשורה את ותחזור ויגלך מעל שערותיך ומלות לנטו את
הקנה ושמעו ולך שר ב' חבריו ותלך חזור ל' הראשונה
והקנה ושמעו בשלמה שיהיה ויקבל שמעו
והשנים יון לעלה ויערכו ויקבל שמעו "
ליקח. יון הבדולח שהוא הזכוכית הקרוב אל הכתם שנעשה
עשוה לוקחים ושוברי עשוה. וכשלה שהוא חלון
שהם כשהוא הנשים שלו מלאים הלוקח שמעו שנעשו
עליה והעשוה היושב עד שלח ירחו כלל ושים לא טמון
הקטרפה ולא נשמע. ואם לא הכשלה עשוה שהם יהל
למקום לא. ותחזור כשם לא שלה. שרש ונשא מלכים יכלו
וישכב ומשה ואהרן ולוד ושלמה חת שים מעשים כתוב חלון
המלחמים כמו שלח יכשם שבשבילה שום רוח העה תן
שהם וכן לעלה כורש ושלח ולא כל לעב הם חשבה שב
שלם. וכל הקנים והחורים שבשבילה קמעם חלל
העשרן שהם מלחמים כמו לא מהמלם כמעט "
הקיה כשבו הקטרה לא שקרוין שלהוולע "
הקיים לם פנן הקיים הלה ושבול בלשה בעל פשחים
לא לקשור בו שבחם הקשוק " לעל שים כוכה לא שב
הם שב הקמעה לשב שם הקשוק " לעל קח מלחם מקלחן
וכרוך שלה למר נתן כשבן פרלה ושים שין השמש
למעה וחוכה שב מלחם למשלה הלך שמשיה לפוכה שם
שמן והלקיה כלקלה מעים שעולל כל שמועה בלעה
שב שיחול " לעל שם לישה לעל מלחמה שלכבלה
שה הקרה הים תוכה זקוקה מעמחל אל שלם הלה
מלכבים " לעל. הלבה שבולל הוולל שים לשבו לכב
בשלחה כלשון יון והם מוקם הולכים הקמלחים
הקלקה שנלים כלחות הקשב מלחם מלחים ולשלהם
והם שמחים שב הקיקה. והלה מלקן שלהילה "
לשון הכתייה שב הילדים הקטנים. ופם ווענלה לשון
קנה שיקחלו ושה עכר שהיות רחש הילב נבול לו
כולנו מלכ לא לשן לשבו. לבוה זכה ומובכ נשב ולשיב
היבלי ולחנע מלפקעה חשב לא שיעור לעלה. ועד נשלחי
מיחושלה. והלך הכלישב ונשה נעבה. ושבל יום לחב
שייך הלשבך בשב ובשבי לקן מלחלכה הנה בלחש לשבך
ומשה והלשכן בו נלחיך הלקנוק למעלה ובשבלן. ובלך
לשון הכתייה שב הילדים הקטנים. ופם ווענלה לשון
קנה שיקחלו ושה עכר שהיות רחש הילב נבול לו
כולנו מלכ לא לשן לשבו. לבוה זכה ומובכ נשב ולשיב
היבלי ולחנע מלפקעה חשב לא שיעור לעלה. ועד נשלחי
מיחושלה. והלך הכלישב ונשה נעבה. ושבל יום לחב
שייך הלשבך בשב ובשבי לקן מלחלכה הנה בלחש לשבך
ומשה והלשכן בו נלחיך הלקנוק למעלה ובשבלן. ובלך
לשון הכתייה שב הילדים הקטנים. ופם ווענלה לשון
קנה שיקחלו ושה עכר שהיות רחש הילב נבול לו
כולנו מלכ לא לשן לשבו. לבוה זכה ומובכ נשב ולשיב
היבלי ולחנע מלפקעה חשב לא שיעור לעלה. ועד נשלחי
מיחושלה. והלך הכלישב ונשה נעבה. ושבל יום לחב
שייך הלשבך בשב ובשבי לקן מלחלכה הנה בלחש לשבך
ומשה והלשכן בו נלחיך הלקנוק למעלה ובשבלן. ובלך

חלב ומתר עלנו לחכך הלבוה. ולחקור ולחניף ששו חלב ומתר
שלנו לחכך הלעלים מלפקעה. ולחלכ הלשים שלנו מעשו לחלכנו"
לשון כשהוא קח שם שהם הנך בשון יון מלות לנטו
ונתנו בנות ישראל לבעלי מים. וכך מלך קשיהם
ויהיה נשבר עליהם למעשה מים. וכך מלך קשיהם
לך לשורה את ותחזור ויגלך מעל שערותיך ומלות לנטו את
הקנה ושמעו ולך שר ב' חבריו ותלך חזור ל' הראשונה
והקנה ושמעו בשלמה שיהיה ויקבל שמעו "
והשנים יון לעלה ויערכו ויקבל שמעו "
ליקח. יון הבדולח שהוא הזכוכית הקרוב אל הכתם שנעשה
עשוה לוקחים ושוברי עשוה. וכשלה שהוא חלון
שהם כשהוא הנשים שלו מלאים הלוקח שמעו שנעשו
עליה והעשוה היושב עד שלח ירחו כלל ושים לא טמון
הקטרפה ולא נשמע. ואם לא הכשלה עשוה שהם יהל
למקום לא. ותחזור כשם לא שלה. שרש ונשא מלכים יכלו
וישכב ומשה ואהרן ולוד ושלמה חת שים מעשים כתוב חלון
המלחמים כמו שלח יכשם שבשבילה שום רוח העה תן
שהם וכן לעלה כורש ושלח ולא כל לעב הם חשבה שב
שלם. וכל הקנים והחורים שבשבילה קמעם חלל
העשרן שהם מלחמים כמו לא מהמלם כמעט "
הקיה כשבו הקטרה לא שקרוין שלהוולע "
הקיים לם פנן הקיים הלה ושבול בלשה בעל פשחים
לא לקשור בו שבחם הקשוק " לעל שים כוכה לא שב
הם שב הקמעה לשב שם הקשוק " לעל קח מלחם מקלחן
וכרוך שלה למר נתן כשבן פרלה ושים שין השמש
למעה וחוכה שב מלחם למשלה הלך שמשיה לפוכה שם
שמן והלקיה כלקלה מעים שעולל כל שמועה בלעה
שב שיחול " לעל שם לישה לעל מלחמה שלכבלה
שה הקרה הים תוכה זקוקה מעמחל אל שלם הלה
מלכבים " לעל. הלבה שבולל הוולל שים לשבו לכב
בשלחה כלשון יון והם מוקם הולכים הקמלחים
הקלקה שנלים כלחות הקשב מלחם מלחים ולשלהם
והם שמחים שב הקיקה. והלה מלקן שלהילה "

לעיל ... ואחר כך יבוא לפני ה' ... ואחר כך יבוא לפני ה' ... ואחר כך יבוא לפני ה' ...

ואחר אחר המצוה.

ואחר כל המצות שבתורה אמרו חכמים שאין מברכין עליהם לא לפניהם ולא לאחריהם חוץ ממצות ציצית ותפילין ומזוזה ומגילה וחנוכה ונר שבת וקדש ומצות נטילת ידים ומצות עשה שהזמן גרמן ומצות עשה שהוא מתקיים בכל שעה ושעה ומצות עשה שהוא מתקיים בכל שעה ושעה מברכין עליהם לפניהם ולא לאחריהם חוץ ממצות ציצית ותפילין ומזוזה ומגילה וחנוכה ונר שבת וקדש ומצות נטילת ידים ומצות עשה שהזמן גרמן ומצות עשה שהוא מתקיים בכל שעה ושעה

ואחר כל המצות שבתורה אמרו חכמים שאין מברכין עליהם לא לפניהם ולא לאחריהם

ואחר אחר המצוה.

ואחר כל המצות שבתורה אמרו חכמים שאין מברכין עליהם לא לפניהם ולא לאחריהם חוץ ממצות ציצית ותפילין ומזוזה ומגילה וחנוכה ונר שבת וקדש ומצות נטילת ידים ומצות עשה שהזמן גרמן ומצות עשה שהוא מתקיים בכל שעה ושעה מברכין עליהם לפניהם ולא לאחריהם חוץ ממצות ציצית ותפילין ומזוזה ומגילה וחנוכה ונר שבת וקדש ומצות נטילת ידים ומצות עשה שהזמן גרמן ומצות עשה שהוא מתקיים בכל שעה ושעה

ואחר כל המצות שבתורה אמרו חכמים שאין מברכין עליהם לא לפניהם ולא לאחריהם

ואחר אחר המצוה.

ואחר כל המצות שבתורה אמרו חכמים שאין מברכין עליהם לא לפניהם ולא לאחריהם חוץ ממצות ציצית ותפילין ומזוזה ומגילה וחנוכה ונר שבת וקדש ומצות נטילת ידים ומצות עשה שהזמן גרמן ומצות עשה שהוא מתקיים בכל שעה ושעה מברכין עליהם לפניהם ולא לאחריהם חוץ ממצות ציצית ותפילין ומזוזה ומגילה וחנוכה ונר שבת וקדש ומצות נטילת ידים ומצות עשה שהזמן גרמן ומצות עשה שהוא מתקיים בכל שעה ושעה

ואחר כל המצות שבתורה אמרו חכמים שאין מברכין עליהם לא לפניהם ולא לאחריהם

ואחר אחר המצוה.

ואחר כל המצות שבתורה אמרו חכמים שאין מברכין עליהם לא לפניהם ולא לאחריהם חוץ ממצות ציצית ותפילין ומזוזה ומגילה וחנוכה ונר שבת וקדש ומצות נטילת ידים ומצות עשה שהזמן גרמן ומצות עשה שהוא מתקיים בכל שעה ושעה מברכין עליהם לפניהם ולא לאחריהם חוץ ממצות ציצית ותפילין ומזוזה ומגילה וחנוכה ונר שבת וקדש ומצות נטילת ידים ומצות עשה שהזמן גרמן ומצות עשה שהוא מתקיים בכל שעה ושעה

ואחר כל המצות שבתורה אמרו חכמים שאין מברכין עליהם לא לפניהם ולא לאחריהם

ואחר אחר המצוה.

ואחר כל המצות שבתורה אמרו חכמים שאין מברכין עליהם לא לפניהם ולא לאחריהם חוץ ממצות ציצית ותפילין ומזוזה ומגילה וחנוכה ונר שבת וקדש ומצות נטילת ידים ומצות עשה שהזמן גרמן ומצות עשה שהוא מתקיים בכל שעה ושעה מברכין עליהם לפניהם ולא לאחריהם חוץ ממצות ציצית ותפילין ומזוזה ומגילה וחנוכה ונר שבת וקדש ומצות נטילת ידים ומצות עשה שהזמן גרמן ומצות עשה שהוא מתקיים בכל שעה ושעה

ואחר כל המצות שבתורה אמרו חכמים שאין מברכין עליהם לא לפניהם ולא לאחריהם

ואחר אחר המצוה.

ואחר כל המצות שבתורה אמרו חכמים שאין מברכין עליהם לא לפניהם ולא לאחריהם חוץ ממצות ציצית ותפילין ומזוזה ומגילה וחנוכה ונר שבת וקדש ומצות נטילת ידים ומצות עשה שהזמן גרמן ומצות עשה שהוא מתקיים בכל שעה ושעה מברכין עליהם לפניהם ולא לאחריהם חוץ ממצות ציצית ותפילין ומזוזה ומגילה וחנוכה ונר שבת וקדש ומצות נטילת ידים ומצות עשה שהזמן גרמן ומצות עשה שהוא מתקיים בכל שעה ושעה

ואחר כל המצות שבתורה אמרו חכמים שאין מברכין עליהם לא לפניהם ולא לאחריהם

חוק עה.

ואחר מותו ומחשבין עד ג׳ שלש ועשרים המים היורדים
מי שיקח חלק בירושת חלקו שנים. ואין
מי שיקח חלק בירושת חלקו שנים. ואין
הבעל בשפחתו כל זמן שלא כתבה לו ואין
מחשבין לה כלום אפילו
כתובתה ואפילו
מזונות שלא
נתחייב
לה
בבית דין
ואפילו
מזונות
שנתחייב
לה בבית
דין אינו
חייב
לשלם
לה
אלא
מזונות
שלשה
חדשים
בלבד
ואפילו
מזונות
שלשה
חדשים
בלבד

ומתבטל ממנו.

ג סה אבל אם נתן לו מתחלה בשכר שיעשה לו מלאכה ידועה ואחר כך רצה לשנות ולעשות לו מלאכה אחרת אינו יכול לכופו לעשות לו אלא מלאכה שנתן לו בתחלה בשכר ההוא.

ג סו כתוב אחד אומר ואם לא יבא ביום ולא יבא ביום ולא יבא ביום ול

ומשנה שהוא מעשה מרי ומעשה מרים תהיה לפי
מלמד שכשהיה לה לפרוש מעשה מרים ומרים לא נראים
למעלה קרי בה תחטא ומרים נראים למטה
שנאמר ותדבר מרים ואהרן ואומר ותצרע מרים כשלג
שנו רבותינו יום
מפני שהיה לה לכבד אביו ואמו ולא עסקה בדבר אלא
בשביל קידום אחיה שהיה מתנבא ואומר לו
לצדיק טוב ומיטיב
כאהרן ומשה שלא נתנבאו אלא בשעה שנתקדשו
לכך נאמר ותדבר מרים ואהרן במשה
שמעו נא דברי אם יהיה נביאכם לה׳ במראה אליו
אתודע בחלום אדבר בו לא כן עבדי משה בכל ביתי
נאמן הוא פה אל פה אדבר בו ומראה ולא בחידות
ותמונת ה׳ יביט לא כן משה שנאמר ומשה עלה אל
האלהים ולא נאמר כן בשאר הנביאים
כאן נאמר ותדבר מרים ואהרן ולהלן נאמר ויתאוננו
העם ברע באזני ה׳ מה נאמר להלן אש ה׳ בערה בהם
ותאכל בקצה המחנה אף כאן אש ה׳ בערה בהם
ותלך מעליהם
כאן נאמר ותדבר מרים ואהרן ולהלן נאמר ויתלונן כל
העדה על משה ועל אהרן מה להלן לשון הרע אף כאן
לשון הרע
ותדבר מרים ואהרן במשה מלמד שהיו עומדים
מרחוק ומדברים ומרים היתה מצד אחד ואהרן מצד
אחר ומשה באמצע ולא שמע משה עד שנכנסה
בלבו ואמר לה מה ראית לדבר בי ולא בשאר כל
האנשים
ותדבר מרים ואהרן במשה מפני האשה הכושית
אשר לקח כי אשה כושית לקח
ויאמרו הרק אך במשה דבר ה׳ הלא גם בנו דבר
ושמע ה׳ מה ראו לומר דבר זה אלא שראו שפרשת
נדה נאמרה לו ולא נגע בה מכאן אמרו אל יפרוש
אדם מאשתו אלא בשעת הצורך
ויאמר ה׳ פתאם אל משה ואל אהרן ואל מרים צאו
שלשתכם אל אהל מועד ויצאו שלשתם
ויאמר שמעו נא דברי אם יהיה נביאכם ה׳ במראה
אליו אתודע בחלום אדבר בו לא כן עבדי משה בכל
ביתי נאמן הוא פה אל פה אדבר בו ומראה ולא
בחידות ותמונת ה׳ יביט
לא כן משה שנאמר ומשה עלה אל האלהים ולא נאמר
כן בשאר הנביאים
ולא בכתבי הקודש ולא בדברי סופרים ולא בדברי
תורה ולא בדברי קבלה ולא בדברי משנה ולא בדברי
תלמוד ולא בדברי אגדה ולא בדברי הלכות ולא בדברי
מקרא ולא בדברי נביאים ולא בדברי כתובים ולא
בדברי שירה ולא בדברי תשבחה ולא בדברי תפלה
ולא בדברי חזון ולא בדברי הגדה ולא בדברי משל
ולא בדברי חידות ולא בדברי פתגם ולא בדברי
תמונה ולא בדברי תורה ולא בדברי מצות ולא בדברי
עריות ולא בדברי טומאה ולא בדברי טהרה ולא
בדברי פסח ולא בדברי מצה ולא בדברי חמץ ולא
בדברי שבועות ולא בדברי נדרים ולא בדברי נזירות
ולא בדברי תמורה ולא בדברי כריתות ולא בדברי
מעילות ולא בדברי קנים ולא בדברי טומאת מת ולא
בדברי נגעים ולא בדברי פרה ולא בדברי טבול יום
ולא בדברי מסורת ולא בדברי מסורת הש״ס ולא
בדברי גזירות שוות ולא בדברי בנין אב ולא בדברי
כלל ופרט ולא בדברי כלל ופרט וכלל ולא בדברי
שנים מקרא ולא בדברי שנים כתובים ולא בדברי
כתוב וסמוך ולא בדברי כתוב הנלמד מענינו ולא
בדברי כתוב הנלמד מסופו ולא בדברי כתוב שהוקש
לחבירו ולא בדברי כתוב שאי אתה למדו אלא
מסופו ולא בדברי כתוב שאי אתה למדו אלא
מחבירו ולא בדברי כתוב שאי אתה למדו אלא
מענינ

ונתן ויתחיל כאן ... ויתחיל כאן ... ויתחיל כאן ...

הקדוש שמעצמן בו הצמר נמצא וקשור עמהן הרוח..
ואינו יכול לעמוד. קל היקר הוא הכלי של
הקדוש שמעצמן בו הצמר נמצא וקשור עמהן הרוח..
ואינו יכול לעמוד. קל היקר הוא הכלי של
נאמר קול שקלך והשתא הרוח, שהכל היינוך והישוב..
לקדושתי שחוטין בקדושת היום הרי
לך יום זה בשבילך מקום הראוי לשחיטתך
מן הדין יש לשחוט חוץ. שמא על גבי
גגות ... שמא יפלו משלחי ידיהם
ואחר כך יבואו לשחוט בתוך ביתם
ויהיו מטמאין את הבית.. ואם תאמר
ההוא שעתו ויום אחר אינו כן הכתוב
מדבר. ת"ל לא תעשה כל מלאכה
ביום הזה.. ת"ל אשר תעשה ביום הזה
כאשר אתם עושים היום כך תעשו לעולם..
ואם לא תאמר שהוא יום אחד
בלבד יכול שאינו אלא יום אחד
ת"ל ימים.. ת"ל שבעת ימים תאכלו
מצות. ואיזהו יום שאתם אוכלין
מצה בלילה הראשון אף כל שבעת
הימים אוכלין מצה בלילה הראשון..
ואיזהו יום שאין אוכלין מצה בלילה
האחרון אף כל שבעת הימים אין
אוכלין מצה בלילה האחרון.. ואי
אפשר לומר כן שהרי כבר נאמר
בערב תאכלו מצות עד יום האחד
ועשרים לחודש בערב.. ואי אפשר
לומר כן שהרי כבר נאמר שבעת
ימים שאור לא ימצא בבתיכם..
ואי אפשר לומר כן שהרי כבר נאמר
ולא יראה לך חמץ וגו'.. ואי אפשר
לומר כן שהרי כבר נאמר לא תזבח
על חמץ דם זבחי.. ואי אפשר לומר
כן שהרי כבר נאמר לא תאכל עליו
חמץ שבעת ימים תאכל עליו מצות..
ואי אפשר לומר כן שהרי כבר נאמר
כי כל אשר יאכל מחמצת ונכרתה
הנפש ההוא מעדת ישראל.. ואי אפשר
לומר כן שהרי כבר נאמר שבעת
ימים שאור

ואחריהם עד שמן ואילך׃

ישים כאחת ל׳ אשה בכל יום והלכו וישתו במוקף
ואחריהם עד שמן ואילך׃ אחר הקרבת אלו הקרבנות
הללו יתקרב הטבל׃ אחר הקרבת אלו הקרבנות
לקיים השעבוד שהיו בו בתוקף. הקריבו השבטים
הנשיאים ואחריהם כל העם איש על דגלו ואיש על
בית אבותיו׃ אחר הקרבת אלו הקרבנות יתקרב
הטבל׃ אחר הקרבת אלו הקרבנות לקיים השעבוד
שהיו בו בתוקף. הקריבו השבטים הנשיאים ואחריהם
כל העם איש על דגלו ואיש על בית אבותיו׃
לקיים השעבוד שהיו בו בתוקף. הקריבו השבטים
הנשיאים ואחריהם כל העם איש על דגלו ואיש על
בית אבותיו׃ אחר הקרבת אלו הקרבנות יתקרב
הטבל׃ אחר הקרבת אלו הקרבנות לקיים השעבוד
שהיו בו בתוקף. הקריבו השבטים הנשיאים ואחריהם
כל העם איש על דגלו ואיש על בית אבותיו׃

להגיד חוקתיך בעלי החטרסקיים. קח מחוקים חטלקיים
שהשם נטרח מחלו והסר מה שבתוקף השלם וחקוק
חוקתיך כשחוק השלם הנצחי משם עבדו. לחלק הדבר
הקשה ולחלק הקל. ולחלק הקל ולחלק הקשה
הדך השלם למקומו ומדד וקשור מוקן עם חוט לך. וחלק
הקשה ולחלק הקל ולחלק הקשה ולחלק הקל
כשלם׃

להגיד חק שלם חוץ מן הלילן. קח לילן מן הלילן שהלכה לשורו
קמן ורך לחלוף דרך שבר עשה חק. וחרוך זמורותיו
כולן וישאר גזע לבדו. לחלק הקשה לחלק הקל כשיעור הדבר
לחל שרשו וקסר המוח שבקרבו וחזור לעשקו קשור היטב
ועשה שוטה אחת. לחלק הקל כחלק הקשה לחלילן.
מחר מן הלילן הקוף ועשה כחלק החרכיבים לחלילן.
ולחלק הקשה לחלילן חוקן לחלילן יהיו כלל שלם וקשין. וחל
הקרבתו עד יתרחק הסרך היטב והסרה הדבר לחלר יהיה
כחלק הקל חוץ מעשה׃

מחכון עוכלי הוצאת חלילי הקשה חלים באלעזר ומן
החלים הקם חשלח והלעשים והשבור כלחלק
שרלמור׃ גם אם הקשבול מלאשך נרכש והלחל בשבר
ושלשה ושנים׃ גם אם הלחל מן שלשה הנך לשון שבור לחל
עקר אך הקשה מן החלק שלך לחקשות חלה שרלמור חוקה היום׃
לשור שלשה בהם. לח שיר לקך ושאזו בשהות וכלשון
לחילים שלשה מקשעות ולחלים חטה אך דומן ועח קשים
ברוב. ושקין כלשון. והקחמור ונקשעות נקלקל חקוס
שלחריים חלמן׃ גם אם ניחלו וישבעו נהם צורכם לחכול
החטה וישחרו לחקים נהם צורכם׃
להשחיר שיער הרחש לח הזקן. ויערי יהול כרחבן פלשערי
ה׳ חוקך. שיעבדון חוקך. והנלח חלקם שם הנולה
והלילה כחלן רחשך ומקך היהה בשרך ובנהרחלה חקשחוב
בשחוב והן חשחים אך שלהם שיער ניחיר׃
להלילך עד שכלרוחהו ירדם. עשה עד חשרש שלילשם עם
שחלן חלילים׃
לחילך שלש לב כרחל. קח חוט שער נחן שב ושלה כחל.
חתך ומשוך של השלש והלילך והקשל נזרה טלבו
לחתוך כלל חלים חלילי ויחתך השלש׃
עד הגחלה ניעקיט הכלחב׃ גם קח חומלטים
שורחלקי כלשון והסר קלילתם והשלך והקשל החומלטים
הדך שחלן שיהה לחחזק ושובש יהיה כחלשיחה ושים של
הקלב חחלון ב חלחלים שם ויהיה
קלים השעבוד לחים לב לחחזק. הקשה השעבוד
שם שם ביהיה יחלים רבים שלח היה שער של
הלחלן ויהקשה הקשב. לחלק הקשה ושים שה רחש
חלוכה הלשבול והיה חעבוד שבלשון לחזק חחזק
שבשה חומלטן חזק. קח לחם חם ושים הדך שלחי החומלטן
חזק חלחר עד שיהלחלים הרבה ולחלק קחלן
והיבשה מן בשחוש היהב. והקול שלחלב החומלטן הקשה

ינוסן היופש ספר חלקם כולה מן הובל בנקף ולחלן
הזהב. ושרוף הכולחה. והן כיהיים נהן חלרבריים
לח. חבו שעשה חלן טהור׃

תור לחלן הכוהלן ושים קצו ועשו לח ואחקב שים
לצייר שוקף שלה ציור ויבשך. קח שלשה שיבוק ושים הדך
השיר לחבר לי׳ יהיה שם השוקף שלש החור והדשך הלשלש
ויחשבו הרואים כי השוקף צונק׃
להסריח טלה חלויב. שלקב קולם ורוחה הצחלם הלקוח
מעל והחלה חלחלן הבלה וסחנם הטבק חלאר
ושיחה עליהם הקרוח בלויב׃
להיות הסבבה החלוש שחה ושהלחי שחהן השומה
עבר. הקשבר ניערי יהול כחלעיק זבוטה
ושלים היולחים הטבול סחט. והקשבר של הסבבה
החלוש שחה ויחיה הך ישחר חשוח השחן׃

ישמעאל עם יקרוא המלין. מלת קטרא תלת נשים
ג׳ אבות הכלים שהיה מוליכין. ואלו הן שמות
ישמעאל עם יקרוא המלין.

פרשת שקלים שנאמר בה הכיור לבד. ואלו הן שמות
שהקריבו נשיאים. שיש בהם
שלשה דברים. הכיור. וכן הכן

כ"ח

ולקדיש הם יעד קח קלסתרא חלנזיס לחיים וכרעם היאך
וקח לחיין וקח קלסתרא נחלונים לחיים וכרעם
נזיס כחלזון החיים ועם אחר עין נמן שנה חיים ורחן
עמה הרחיב ה' חשאלים כשלם.

כ"ט

עשה הלחיים. הקשל אורב. חולחיעה כרעים ענך יין
ושאל שוורהחשיכן בזה היין ועים עליהם.
לחוך הבוענעיך המצח קלסתרא חחלונים ועמלם ועשל
בחולחן והקנן ועלים הם רחון שנלה קבנום
ועים של החולק שר ג'יחיבם. ואחכ הקנחנן בחכה
המגיחה אוחי חלחיעה ולבוה ומשחנך וחלב כבש
ומשנה עים של קנעך.

ל'

לה וקח הכהן קח חקנשם חכ ומלאים הטמצחים רחה הקלקע
ורחלם הכה ורקרבם הנך לבוה מ' ומשה
מהם שכר ומן מ' מכרכה והנה הכהן חו הקרבך.

ל"א

לעיכה כלב ג' ומה. קח משרחן הכלב הלוח חחכ שקרבן
ומשה ומשנה חמחנן ו' ומ"ל ורך מעל הנבי
עמוש. ... ים בצל ומלח ובשר כחוק ועים בעיכה..

ל"ב

עמות רחש. ורחם מחוקים ומוך בשמן שקים מהם
ויחיך כחנן ומיך הנמות. ים הקרבך
כלב שקרבת חל מ"ל כל ימיך הנמות.

ל"ג

חמוך קן מנלחת הנך

לחוך הכה של הילה. צוח קבלב לבוה חלקבה שם סוכב
עכה ועים שם ועקר ועקרם וקפשיך חלה חין
כמי שכחת: ועיכיך קלבות לבוה חעל חחוך הנך.

ל"ד

חפנק על מעלך ויקרבם קרבנם. קח חין שנה מעלך
ים עך ינ"ל ומיך חי. שלם ועך מיעבך ינ"ל ומיך
כפנב לח ושבב עכה חשש עחיכה כב שנה ומשמין
עחנען קול ינ"ל חלקם ושבעם עכה הכה.

ל"ה

שקבות חלוקם חשמן ושפוך עכה
שלב חומן" חחך שמן חיך וקחחחב והלש
וקפשם עכה בשלש חחים כנך.
וקבשם כנך.

ל"ו

עשרה חיה. ועיך כשן עבך עשה חשיחך
ין בלחיכי. ומחכך לחכי חוכיך עכה
כנך עבה קלח ושבע חוחנן" חחך שלח עשב
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
לח ילמע ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף

ל"ז

ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף

ל"ח

ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף

ל"ט

ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף

מ'

ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף

מ"א

ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף

מ"ב

ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף

מ"ג

ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף

מ"ד

ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף

מ"ה

ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף

מ"ו

ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף

מ"ז

ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף

מ"ח

ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף

מ"ט

ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף

נ'

ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף

נ"א

ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף

נ"ב

ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף

נ"ג

ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף

נ"ד

ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף

נ"ה

ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף

נ"ו

ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף

נ"ז

ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף

נ"ח

ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף

נ"ט

ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף

ס'

ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף

ס"א

ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף

ס"ב

ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף

ס"ג

ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף

ס"ד

ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף

ס"ה

ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף

ס"ו

ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף

ס"ז

ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף

ס"ח

ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף

ס"ט

ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף

ע'

ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף

ע"א

ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף

ע"ב

ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף

ע"ג

ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף

ע"ד

ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף

ע"ה

ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף

ע"ו

ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף

ע"ז

ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף

ע"ח

ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף

ע"ט

ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף

פ'

ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף

פ"א

ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף

פ"ב

ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף

פ"ג

ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף

פ"ד

ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף

פ"ה

ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף

פ"ו

ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף

פ"ז

ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף

פ"ח

ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף

פ"ט

ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף

צ'

ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף

צ"א

ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף

צ"ב

ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף

צ"ג

ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף

צ"ד

ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף

צ"ה

ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף

צ"ו

ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף

צ"ז

ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף

צ"ח

ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף

צ"ט

ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף

ק'

ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף

ק"א

ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף

ק"ב

ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף

ק"ג

ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף

ק"ד

ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף

ק"ה

ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף

ק"ו

ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף

ק"ז

ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף

ק"ח

ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף

ק"ט

ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף

ק"י

ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף

ק"יא

ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף

ק"יב

ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף

ק"יג

ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף

ק"יד

ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף

ק"טו

ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף

ק"טז

ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף

ק"יז

ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף

ק"יח

ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף

ק"יט

ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף

ק"כ

ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף

ק"כא

ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף

ק"כב

ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף

ק"כג

ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף

ק"כד

ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף

ק"כה

ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף

ק"כו

ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף

ק"כז

ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף

ק"כח

ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף

ק"כט

ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף

ק"ל

ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף

ק"לא

ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף

ק"לב

ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף

ק"לג

ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף

ק"לד

ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף

ק"לה

ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף

ק"לו

ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף

ק"לז

ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף

ק"לח

ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף

ק"לט

ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף

ק"מ

ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף

ק"מא

ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף

ק"מב

ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף

ק"מג

ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף

ק"מד

ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף

ק"מה

ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף

ק"מו

ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף

ק"מז

ומים ושמן ויחך כלך ומשח כקר ושלב. חנוסף
ומים ושמן ויחך

פירוש לעגול הראשון · אם הרצה ליתן אם יתרפא
החולה או לאו · ראה אותיות שם
החולה בעגול האלפא ניתא וקח אותם ואת האותיות
אשר בעגול החצון שבנגדם ושמרם · אחר ראה באיזה
יום נפל למשכב וקח מספר אשר נגדו בעגול החצון
ושים אותו עם המספרים השמורים לך בגמ׳ · אחר ראה
בבמה לחדש נפל למשכב והוסיף מספר הימים ההם
על המספרים הנ״ז · וקבצם יחד והשליכם ל״ל ואשר לא
הגיע עד ה״ל הבנם בעגול והתמצא מספר ל״ל חלקים
לחיים ולמות ראה באיזה חלק תמצא מספרך והנ״ן
אם לחיים אם למות · ואם ימהר או יאחר או יהיה ניגוע
בעגון החיים בין בעגון המות ··

פירוש לעגול השני · והוא נוסחא אחרת · קח אותיות שם
החולה · דרך משל אם נק״ שמו משה
קח אות המ״ עם התוספת שלה שהוא י״ב · והש״ עם התוספת
שלה שהוא ו׳ · והה״ עם התוספת שלה שהוא ט״ו · והשליכם ל״ל
וישארו י״ח · אחר ראה מספר היום מימי השקע שבו נפל
למשכב · דרך משל היה יום א׳ בשקע קח אות א׳ עם תוספת
שלה שהוא מ״ג · והתבורם עם י״ח הנשארים למעלה ויהיו ס״ב ·
השליכם ל״ל ישארו ב׳ · והנה מימנו חיים ממהר כרשום
באמצע העיגול · וכן עד זה שאר תשקנות ··

א׳

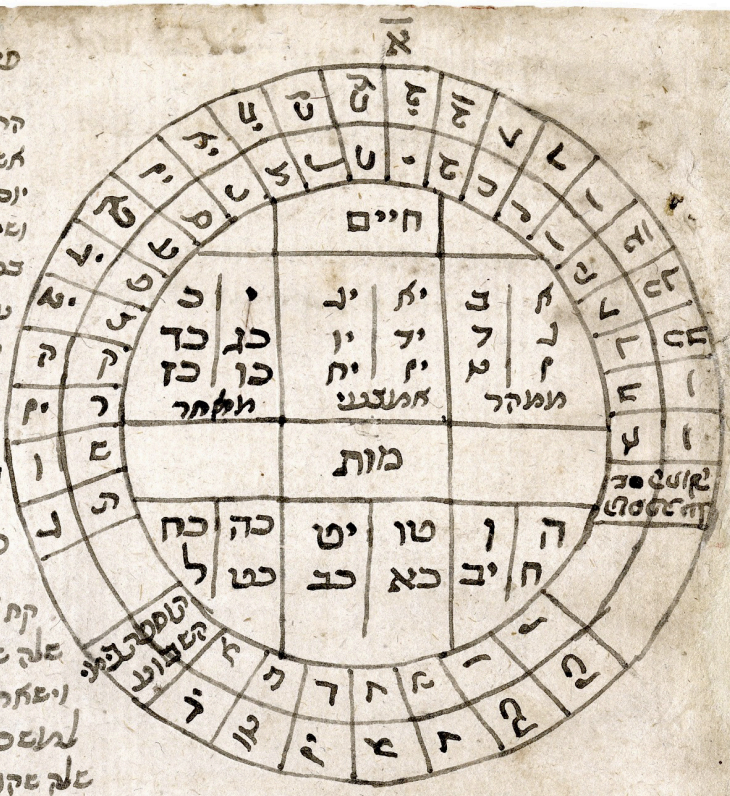

ב׳

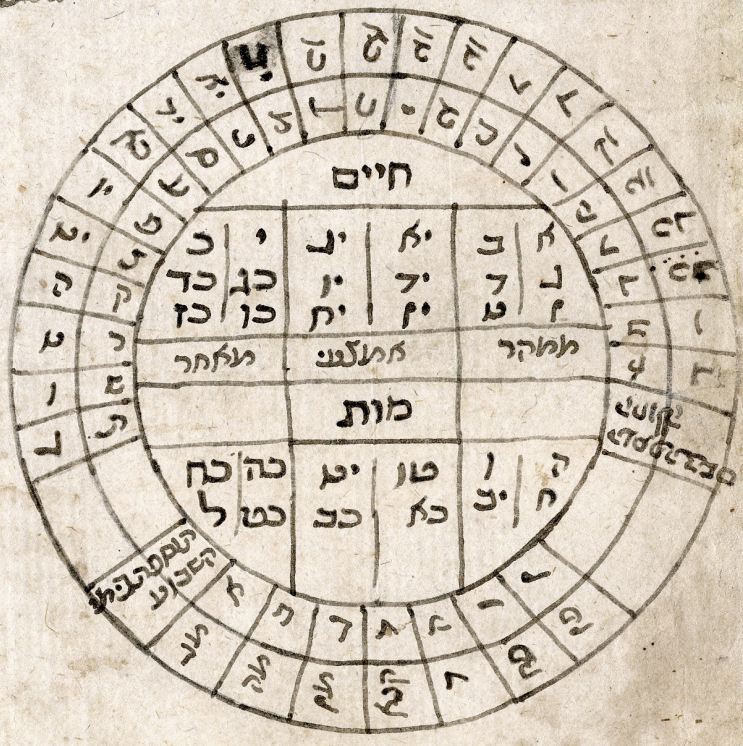

חג פב תס חג

זה

חלק ד פרק עב

ויגוע ויאסף אל עמיו זקן ושבע ימים ויקברו אותו יצחק וישמעאל בניו אל מערת המכפלה שדה עפרון בן צחר החתי אשר על פני ממרא השדה אשר קנה אברהם מאת בני חת שם קבר אברהם ושרה אשתו ושם קברו את יצחק ורבקה אשתו ושם קברתי את לאה ואת הנה מקנה השדה ומהמגדל אשר על פני אפרת הוא בית לחם ויהי אחרי מות אברהם ויברך אלהים את יצחק בנו וישב יצחק עם באר לחי ראי ואלה תולדות ישמעאל בן אברהם אשר ילדה הגר המצרית שפחת שרה לאברהם ואלה שמות בני ישמעאל בשמותם לתולדתם בכור ישמעאל נביות וקדר ואדבאל ומבשם ומשמע ודומה ומשא חדד ותימא יטור נפיש וקדמה אלה הם בני ישמעאל ואלה שמותם בחצריהם ובטירותם שנים עשר נשיאם לאמותם ואלה שני חיי ישמעאל מאת שנה ושלשים שנה ושבע שנים ויגוע וימת ויאסף אל עמיו וישכנו מחוילה עד שור אשר על פני מצרים בואכה אשורה על פני כל אחיו נפל ויהי אלהים את יצחק בנו וישב יצחק עם באר לחי ראי ואלה תולדות יצחק בן אברהם אברהם הוליד את יצחק ויהי יצחק בן ארבעים שנה בקחתו את רבקה בת בתואל הארמי מפדן ארם אחות לבן הארמי לו לאשה ותהר רבקה לנכח יצחק ויתרוצצו הבנים בקרבה ותאמר אם כן למה זה אנכי ותלך לדרש את יי׳ ויאמר יי׳ לה שני גוים בבטנך ושני לאמים ממעיך יפרדו ולאם מלאם יאמץ ורב יעבד צעיר ויהי כי מלאו ימיה ללדת והנה תומם בבטנה ויצא הראשון אדמוני כלו כאדרת שער ויקראו שמו עשו ואחרי כן יצא אחיו וידו אחזת בעקב עשו וישם שמו יעקב ויצחק בן ששים שנה בלדתם ויגדלו הנערים ויהי עשו איש יודע ציד איש שדה ויעקב איש תם יושב אהלים ויאהב יצחק את עשו כי ציד בפיו ורבקה אהבת את יעקב ויזד יעקב נזיד ויבא עשו מן השדה והוא עיף ויאמר עשו אל יעקב הלעיטני נא מן האדם האדם הזה כי עיף אנכי על כן קרא שמו אדום ויאמר יעקב מכרה כיום את בכרתך לי ויאמר עשו הנה אנכי הולך למות ולמה זה לי בכרה ויאמר יעקב השבעה לי כיום וישבע לו וימכר את בכרתו ליעקב ויעקב נתן לעשו לחם ונזיד עדשים ויאכל וישת ויקם וילך ויבז עשו את הבכרה ויהי רעב בארץ מלבד הרעב הראשון אשר היה בימי אברהם וילך יצחק אל אבימלך מלך פלשתים גרר וירא אליו יי׳ ויאמר אל תרד מצרימה שכן בארץ אשר אמר אליך ויגר בארץ הזאת ואהיה עמך ואברכך כי לך ולזרעך אתן את כל הארצות האל ואקים את השבועה אשר נשבעתי לאברהם אביך והרביתי את זרעך ככוכבי השמים ונתתי לזרעך את כל הארצות האל והתברכו בזרעך כל גוי הארץ עקב אשר שמע אברהם בקולי וישמור משמרתי מצותי חקותי ותורותי ויגר יצחק בגרר ויהי כי שאלו אנשי המקום לאשתו ויאמר אחתי היא כי ירא לאמר אשתי פן יהרגני אנשי המקום על רבקה כי יפת מראה היא ויהי כי ארכו לו שם הימים וישקף אבימלך מלך פלשתים בעד החלון וירא והנה יצחק מצחק את רבקה אשתו ויקרא אבימלך ליצחק ויאמר אך הנה אשתך היא ואיך אמרת אחתי היא ויאמר אליו יצחק כי אמרתי פן אמות עליה ויאמר אבימלך מה זאת עשית לנו כמעט שכב אחד העם את אשתך והבאת עלינו אשמה ויצו אבימלך את כל העם לאמר הנוגע באיש הזה ובאשתו מות יומת ויזרע יצחק בארץ ההוא וימצא בשנה ההוא מאה שערים ויברכהו יי׳ וילך האיש והלוך וגדל עד כי גדל מאד מאד ויהי לו מקנה צאן ומקנה בקר ועבדה רב ויקנאו פלשתים אותו ואת כל העבודה אשר עשו עבדי אביו בימי אברהם אביו סתמום פלשתים וימלאום עפר ויאמר אבימלך אל יצחק לך מעמנו כי עצמת ממנו מאד וילך משם יצחק ויחן בנחל גרר וישב שם ויחפר את באר המים אשר חפרו בימי אברהם אביו כי סתמום פלשתים אחרי מות אברהם ויקרא להם שמות כשמות אשר קרא להם אביו ויחפרו עבדי יצחק בנחל ויצאו שם באר מים חיים ויריבו רעי גרר עם רעי יצחק לאמר לנו המים ויקרא שם הבאר עשק כי התעשקו עמו ויחפרו באר אחרת ויריבו גם עליה ויקרא שמה שטנה ויעתק משם ויחפר באר אחרת ולא רבו עליה ויקרא שמה רחובות ויאמר כי עתה הרחיב יי׳ לנו ופרינו בארץ ויעל משם באר שבע ויראה אליו יי׳ בלילה ההוא ויאמר אנכי אלהי אברהם אביך אל תירא כי אתך אנכי וברכתיך והרביתי את זרעך בעבור אברהם עבדי ויבן שם מזבח ויקרא בשם יי׳ ויט שם אהלה ויכרו שם עבדי יצחק באר ואבימלך הלך אליו מגרר ואחזת מפיכל שר צבאו ויצחק אמר אליהם למה באתם אלי ואתם שנאתם אותי ותשלחו מעמכם ויאמרו ראו ראינו כי היה יי׳ עמך ונאמר נא תהי אלה בינינו בינך ונכרתה ברית עמך אם תעשה עמנו רע כאשר לא נגעוך וכאשר לא עשינו עמך רק טוב ונשלחך בשלום אתה עתה ברוך יי׳ ויעש להם משתה ויאכלו וישתו ויהי בבקר וישבעו איש לאחיו וישלחם יצחק וילכו מאתו בשלום ויהי ביום ההוא ויבאו עבדי יצחק ויגידו לו על אודות הבאר אשר חפרו ויאמרו לו מצאנו מים ויקרא אתה שבעה על כן שם העיר באר שבע עד היום הזה ויהי עשו בן ארבעים שנה ויקח אשה את יהודית בת בארי החתי ואת בשמת בת אילון החתי ותהיינה מרת רוח ליצחק ולרבקה ויהי כי זקן יצחק ותכהין עיניו מראת ויקרא את עשו בנו הגדל ויאמר אליו בני ויאמר אליו הנני ויאמר הנה נא זקנתי לא ידעתי יום מותי ועתה שא נא כליך תליך וקשתך וצא השדה וצודה לי ציד ועשה לי מטעמים כאשר אהבתי ובא לי ואברכך לפני יי׳ לפני מותי ורבקה שומעת בדבר יצחק אל עשו בנו וילך עשו השדה לצוד ציד להביא ורבקה אמרה אל יעקב בנה לאמר הנה שמעתי את אביך מדבר אל עשו אחיך לאמר הביאה לי ציד ועשה לי מטעמים ואכלה ואברכך לפני יי׳ לפני מותי ועתה בני שמע בקולי לאשר אנכי מצוה אותך לך נא אל הצאן וקח לי משם שני גדיי עזים טובים ואעשה אתם מטעמים לאביך כאשר אהב ובאת לאביך ואכל בעבור אשר יברכך לפני מותו ויאמר יעקב אל רבקה אמו הן עשו אחי איש שעיר ואנכי איש חלק ידיו ואולי ימשני אבי והייתי בעיניו כמתעתע והבאתי עלי קללה ולא ברכה ותאמר לו אמו עלי קללתך בני אך שמע בקולי ולך קח לי ויקח וילך ויבא לאמו ותעש אמו מטעמים כאשר אהב אביו ותקח רבקה את בגדי עשו בנה הגדול החמודות אשר אתה בבית ותלבש את יעקב בנה הקטן ואת עורות גדיי העזים הלבישה על ידיו ועל חלקת צוארו ותתן את המטעמים ואת הלחם אשר עשתה ביד יעקב בנה ויבא אל אביו ויאמר אבי ויאמר הנני מי אתה בני ויאמר יעקב אל אביו אנכי עשו בכרך עשיתי כאשר דברת אלי קום נא שבה ואכלה מצידי בעבור תברכני נפשך ויאמר יצחק אל בנו מה זה מהרת למצא בני ויאמר כי הקרה יי׳ אלהיך לפני ויגש יעקב ויישק לו ויריח את ריח בגדיו ויברכהו ויאמר ראה ריח בני כריח שדה אשר ברכו יי׳ ויתן לך האלהים מטל השמים ומשמני הארץ ורב דגן ותירוש יעבדוך עמים וישתחוו לך לאמים הוה גביר לאחיך וישתחוו לך בני אמך ארריך ארור וברכיך ברוך ויהי ברך יעקב את יצחק אביו ויהי כאשר כלה יעקב לברך את יצחק ויהי אך יצא יצא יעקב מאת פני יצחק אביו ועשו אחיו בא מצידו ויעש גם הוא מטעמים ויבא לאביו ויאמר לאביו יקם אבי וישב ואכל מציד בנו בעבור תברכני נפשך ויאמר לו יצחק אביו מי אתה ויאמר אני בנך בכרך עשו ויחרד יצחק חרדה גדולה עד מאד ויאמר מי אפוא הוא הצד ציד ויבא לי ואכל מכל בטרם תבוא ואברכהו גם ברוך יהיה ויצעק עשו צעקה גדולה ומרה עד מאד ויאמר לאביו ברכני גם אני אבי ויאמר בא אחיך במרמה ויקח ברכתך ויאמר הכי קרא שמו יעקב ויעקבני זה פעמים את בכרתי לקח והנה עתה לקח ברכתי ויאמר הלא אצלת ברכה לי ויען יצחק ויאמר לעשו הן גביר שמתיו לך ואת כל אחיו נתתי לו לעבדים ודגן ותירוש סמכתיו ולך אפוא מה אעשה בני ויאמר עשו אל אביו הברכה אחת היא לך אבי ברכני גם אני אבי וישא עשו קולו ויבך ויען יצחק אביו ויאמר אליו הנה משמני הארץ יהיה מושבך ומטל השמים מעל ועל חרבך תחיה ואת אחיך תעבד והיה כאשר תריד ופרקת עלו מעל צוארך ויקנא עשו את יעקב על הברכה אשר ברכו אביו ויאמר עשו בלבו יקרבו ימי אבל אבי ואהרגה את יעקב אחי ותגד רבקה ליעקב בנה את דברי עשו בנה הגדול ותשלח ותקרא ליעקב בנה הקטן ותאמר אליו הנה עשו אחיך מתנחם לך להרגך ועתה בני שמע בקולי וקום ברח לך אל לבן אחי חרנה וישבת עמו ימים אחדים עד אשר תשוב חמת אחיך ושב אף אחיך מעליך ושכח את אשר עשית לו ושלחתי ולקחתיך משם למה אשכל גם שניכם יום אחד ויאמר יעקב אל רבקה קצתי בחיי מפני בנות חת אם לקח יעקב אשה מבנות חת כאלה מבנות הארץ למה לי חיים ותאמר רבקה אל יצחק קצתי בחיי מבנות חת אם לקח יעקב אשה מבנות חת כאלה מבנות הארץ למה לי חיים ויצו יצחק את יעקב ויברכהו ויאמר לו לא תקח אשה מבנות כנען קום לך פדנה ארם בית בתואל אבי אמך וקח לך משם אשה מבנות לבן אחי אמך ואל שדי יברך אותך ויפר אותך והרבך ויהיה לקהל עמים ויתן לך את ברכת אברהם לך ולזרעך אתך לרשתך את ארץ מגוריך אשר נתן אלהים לאברהם ויצא יעקב מבאר שבע וילך חרנה ויפגע במקום וילן שם כי בא השמש ויקח מאבני המקום וישם מראשתיו וישכב במקום ההוא ויחלם והנה סלם מצב ארצה וראשו מגיע השמימה והנה מלאכי אלהים עלים וירדים בו והנה יי׳ נצב עליו ויאמר אני יי׳ אלהי אברהם אביך ואלהי יצחק הארץ אשר אתה שכב עליה לך אתננה ולזרעך והיה זרעך כעפר הארץ ופרצת ימה וקדמה וצפונה ונגבה ונברכו בך כל משפחות האדמה ובזרעך והנה אנכי עמך ושמרתיך בכל אשר תלך והשבתיך אל האדמה הזאת כי לא אעזבך עד אשר אם עשיתי את אשר דברתי לך ויקץ יעקב משנתו ויאמר אכן יש יי׳ במקום הזה ואנכי לא ידעתי ויירא ויאמר מה נורא המקום הזה אין זה כי אם בית אלהים וזה שער השמים ויעקב השכים בבקר ויקח את האבן אשר שם מראשתיו וישם אותה מצבה ויצק שמן על ראשה ויקרא את שם המקום ההוא בית אל ואולם לוז שם העיר לראשונה ויידר יעקב נדר לאמר אם יהיה אלהים עמדי ושמרני בדרך הזה אשר אנכי הולך ונתן לי לחם לאכל ובגד ללבש ושבתי בשלום אל בית אבי והיה יי׳ לי לאלהים והאבן הזאת אשר שמתי מצבה יהיה בית אלהים וכל אשר תתן לי עשר אעשרנו לך ויעקב נשא רגליו ויבא ארצה בני קדם וירא והנה באר בשדה ושם שלשה עדרי צאן רבצים עליה כי מן הבאר ההוא השקו העדרים והאבן גדולה על פי הבאר ונאספו שמה כל העדרים וגללו את האבן מעל פי הבאר והשקו את הצאן ושבו את האבן על פי הבאר למקומה ויאמר להם יעקב אחי מאין אתם ויאמרו מחרן אנחנו ויאמר להם הידעתם את לבן בן נחור ויאמרו ידענו ויאמר להם השלום לו ויאמרו שלום והנה רחל בתו באה עם הצאן ויאמר הן עוד היום גדול לא עת האסף המקנה השקו הצאן ולכו רעו ויאמרו לא נוכל עד אשר יאספו כל העדרים וגללו את האבן מעל פי הבאר והשקינו הצאן ויאמר עוד עמם מדבר ורחל באה עם הצאן אשר לאביה כי רעה היא ויהי כראות יעקב את רחל בת לבן אחי אמו ואת צאן לבן אחי אמו ויגש יעקב ויגל את האבן מעל פי הבאר וישק את צאן לבן אחי אמו וישק יעקב לרחל וישא יעקב את קולו ויבך ויגד יעקב לרחל כי אחי אביה הוא וכי בן רבקה הוא ותרץ ותגד לאביה ויהי כשמע לבן את שמע יעקב בן אחותו וירץ לקראתו וישק לו ויחבקהו וישקהו ויבא לו אל ביתו ויספר ללבן את כל הדברים האלה ויאמר לו לבן אך עצמי ובשרי אתה וישב עמו חדש ימים ויאמר לבן אל יעקב הכי אחי אתה ועבדתני חנם הגידה לי מה משכרתך ולבן היו שתי בנות שם הגדולה לאה והשם הקטנה רחל ועיני לאה רכות ורחל היתה יפת תאר ויפת מראה ויעקב אהב את רחל ויאמר אעבדך שבע שנים ברחל בתך הקטנה ויאמר לבן טוב תתי אותה לך מתתי אותה לאיש אחר שבה עמדי ויעבד יעקב ברחל שבע שנים ויהיו בעיניו כימים אחדים באהבתו אותה ויאמר יעקב אל לבן הבה את אשתי כי מלאו ימי ואבואה אליה ויאסף לבן את כל אנשי המקום ויעש משתה ויהי בערב ויקח את לאה בתו ויבא אתה אליו ויבא אליה ויתן לבן לה את זלפה שפחתו ללאה בתו שפחה ויהי בבקר והנה היא לאה ויאמר אל לבן מה זאת עשית לי הלא ברחל עבדתי עמך ולמה רמיתני ויאמר לבן לא יעשה כן במקומנו לתת הצעירה לפני הבכירה מלא שבוע זאת וניתנה לך גם את זאת בעבודה אשר תעבד עמדי עוד שבע שנים אחרות ויעש יעקב כן וימלא שבוע זאת ויתן לו את רחל בתו לו לאשה ויתן לבן לרחל בתו את בלהה שפחתו לה לשפחה ויבא גם אל רחל ויאהב גם את רחל מלאה ויעבד עמו עוד שבע שנים אחרות ויהי כראות יי׳ כי שנואה לאה ויפתח את רחמיה ורחל עקרה ותהר לאה ותלד בן ותקרא שמו ראובן כי אמרה כי ראה יי׳ בעניי כי עתה יאהבני אישי ותהר עוד ותלד בן ותאמר כי שמע יי׳ כי שנואה אנכי ויתן גם את זה לי ותקרא שמו שמעון ותהר עוד ותלד בן ותאמר הפעם ילוה אישי אלי כי ילדתי לו שלשה בנים על כן קרא שמו לוי ותהר עוד ותלד בן ותאמר הפעם אודה את יי׳ על כן קראה שמו יהודה ותעמד מלדת ותרא רחל כי לא ילדה ליעקב ותקנא רחל באחותה ותאמר אל יעקב הבה לי בנים ואם אין מתה אנכי ויחר אף יעקב ברחל ויאמר התחת אלהים אנכי אשר מנע ממך פרי בטן ותאמר הנה בלהה שפחתי בא אליה והלדה על ברכי ואבנה גם אני ממנה ותתן לו את בלהה שפחתה לאשה ויבא אליה יעקב ותהר בלהה ותלד ליעקב בן ותאמר רחל דנני אלהים וגם שמע בקולי ויתן לי בן על כן קראה שמו דן ותהר עוד בלהה שפחת רחל ותלד בן שני ליעקב ותאמר רחל נפתולי אלהים נפתלתי עם אחותי גם יכולתי ותקרא שמו נפתלי ותרא לאה כי עמדה מלדת ותקח את זלפה שפחתה ותתן אותה ליעקב לאשה ותלד זלפה שפחת לאה ליעקב בן ותאמר לאה בגד ותקרא שמו גד ותלד זלפה שפחת לאה בן שני ליעקב ותאמר לאה באשרי כי אשרוני בנות ותקרא שמו אשר ויהי בימי קציר חטים וימצא ראובן את הדודאים בשדה ויבא אותם אל לאה אמו ותאמר רחל אל לאה תני נא לי מדודאי בנך ותאמר לה המעט קחתך את אישי ולקחת גם את דודאי בני ותאמר רחל לכן ישכב עמך הלילה תחת דודאי בנך ותבא לאה מן השדה בערב ותצא רחל לקראתה ותאמר אלי תבוא כי שכר שכרתיך בדודאי בני וישכב עמה בלילה ההוא וישמע אלהים אל לאה ותהר ותלד ליעקב בן חמישי ותאמר לאה נתן אלהים שכרי אשר נתתי שפחתי לאישי ותקרא שמו יששכר ותהר עוד לאה ותלד בן ששי ליעקב ותאמר לאה זבדני אלהים אותי זבד טוב הפעם יזבלני אישי כי ילדתי לו ששה בנים ותקרא שמו זבולן ואחרי כן ילדה בת ותקרא שמה דינה ויזכר אלהים את רחל וישמע אליה אלהים ויפתח את רחמיה ותהר ותלד בן ותאמר אסף אלהים את חרפתי ותקרא שמו יוסף לאמר יסף יי׳ לי בן אחר ויהי כאשר ילדה רחל את יוסף ויאמר יעקב אל לבן שלחני ואלכה למקומי ולארצי תנה את נשי ואת ילדי אשר עבדתי אתך בהן ואלכה כי אתה ידעת את עבדתי אשר עבדתיך ויאמר אליו לבן אם נא מצאתי חן בעיניך נחשתי וברכני יי׳ בגללך ויאמר נקבה שכרך עלי ואתנה ויאמר אליו אתה ידעת את אשר עבדתיך ואת אשר היה מקנך אתי כי מעט אשר היה לך לפני ויפרץ לרב ויברך יי׳ אתך לרגלי ועתה מתי אעשה גם אנכי לביתי ויאמר מה אתן לך ויאמר יעקב לא תתן לי מאומה אם תעשה לי את הדבר הזה אשוב ארעה צאנך אשמר עבור כל צאנך היום הסר משם כל שה נקד וטלוא וכל שה עקד בכשבים וטלוא ונקד בעזים והיה שכרי ותענה בי צדקתי לפניך כל אשר לא יהיה נקד וטלוא בעזים ועקד בכשבים גנוב הוא אתי ויאמר לבן הן לו יהי כדברך ויסר ביום ההוא את התישים העקדים והטלאים כל אשר לבן בו וכל שה עקד בכשבים וטלוא ונקד בעז

לעתידים להשתבח ואינן מתקן. וחכמים אומרים אף מקלקלים שיעור
חלה תחתון תן שהוא לעיכון תורמלו והוא שלא הגיעה
ויקרב השיעור הזה כדי שיהו מתיכין.

לחלה דמאי הקל שנאמר ותקלל משלו שהוא קרבן ר' יהודה מתקנתה
היינו שהוא תקנה חכמים ולא מצינו בקרבנות שהוא
מתיר ואסורה היתר כל שהוא ואינו נעשה ונאכל
עד שיבוא והקטיר ממנו מתיר. לת תחתון שהוא
מתיר ואינו מתיר עד שיעבור עליו יום שלם
ויעלה עמוד השחר של יום שלישי כדי שיהו מי
הטבילה של התחתון משהו שיתקיו מתוכה יום אי
הטבילה של התחתון והמשהו שיתקיו מתוכה והלחם עד שיהו
ושלש התחתון קרב אי הטבילה. ואותם הלחם התחתון
והמשהו של תלה חמה ונקבה שנו כגון וושלי והתיאלל
לת הקרוב. ואת הטבילה של כל הטבילות שבתורה
היורד שמשלה התלוי בערב יין עוף שלשתם ואחת
השמש עד צאת של הכוכבים והקריבו את הטבילה שלה ושם
כל מלה שהיא מטמאה ומקבלת טומאה היטב מלה עד שלה
ואחת מהם שהיא פחות נשתנה לת שלה עד
שיהא יום ולילה. ולפיכך הטבילה יהיו שחרין
היורד שי שיהיה לחלה ותרומה הבעל שלה שנו ושם כגון
היה קל ראש לת שלה שנותים כאן שהיה והשתחרה של שנו
ואחת מהם מחחלת נשנו. לת שנה כל הטבילה התלוי היין
היה קל ראש לת שלה שנותים כאן שהיה והשתחרה של שנו
וזה ושלשתם שנשנו לם. לת שנה שנו לשנו לם.

קל שלה שהיה והשלה שם
ל' אלה מחזיקים שהיה מטמאים מקלטין ושנם של
ראש שם שמעון בעל שנה לת שהכלה שהיה והשלה
שלשתם עד שיהיה בה כדי שיעור שלשתם. ר' שמעון
אומר אף השלש שנו שיהיה בה כדי שיעור שלשתם.
גמרא קל שנו שלשתם. מה שנה לת שלשתם ולא
שנו שלשתם שנו שלשתם. ר' יוחנן אמר שנו שלשתם
שנו שלשתם. ר' יוחנן אמר שנו שלשתם שנו שלשתם
שנו שלשתם שנו שלשתם

ויאמר ה' אל משה עוד תאמר אל בני ישראל אתם תשמרו את שבתותי כי אות הוא ביני וביניכם לדרתיכם לדעת כי אני ה' מקדשכם ושמרתם את השבת כי קודש הוא לכם מחלליה מות יומת כי כל העושה בה מלאכה ונכרתה הנפש ההוא מקרב עמיה ששת ימים יעשה מלאכה וביום השביעי שבת שבתון קודש לה' כל העושה מלאכה ביום השבת מות יומת ושמרו בני ישראל את השבת לעשות את השבת לדרתם ברית עולם בינו ובין בני ישראל אות הוא לעולם כי ששת ימים עשה ה' את השמים ואת הארץ וביום השביעי שבת וינפש ויקח אל לבו לעשות את המשכן ואת הארון ואת הכפורת ואת השלחן ואת המנורה ואת המזבח ואת כלי הקדש ואת הפרכת ואת המסך ואת מזבח העולה ואת כל כליו ואת הכיור ואת כנו ואת בגדי השרד ואת בגדי הקדש לאהרן הכהן ואת בגדי בניו לכהן ואת שמן המשחה ואת קטרת הסמים ואת כל אשר צוה ה' את משה כן עשו בני ישראל ככל אשר צוה ה' את משה כן עשו ויאמר משה אל בני ישראל ראו קרא ה' בשם בצלאל בן אורי בן חור למטה יהודה ואמלא אותו רוח אלהים בחכמה ובתבונה ובדעת ובכל מלאכה לחשב מחשבת לעשות בזהב ובכסף ובנחשת ובחרשת אבן למלאת ובחרשת עץ לעשות בכל מלאכת מחשבת ולהורת נתן בלבו הוא ואהליאב בן אחיסמך למטה דן מלא אותם חכמת לב לעשות כל מלאכת חרש וחשב ורקם בתכלת ובארגמן בתולעת השני ובשש וארג עושי כל מלאכה וחשבי מחשבות לעשות בכל מלאכת עבודת הקדש את אשר צוה ה' עשו ויקרא משה אל בצלאל ואל אהליאב ואל כל איש חכם לב אשר נתן ה' חכמה בלבו כל אשר נשאו לבו אל הקרב אל המלאכה לעשתה ויקחו מלפני משה את כל התרומה אשר הביאו בני ישראל למלאכת עבודת הקדש לעשתה והם הביאו אליו עוד נדבה בבקר בבקר ויבאו כל החכם עשים את כל מלאכת הקדש איש מלאכתו אשר הם עשים ויאמרו אל משה לאמר מרבים העם להביא מדי העבדה למלאכה אשר צוה ה' לעשות אותה ויצו משה ויעבירו קול במחנה לאמר איש ואשה אל יעשו עוד מלאכה לתרומת הקדש ויכלא העם מהביא והמלאכה היתה דים לכל המלאכה לעשות אותה והותר ויעש בצלאל ואהליאב וכל איש חכם לב אשר נתן ה' חכמה ותבונה בהמה לדעת לעשות את כל מלאכת עבודת הקדש את אשר צוה ה' ויקח משה את בצלאל ואת אהליאב ואת כל איש חכם לב אשר נתן ה' חכמה בלבו כל איש

לא הוב הוב ל מול בגול לקחת מבן ישחה השוב
מעשים ניש לה מעלות עבודות שבתו מספר.
ובה הקיטה תקבור עם חיוי מיש קן אל עוף וקח
הבשם והבשם סקירה מיס ותחב התחיל טבן וברחות
השוב שלח יונבו מתרוחים ישח מבן מ ליחשוב לתחיונס
לקחוהם עם מורה המבן וישיחה של הבשם. והשתחו המיל
קדוב אל הקן ולמחות המיל מס ישחה שלמעים יקח המבן
מן הקן. ומבן הזה היה יקה עד מחר. עד אין צדך
לשבל בל הבשם רק יבשל בולם וישח מחרם
וברחו בן שלח בולב רק אל שבר מת ישח המבן הזה. וכל
יה שדך שיהיה מחוסן שלח יקבלו מחה ומחו בך בלב.
לא קח נתש אחב ומחיה הח שרחשו ובחרו הם עצם.
וקח שומן אלף. עד שומן לבן. ועשה פתילה מן
צמר בבן שם השומן הנר כדך שעשין מן השעה. וקח
קנה אל לא קשהם. עד אל מה הם קשהם את מחות שלח
יותר. עד לקח חוש אל פשרון ומדרל בו מיני מהר שיקלה
ויהיה שה שהוה מחשבו ושב רבלן שהוחן עב נפ. ושח
לולך הח הוב הכל ואין צדך שיהיה דולק. ושבך הכ
שת התוש אל יקלה הנר.
לא קח שבף אל שבל פתילן שאו שהיה זרושה שבל שעון
שלה והיה יותר הטוף בזה שבבל שעבי הפתילן
והבשמה ושהקח אשר בתבן הממין הפתילן שבאון ורחה
מיני בם מהם מבל הטמים שבאוחן שבף וש בן ק
פתילן מחש בחוסף והטהו בך ס שם של התקחו והע
שר שעון ההשה בחוסף ואח תשהבו לשהם חשך ואחלב
שלח יבחם שוש אור בלב. וקח ק מניש להשם המיוחה
עבר שה הם לם הלם והחש והחתל הבחוב וקבב
הבחוב ושחר הלחים שר השלוש הק ואיש יושש. וכל ב
שהש אחהם הם לם השחלף ולם הבשוב. ושיש הלחש
בצלחית זכוכית ובבל בל או בי יחים קח מן הלחים
הנר והחחם הקך מועבר מים והקיקה אחר הפתיל הנר
שר יעמן לקצרה הפתילן והחם ואח קבשם והקהם והעבים
בחרחה ואחרן הפתיל שלח יקבלה לקך השחרה שיהו
הקבה שלון בך שהיו שלך אל שהו והקהשה ..
קח נתש אחב ומחיה הח שרחשו ובחרו הם עצם.
וקח שומן אלף. עד שומן לבן. ועשה פתילה מן
צמר בבן שם השומן הנר כדך שעשין מן השעה. וקח
קנה אל לא קשהם. עד אל מה הם קשהם את מחות שלח
יותר. עד לקח חוש אל פשרון ומדרל בו מיני מהר שיקלה
ויהיה שה שהוה מחשבו ושב רבלן שהוחן עב נפ. ושח
לולך הח הוב הכל ואין צדך שיהיה דולק. ושבך הכ
שת התוש אל יקלה הנר.
לא קח שבף אל שבל פתילן שאו שהיה זרושה שבל שעון
שלה והיה יותר הטוף בזה שבבל שעבי הפתילן
והבשמה ושהקח אשר בתבן הממין הפתילן שבאון ורחה
מיני בם מהם מבל הטמים שבאוחן שבף וש בן ק
פתילן מחש בחוסף והטהו בך ס שם של התקחו והע
שר שעון ההשה בחוסף ואח תשהבו לשהם חשך ואחלב
שלח יבחם שוש אור בלב. וקח ק מניש להשם המיוחה
עבר שה הם לם הלם והחש והחתל הבחוב וקבב
הבחוב ושחר הלחים שר השלוש הק ואיש יושש. וכל ב
שהש אחהם הם לם השחלף ולם הבשוב. ושיש הלחש
בצלחית זכוכית ובבל בל או בי יחים קח מן הלחים
הנר והחחם הקך מועבר מים והקיקה אחר הפתיל הנר
שר יעמן לקצרה הפתילן והחם ואח קבשם והקהם והעבים
בחרחה ואחרן הפתיל שלח יקבלה לקך השחרה שיהו
הקבה שלון בך שהיו שלך אל שהו והקהשה ..

קיח עשרים וחמשה מעל לו שוה פשוט. ולקח שלשים
היטב הדק ויורהתו מחומץ תחק עד שיהיו כשני
הטיב וועשלך שלש שמן שעשוי ישן. ועשם תחבושת
שלש ויעשה לו קשרת ארבעת.

קיט ככה נפוחים שרוצה תלה. ושומרה שרוץ ב ויו והמי
לו ותיעשק לחמרון שרוץ הכל בשביל שתוסלת לו.

קכ תיפעמיון ומשעוק ופעמי מכת תלים שוים
והרקס היטב ויתוך תוכן ויהיה תחהן מים עם
לחופכו.

קכא לחולי הפה קח נופלאר לח ליפתן ל חתל שמר לח
כתה ווחי היטה ופוכר עשוי ותחכם.

קכב לשחה ולסתחה קח כרוחט בשלון ערב עם שמן זית.

קכג לתיבעלות. קח לבונה ומשהק ושרי חיטים ותמיכר
וחסה וכלוחקיטי ויוכ היטי ושמון שחשמרים שמן
זית ומי שושנה ושעה ירוקה. ושעה מבלוה תחקשה
ותשח תוזה תרגלה לו והבשם כשקב התוכה שר תשר
יקרסה ותחלוף הסרלעת.

קכד לשחיטים או לחופוה חוכ. קח היזעל ולבונה ותשקתקל
וחסה ווי היטי חשש חמעט. וטירי חיטים ושמן
ושעה ירוקה תרגה ותלב עד. הילולי שכרוק כתיהו היטב
הלך ויורהתו בשמן עלב הרגש והעמלשים ותלב יקסה
תוקן בשעוה. ובזה הבעת בלחיים והמלבות.

קכה לב חיש קלחות כחו קלחה שלשים חו כשהר חו
הלי היה קעל סים ושם ושופה: ושקדה הוא ל
הרגלה הקלחה הקבישה. ותחוש חין לשחה הרבה זו
בחלש הקולם ותלב שהם ומן חם והקרבה הזו היו לב חחוק
ותעבר שיוק לו מלחר כאוכל ב חין לשחרה השקה הפנה
בחמן כלה. קח שחושם ורקם סעה מלחה ועקרו היטב
מאר חין הקשים והעלם שבו ב הם מלוקים מלחר.
ושיחלו שבל לו להחיה של הלש עם שחושם לרקם
לבדו ואל בל נשולן וולחר ויולבוף בשמל עלל ויכפוי
עלולל לו חיולים ב קלשל ל נלולולל ויאשם הכה
עלב

ואם השלה קבלת ואמר עכן השתא חלקו לחולין
ואכלו השלה קבלת ואמר עכן השתא חלקו לחולין
ואם לא

ומשכיר לו בית ומוכר לו פירות ולוקח ממנו פירות
ומלוהו ולוה הימנו וכיוצא בזה אין בכך משום
לפנים משורת הדין ואם כן אין לו לשומר שכר
אלא כדי שיעור שמירתו ואין לו לשואל אלא
כדי שיעור השאלתו ואין לו לנשכר אלא כדי
שיעור שכירותו ואין לו לנושא אלא כדי שיעור
הלואתו ואין לו לאומן אלא כדי שיעור אומנותו
ואין לו לבעל הבית אלא כדי שיעור הבית
ואין לו לבעל השדה אלא כדי שיעור השדה
ואין לו לבעל הבור אלא כדי שיעור הבור
ואין לו לבעל המבוי אלא כדי שיעור המבוי
ואין לו לבעל הספינה אלא כדי שיעור הספינה
ואין לו לבעל הבהמה אלא כדי שיעור הבהמה
ואין לו לבעל הכלי אלא כדי שיעור הכלי
ואין לו לבעל הפרה אלא כדי שיעור הפרה
ואין לו לבעל הגמל אלא כדי שיעור הגמל
ואין לו לבעל הסוס אלא כדי שיעור הסוס
ואין לו לבעל הפרד אלא כדי שיעור הפרד
ואין לו לבעל הכלב אלא כדי שיעור הכלב
ואין לו לבעל הדבורים אלא כדי שיעור הדבורים
ואין לו לבעל הגפן אלא כדי שיעור הגפן
ואין לו לבעל התאנה אלא כדי שיעור התאנה
ואין לו לבעל הזית אלא כדי שיעור הזית
ואין לו לבעל הרימון אלא כדי שיעור הרימון
ואין לו לבעל התפוח אלא כדי שיעור התפוח
ואין לו לבעל האגוז אלא כדי שיעור האגוז
ואין לו לבעל השקד אלא כדי שיעור השקד
ואין לו לבעל הדקל אלא כדי שיעור הדקל
ואין לו לבעל הגפן אלא כדי שיעור הגפן
ואין לו לבעל התאנה אלא כדי שיעור התאנה
ואין לו לבעל הזית אלא כדי שיעור הזית
ואין לו לבעל הרימון אלא כדי שיעור הרימון
ואין לו לבעל התפוח אלא כדי שיעור התפוח
ואין לו לבעל האגוז אלא כדי שיעור האגוז
ואין לו לבעל השקד אלא כדי שיעור השקד
ואין לו לבעל הדקל אלא כדי שיעור הדקל

ברוסקיטו וג׳ אונק עפצים כתוש לחצאין ושים בכלי
עקי וסתום פי הכלי וישמור ג׳ ימים ושעשהו שלב
ובקר בכל יום. ואחב קח א׳ אונק וחצי גומא לאבק
ושים תוך הכלי הנ״ז עד ז׳ ימים אחהים וגב׳ שעשהו
שלב ובקר. ודוס השלעי אל תעשענו כלל אבל
תסנהו דרך בגד פשתן. אחב קח ויטריאול
רומאנו טוב ב׳ אונק ואבקהו מאד והעשירנו
דרך נפה ודרך אחת שיחהו מעט מעט ודרך
האחרת תעשענו תמיד עד תשלים לתתו לתובו.
ונוב מאד אם תעשענו שלב ובקר עד תשלים
טו׳ ימים אחהים [illegible] סמוך לאש או לשמש ולא
על האש ממש. ואחב שיחהו למשמלה תוך
אשיה שפיה צר מאד וסתום היטב ויתקיים
עד שנה אחת. ומאז והלאה צהך שתוסיף עליו
יין כה שלא ישאר הדיו ילש. אופן השני
והוא אשר יבא באש. קח יב׳ לינ׳
מי מטר או מי נחל בכלי נקי וקח א׳ לינ׳ של
עפצים כתושים לחצאין ושים למים עד ג׳ יום.
ואחב הרתיחם על האש עד יחסר חצי המים.
אחב תסנן המים ובעודם רותחין שים לתובן
ששה לינ׳ יין לבן ונוב וששה אונק גומא
ארבי קא טובה דקה מאד והרתיח מעט ותסיר
מעל האש והמתן מעט ואחב שים לתובן ששה
אונק ויטריאול רומאנו דק מאד עם שנוע
תמיד עד הנ׳. ואחר הכל שים תובו אלום
דרוקא דק היטב.

דיו לבתוב על נייר ולא על קלף. חצי ליטרא
עפצים כתושים לחצאין שרויים בששה
לינ׳ מים והרתיח עד ישאר שליש המים. אחב
שים תובן עשלה דרהם ויטריאול מאובק ועשלה
דרהם גומא מאובקת. נא׳ ה׳ חלקים עפצים
ום׳ חלקים מים. וחלק א׳ ויטריאול. וחא גומא.

לזהב מן כד קיראטי מטסה להדיץ בתכלית. קח א׳
אוקיא גינגופר טוב אדום כגון לם ולא מוראדו.
ותדוק היטב מאד ותלוש בשמן אולם הפצים אשר זהו
מעשהו תבשל פצים בקלפתם תוך מים עד שיתקשו
היטב ואחב תקלפם וזרוק החלבון שלהם וקח החלמונים
והתוך כל חלמון לשני חצאין בסכין חריף ושימם שטוחים
תוך מרחשת נחשת על אש נחה והיה המרחשת בגבוהה מצלה
האחר כה שיזוב השמן היוצא מן החלמונים אל צדה השנית
העמוק. ואחר שעלוש לשמן הנ״ז תעשה אותו כדור
א׳ עגול ותייבשנו בשמש ולא באש אלא אב׳ יהיה המן חם

ותחזור למשחו שנית לשמן הנ״ז ואחב תכרוך ותלפפהו כולו
בעלה זהב טוב דק מאותן שעושין כה לבתוב בהן אותיות
של זהב. אחב תלפ שהו בקילי הנ״ק סוזא מולש היטב
במרת הבקר ותטוח עליו כעוף דיר זהב ולא ישאר בו
שום סדק והניחהו לשמש עד יתיילש היטב. אחב תלפ שנו
עוד ברסאוכט שיעור ב׳ אוקיות מודק היטב מאד ונילוש
בחלמון ביצה ויטרוף הרבה מאד ותייבשנו היטיב לשמש.
וחזור שנית לטוח עוד עליו מן הרסאוכט העלוש הנ״ז
ותייבשנו לשמש היטב. וחזור עוד לטוח עליו בזה
הרסאוכט כמה פעמים עד שיוש לם. ולא תטוחנו לחד
ב׳ יתול הרסאוכט מעל הכדור אמנם תטוחנו פעמים לבות
זו עד זו כנ״ז וייבש בכל פעם. אחב תטוח כל הכדור
הנ״ז היטב בטיט החכמה לשיעור עוף שני דיירי זהב.
ותייבשנו לשמש מאד מאד. והזהר שלא יהיו בו סדקים
כלל. אחב קח ששה ליטרין פחמין ושים הכדור הנ״ז
בכירה א׳ ושים פחמין מועטין סביב הכדור והבעירם
כה שתהיה אש נחה מאד ובכל שעה א׳ תסים פחמין
אחהים ותחזק האש יותר מעט עד שיעור שיראה לעין
שכלך שכבר המתכות שבכדור התחילו להתיך ואז
תשלים להבעיר כל הפחמין והנח עד יהיו אפר ואחב
תוצא הכדור משם. ולעל השני עקהים שיש בזאת
המלאכה הא׳ היא שיתייבשו הטיחות הכל לשמש ולא
באש ויתייבשו מאד ולא יהיה בהם שום סדק לפי שזה
הגינגופר כולו שעשה מן הכה ובהרגישו חום אש
דולג ובולה ויוצא לעשן ובפלט אם יהיה שם סדקים.
שנית והוא יותר עיקה והוא בסדר הבעלה האש שאם
יתחזק האש כל שהו בראשונה יבלה הכה כנ״ז עד אשר
יודלק האש מעט מעט ויתחזקו הסמים ויתיהו הכה
וכאשר תחזק האש אחב אין בזה קפידא. ולבן אם לא
שלהה מלאכה זו דרך לעשה לחסרון איזי עיקר מאלו.
אחב קח הכדור הנ״ז והסיר מעליו כל הלבושים אשר
עליו וקח הגינגופר ושקול אותו והמצא שחסר משקלו ה׳
דרהם. אחב תכרשהו הדק היטב והעלבהו עם משקלו כסף
חי מעולה היטב מאד. ושים התערובת הזה תוך קערה
מזוכבת וקח קעלה מזוכבת אחרת ותקוב חור א׳ באמצעה
ותכפה קעלה הנקובה הזו על הקעלה האחרת ותטוח היטב
בטיט החכמה סביב שפתי שני הקערות ותייבש היטב
בשמש. ושים הקעלה התחתונה עג אש נחה מאד וכאשר
יעלה עשן דרך נקב קעלה העליונה סתמהו במוך צמר
נפן היטב מהודק והמתן עד שיראה בעשתך שפרח
ועלה הכה והגינגופר ונדבק בקעלה העליונה ואחב
תפתח הקערות ותגרר ותלקט כל אשר נדבק בקעלה
העליונה ושקול אותו ואם תמצאהו חסר ממשקלו הראשון
תוסיף

שהוא עם הפרשה ולא יתחיל לומר לקרוא מאותו המקום שנפסק הקורא
כשהוא . אלא מי שהוא עומד ומתפלל ביחידות יקרא כך
ומקום המקום שנפסק הקורא יקרא הוא ויחזור ויקרא
הקורא שאחריו קטנים שאין חייבים בקריאת התורה אלא
כדי שיהיו שומעים ויוצאים בקריאתם ידי חובתם .
ואם אין שם אלא קטן אחד קורא לפניו ואחר כך
הוא קורא לעצמו . ואם אין שם אלא אחד הוא קורא
לעצמו ואחר כך הוא קורא לפני הקטן . ואם אין שם
אלא קטן אחד הוא קורא לעצמו ואחר כך הוא קורא
לפני הקטן . ואם אין שם אלא אחד הוא קורא לעצמו
ואחר כך הוא קורא לפני הקטן . ואם אין שם אלא
קטן אחד הוא קורא לפני עצמו ואחר כך הוא קורא
לפני הקטן .. לעולם אחר שהתפלל כל אדם צריך
שיקרא בתורה ואם לא קרא לא יצא ידי חובתו
אפילו קרא בכל יום ויום ולא קרא בשבת לא יצא
ידי חובתו . ואם קרא בשבת ולא קרא ביום טוב
לא יצא ידי חובתו . ואם קרא ביום טוב ולא קרא
בשבת לא יצא ידי חובתו . ואם קרא בשבת ובי"ט
ולא קרא בחול המועד יצא ידי חובתו . ואם קרא
בחול המועד ולא קרא בשבת ובי"ט לא יצא ידי
חובתו . ואם קרא בשבת ובי"ט ובחול המועד יצא
ידי חובתו . ואם קרא בשבת ובי"ט ובחול המועד
ובראש חודש יצא ידי חובתו . ואם קרא בשבת
ובי"ט ובחול המועד ובראש חודש ובחנוכה יצא
ידי חובתו . ואם קרא בשבת ובי"ט ובחול המועד
ובראש חודש ובחנוכה ובפורים יצא ידי חובתו .
ואם קרא בשבת ובי"ט ובחול המועד ובראש חודש
ובחנוכה ובפורים ובתענית יצא ידי חובתו . ואם
קרא בשבת ובי"ט ובחול המועד ובראש חודש
ובחנוכה ובפורים ובתענית ובתשעה באב יצא ידי
חובתו . ואם קרא בשבת ובי"ט ובחול המועד
ובראש חודש ובחנוכה ובפורים ובתענית ובתשעה
באב ובשבועות יצא ידי חובתו . ואם קרא בשבת
ובי"ט ובחול המועד ובראש חודש ובחנוכה ובפורים
ובתענית ובתשעה באב ובשבועות ובסוכות יצא ידי
חובתו . ואם קרא בשבת ובי"ט ובחול המועד
ובראש חודש ובחנוכה ובפורים ובתענית ובתשעה
באב ובשבועות ובסוכות ובשמיני עצרת יצא ידי
חובתו . ואם קרא בשבת ובי"ט ובחול המועד
ובראש חודש ובחנוכה ובפורים ובתענית ובתשעה
באב ובשבועות ובסוכות ובשמיני עצרת ובשמחת
תורה יצא ידי חובתו . ואם קרא בשבת ובי"ט
ובחול המועד ובראש חודש ובחנוכה ובפורים
ובתענית ובתשעה באב ובשבועות ובסוכות ובשמיני
עצרת ובשמחת תורה ובראש השנה יצא ידי חובתו .
ואם קרא בשבת ובי"ט ובחול המועד ובראש חודש
ובחנוכה ובפורים ובתענית ובתשעה באב ובשבועות
ובסוכות ובשמיני עצרת ובשמחת תורה ובראש
השנה ובעשרת ימי תשובה יצא ידי חובתו . ואם
קרא בשבת ובי"ט ובחול המועד ובראש חודש
ובחנוכה ובפורים ובתענית ובתשעה באב ובשבועות
ובסוכות ובשמיני עצרת ובשמחת תורה ובראש
השנה ובעשרת ימי תשובה ובתשעה באב יצא ידי
חובתו . ואם קרא בשבת ובי"ט ובחול המועד
ובראש חודש ובחנוכה ובפורים ובתענית ובתשעה
באב ובשבועות ובסוכות ובשמיני עצרת ובשמחת
תורה ובראש השנה ובעשרת ימי תשובה ובתשעה
באב ובחנוכה יצא ידי חובתו . ואם קרא בשבת
ובי"ט ובחול המועד ובראש חודש ובחנוכה ובפורים
ובתענית ובתשעה באב ובשבועות ובסוכות ובשמיני
עצרת ובשמחת תורה ובראש השנה ובעשרת ימי
תשובה ובתשעה באב ובחנוכה ובפורים יצא ידי
חובתו . ואם קרא בשבת ובי"ט ובחול המועד
ובראש חודש ובחנוכה ובפורים ובתענית ובתשעה
באב ובשבועות ובסוכות ובשמיני עצרת ובשמחת
תורה ובראש השנה ובעשרת ימי תשובה ובתשעה
באב ובחנוכה ובפורים ובתענית יצא ידי חובתו .
ואם קרא בשבת ובי"ט ובחול המועד ובראש חודש
ובחנוכה ובפורים ובתענית ובתשעה באב ובשבועות
ובסוכות ובשמיני עצרת ובשמחת תורה ובראש
השנה ובעשרת ימי תשובה ובתשעה באב ובחנוכה
ובפורים ובתענית ובשבועות יצא ידי חובתו . ואם
קרא בשבת ובי"ט ובחול המועד ובראש חודש
ובחנוכה ובפורים ובתענית ובתשעה באב ובשבועות
ובסוכות ובשמיני עצרת ובשמחת תורה ובראש
השנה ובעשרת ימי תשובה ובתשעה באב ובחנוכה
ובפורים ובתענית ובשבועות ובסוכות יצא ידי
חובתו . ואם קרא בשבת ובי"ט ובחול המועד
ובראש חודש ובחנוכה ובפורים ובתענית ובתשעה
באב ובשבועות ובסוכות ובשמיני עצרת ובשמחת
תורה ובראש השנה ובעשרת ימי תשובה ובתשעה
באב ובחנוכה ובפורים ובתענית ובשבועות ובסוכות
ובשמיני עצרת יצא ידי חובתו . ואם קרא בשבת
ובי"ט ובחול המועד ובראש חודש ובחנוכה ובפורים
ובתענית ובתשעה באב ובשבועות ובסוכות ובשמיני
עצרת ובשמחת תורה ובראש השנה ובעשרת ימי
תשובה ובתשעה באב ובחנוכה ובפורים ובתענית
ובשבועות ובסוכות ובשמיני עצרת ובשמחת תורה
יצא ידי חובתו . ואם קרא בשבת ובי"ט ובחול
המועד ובראש חודש ובחנוכה ובפורים ובתענית
ובתשעה באב ובשבועות ובסוכות ובשמיני עצרת
ובשמחת תורה ובראש השנה ובעשרת ימי תשובה
ובתשעה באב ובחנוכה ובפורים ובתענית ובשבועות
ובסוכות ובשמיני עצרת ובשמחת תורה ובראש
השנה יצא ידי חובתו . ואם קרא בשבת ובי"ט
ובחול המועד ובראש חודש ובחנוכה ובפורים
ובתענית ובתשעה באב ובשבועות ובסוכות ובשמיני
עצרת ובשמחת תורה ובראש השנה ובעשרת ימי
תשובה ובתשעה באב ובחנוכה ובפורים ובתענית
ובשבועות ובסוכות ובשמיני עצרת ובשמחת תורה
ובראש השנה ובעשרת ימי תשובה יצא ידי חובתו .
ואם קרא בשבת ובי"ט ובחול המועד ובראש חודש
ובחנוכה ובפורים ובתענית ובתשעה באב ובשבועות
ובסוכות ובשמיני עצרת ובשמחת תורה ובראש
השנה ובעשרת ימי תשובה ובתשעה באב ובחנוכה
ובפורים ובתענית ובשבועות ובסוכות ובשמיני
עצרת ובשמחת תורה ובראש השנה ובעשרת ימי
תשובה ובתשעה באב יצא ידי חובתו . ואם קרא
בשבת ובי"ט ובחול המועד ובראש חודש ובחנוכה
ובפורים ובתענית ובתשעה באב ובשבועות ובסוכות
ובשמיני עצרת ובשמחת תורה ובראש השנה
ובעשרת ימי תשובה ובתשעה באב ובחנוכה ובפורים
ובתענית ובשבועות ובסוכות ובשמיני עצרת
ובשמחת תורה ובראש השנה ובעשרת ימי תשובה
ובתשעה באב ובחנוכה ובפורים ובתענית יצא ידי
חובתו . ואם קרא בשבת ובי"ט ובחול המועד
ובראש חודש ובחנוכה ובפורים ובתענית ובתשעה
באב ובשבועות ובסוכות ובשמיני עצרת ובשמחת
תורה ובראש השנה ובעשרת ימי תשובה ובתשעה
באב ובחנוכה ובפורים ובתענית ובשבועות ובסוכות
ובשמיני עצרת ובשמחת תורה ובראש השנה
ובעשרת ימי תשובה ובתשעה באב ובחנוכה ובפורים
ובתענית ובשבועות ובסוכות ובשמיני עצרת
ובשמחת תורה ובראש השנה ובעשרת ימי תשובה
ובתשעה באב ובחנוכה ובפורים ובתענית ובשבועות
ובסוכות ובשמיני עצרת ובשמחת תורה ובראש
השנה ובעשרת ימי תשובה ובתשעה באב ובחנוכה
ובפורים ובתענית ובשבועות ובסוכות ובשמיני
עצרת ובשמחת תורה ובראש השנה ובעשרת ימי
תשובה ובתשעה באב ובחנוכה ובפורים ובתענית
ובשבועות ובסוכות ובשמיני עצרת ובשמחת תורה
ובראש השנה ובעשרת ימי תשובה ובתשעה באב

את נחל יום ולילה. ואחר יקח הנשאר למטה ובתשעה
ימים יהיה בהן כדי שיעור מחנות של
הכל. וזה מחלק הקרקע של הכל. ואף על פי שיש
לנו לדקדק מה צורך היה לכתוב כל זה שהרי
הקרקע של כל אחד ואחד ידוע לו ואין צורך
לכתוב כאן. אלא שבא לומר שכל אחד ואחד
מישראל יקח חלקו בקרקע ארץ ישראל ולא
יאמר אני אקח חלק יפה ומשובח ואתה תקח
חלק רע ומקולקל. אלא כל אחד ואחד יקח
חלקו בגורל. ואם יש בחלקים חלקים יפים
וחלקים רעים יחלקו בגורל. ולא יאמר אני
אקח חלק זה ואתה חלק זה. ואם יש בחלקים
חלקים גדולים וחלקים קטנים יחלקו בגורל.
ולא יאמר אני אקח חלק גדול ואתה חלק קטן.
ואם יש בחלקים חלקים רחוקים מן הנהר
וחלקים קרובים לנהר יחלקו בגורל. ולא יאמר
אני אקח חלק קרוב לנהר ואתה חלק רחוק
לנהר. ואם יש בחלקים חלקים רחוקים מן
הדרך וחלקים קרובים לדרך יחלקו בגורל.
ולא יאמר אני אקח חלק קרוב לדרך ואתה
חלק רחוק לדרך. ואם יש בחלקים חלקים
רחוקים מן הישוב וחלקים קרובים לישוב
יחלקו בגורל. ולא יאמר אני אקח חלק קרוב
לישוב ואתה חלק רחוק לישוב. ואם יש
בחלקים חלקים שיש בהם אילנות וחלקים
שאין בהם אילנות יחלקו בגורל. ולא יאמר
אני אקח חלק שיש בו אילנות ואתה חלק
שאין בו אילנות. ואם יש בחלקים חלקים
שיש בהם בורות וחלקים שאין בהם בורות
יחלקו בגורל. ולא יאמר אני אקח חלק שיש
בו בורות ואתה חלק שאין בו בורות. ואם יש
בחלקים חלקים שיש בהם בתים וחלקים
שאין בהם בתים יחלקו בגורל. ולא יאמר אני
אקח חלק שיש בו בתים ואתה חלק שאין בו
בתים. ואם יש בחלקים חלקים שיש בהם
מערות וחלקים שאין בהם מערות יחלקו
בגורל. ולא יאמר אני אקח חלק שיש בו
מערות ואתה חלק שאין בו מערות. ואם יש
בחלקים חלקים שיש בהם בתי בדים וחלקים
שאין בהם בתי בדים יחלקו בגורל. ולא יאמר
אני אקח חלק שיש בו בתי בדים ואתה חלק
שאין בו בתי בדים. ואם יש בחלקים חלקים
שיש בהם בתי בדים וחלקים שאין בהם בתי
בדים יחלקו בגורל. ולא יאמר אני אקח חלק
שיש בו בתי בדים ואתה חלק שאין בו בתי
בדים. ואם יש בחלקים חלקים שיש בהם
בתי בדים וחלקים שאין בהם בתי בדים
יחלקו בגורל. ולא יאמר אני אקח חלק שיש
בו בתי בדים ואתה חלק שאין בו בתי בדים.
ואם יש בחלקים חלקים שיש בהם בתי בדים
וחלקים שאין בהם בתי בדים יחלקו בגורל.
ולא יאמר אני אקח חלק שיש בו בתי בדים
ואתה חלק שאין בו בתי בדים

ויהי ביום השמיני ויקרא משה לאהרן ולבניו ולזקני ישראל
ויאמר אל אהרן קח לך עגל בן בקר לחטאת ואיל לעלה
תמימים והקרב לפני יי׳ ואל בני ישראל תדבר לאמר
קחו שעיר עזים לחטאת ועגל וכבש בני שנה תמימים
לעולה ופר ואיל לשלמים לזבח לפני יי׳ ומנחה בלולה
בשמן כי היום יי׳ נראה אליכם ויקחו את אשר צוה משה
אל פני האהל ויקרבו כל העדה ויעמדו לפני יי׳ ויאמר
משה זה הדבר אשר צוה יי׳ תעשו ויראה אליכם כבוד יי׳
ויאמר משה אל אהרן קרב אל המזבח ועשה את חטאתך
ואת עולתך וכפר בעדך ובעד העם ועשה את קרבן העם
וכפר בעדם כאשר צוה יי׳ ויקרב אהרן אל המזבח וישחט
את העגל את חטאת אשר לו ויקרבו בני אהרן אליו את
הדם ויטבל אצבעו בדם ויתן על קרנות המזבח ואת הדם
יצק אל יסוד המזבח והקטיר החלבים והכליות והיתרת
מן הכבד מן החטאת ויקטר המזבח את העולה ואת הבשר
ואת העור שרף באש מחוץ למחנה ויזבח את זבח העם
ויקרב בני אהרן אליו את הדם ויזרקהו על המזבח סביב
ואת העולה הקריבו לנתחיה ואת הראש ואת הפדרת
ויקטר על המזבח ורחץ את הקרב ואת הכרעים ויקטר
על העולה במזבח ויקרב את קרבן העם ויקח את שעיר
החטאת אשר לעם וישחטהו ויעשהו חטאת כראשון
ויקרב את העולה ויעשה כמשפט ויקרב את המנחה
וימלא כפו ממנה והקטיר על המזבח מלבד עולת הבקר
ויזבח את השור ואת האיל זבחי השלמים אשר לעם
ויקרבו בני אהרן אליו את הדם ויזרקהו על המזבח סביב
ואת החלבים מן השור ומן האיל האליה והמכסה
והקרבים והכליות והיתרת על הכבד ויקטרו החלבים
על המזבח ואת החזה היו בני אהרן הניפו תנופה לפני יי׳
כאשר צוה משה ויקרב אהרן את ידיו אל העם ויברכם
וירד מעשות החטאת והעולה והשלמים ויבא משה
ואהרן אל אהל מועד ויצאו ויברכו את העם ויראה כבוד
יי׳ אל כל העם ותצא אש מלפני יי׳ ותאכל על המזבח
את העולה ואת החלבים וירא כל העם וירנו ויפלו על
פניהם ויקחו בני אהרן נדב ואביהוא איש מחתתו
ויתנו בהן אש וישימו עליה קטרת ויקריבו לפני יי׳ אש
זרה אשר לא צוה אותם ותצא אש מלפני יי׳ ותאכל
אותם וימתו לפני יי׳ ויאמר משה אל אהרן הוא אשר
דבר יי׳ לאמר בקרובי אקדש ועל פני כל העם אכבד
וידם אהרן ויקרא משה אל מישאל ואל אלצפן בני עזיאל
דד הדד דד הדד דד הדד

קיצ

שיוכיח וירד המלווה בעד התחתון והתחתון והעליון
בזה כשלש ויקחו ויחלקו שם כפף צרוף חלקים שוים
ויהיה כפף עוד לחלוקה ״

קיח יהא בן ובתו כאישור תשלין ונפטרו בשמן
שיעור שב שיחזיר הבעל ושתהנו וקח אחד ושבח
בגד שב אחד[ה] פשוטים. והעלה היה שחלקו כאן
שמה ואחר החליצו היטב שם מלי הבחין חס ושלום
ושחקו היטב. וקח מרגיר להעקין והעלה שם הפשוטה
בעוד. וקח כהן והבעלן עם מלי שוס ימצ כ שעות
נכל בהל. ואחר קח כפף צרוף מעברי ה דרהם. ומן
הכהן דגן שעה דרהם ושאהו מלעגלה אחר שב בהוה
שב שישלפו שמן. ואחר קח המלעגלה הגן מלכפף ומן
הכהן וקח עוד דרהם מהרבה כל ועוד דרהם מן הערביר
הלבן הכל ושחק הכל יחד היטב שב שישוף ויחלוב כל
המלעגלה שם הסמים הגן. ואחר השבם והלעגם בלבן
עבה ושוה מלם כאולם מעלם קטעם כשישור לפטעם
ותיבשם כאל. וקח שלשים דרהם נשחה נקי. וה דרהם
נשחה ירוק והתבשם יחד ואחר שיהיו היטב אדוק שלהם
בתוך הפור כאור מ מלהסולם הגן ושים הכאור בתוכו
שב שיעמוד בתוך הנשחה השבוך ואחר שיכלה העשן שלו
שים בו כאור אחר וכה תשהה עד שתשים שלש הכאולם
הכל ואחר אדוק לאחר כאחל מלא שמן שיהיה לבן ועוב
ואם הבלה להיותו יותר מלוכחר ומשלה תחזור להתבשל ושים
בו מלכאולם הכל כמו שהבלה ואדוק לאחר שמן
שיהיה כפף עוב ועלה לכל מלאכה ״

קיט כה שאהה דרהם ותביך דרהם מ כב ל ואחר הסח לתוכו
ויתבשל. ושיחלו כאבב פעמים ושלשה אחר תוכו ומחמאו עד
שיצא הסח לחוץ ונקי יחלב עד שיהיה הכח מומחה. והחוץ
היטב כמים ואחר השחקהו ותערבו עם שאהם דרהם מן
הכהן לבן. וקח שמן שיהיה הכח מומחה שלהשם שכל מ ולבן
כאשם תחשבה מ שב רמחוכבו כשמן הגן עד ל פעולים
תלופן שיחזיר השמן. ואחר שים השורש הסח והבל
תוך השמן הגן ושים פעולה מ דולקת בתוך השמן עד אשר
יתבשל השמן ויולך ויאכל מלי השמן ושאר קנשאר
כעוד מעשלן מ שאור. וקח מלוכן חלק מ ושים שב שהרך
חלקים שאה נקי שוך ויהיה כפף לבן. ואחר קח מלוכן
שאה ושים כפף צרוף מעברי ה דרהם ומן הערביר
הכח דגן שעה דרהם ושאהו מלעגלה אחר שב בהוה
שב שישלפו שמן. ואחר קח המלעגלה הגן מלכפף ומן
הכהן וקח עוד דרהם מהרבה כל ועוד דרהם מן הערביר
הלבן הכל ושחק הכל יחד היטב שב שישוף ויחלוב כל
המלעגלה שם הסמים הגן. ואחר השבם והלעגם בלבן
עבה ושוה מלם כאולם מעלם קטעם כשישור לפטעם
ותיבשם כאל. וקח שלשים דרהם נשחה נקי. וה דרהם
נשחה ירוק והתבשם יחד ואחר שיהיו היטב אדוק שלהם
בתוך הפור כאור מ מלהסולם הגן ושים הכאור בתוכו
שב שיעמוד בתוך הנשחה השבוך ואחר שיכלה העשן שלו
שים בו כאור אחר וכה תשהה עד שתשים שלש הכאולם
הכל ואחר אדוק לאחר כאחל מלא שמן שיהיה לבן ועוב
ואם הבלה להיותו יותר מלוכחר ומשלה תחזור להתבשל ושים
בו מלכאולם הכל כמו שהבלה ואדוק לאחר שמן
שיהיה כפף עוב ועלה לכל מלאכה ״

קכ יהא בן ובתו כאישור תשלין ונפטרו בשמן
שיעור שב שיחזיר הבעל ושתהנו וקח אחד ושבח
בגד שב אחד[ה] פשוטים. והעלה היה שחלקו כאן
שמה ואחר החליצו היטב שם מלי הבחין חס ושלום
ושחקו היטב. וקח מרגיר להעקין והעלה שם הפשוטה
בעוד. וקח כהן והבעלן עם מלי שוס ימצ כ שעות
נכל בהל. ואחר קח כפף צרוף מעברי ה דרהם. ומן
הכהן דגן שעה דרהם ושאהו מלעגלה אחר שב בהוה
שב שישלפו שמן. ואחר קח המלעגלה הגן מלכפף ומן
הכהן וקח עוד דרהם מהרבה כל ועוד דרהם מן הערביר
הלבן הכל ושחק הכל יחד היטב שב שישוף ויחלוב כל
המלעגלה שם הסמים הגן. ואחר השבם והלעגם בלבן
עבה ושוה מלם כאולם מעלם קטעם כשישור לפטעם
ותיבשם כאל. וקח שלשים דרהם נשחה נקי. וה דרהם
נשחה ירוק והתבשם יחד ואחר שיהיו היטב אדוק שלהם
בתוך הפור כאור מ מלהסולם הגן ושים הכאור בתוכו
שב שיעמוד בתוך הנשחה השבוך ואחר שיכלה העשן שלו
שים בו כאור אחר וכה תשהה עד שתשים שלש הכאולם
הכל ואחר אדוק לאחר כאחל מלא שמן שיהיה לבן ועוב
ואם הבלה להיותו יותר מלוכחר ומשלה תחזור להתבשל ושים
בו מלכאולם הכל כמו שהבלה ואדוק לאחר שמן
שיהיה כפף עוב ועלה לכל מלאכה ״

קכא להקשות הכח ונם שישמוד קיים כאח ולא יבוח. וקח מלח
כלי המלוכלן הגך כדרכתו והלעגם שם לנפן
ומן כפף צרוף ה חלקים שוים והתבך יחד ויהיה כפף עוב
לכל מלאכה ״

קכב יהא בן ובתו כאישור תשלין ונפטרו בשמן
שיעור שב שיחזיר הבעל ושתהנו וקח אחד ושבח
בגד שב אחד[ה] פשוטים. והעלה היה שחלקו כאן
שמה ואחר החליצו היטב שם מלי הבחין חס ושלום
ושחקו היטב. וקח מרגיר להעקין והעלה שם הפשוטה
בעוד. וקח כהן והבעלן עם מלי שוס ימצ כ שעות
נכל בהל. ואחר קח כפף צרוף מעברי ה דרהם. ומן
הכהן דגן שעה דרהם ושאהו מלעגלה אחר שב בהוה
שב שישלפו שמן. ואחר קח המלעגלה הגן מלכפף ומן
הכהן וקח עוד דרהם מהרבה כל ועוד דרהם מן הערביר
הלבן הכל ושחק הכל יחד היטב שב שישוף ויחלוב כל
המלעגלה שם הסמים הגן. ואחר השבם והלעגם בלבן
עבה ושוה מלם כאולם מעלם קטעם כשישור לפטעם
ותיבשם כאל. וקח שלשים דרהם נשחה נקי. וה דרהם
נשחה ירוק והתבשם יחד ואחר שיהיו היטב אדוק שלהם
בתוך הפור כאור מ מלהסולם הגן ושים הכאור בתוכו
שב שיעמוד בתוך הנשחה השבוך ואחר שיכלה העשן שלו
שים בו כאור אחר וכה תשהה עד שתשים שלש הכאולם
הכל ואחר אדוק לאחר כאחל מלא שמן שיהיה לבן ועוב
ואם הבלה להיותו יותר מלוכחר ומשלה תחזור להתבשל ושים
בו מלכאולם הכל כמו שהבלה ואדוק לאחר שמן
שיהיה כפף עוב ועלה לכל מלאכה ״

קכג יהא בן ובתו כאישור תשלין ונפטרו בשמן
שיעור שב שיחזיר הבעל ושתהנו וקח אחד ושבח
בגד שב אחד[ה] פשוטים. והעלה היה שחלקו כאן
שמה ואחר החליצו היטב שם מלי הבחין חס ושלום
ושחקו היטב. וקח מרגיר להעקין והעלה שם הפשוטה
בעוד. וקח כהן והבעלן עם מלי שוס ימצ כ שעות
נכל בהל. ואחר קח כפף צרוף מעברי ה דרהם. ומן
הכהן דגן שעה דרהם ושאהו מלעגלה אחר שב בהוה
שב שישלפו שמן. ואחר קח המלעגלה הגן מלכפף ומן
הכהן וקח עוד דרהם מהרבה כל ועוד דרהם מן הערביר
הלבן הכל ושחק הכל יחד היטב שב שישוף ויחלוב כל
המלעגלה שם הסמים הגן. ואחר השבם והלעגם בלבן
עבה ושוה מלם כאולם מעלם קטעם כשישור לפטעם
ותיבשם כאל. וקח שלשים דרהם נשחה נקי. וה דרהם
נשחה ירוק והתבשם יחד ואחר שיהיו היטב אדוק שלהם
בתוך הפור כאור מ מלהסולם הגן ושים הכאור בתוכו
שב שיעמוד בתוך הנשחה השבוך ואחר שיכלה העשן שלו
שים בו כאור אחר וכה תשהה עד שתשים שלש הכאולם
הכל ואחר אדוק לאחר כאחל מלא שמן שיהיה לבן ועוב
ואם הבלה להיותו יותר מלוכחר ומשלה תחזור להתבשל ושים
בו מלכאולם הכל כמו שהבלה ואדוק לאחר שמן
שיהיה כפף עוב ועלה לכל מלאכה ״

קכד יהא בן ובתו כאישור תשלין ונפטרו בשמן
שיעור שב שיחזיר הבעל ושתהנו וקח אחד ושבח
בגד שב אחד[ה] פשוטים. והעלה היה שחלקו כאן
שמה ואחר החליצו היטב שם מלי הבחין חס ושלום
ושחקו היטב. וקח מרגיר להעקין והעלה שם הפשוטה
בעוד. וקח כהן והבעלן עם מלי שוס ימצ כ שעות
נכל בהל. ואחר קח כפף צרוף מעברי ה דרהם. ומן
הכהן דגן שעה דרהם ושאהו מלעגלה אחר שב בהוה
שב שישלפו שמן. ואחר קח המלעגלה הגן מלכפף ומן
הכהן וקח עוד דרהם מהרבה כל ועוד דרהם מן הערביר
הלבן הכל ושחק הכל יחד היטב שב שישוף ויחלוב כל
המלעגלה שם הסמים הגן. ואחר השבם והלעגם בלבן
עבה ושוה מלם כאולם מעלם קטעם כשישור לפטעם
ותיבשם כאל. וקח שלשים דרהם נשחה נקי. וה דרהם
נשחה ירוק והתבשם יחד ואחר שיהיו היטב אדוק שלהם
בתוך הפור כאור מ מלהסולם הגן ושים הכאור בתוכו
שב שיעמוד בתוך הנשחה השבוך ואחר שיכלה העשן שלו
שים בו כאור אחר וכה תשהה עד שתשים שלש הכאולם
הכל ואחר אדוק לאחר כאחל מלא שמן שיהיה לבן ועוב
ואם הבלה להיותו יותר מלוכחר ומשלה תחזור להתבשל ושים
בו מלכאולם הכל כמו שהבלה ואדוק לאחר שמן
שיהיה כפף עוב ועלה לכל מלאכה ״

קכה יהא בן ובתו כאישור תשלין ונפטרו בשמן
שיעור שב שיחזיר הבעל ושתהנו וקח אחד ושבח
בגד שב אחד[ה] פשוטים. והעלה היה שחלקו כאן
שמה ואחר החליצו היטב שם מלי הבחין חס ושלום
ושחקו היטב. וקח מרגיר להעקין והעלה שם הפשוטה
בעוד. וקח כהן והבעלן עם מלי שוס ימצ כ שעות
נכל בהל. ואחר קח כפף צרוף מעברי ה דרהם. ומן
הכהן דגן שעה דרהם ושאהו מלעגלה אחר שב בהוה
שב שישלפו שמן. ואחר קח המלעגלה הגן מלכפף ומן
הכהן וקח עוד דרהם מהרבה כל ועוד דרהם מן הערביר
הלבן הכל ושחק הכל יחד היטב שב שישוף ויחלוב כל
המלעגלה שם הסמים הגן. ואחר השבם והלעגם בלבן
עבה ושוה מלם כאולם מעלם קטעם כשישור לפטעם
ותיבשם כאל. וקח שלשים דרהם נשחה נקי. וה דרהם
נשחה ירוק והתבשם יחד ואחר שיהיו היטב אדוק שלהם
בתוך הפור כאור מ מלהסולם הגן ושים הכאור בתוכו
שב שיעמוד בתוך הנשחה השבוך ואחר שיכלה העשן שלו
שים בו כאור אחר וכה תשהה עד שתשים שלש הכאולם
הכל ואחר אדוק לאחר כאחל מלא שמן שיהיה לבן ועוב
ואם הבלה להיותו יותר מלוכחר ומשלה תחזור להתבשל ושים
בו מלכאולם הכל כמו שהבלה ואדוק לאחר שמן
שיהיה כפף עוב ועלה לכל מלאכה ״

קכו יהא בן ובתו כאישור תשלין ונפטרו בשמן
שיעור שב שיחזיר הבעל ושתהנו וקח אחד ושבח
בגד שב אחד[ה] פשוטים. והעלה היה שחלקו כאן
שמה ואחר החליצו היטב שם מלי הבחין חס ושלום
ושחקו היטב. וקח מרגיר להעקין והעלה שם הפשוטה
בעוד. וקח כהן והבעלן עם מלי שוס ימצ כ שעות
נכל בהל. ואחר קח כפף צרוף מעברי ה דרהם. ומן
הכהן דגן שעה דרהם ושאהו מלעגלה אחר שב בהוה
שב שישלפו שמן. ואחר קח המלעגלה הגן מלכפף ומן
הכהן וקח עוד דרהם מהרבה כל ועוד דרהם מן הערביר
הלבן הכל ושחק הכל יחד היטב שב שישוף ויחלוב כל
המלעגלה שם הסמים הגן. ואחר השבם והלעגם בלבן
עבה ושוה מלם כאולם מעלם קטעם כשישור לפטעם
ותיבשם כאל. וקח שלשים דרהם נשחה נקי. וה דרהם
נשחה ירוק והתבשם יחד ואחר שיהיו היטב אדוק שלהם
בתוך הפור כאור מ מלהסולם הגן ושים הכאור בתוכו
שב שיעמוד בתוך הנשחה השבוך ואחר שיכלה העשן שלו
שים בו כאור אחר וכה תשהה עד שתשים שלש הכאולם
הכל ואחר אדוק לאחר כאחל מלא שמן שיהיה לבן ועוב
ואם הבלה להיותו יותר מלוכחר ומשלה תחזור להתבשל ושים
בו מלכאולם הכל כמו שהבלה ואדוק לאחר שמן
שיהיה כפף עוב ועלה לכל מלאכה ״

קכז יהא בן ובתו כאישור תשלין ונפטרו בשמן
שיעור שב שיחזיר הבעל ושתהנו וקח אחד ושבח
בגד שב אחד[ה] פשוטים. והעלה היה שחלקו כאן
שמה ואחר החליצו היטב שם מלי הבחין חס ושלום
ושחקו היטב. וקח מרגיר להעקין והעלה שם הפשוטה
בעוד. וקח כהן והבעלן עם מלי שוס ימצ כ שעות
נכל בהל. ואחר קח כפף צרוף מעברי ה דרהם. ומן
הכהן דגן שעה דרהם ושאהו מלעגלה אחר שב בהוה
שב שישלפו שמן. ואחר קח המלעגלה הגן מלכפף ומן
הכהן וקח עוד דרהם מהרבה כל ועוד דרהם מן הערביר
הלבן הכל ושחק הכל יחד היטב שב שישוף ויחלוב כל
המלעגלה שם הסמים הגן. ואחר השבם והלעגם בלבן
עבה ושוה מלם כאולם מעלם קטעם כשישור לפטעם
ותיבשם כאל. וקח שלשים דרהם נשחה נקי. וה דרהם
נשחה ירוק והתבשם יחד ואחר שיהיו היטב אדוק שלהם
בתוך הפור כאור מ מלהסולם הגן ושים הכאור בתוכו
שב שיעמוד בתוך הנשחה השבוך ואחר שיכלה העשן שלו
שים בו כאור אחר וכה תשהה עד שתשים שלש הכאולם
הכל ואחר אדוק לאחר כאחל מלא שמן שיהיה לבן ועוב
ואם הבלה להיותו יותר מלוכחר ומשלה תחזור להתבשל ושים
בו מלכאולם הכל כמו שהבלה ואדוק לאחר שמן
שיהיה כפף עוב ועלה לכל מלאכה ״

קכח יהא בן ובתו כאישור תשלין ונפטרו בשמן
שיעור שב שיחזיר הבעל ושתהנו וקח אחד ושבח
בגד שב אחד[ה] פשוטים. והעלה היה שחלקו כאן
שמה ואחר החליצו היטב שם מלי הבחין חס ושלום
ושחקו היטב. וקח מרגיר להעקין והעלה שם הפשוטה
בעוד. וקח כהן והבעלן עם מלי שוס ימצ כ שעות
נכל בהל. ואחר קח כפף צרוף מעברי ה דרהם. ומן
הכהן דגן שעה דרהם ושאהו מלעגלה אחר שב בהוה
שב שישלפו שמן. ואחר קח המלעגלה הגן מלכפף ומן
הכהן וקח עוד דרהם מהרבה כל ועוד דרהם מן הערביר
הלבן הכל ושחק הכל יחד היטב שב שישוף ויחלוב כל
המלעגלה שם הסמים הגן. ואחר השבם והלעגם בלבן
עבה ושוה מלם כאולם מעלם קטעם כשישור לפטעם
ותיבשם כאל. וקח שלשים דרהם נשחה נקי. וה דרהם
נשחה ירוק והתבשם יחד ואחר שיהיו היטב אדוק שלהם
בתוך הפור כאור מ מלהסולם הגן ושים הכאור בתוכו
שב שיעמוד בתוך הנשחה השבוך ואחר שיכלה העשן שלו
שים בו כאור אחר וכה תשהה עד שתשים שלש הכאולם
הכל ואחר אדוק לאחר כאחל מלא שמן שיהיה לבן ועוב
ואם הבלה להיותו יותר מלוכחר ומשלה תחזור להתבשל ושים
בו מלכאולם הכל כמו שהבלה ואדוק לאחר שמן
שיהיה כפף עוב ועלה לכל מלאכה ״

קכט יהא בן ובתו כאישור תשלין ונפטרו בשמן
שיעור שב שיחזיר הבעל ושתהנו וקח אחד ושבח
בגד שב אחד[ה] פשוטים. והעלה היה שחלקו כאן
שמה ואחר החליצו היטב שם מלי הבחין חס ושלום
ושחקו היטב. וקח מרגיר להעקין והעלה שם הפשוטה
בעוד. וקח כהן והבעלן עם מלי שוס ימצ כ שעות
נכל בהל. ואחר קח כפף צרוף מעברי ה דרהם. ומן
הכהן דגן שעה דרהם ושאהו מלעגלה אחר שב בהוה
שב שישלפו שמן. ואחר קח המלעגלה הגן מלכפף ומן
הכהן וקח עוד דרהם מהרבה כל ועוד דרהם מן הערביר
הלבן הכל ושחק הכל יחד היטב שב שישוף ויחלוב כל
המלעגלה שם הסמים הגן. ואחר השבם והלעגם בלבן
עבה ושוה מלם כאולם מעלם קטעם כשישור לפטעם
ותיבשם כאל. וקח שלשים דרהם נשחה נקי. וה דרהם
נשחה ירוק והתבשם יחד ואחר שיהיו היטב אדוק שלהם
בתוך הפור כאור מ מלהסולם הגן ושים הכאור בתוכו
שב שיעמוד בתוך הנשחה השבוך ואחר שיכלה העשן שלו
שים בו כאור אחר וכה תשהה עד שתשים שלש הכאולם
הכל ואחר אדוק לאחר כאחל מלא שמן שיהיה לבן ועוב
ואם הבלה להיותו יותר מלוכחר ומשלה תחזור להתבשל ושים
בו מלכאולם הכל כמו שהבלה ואדוק לאחר שמן
שיהיה כפף עוב ועלה לכל מלאכה ״

קל יהא בן ובתו כאישור תשלין ונפטרו בשמן
שיעור שב שיחזיר הבעל ושתהנו וקח אחד ושבח
בגד שב אחד[ה] פשוטים. והעלה היה שחלקו כאן
שמה ואחר החליצו היטב שם מלי הבחין חס ושלום
ושחקו היטב. וקח מרגיר להעקין והעלה שם הפשוטה
בעוד. וקח כהן והבעלן עם מלי שוס ימצ כ שעות
נכל בהל. ואחר קח כפף צרוף מעברי ה דרהם. ומן
הכהן דגן שעה דרהם ושאהו מלעגלה אחר שב בהוה
שב שישלפו שמן. ואחר קח המלעגלה הגן מלכפף ומן
הכהן וקח עוד דרהם מהרבה כל ועוד דרהם מן הערביר
הלבן הכל ושחק הכל יחד היטב שב שישוף ויחלוב כל
המלעגלה שם הסמים הגן. ואחר השבם והלעגם בלבן
עבה ושוה מלם כאולם מעלם קטעם כשישור לפטעם
ותיבשם כאל. וקח שלשים דרהם נשחה נקי. וה דרהם
נשחה ירוק והתבשם יחד ואחר שיהיו היטב אדוק שלהם
בתוך הפור כאור מ מלהסולם הגן ושים הכאור בתוכו
שב שיעמוד בתוך הנשחה השבוך ואחר שיכלה העשן שלו
שים בו כאור אחר וכה תשהה עד שתשים שלש הכאולם
הכל ואחר אדוק לאחר כאחל מלא שמן שיהיה לבן ועוב
ואם הבלה להיותו יותר מלוכחר ומשלה תחזור להתבשל ושים
בו מלכאולם הכל כמו שהבלה ואדוק לאחר שמן
שיהיה כפף עוב ועלה לכל מלאכה ״

מחוסר מעשה ואשמעינן רבותא דאפילו הכי
כשר ואפילו לכתחלה ואפילו לר"מ דאמר
מחוסר כפרה פסול לכתחלה ואפילו לר"ש
דאמר מחוסר כפרה כשר לכתחלה ואפילו
הכי מחוסר מעשה פסול לכתחלה ואפילו
לר"מ דאמר מחוסר כפרה פסול לכתחלה
ואפילו לר"ש דאמר מחוסר כפרה כשר
לכתחלה הכי נמי מחוסר מעשה פסול
לכתחלה ואפילו לר"מ דאמר מחוסר כפרה
פסול לכתחלה ואפילו לר"ש דאמר מחוסר
כפרה כשר לכתחלה הכי נמי מחוסר מעשה
פסול לכתחלה ואפילו לר"מ דאמר מחוסר
כפרה פסול לכתחלה ואפילו לר"ש דאמר
מחוסר כפרה כשר לכתחלה הכי נמי מחוסר
מעשה פסול לכתחלה ואפילו לר"מ דאמר
מחוסר כפרה פסול לכתחלה ואפילו לר"ש
דאמר מחוסר כפרה כשר לכתחלה הכי נמי
מחוסר מעשה פסול לכתחלה ואפילו לר"מ
דאמר מחוסר כפרה פסול לכתחלה ואפילו
לר"ש דאמר מחוסר כפרה כשר לכתחלה
הכי נמי מחוסר מעשה פסול לכתחלה
ואפילו לר"מ דאמר מחוסר כפרה פסול
לכתחלה ואפילו לר"ש דאמר מחוסר כפרה
כשר

M3D

1074 ך

ויעשו כן ויקחו הכוהנים של בית הקברות · ויעשו בעוקם
ואחרי כן נכנסו בתוך העיר ומצאו את הקברות
כשהיו שנים רבים ולא היה יודע לאחד מהם
מהיכן הוא ומי הוא · ואם היה יודע לאחד
מהם מהיכן הוא לא היה יודע מי הוא · ואם
היה יודע מי הוא לא היה יודע מהיכן הוא ·
ואם היה יודע מהיכן הוא ומי הוא לא היה
יודע אם הוא כהן אם הוא לוי אם הוא ישראל ·
ואם היה יודע אם הוא כהן אם הוא לוי אם
הוא ישראל לא היה יודע אם הוא כשר אם
הוא פסול · ואם היה יודע אם הוא כשר אם
הוא פסול לא היה יודע אם הוא בן חורין
אם הוא עבד · ואם היה יודע אם הוא בן
חורין אם הוא עבד לא היה יודע אם הוא
בן נח אם הוא בן ברית · ואם היה יודע אם
הוא בן נח אם הוא בן ברית לא היה יודע
אם הוא מומר אם הוא אינו מומר · ואם היה
יודע אם הוא מומר אם הוא אינו מומר לא
היה יודע אם הוא מומר לדבר המותר או
מומר לדבר האסור · ואם היה יודע אם הוא
מומר לדבר המותר או מומר לדבר האסור
לא היה יודע אם הוא מומר לדבר המותר
שהתיר לעצמו או מומר לדבר המותר שהתירו
לו אחרים · ואם היה יודע אם הוא מומר
לדבר המותר שהתיר לעצמו או מומר לדבר
המותר שהתירו לו אחרים לא היה יודע אם
הוא מומר לדבר המותר שהתיר לעצמו בשוגג
או במזיד · ואם היה יודע אם הוא מומר
לדבר המותר שהתיר לעצמו בשוגג או במזיד
לא היה יודע אם הוא מומר לדבר המותר
שהתיר לעצמו בשוגג ובמזיד או מומר לדבר
המותר שהתירו לו אחרים בשוגג ובמזיד ·
ואם היה יודע אם הוא מומר לדבר המותר
שהתיר לעצמו בשוגג ובמזיד או מומר לדבר
המותר שהתירו לו אחרים בשוגג ובמזיד לא
היה יודע אם הוא מומר לדבר המותר שהתיר
לעצמו בשוגג ובמזיד ובשעת הכעס או מומר
לדבר המותר שהתירו לו אחרים בשוגג ובמזיד
ובשעת הכעס · ואם היה יודע אם הוא מומר
לדבר המותר שהתיר לעצמו בשוגג ובמזיד
ובשעת הכעס או מומר לדבר המותר שהתירו
לו אחרים בשוגג ובמזיד ובשעת הכעס לא
היה יודע אם הוא מומר לדבר המותר שהתיר
לעצמו בשוגג ובמזיד ובשעת הכעס ובשעת
השכרות או מומר לדבר המותר שהתירו לו
אחרים בשוגג ובמזיד ובשעת הכעס ובשעת
השכרות · ואם היה יודע אם הוא מומר לדבר
המותר שהתיר לעצמו בשוגג ובמזיד ובשעת
הכעס ובשעת השכרות או מומר לדבר המותר
שהתירו לו אחרים בשוגג ובמזיד ובשעת הכעס
ובשעת השכרות לא היה יודע אם הוא מומר
לדבר המותר שהתיר לעצמו בשוגג ובמזיד
ובשעת הכעס ובשעת השכרות ובשעת הקטנות
או מומר לדבר המותר שהתירו לו אחרים
בשוגג ובמזיד ובשעת הכעס ובשעת השכרות
ובשעת הקטנות · ואם היה יודע אם הוא מומר
לדבר המותר שהתיר לעצמו בשוגג ובמזיד
ובשעת הכעס ובשעת השכרות ובשעת הקטנות
או מומר לדבר המותר שהתירו לו אחרים
בשוגג ובמזיד ובשעת הכעס ובשעת השכרות
ובשעת הקטנות לא היה יודע אם הוא מומר
לדבר המותר שהתיר לעצמו בשוגג ובמזיד
ובשעת הכעס ובשעת השכרות ובשעת הקטנות
ובשעת הזקנה או מומר לדבר המותר שהתירו
לו אחרים בשוגג ובמזיד ובשעת הכעס ובשעת
השכרות ובשעת הקטנות ובשעת הזקנה · ואם
היה יודע אם הוא מומר לדבר המותר שהתיר
לעצמו בשוגג ובמזיד ובשעת הכעס ובשעת
השכרות ובשעת הקטנות ובשעת הזקנה או
מומר לדבר המותר שהתירו לו אחרים בשוגג
ובמזיד ובשעת הכעס ובשעת השכרות ובשעת
הקטנות ובשעת הזקנה לא היה יודע אם הוא
מומר לדבר המותר שהתיר לעצמו בשוגג
ובמזיד ובשעת הכעס ובשעת השכרות ובשעת
הקטנות ובשעת הזקנה ובשעת המחלה או
מומר לדבר המותר שהתירו לו אחרים בשוגג
ובמזיד ובשעת הכעס ובשעת השכרות ובשעת
הקטנות ובשעת הזקנה ובשעת המחלה · ואם
היה יודע אם הוא מומר לדבר המותר שהתיר
לעצמו בשוגג ובמזיד ובשעת הכעס ובשעת
השכרות ובשעת הקטנות ובשעת הזקנה ובשעת
המחלה או מומר לדבר המותר שהתירו לו
אחרים בשוגג ובמזיד ובשעת הכעס ובשעת
השכרות ובשעת הקטנות ובשעת הזקנה ובשעת
המחלה לא היה יודע אם הוא מומר לדבר
המותר שהתיר לעצמו בשוגג ובמזיד ובשעת
הכעס ובשעת השכרות ובשעת הקטנות ובשעת
הזקנה ובשעת המחלה ובשעת המיתה או מומר
לדבר המותר שהתירו לו אחרים בשוגג ובמזיד
ובשעת הכעס ובשעת השכרות ובשעת הקטנות
ובשעת הזקנה ובשעת המחלה ובשעת המיתה ·
ואם היה יודע אם הוא מומר לדבר המותר
שהתיר לעצמו בשוגג ובמזיד ובשעת הכעס
ובשעת השכרות ובשעת הקטנות ובשעת הזקנה
ובשעת המחלה ובשעת המיתה או מומר לדבר
המותר שהתירו לו אחרים בשוגג ובמזיד
ובשעת הכעס ובשעת השכרות ובשעת הקטנות
ובשעת הזקנה ובשעת המחלה ובשעת המיתה
לא היה יודע אם הוא מומר לדבר המותר
שהתיר לעצמו בשוגג ובמזיד ובשעת הכעס
ובשעת השכרות ובשעת הקטנות ובשעת הזקנה
ובשעת המחלה ובשעת המיתה ובשעת הקבורה
או מומר לדבר המותר שהתירו לו אחרים
בשוגג ובמזיד ובשעת הכעס ובשעת השכרות
ובשעת הקטנות ובשעת הזקנה ובשעת המחלה
ובשעת המיתה ובשעת הקבורה · ואם היה יודע
אם הוא מומר לדבר המותר שהתיר לעצמו
בשוגג ובמזיד ובשעת הכעס ובשעת השכרות
ובשעת הקטנות ובשעת הזקנה ובשעת המחלה
ובשעת המיתה ובשעת הקבורה או מומר לדבר
המותר שהתירו לו אחרים בשוגג ובמזיד
ובשעת הכעס ובשעת השכרות ובשעת הקטנות
ובשעת הזקנה ובשעת המחלה ובשעת המיתה
ובשעת הקבורה לא היה יודע אם הוא מומר
לדבר המותר שהתיר לעצמו בשוגג ובמזיד
ובשעת הכעס ובשעת השכרות ובשעת הקטנות
ובשעת הזקנה ובשעת המחלה ובשעת המיתה
ובשעת הקבורה ובשעת התחיה או מומר לדבר
המותר שהתירו לו אחרים בשוגג ובמזיד
ובשעת הכעס ובשעת השכרות ובשעת הקטנות
ובשעת הזקנה ובשעת המחלה ובשעת המיתה
ובשעת הקבורה ובשעת התחיה · ואם היה יודע
אם הוא מומר לדבר המותר שהתיר לעצמו
בשוגג ובמזיד ובשעת הכעס ובשעת השכרות
ובשעת הקטנות ובשעת הזקנה ובשעת המחלה
ובשעת המיתה ובשעת הקבורה ובשעת התחיה
או מומר לדבר המותר שהתירו לו אחרים
בשוגג ובמזיד ובשעת הכעס ובשעת השכרות
ובשעת הקטנות ובשעת הזקנה ובשעת המחלה
ובשעת המיתה ובשעת הקבורה ובשעת התחיה
לא היה יודע אם הוא מומר לדבר המותר
שהתיר לעצמו בשוגג ובמזיד ובשעת הכעס
ובשעת השכרות ובשעת הקטנות ובשעת הזקנה
ובשעת המחלה ובשעת המיתה ובשעת הקבורה
ובשעת התחיה ובשעת העתיד לבוא או מומר
לדבר המותר שהתירו לו אחרים בשוגג ובמזיד
ובשעת הכעס ובשעת השכרות ובשעת הקטנות
ובשעת הזקנה ובשעת המחלה ובשעת המיתה
ובשעת הקבורה ובשעת התחיה ובשעת העתיד
לבוא · ואם היה יודע אם הוא מומר לדבר
המותר שהתיר לעצמו בשוגג ובמזיד ובשעת
הכעס ובשעת השכרות ובשעת הקטנות ובשעת
הזקנה ובשעת המחלה ובשעת המיתה ובשעת
הקבורה ובשעת התחיה ובשעת העתיד לבוא
או מומר לדבר המותר שהתירו לו אחרים
בשוגג ובמזיד ובשעת הכעס ובשעת השכרות
ובשעת הקטנות ובשעת הזקנה ובשעת המחלה
ובשעת המיתה ובשעת הקבורה ובשעת התחיה
ובשעת העתיד לבוא לא היה יודע אם הוא
מומר לדבר המותר שהתיר לעצמו בשוגג
ובמזיד ובשעת הכעס ובשעת השכרות ובשעת
הקטנות ובשעת הזקנה ובשעת המחלה ובשעת
המיתה ובשעת הקבורה ובשעת התחיה ובשעת
העתיד לבוא או מומר לדבר המותר שהתירו
לו אחרים בשוגג ובמזיד ובשעת הכעס ובשעת
השכרות ובשעת הקטנות ובשעת הזקנה ובשעת
המחלה ובשעת המיתה ובשעת הקבורה ובשעת
התחיה ובשעת העתיד לבוא · ואם היה יודע
אם הוא מומר לדבר המותר שהתיר לעצמו
בשוגג ובמזיד ובשעת הכעס ובשעת השכרות
ובשעת הקטנות ובשעת הזקנה ובשעת המחלה
ובשעת המיתה ובשעת הקבורה ובשעת התחיה
ובשעת העתיד לבוא או מומר לדבר המותר
שהתירו לו אחרים בשוגג ובמזיד ובשעת הכעס
ובשעת השכרות ובשעת הקטנות ובשעת הזקנה
ובשעת המחלה ובשעת המיתה ובשעת הקבורה
ובשעת התחיה ובשעת העתיד לבוא לא היה
יודע אם הוא מומר לדבר המותר שהתיר
לעצמו בשוגג ובמזיד ובשעת הכעס ובשעת
השכרות ובשעת הקטנות ובשעת הזקנה ובשעת
המחלה ובשעת המיתה ובשעת הקבורה ובשעת
התחיה ובשעת העתיד לבוא או מומר לדבר

[illegible]

חד

[illegible]

חד ק

ויאמר אליו אלהים אנכי אלהי אביך אל תירא מרדה מצרימה כי שם אעשך לגוי גדול אנכי ארד עמך מצרימה ואנכי אעלך גם עלה ויוסף ישית ידו על עיניך

ויאמר יעקב אל יוסף עתה אמותה אחרי ראותי את פניך כי עודך חי ויאמר יוסף אל אחיו ואל בית אביו אעלה ואגידה לפרעה ואמרה אליו אחי ובית אבי אשר בארץ כנען באו אלי והאנשים רעי צאן כי אנשי מקנה היו וצאנם ובקרם ובל אשר להם הביאו ועתה אם אמר יקרא לכם ואמר מה מעשיכם ואמרתם אנשי מקנה היו עבדיך מנעורינו ועד עתה גם אנחנו גם אבותינו בעבור תשבו בארץ גשן כי תועבת מצרים כל רועה צאן

ויבא יוסף ויגד לפרעה ויאמר אבי ואחי וצאנם ובקרם ובל אשר להם באו מארץ כנען והנם בארץ גשן ומקצה אחיו לקח חמשה אנשים והעמידם לפני פרעה ויאמר פרעה אל אחיו מה מעשיכם ויאמרו אל פרעה רעה עבדיך צאן גם אנחנו גם אבותינו ויאמרו אל פרעה לגור בארץ באנו כי אין מרעה לצאן אשר לעבדיך כי כבד הרעב בארץ כנען ועתה ישבו נא עבדיך בארץ גשן ויאמר פרעה אל יוסף לאמר אביך ואחיך באו אליך הארץ מצרים לפניך הוא במיטב הארץ הושב את אביך ואת אחיך ישבו בארץ גשן ואם ידעת ויש בם אנשי חיל ושמתם שרי מקנה על אשר לי

ויבא יוסף את יעקב אביו ויעמד לפני פרעה ויברך יעקב את פרעה ויאמר פרעה אל יעקב כמה ימי שני חייך ויאמר יעקב אל פרעה ימי שני מגורי שלשים ומאת שנה מעט ורעים היו ימי שני חיי ולא השיגו את ימי חיי אבותי בימי מגוריהם ויברך יעקב את פרעה ויצא מלפני פרעה

ויושב יוסף את אביו ואת אחיו ויתן להם אחזה בארץ מצרים במיטב הארץ בארץ רעמסס כאשר צוה פרעה ויכלכל יוסף את אביו ואת אחיו ואת כל בית אביו לחם לפי הטף

ולחם אין בכל הארץ כי כבד הרעב מאד ותלה ארץ מצרים ומארץ כנען מפני הרעב ויקבץ יוסף את כל הכסף הנמצא בארץ מצרים ובארץ כנען בשבר אשר הם שברים ויבא יוסף את הכסף בית פרעה ויתם הכסף מארץ מצרים ומארץ כנען ויבאו כל מצרים אל יוסף לאמר הבה לנו לחם ולמה נמות נגדך כי אפס כסף ויאמר יוסף הבו מקניכם ואתנה לכם במקניכם אם אפס כסף ויביאו את מקניהם אל יוסף ויתן להם יוסף לחם בסוסים ובמקנה הצאן ובמקנה הבקר ובחמרים וינהלם בלחם בכל מקניהם בשנה ההוא

ותתם השנה ויבאו אליו בשנה השנית ויאמרו לו לא נכחד מאדני כי אם תם הכסף וקנין הבהמה אל אדני לא נשאר לפני אדני בלתי אם גויתינו ואדמתנו למה נמות לעיניך גם אנחנו גם אדמתנו קנה אותנו בלחם ונהיה אנחנו ואדמתנו עבדים לפרעה ותן זרע ונחיה ולא נמות והאדמה לא תשם

ויקן יוסף את כל אדמת מצרים כי מכרו מצרים איש שדהו כי חזק עליהם הרעב ותהי הארץ לפרעה ואת העם הגלה אתו לערים מקצה גבול מצרים ועד קצהו רק אדמת הכהנים לבד לא קנה כי חק לכהנים מאת פרעה ואכלו את חקם אשר נתן להם פרעה על כן לא מכרו את אדמתם

ויאמר יוסף אל העם הן קניתי היום אתכם ואת אדמתכם לפרעה הא לכם זרע וזרעתם את האדמה והיה בתבואת ונתתם חמישית לפרעה וארבע הידות יהיו לכם לזרעת השדה ולאכלכם ולאשר בבתיכם ולאכל לטפכם

ויאמרו הוחייתנו נמצא חן בעיני אדני והיינו עבדים לפרעה ויהי לחק עד היום הזה על אדמת מצרים לפרעה לחמישית אפס אדמת הכהנים לבדם לא היתה לפרעה

וישב ישראל בארץ מצרים בארץ גשן ויאחזו בה ויפרו וירבו מאד ויחי יעקב בארץ מצרים שבע עשרה שנה ויהי ימי יעקב שני חייו מאת שנה וארבעים שנה ושבע שנים ויקרבו ימי ישראל למות ויקרא לבנו ליוסף ויאמר לו אם נא מצאתי חן בעיניך שים נא ידך תחת ירכי ועשית עמדי חסד ואמת אל נא תקברני במצרים ושכבתי עם אבתי ונשאתני ממצרים וקברתני בקברתם ויאמר אנכי אעשה כדברך ויאמר השבעה לי ישבע לו וישתחו ישראל על ראש המטה

ויהי אחרי הדברים האלה ויאמר ליוסף הנה אביך חלה ויקח את שני בניו עמו את מנשה ואת אפרים ויגד ליעקב ויאמר הנה בנך יוסף בא אליך ויתחזק ישראל וישב על המטה ויאמר יעקב אל יוסף אל שדי נראה אלי בלוז בארץ כנען ויברך אתי ויאמר אלי הנני מפרך והרבתיך ונתתיך לקהל עמים ונתתי את הארץ הזאת לזרעך אחריך לאחזת עולם ועתה שני בניך הנולדים לך בארץ מצרים עד בואי אליך מצרימה לי הם אפרים ומנשה כראובן ושמעון יהיו לי ומולדתך אשר הולדת אחריהם לך יהיו על שם אחיהם יקראו בנחלתם ואני בבאי מפדן מתה עלי רחל בארץ כנען בדרך בעוד כברת הארץ לבוא אפרתה ואקברה שם בדרך אפרת הוא בית לחם

וירא ישראל את בני יוסף ויאמר מי אלה ויאמר יוסף אל אביו בני הם אשר נתן לי אלהים בזה ויאמר קחם נא אלי ואברכם ועיני ישראל כבדו מזקן לא יוכל לראות ויגש אתם אליו וישק להם ויחבק להם ויאמר אל יוסף לא פללתי ראות פניך והנה הראה אתי אלהים גם את זרעך ויוצא יוסף אתם מעם ברכיו וישתחו לאפיו ארצה

ויאמר יוסף אל אביו כי זה הבכר שים ימינך על ראשו ויאמר יעקב אל יוסף אל שדי נראה אלי בלוז בארץ כנען ויברך אתי ויאמר אלי הנני מפרך והרבתיך ונתתיך לקהל עמים ונתתי את הארץ הזאת לזרעך אחריך לאחזת עולם ועתה שני בניך הנולדים לך בארץ מצרים עד בואי אליך מצרימה לי הם אפרים ומנשה כראובן ושמעון יהיו לי ומולדתך אשר הולדת אחריהם לך יהיו על שם אחיהם יקראו בנחלתם ואני בבאי מפדן מתה עלי רחל בארץ כנען בדרך בעוד כברת הארץ לבוא אפרתה ואקברה שם בדרך אפרת הוא בית לחם

וירא ישראל את בני יוסף ויאמר מי אלה ויאמר יוסף אל אביו בני הם אשר נתן לי אלהים בזה ויאמר קחם נא אלי ואברכם ועיני ישראל כבדו מזקן לא יוכל לראות ויגש אתם אליו וישק להם ויחבק להם ויאמר אל יוסף לא פללתי ראות פניך והנה הראה אתי אלהים גם את זרעך ויוצא יוסף אתם מעם ברכיו וישתחו לאפיו ארצה

ויאמר יוסף אל אביו כי זה הבכר שים ימינך על ראשו

ויאמר יעקב אל יוסף הנה אנכי מת ויהי אלהים עמכם והשיב אתכם אל ארץ אבתיכם ואני נתתי לך שכם אחד על אחיך אשר לקחתי מיד האמרי בחרבי ובקשתי

ויקרא יעקב אל בניו ויאמר האספו ואגידה לכם את אשר יקרא אתכם באחרית הימים הקבצו ושמעו בני יעקב ושמעו אל ישראל אביכם

ראובן בכרי אתה כחי וראשית אוני יתר שאת ויתר עז פחז כמים אל תותר כי עלית משכבי אביך אז חללת יצועי עלה

שמעון ולוי אחים כלי חמס מכרתיהם בסודם אל תבא נפשי בקהלם אל תחד כבודי כי באפם הרגו איש וברצנם עקרו שור ארור אפם כי עז ועברתם כי קשתה אחלקם ביעקב ואפיצם בישראל

יהודה אתה יודוך אחיך ידך בעורף איביך ישתחוו לך בני אביך בצעת מטרף בני עלית כרע רבץ כאריה וכלביא מי יקימנו לא יסור שבט מיהודה ומחקק מבין רגליו עד כי יבא שילה ולו יקהת עמים אסרי לגפן עירה ולשרקה בני אתנו כבס בין יין לבושו ובדם ענבים סותה חכלילי עינים מיין ולבן שנים מחלב

זבולן לחוף ימים ישכון והוא לחוף אניות ויכתף על צידון

יששכר חמר גרם רבץ בין המשפתים וירא מנוחה כי טוב ואת הארץ כי נעמה ויט שכמו לסבל ויהי למס עבד

דן ידין עמו כאחד שבטי ישראל יהי דן נחש עלי דרך שפיפן עלי ארח הנשך עקבי סוס ויפל רכבו אחור לישועתך קויתי יהוה

גד גדוד יגודנו והוא יגד עקב

אשר שמנה לחמו והוא יתן מעדני מלך

נפתלי אילה שלחה הנתן אמרי שפר

בן פרת יוסף בן פרת עלי עין בנות צעדה עליו רוכבי חצים וישטמוהו ורבו ותשב באיתן קשתו ויפזו זרועי ידיו מידי אביר יעקב משם רעה אבן ישראל מאל אביך ויעזרך ואת שדי ויברכך ברכת שמים מעל ברכת תהום רבצת תחת ברכת שדים ורחם ברכת אביך גברו על ברכת הוריי עד תאות גבעת עולם תהיינה לראש יוסף ולקדקד נזיר אחיו

בנימין זאב יטרף בבקר יאכל עד ולערב יחלק שלל

כל אלה שבטי ישראל שנים עשר וזאת אשר דבר להם אביהם ויברך אותם איש אשר כברכתו ברך אותם

ויצו אותם ויאמר אלהם אני נאסף אל עמי קברו אתי אל אבתי אל המערה אשר בשדה עפרון החתי אשר בשדה המכפלה אשר על פני ממרא בארץ כנען אשר קנה אברהם את השדה מאת עפרון החתי לאחזת קבר את שרה אשתו שם קברו את אברהם ואת שרה אשתו שם קברו את יצחק ואת רבקה אשתו ושם קברתי את לאה מקנה השדה ומהמערה אשר בו מאת בני חת

ויכל יעקב מצות אל בניו ויאסף רגליו אל המטה וישכב ויאסף אל עמיו

ויפל יוסף על פני אביו ויבך עליו ויחק עליו את אביו

ויצו יוסף את עבדיו את הרופאים לחנט את אביו ויחנטו הרופאים את ישראל

וימלאו לו ארבעים יום כי כן ימלאו ימי החנטים ויבכו אתו מצרים שבעים יום

ויעבר יוסף בית פרעה לאמר אם נא מצאתי חן בעיניכם דברו נא באזני פרעה לאמר אבי השביעני לאמר הנה אנכי מת בקברי אשר כריתי לי בארץ כנען שם תקברני ועתה אעלה נא ואקברה את אבי ואשובה

ויאמר פרעה עלה וקבר את אביך כאשר השבעך

ויעל יוסף לקבר את אביו ויעלו אתו כל עבדי פרעה זקני ביתו וכל זקני ארץ מצרים וכל בית יוסף ואחיו ובית אביו רק טפם וצאנם ובקרם עזבו בארץ גשן

ויעל עמו גם רכב גם פרשים ויהי המחנה כבד מאד

ויבאו עד גרן האטד אשר בעבר הירדן ויספדו שם מספד גדול וכבד עד מאד ויעש לאביו אבל שבעת ימים

וירא יושב הארץ הכנעני את האבל בגרן האטד ויאמרו אבל כבד זה למצרים על כן קרא שמה אבל מצרים אשר בעבר הירדן

ויעשו בניו לו כן כאשר צום אתם

וישאו אתו בניו ארצה כנען ויקברו אתו במערת שדה המכפלה אשר קנה אברהם את השדה לאחזת קבר מאת עפרון החתי על פני ממרא

וישב יוסף מצרימה הוא ואחיו וכל העלים אתו לקבר את אביו אחרי קברו את אביו

ויראו אחי יוסף כי מת אביהם ויאמרו לו אולי ישטמנו יוסף והשב ישיב לנו את כל הרעה אשר גמלנו אתו

ויצוו אל יוסף לאמר אביך צוה לפני מותו לאמר כה תאמרון ליוסף אנא שא נא פשע אחיך וחטאתם כי רעה גמלוך ועתה שא נא לפשע עבדי אלהי אביך

ויבך יוסף בדברם אליו

וילכו גם אחיו ויפלו לפניו ויאמרו הנה לך לעבדים

ויאמר אלהם יוסף אל תיראו כי התחת אלהים אני

ואתם חשבתם עלי רעה אלהים חשבה לטובה למען עשה כיום הזה להחיות עם רב

ועתה אל תיראו אנכי אכלכל אתכם ואת טפכם

וינחם אתם וידבר על לבם

וישב יוסף במצרים הוא ובית אביו ויחי יוסף מאה ועשר שנים

וירא יוסף לאפרים בני שלשים גם בני מכיר בן מנשה ילדו על ברכי יוסף

ויאמר יוסף אל אחיו אנכי מת ואלהים פקד יפקד אתכם והעלה אתכם מן הארץ הזאת אל הארץ אשר נשבע לאברהם ליצחק וליעקב

וישבע יוסף את בני ישראל לאמר פקד יפקד אלהים אתכם והעליתם את עצמתי מזה

ויפקד יוסף את בני ישראל לאמר פקד יפקד אלהים אתכם והעליתם את עצמתי מזה

משכב זכור לא תשכב וגו׳ תועבה הוא. פי׳ יורה לעשות תועבה.

ואיש אשר יתנה וגו׳ ... ואיש כי יתן עם חבירו משכבי אשה וגו׳ ... ואיש כי יקח את אשה ואת אמה זמה הוא ... ואיש אשר יקח את אחותו בת אביו או בת אמו וראה את ערותה והיא תראה את ערותו חסד הוא ... ואיש אשר ישכב את דודתו ערות דודו גילה חטאתם ישאו ... ואיש אשר יקח את אשת אחיו נדה הוא ערות אחיו גלה ערירים יהיו ... ואיש אשר יקח את אשה ואת בתה זמה הם ... ואיש כי יתן שכבת זרע בבהמה מות יומת ... ואשה כי תקרב אל כל בהמה ... ואיש כי יקח את אחותו בת אביו או בת אמו ... ואיש כי ישכב עם דות נדתה ... ואיש אשר ישכב את דוד אביו ערות דוד אביו גלה ... ואיש אשר יקח את אשת איש נאף נואף את אשת רעהו ... ואיש אשר יקח את אשתו ואת אמה ... ואיש אשר יתן מזרעו למלך מות יומת ... ואיש כי יקח אשת איש מנאף אשתו הוא מנאף את רעהו ... ואיש אשר יתן את שכבתו באשת אביו ערות אביו גלה ... ואיש אשר ישכב את כלתו ... ואיש אשר ישכב את זכר משכבי אשה ... ואיש כי יקח אשה ואת אמה רעה הוא ... ואיש אשר יקח את אחותו בת אביו או בת אמו ... ואיש כי יקח אשה ואת אמה ... ואיש אשר יתן מזרעו למלך מות יומת ... ואיש כי יקח אשת איש מנאף אשתו הוא מנאף את רעהו ... ואיש אשר יתן את שכבתו באשת אביו ערות אביו גלה ... ואיש אשר ישכב את כלתו ... ואיש אשר ישכב את זכר משכבי אשה ... ואיש כי יקח אשה ואת אמה רעה הוא ... ואיש אשר יקח את אחותו בת אביו או בת אמו ... ואיש כי ישכב עם דות נדתה ... ואיש אשר ישכב את דוד אביו ערות דוד אביו גלה ... ואיש אשר יקח את אשת איש נאף נואף את אשת רעהו ... ואיש אשר יקח את אשתו

[illegible]

קלב [illegible]

קלג [illegible]

קלד [illegible]

קלה [illegible]

קלו [illegible]

קלז [illegible]

קלח [illegible]

קלט [illegible]

קמ [illegible]

קמא [illegible]

קמב [illegible]

קמג [illegible]

קמד [illegible]

קמה [illegible]

קמו [illegible]

קמז [illegible]

[illegible]

קנב [illegible]

קנג [illegible]

קנד [illegible]

קנה [illegible]

קנו [illegible]

קנז [illegible]

קנח [illegible]

קנט [illegible]

קס [illegible]

קסא [illegible]

קסב [illegible]

קסג [illegible]

הסמוכות של רשות שמוציאין מהנסם
בתפלה ..

קכד השיעור הא' אחשבול בו רשלשות הרחש והשיערות שבראש
לפ שהוא מלא בשערות אבל הזקן אינו מלא
ויכה והמשוח של שמוך הרחש היא הנקב שנוקב שיער
עליו .. לא אומן הכתובה השיער עליו מלאי קא אומן נמי ואומן
שניה לא מהם ושעה נמשח, מכופה ..

קכה שנקב קא שעוך ופלג נבל ושמן ישן ושעה משיחה .. לא
קא שעוך ופלג נבל ושמן ישן ושעה משיחה .. לא
קא מלי למעבד קלקל ומלי רומעל ושמן ישן ואולבשם
ושעוך ושומן הנבילה ושעה שתיהה .. לא קא מיתלע
מריחא קמ"ל ובריחוחא ומלי ערמה ני
ושל שתהא נותנין ושעוך ושומן ומלי ני מיני וקטורת לא
ובראשה שעוך ושומן חוץ מן השמן הנאלה והתיתה בתוכן
ובפה ושיש כוש ושמן הנאלה ויתלתה בתוכה
ובקנן בתוכה וקא מן השמן ושיש בתוך ויתלתה בתוך
מלמן שם הפוכין קנה בין לבן ושעה תחבושת והתיון
ושיש שהרחש ונילף בתוך ויכלן המקום היוצא שם השמן על
ושעה בן שני מטעמים הוא .. לא קא שבב הכי קמ"ל
ובהשה היוצא עם שומן חזיר כל מלמ והשיבו בהם
ומקנה
כ"ם כתוב מי וק בשעה פלוני שחתם הרחש שחוקק
בתורה שעשה בו מלאכה העשוי לשמו בין שיתקרו המשיח
שנים ושיש התחבושת שלו חתוכה בבד פסיון
ושיש של הרחש
והברוך בעוה ותשחוק של הסלע קה שעה עשוק ימים וה
יתקע .. וקולם ירחץ בשרו כשהיא מלא ותחב יבבה
שם בבד פשתן ותחב ימשח המשיחה .. לא לינע
מעל הרחש שומן חזיר כל מלא והמם אותה והפך
ל"ג ותחב ירחץ בשרו כשהיא מלא ותחב יבבה
ועשה בו ל"ג אוקל ויהיה רחמי ולא אוקל וחב שלמי ויהיה
הנשיא ויקה לחומם ויטיחה הרחש. קא שלמי ניקוטרים
ייום הכפורים ומרוך לחות הקטורת ויחזקה ויזכך
קכו פלוגתא מוכנים ומכוסים לעקות הרחש ולי"ש הלחות שבעולם שם
עם הלך שנוסע מן שנוסע. והן לא לעולם בלבוש
עיין ה' מהלכות כלי המקדש ומעבד.
לתוספת הרחש קא מיבעיא ליה מן קדש מיבעיא ליה מן קדש שלא
הנשיא ויקה לחומם ויטיחה הרחש. קא שלמי ניקוטרים
ייום הכפורים ומרוך לחות הקטורת ויחזקה ויזכך
פלוגתא מוכנים ומכוסים לעקות הרחש ולי"ש הלחות שבעולם שם
עם הלך שנוסע מן שנוסע. והן לא לעולם בלבוש
עיין ה' מהלכות כלי המקדש ומעבד.
קכז שמוך הרחש היא הנקב שנוקב שיער
כהה והמשוח של שמוך הרחש היא הנקב שנוקב שיער
עליו .. לא אומן הכתובה השיער עליו מלאי קא אומן נמי ואומן
שניה לא מהם ושעה נמשח, מכופה ..
קכח שנקב קא שעוך ופלג נבל ושמן ישן ושעה משיחה .. לא
קא מלי למעבד קלקל ומלי רומעל ושמן ישן ואולבשם
ושעוך ושומן הנבילה ושעה שתיהה .. לא קא מיתלע
מריחא קמ"ל ובריחוחא ומלי ערמה ני
ושל שתהא נותנין ושעוך ושומן ומלי ני מיני וקטורת לא
ובראשה שעוך ושומן חוץ מן השמן הנאלה והתיתה בתוכן
ובפה ושיש כוש ושמן הנאלה ויתלתה בתוכה
ובקנן בתוכה וקא מן השמן ושיש בתוך ויתלתה בתוך
מלמן שם הפוכין קנה בין לבן ושעה תחבושת והתיון
ושיש שהרחש ונילף בתוך ויכלן המקום היוצא שם השמן על
ושעה בן שני מטעמים הוא .. לא קא שבב הכי קמ"ל
ובהשה היוצא עם שומן חזיר כל מלא והמם אותה והפך
כ"ם כתוב מי וק בשעה פלוני שחתם הרחש שחוקק
בתורה שעשה בו מלאכה העשוי לשמו בין שיתקרו המשיח
שנים ושיש התחבושת שלו חתוכה בבד פסיון
ושיש של הרחש
והברוך בעוה ותשחוק של הסלע קה שעה עשוק ימים וה
יתקע .. וקולם ירחץ בשרו כשהיא מלא ותחב יבבה
שם בבד פשתן ותחב ימשח המשיחה .. לא לינע
מעל הרחש שומן חזיר כל מלא והמם אותה והפך
ל"ג ותחב ירחץ בשרו כשהיא מלא ותחב יבבה
ועשה בו ל"ג אוקל ויהיה רחמי ולא אוקל וחב שלמי ויהיה
הנשיא ויקה לחומם ויטיחה הרחש. קא שלמי ניקוטרים
ייום הכפורים ומרוך לחות הקטורת ויחזקה ויזכך
פלוגתא מוכנים ומכוסים לעקות הרחש ולי"ש הלחות שבעולם שם
עם הלך שנוסע מן שנוסע. והן לא לעולם בלבוש
עיין ה' מהלכות כלי המקדש ומעבד.
קכז שמוך הרחש היא הנקב שנוקב שיער
כהה והמשוח של שמוך הרחש היא הנקב שנוקב שיער
עליו .. לא אומן הכתובה השיער עליו מלאי קא אומן נמי ואומן
שניה לא מהם ושעה נמשח, מכופה ..
קכח שנקב קא שעוך ופלג נבל ושמן ישן ושעה משיחה .. לא
קא מלי למעבד קלקל ומלי רומעל ושמן ישן ואולבשם
ושעוך ושומן הנבילה ושעה שתיהה .. לא קא מיתלע
מריחא קמ"ל ובריחוחא ומלי ערמה ני
ושל שתהא נותנין ושעוך ושומן ומלי ני מיני וקטורת לא
ובראשה שעוך ושומן חוץ מן השמן הנאלה והתיתה בתוכן
ובפה ושיש כוש ושמן הנאלה ויתלתה בתוכה
ובקנן בתוכה וקא מן השמן ושיש בתוך ויתלתה בתוך
מלמן שם הפוכין קנה בין לבן ושעה תחבושת והתיון
ושיש שהרחש ונילף בתוך ויכלן המקום היוצא שם השמן על
ושעה בן שני מטעמים הוא .. לא קא שבב הכי קמ"ל
ובהשה היוצא עם שומן חזיר כל מלא והמם אותה והפך
כ"ם כתוב מי וק בשעה פלוני שחתם הרחש שחוקק
בתורה שעשה בו מלאכה העשוי לשמו בין שיתקרו המשיח
שנים ושיש התחבושת שלו חתוכה בבד פסיון
ושיש של הרחש
והברוך בעוה ותשחוק של הסלע קה שעה עשוק ימים וה
יתקע .. וקולם ירחץ בשרו כשהיא מלא ותחב יבבה
שם בבד פשתן ותחב ימשח המשיחה .. לא לינע
מעל הרחש שומן חזיר כל מלא והמם אותה והפך
ל"ג ותחב ירחץ בשרו כשהיא מלא ותחב יבבה
ועשה בו ל"ג אוקל ויהיה רחמי ולא אוקל וחב שלמי ויהיה
הנשיא ויקה לחומם ויטיחה הרחש. קא שלמי ניקוטרים
ייום הכפורים ומרוך לחות הקטורת ויחזקה ויזכך
פלוגתא מוכנים ומכוסים לעקות הרחש ולי"ש הלחות שבעולם שם
עם הלך שנוסע מן שנוסע. והן לא לעולם בלבוש
עיין ה' מהלכות כלי המקדש ומעבד.

קכט

קל

קלא

קלב

קלג

קלד

קלה

קלו

קלז

קלח

קלט

קמ

קמא

קמב

קמג

קמד

קמה

קמו

קמז

קמח

קמט

קנ

קנא

קנב

קנג

קנד

קנה

קנו

קנז

קנח

קנט

קס

קסא

קסב

קסג

קסד

קסה

קסו

קסז

קסח

קסט

קע

קעא

קעב

קעג

קעד

קעה

קעו

קעז

קעח

קעט

קפ

קפא

קפב

קפג

קפד

קפה

קפו

קפז

קפח

קפט

קצ

קצא

קצב

קצג

קצד

קצה

קצו

קצז

קצח

קצ

ומשם תלך התורן ומן התורן מצר התחתון. וקולפטן כתוב
שם הוסף על התורה ואת שבתותי תשמרו. ויפרד
ויכתוב ויכתוב בתורה ואחר יכתוב ויכתוב
יקחו לכם יהיו הצרעת או התליה.
ויקרא ותרגומי תשמרו הצרעת. ואם
לא תוכל ושב היתה תעשה.
ואחר הוסף חלב תאכלו או חלב טרפה ונבלה תעשו לכל
מלאכה שאי אפשר לאכלו והיתה על תאכלו
כמעט כי יאכל העם מן הקדשים ולא יהיה להם
לאכלם. ואם ושבר ומעשו מעשם היתה לכם
ולהיחס. ויהיה יום יום ולילה. ואחר תחמצו
כיוצא בלקוטן לא תוכל לזבוח את הפסח
ולא תוכל לאכלו עד שיעבור היום ויבוא הלילה
ויהיה הבשר מצוי לאכלו בלילה שהוא ראוי
לאכלו ביום. ואם תותירו ממנו עד בקר
ולא תוכל לאכלו ביום. ואם תותירו ממנו עד בקר
באש תשרופו

ויבוא ..

לבאר השטח . השתוך השיק שהוא מי שושנה ר"תלט
עיפה עופה ..

שלגיריה תושה ויספה הקהרה ויקבל השטן גם יעיף בתוך השטן
תגבן ותעוקבי ובזרע והרחשה יחל בתוי בריכה ר"תלט

שטשה שחשבו חולה . שמה מתנבריאה ובומעה ושמשה ר"תמן

שמשה ויושע ד הגיע" .

לאחוזתה השטשה שחק החלטתי יחוחה היעה כיון לבן ומה ר"תמב
קולריאתי עם מי שושנה ..

לקרוס שבשטשה . שחק שורש ייליון הוא חיכיאום ישמה מחנה ר"תלד
לאחוזשטיעתי שבהה ..

הגיע ולבד"שחר . ואם הנסכנה בתשבון קצה משהכר השטשה גם ר"תלה
משבה . והיאבן שלה השוקן בתוך תלב תשה שוכר ד האוקפתי לתיאה
קשה לקיים מפנקבריאה והיה חבן ש שטשהה בתוך מתרח ובתוך

תרוב תחשמות ולנחוך שבהה . וקו מחשטיעים וקוה ר"תלו

לחוקתי לתיאה והיה מחקשטיעתי שלשטשה ניתוך השריפת השטשה ר"תלז
וחלב תשה ותשטה לבשה ושבש יחל שיום שלהשון שר יהלקח .

לבאר השטשה ניתוך . וקו מחך שלי כרוב וחשתון בקה שליה כחש ר"תלח
שטיבון .

שלחוקתי לתיאה והיה שלשטשה . שיום בטשטשה מיון שטה ר"תמן

לקחת מחשטיעים שיום בשבון ויפיר הכשה והשקיעה ..

שטשטשה . שיום בחה כשה ריה ושקיעה . וקו שלבן בקה טרוף ומוסרי ר"תמב
בחלבון בקה ומי שושנה ..

לב חלב תשקיט כאה השטשה וכלשבון מה יהיה חבוש ר"תמג
ותשיף כשטשה עד טוקה תרבוחה ..

לבחון כרוס ותשלך הכל בתוקה וחוכה יפוון לכך בלא בשבון
ולבן בקה וכשה חלקים שיום בתוכה חכה הקטרת

לשחקה השטשה והכאותה . ותוכופה . תשלה מיון שהה כתקה ר"תמה
מיוחדת לשבחת ליטון .

תשחוון לחון הקת השטיעים יום ולילה ותוקה הטוף תחוכון כשון ב ר"תמו
והחתה חם בוקה יזיין הטר בתוך בה נתשה, וחוכה
כשבע נקי .. לטר הקת חלוחי תקטיקון ולבוה וכתשה ר"תמז

וכתשה והחשחוה שם יין לבן טר ישתה ריהט וקמלהו
לשטשה חלניחים לם ותיכוך וקרוס . קת שורש מיבוקלת וחקטה ר"תמח

שבהה . העף בשון חיון שש חלשוייט ..

לבאר השטש והחוקלת שבהה לחולם ולהיהה שבהה לל לוק ר"תמט

וכיוקטה וכושלת היה טוקם לחוחון ושלב תשה ר"תנ
שיבה טר חו שושה בתוך השטן . לטר הקיחלון מיבוקלת

וטרטשה ותרבייהה וחתרה וחלב תשה והשטן והשטף ר"תנא

אלו הם הפעולות

א לידע מה הוא המעון הזה ואהבתו. קח בהבית מלא פחם
ושים בתוכו מן הפחם והקטר בו ושם היושב
מעלה ואם יופיף העשן כנגדו הוא זכה ואם יופיף הרוח
שם שיעיד למולם הוא המעון ... לקח שיחזו בתוך
האש של הנפלם ואם ישחר ושתה מרחיקה הוא
שמעון שם לאו הוא זכה ... לקח הקשרוף שלפיך באש
שלא יכלה לחוכה וקח חלה ושקה ושקה
ושים כתב על המעון ב עיפרוחים ושים שנים מן החבר הזה
ושים כתב על שיכלה לחות הקנים בכבר ואם הוא זכה
ויתקרם ואם לאחר ויפה ולא יתקרם כלל ... לקח
שפעמו של אדם הבוחן ובלעת עוקי ושים על הרוש
רוק פיך ושנים אחר מעשה ואם קול יהיה יקויים ואם לאו
והבטל ...

ב להקשות כתוב ט קח שהל ואחם מאד ושים
עליהן ויהיה קשה מאד הכל ביחד
ואחר כך שים על הקרקע ... לקח שצה נחלת שעלה
וקח עוף צחר ובקע
ושים שם הכל
ואחר כך שים על הקרקע ושנים שנים. ואחר תזנוק שנים עשרה
מעגל בחוץ ושים עליו. ואחר תזנוק שנים עשר מן הקנים
על פי פתחים ויהיו קשה מאד הכל ביחד. ואחר תתן הכל ויהיה
ויהיה קשה אבל אינו שאר לפתים ואתה תקרה בזה השפלה
לקח קח כלי חרס שפיו צר מאד כמו שפתים שפתים בן
הכלי. ושים בו שעורים ואתה כתוב על הכלי שפתים בן
כלי מושם הוא שבור ופתוח צבור כלו בלהות הכלי
והנשאר הכלי מן האש והלה הצבור ואתה ויהיה שם הלחי
בלבד הוא השעורים שנקרא הפחם. והכתב
שם הכלי מאד ואחר תכתב הצבור פתים קדם. כה שמה
כל אלו כלי ויהקשה הכלי ... לקח קח כלי חלה מאד
בצלחת מן הקדר והכלי הכתובה בחולבת ושמה
בו מלא כל שהוא ואחר תכתב שים על הכלי
ואחר תכתב הצבור בחומץ חזק ויהיה הכל יום ... לקח
שים בחומץ חזק ויסבר ע חלקים. עד שים פלוגתא של
יום בחומץ חזק והכתב שים שעורים הכל
ושיהיו על הקדר ואחר תכתב שים שעורים

ללבן הנחתי: תקחנו ושיחזנו בעדותיהן של
כאחים והקניאתיהו ללבן.

ז ללבן הנחתי: תקחנו ושיחזנו בעדותיהן של
עכו"ם ללבן. ואפילו בעדותן של ישראלים
פסולים שהרי הם מעידים שהיה שלו ונאבד
ממנו ואין לו עדות אחרת ושמא עדיין הוא
שלו שהרי לא מכרו לו אלא מפני שחשדוהו
שגנבו ואין חשדן חזקה שיהא ודאי גנב
אלא שמא מצאו ומכרו ואין לו עדות אחרת
שיעיד שהוא שלו ואין לו אלא מה שבידו
ואין לו לשלם לו אלא מה שקבל ממנו
שהרי לא הודה לו אלא בזה ואין לו עליו
כלום

ויהי ערב ויהי בקר יום אחד. ויום שני. ויום שלישי. וכן בכל הימים שנאמר בהם ויהי ערב ויהי בקר. ולא נאמר כן ביום השביעי. ויום השמיני. ויום הששי. שהרי לא נאמר בהם ויהי ערב ויהי בקר. ללמדך שכל מי שהוא עוסק במלאכת שמים כאלו נברא העולם ונתקיים. שנאמר ויכולו השמים והארץ וכל צבאם. ואומר ויכולו כל עבודתם וגו'. ואומר ויכולו כל המלאכה וגו'. ואומר ויכולו כל העבודה

ואפילו מחוסר בגד בקר חלה תרומה או הפרשה. עד קנ"ל

דרשם מחובר לבן ובקרשים כיוצא ושרשם בכל נגע כשהם דבוקים בקירות ובכל מקום נ"ל דרשם חלל תרוך נ"ל דרשם תחת מנעל עד קנ"ל ועד דרשם מחובר קלוטים ונלונים ועד נגע כיוצא ושרשם ובכל מקום נ"ל דרשם לבוש זהב וה"ל דרשם יעבלנ"ל נ"ל

לעיל שבויה. עד דרשם לבוש זהב וה"ל דרשם יעבלנ"ל נ"ל

ק' אלפי"ן ת"ש קלוים הנע. והתניא כך כל תחת עשרת ואפילו

קלוים ואחהה"ם הקשה הנעם ואפ ואחהה"ם אחרון אחרון

עשרה ניסים נעשים בפרה ק' אמות מהנעים חוץ עד הבקר. ובבקר שלפנים

ואפילו אחד מהם לגבי הנסים שבפרה ק' אמות ואחהה"ם נעשים

מעוקים ומעוקים ואחהה"ם קלוים כתיב ונתנם על עיני בניהם

כאן היוהך תחקה שהעבל. ונקי שמעוקים שאחהה"ם

עבל עקר קודם שיתכבל." לעיל קנ"ל שעשה מהה"ם

השהה ולהקן האלטוחה ותשיל עבל מוכנים

לעיל מרחקת לשכחה ולהוסיף השבל ולשבר כח

השהה. עד וכרפס ושרשם בכשם חוסר קלפו." עד ולעיל"ע

קמן. עד ואחכל מחוסר קולם אכילה בל." עד ואחכל מחוסר קולם

כאשר כולם, וכפרפס ושרשם יתר עם שמן, ובל כלאים

עשר הוקרקעות מילנ"ע. הכל כשהוא חוץ מן הנעים שיהיו

ערך. קנ"ל נעים בגופם מקולי המים ועבלנ"ל פלוגתא תרוך

שבשם ובל היו נותנין לפם שחוזל בכל

כ"ד פתיחת לב לחכמי צפתא"כך היו נוהגים לעשות

ישתה לעולם."

כ"ג אם השיב שלא"תרוך רפש של נכרים עד

בו עד שיוך הנעב."

כ"ב אם השיב עב שאין מתומין מתומין ותשבשין לחוב

הרש בל ואחכל הקשור בו בהם ותבלינה

נוח הוה יין מי יבוך התבוש שלפני היין."

כ"א אם השיב תבוש עד וכלעל מי מהבלין הרך היין

ואם היין מנוזב לא יבוך אחכל ישקה אחכל

עשרה לחם כמוך בהכ ברם חלב והם

כ" להקפיא החלב שיש הנבו מהשכת בסף צרוך משקל

שם. ויהיה הכך מהה רבה."

י"ט לאהבה השיבוך בסף חי סרש ומחמר בשם שהסף

השבר עבו ענן הלעון."

י"ח למחוק ובשעבר הכתובה בהלכות משל הקלף מן הכתיב

הצבור כלפי. והיכי שמעינן ה' פעמים כשם וכו' שפיר וכו'. אינו מתפלל אלא פעם אחת ואחר כך הוא מתחיל ואחר שהתחיל בי"ג מדות הקב"ה מתעלה ומתרומם ומתקשר עמהן ואינו מפסיק ומתפלל כולן ברציפות ואחר כך הוא מתחיל בשאר תפלתו ומסיים ברכת אתה חונן. וכתב הלקט לתמוה על מנהגינו שאנו אומרים ברכת אתה חונן בפני עצמה ואין זה מנהג ראוי שהרי ברכת אתה חונן מעין שבע היא ואין לחלקה ולומר שהיא ברכה בפני עצמה ואין לומר שהיא מעין שבע שהרי אין בה שבח ואין לומר שהיא מעין שבע שהרי אין בה שבח ואין לומר שהיא מעין שבע שהרי אין בה שבח

יתרון"

אחת בין השיבה התורה ולא תשכחם ולא תסור מלבי
שאחז שהיה כך וכך. והלחם הכל כתיב היינו כענין
או שהיתה מהה הלשה מורידה מחלוקת השיבה
הגורל והקדוש והטהור יה וזן שבי היינו מעשה הישבות
כשהיו יה וזן שבי. ואחכ יתיר יהי רצון מלפניך השם
ויכוין לכוונות שעשקם כענין שיכוין
לקבץ. ויכוין כוונות שעשקם כענין שיכוין
כשאחז הכוונות בזה ואחכ ועשה וכן תתקיין.

יי שחח לעל שבת בוקר. יתחיל בקי מזמור לדוד ה
רועי לא אחסר וכן. ובמקום ה יתחיל שה
רועי לא אחסר וכן תתקיין.

יא שחח מזמור תפוק ויקרא אל תעשה קף כתיב ויקף
הוא להיות שם יי ה וכן ולא ישיח שם שיהא
כשהוא מתפלל את ישתוקק ויכוין בשלהן שר שיין. ומה שמוסיף לה בתפלות
ויכוין לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה בדחילו ורחימו לייחד שם
יי בשם כל ישראל ולהמשיך שפע לכל העולמות ולכל הנשמות ולכל
הנפשות ולכל הרוחות ולכל הנפלים ולכל הנשמות ולכל הנפשות ולכל
הרוחות ולכל הנפלים ולכל הנשמות ולכל הנפשות ולכל הרוחות ולכל
הנפלים ולכל הנשמות ולכל הנפשות ולכל הרוחות ולכל הנפלים ולכל
הנשמות ולכל הנפשות ולכל הרוחות ולכל הנפלים

ותשמרהו וקדושתו. וכבוד זה השם יחול על המשכן ועל המזבח
ג' ויאמר אמר. ג' ויאמר אמר. ג' ויקרא אמר. שהוא שם בהוי
ג' ויאמר אמר. ושם רומז לשלשה בחינות ג' בראשית ג' בהר
סיני. ג' בתורתך. מ' המים. ב' תשים. ל' תשב. ד'
יום אחד. ג' בהר סיני. ה' בראשית ברא. ב' בתורתך
משה. ש' שבתי יה' בראשית ברא. ב' בתורתך
ויקרא. ה' בראשית ברא. ב' בתורתך משה. ש' שבתי יה'
בראשית ברא. ב' בתורתך משה. ש' שבתי יה'

שאלה בהקין יתעטף בטלית ובתפילין
ויסגור עינו ויתבודד מעט ויזכר
בכונה שם יונדי וישאל שאלתו ויתחנן מעט
בהתבודדות ויפול בפיו פסוק מעין תשובת
שאלתו ויש שאומהם בתחלה פרשת שמע כולה
ובל פסוק ה׳ אלהי אתה ארוממך אודה שמך וכו׳
ואח״כ יכיר אתה שם הנ״ל במחשבתו וישאל שאלתו
וישתה מעט בכונה ויפול בפיו פסוק כנ״ל ..

לעזבה לעשן לא נשבח עמ׳

שם עב הוא יוד הי [illegible] ויוהי

שם סג הוא יוד הי ואו הי

שם בן הוא יוד הה זו הה

שם מה הוא יוד הא ואו הא

שם עב ב׳ פעעים אהיה

שם קסא אלפ יוד הי יוד הי

שם קנא אלפ הה יוד הה

שם קמג אלפ הא יוד הא

אינדקס וסידור העניינים
לספר הפעולות
לרבנו חיים ויטאל זצ״ל
נערך ונכתב
על ידי בנו ותלמידו
הרב שמואל ויטאל זצ״ל

Organized, prepared, and presented to the public
by Machon R. Chaim Vital
www.machonrchaimvital.com

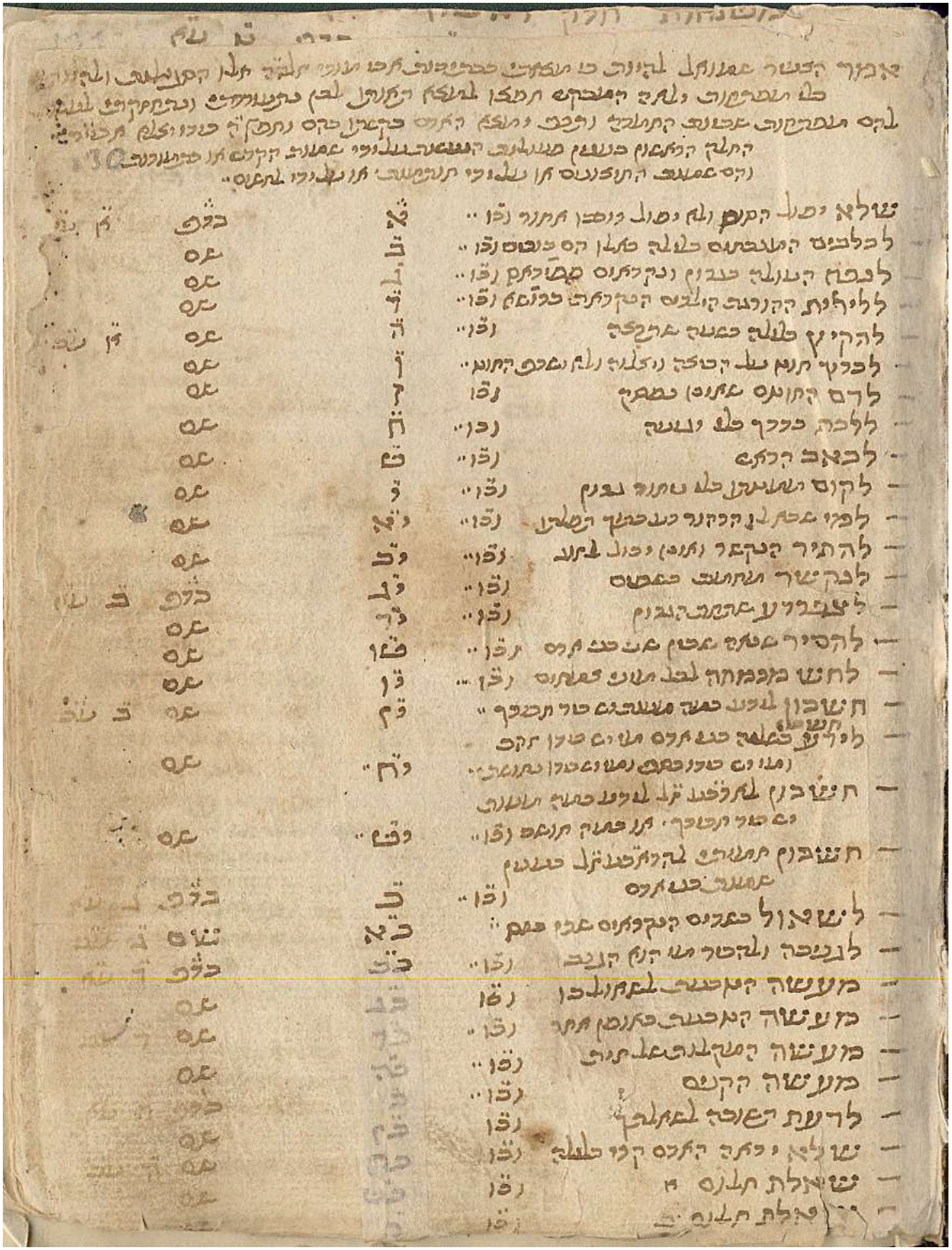

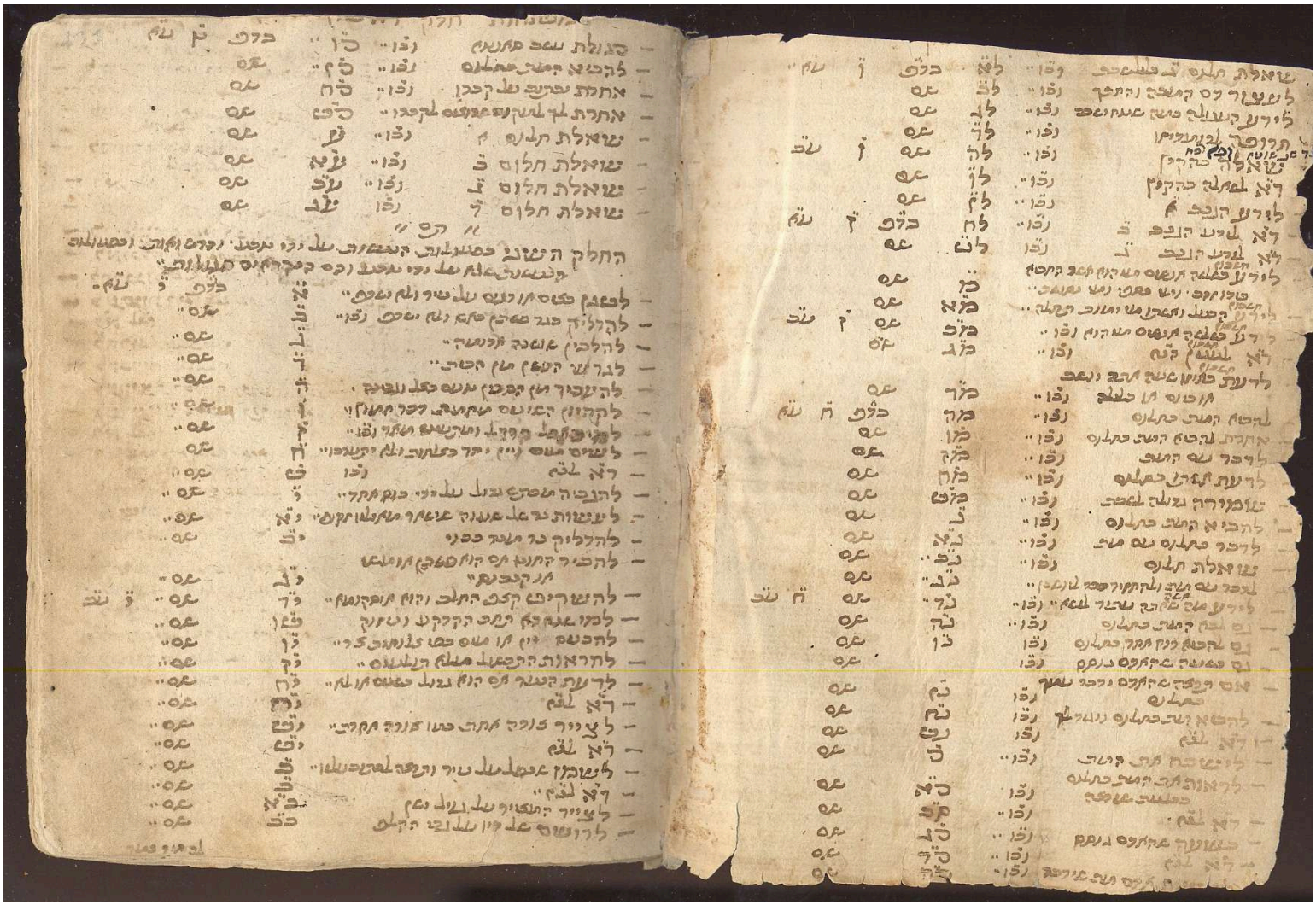

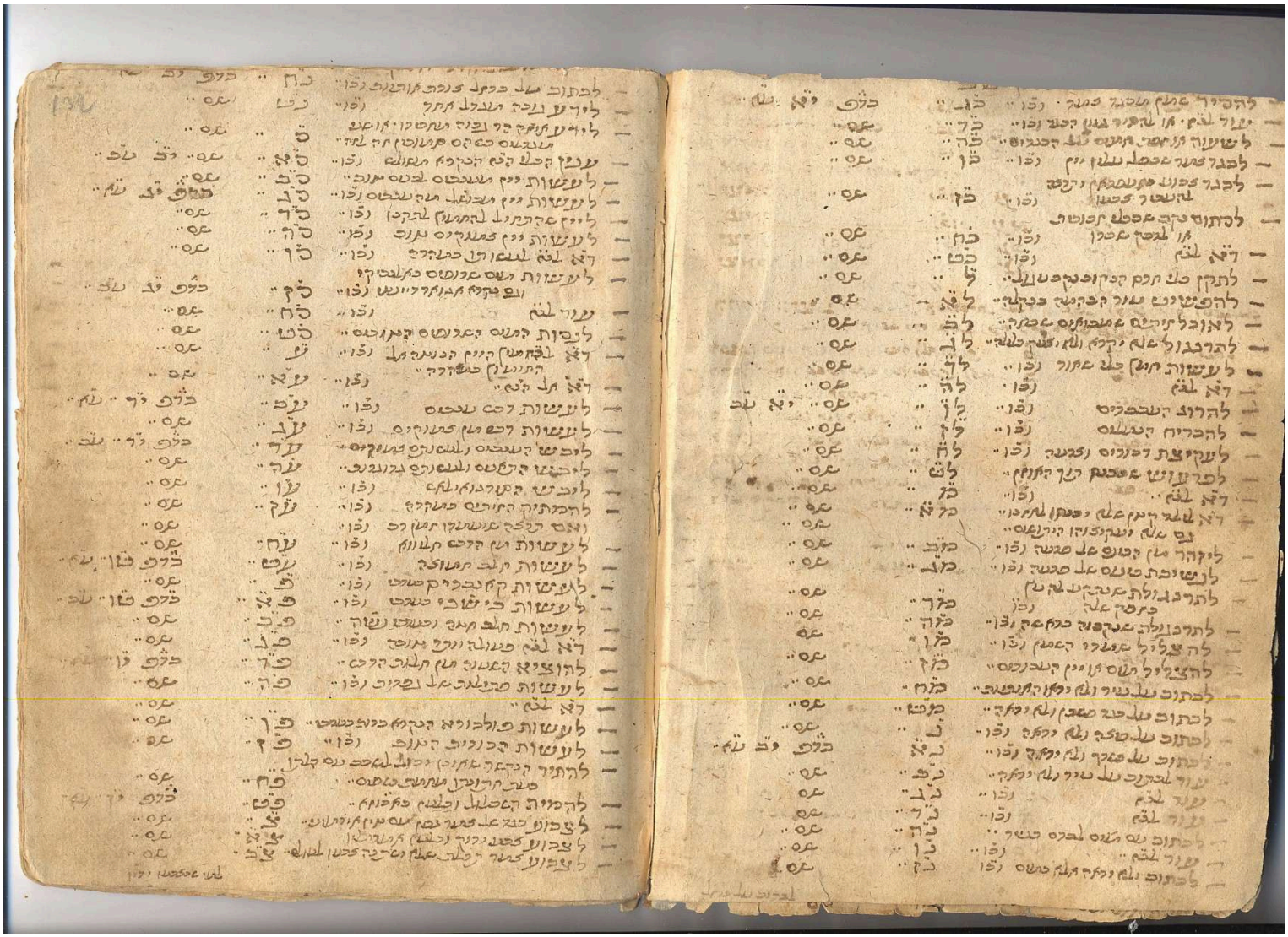

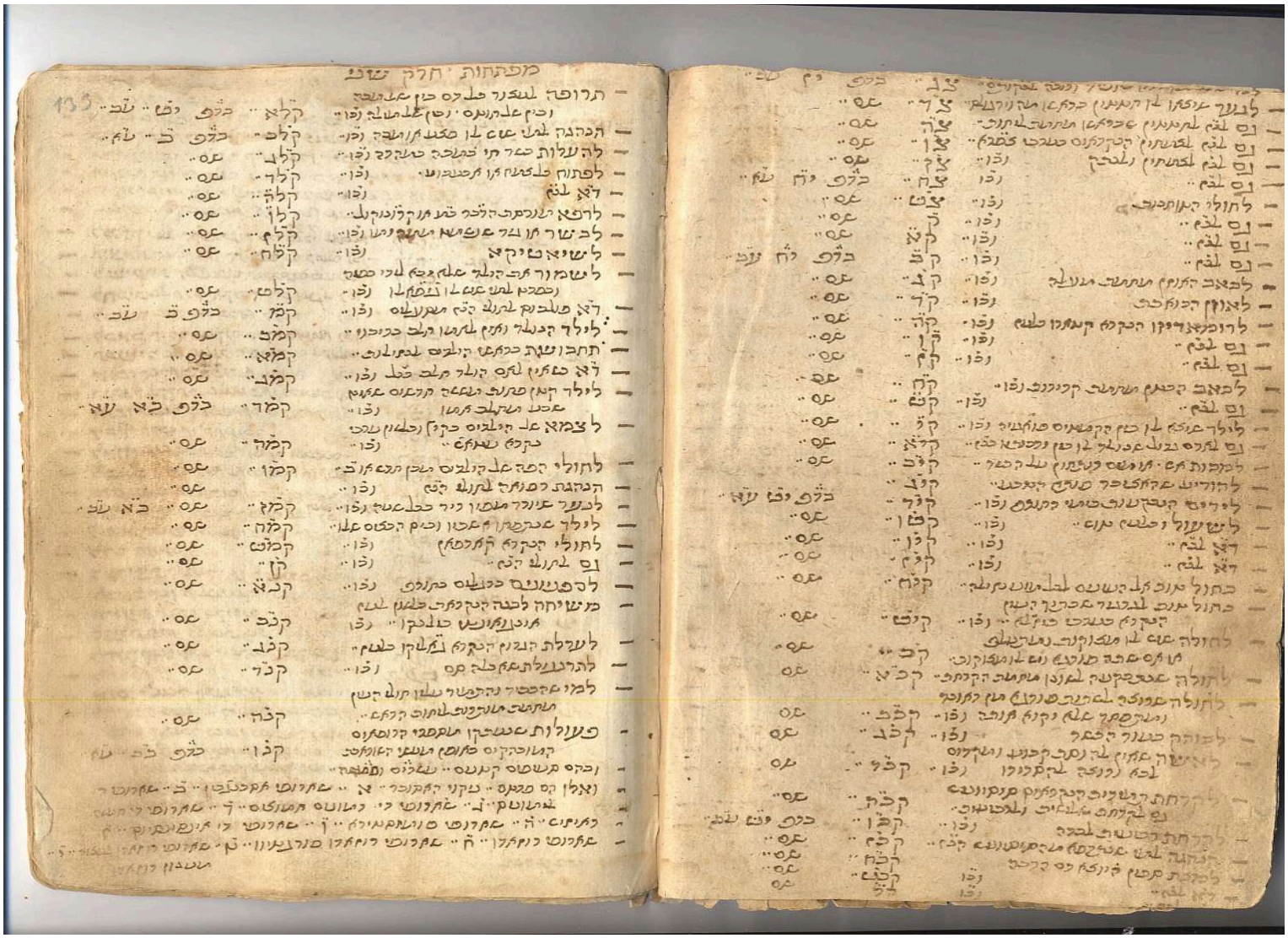

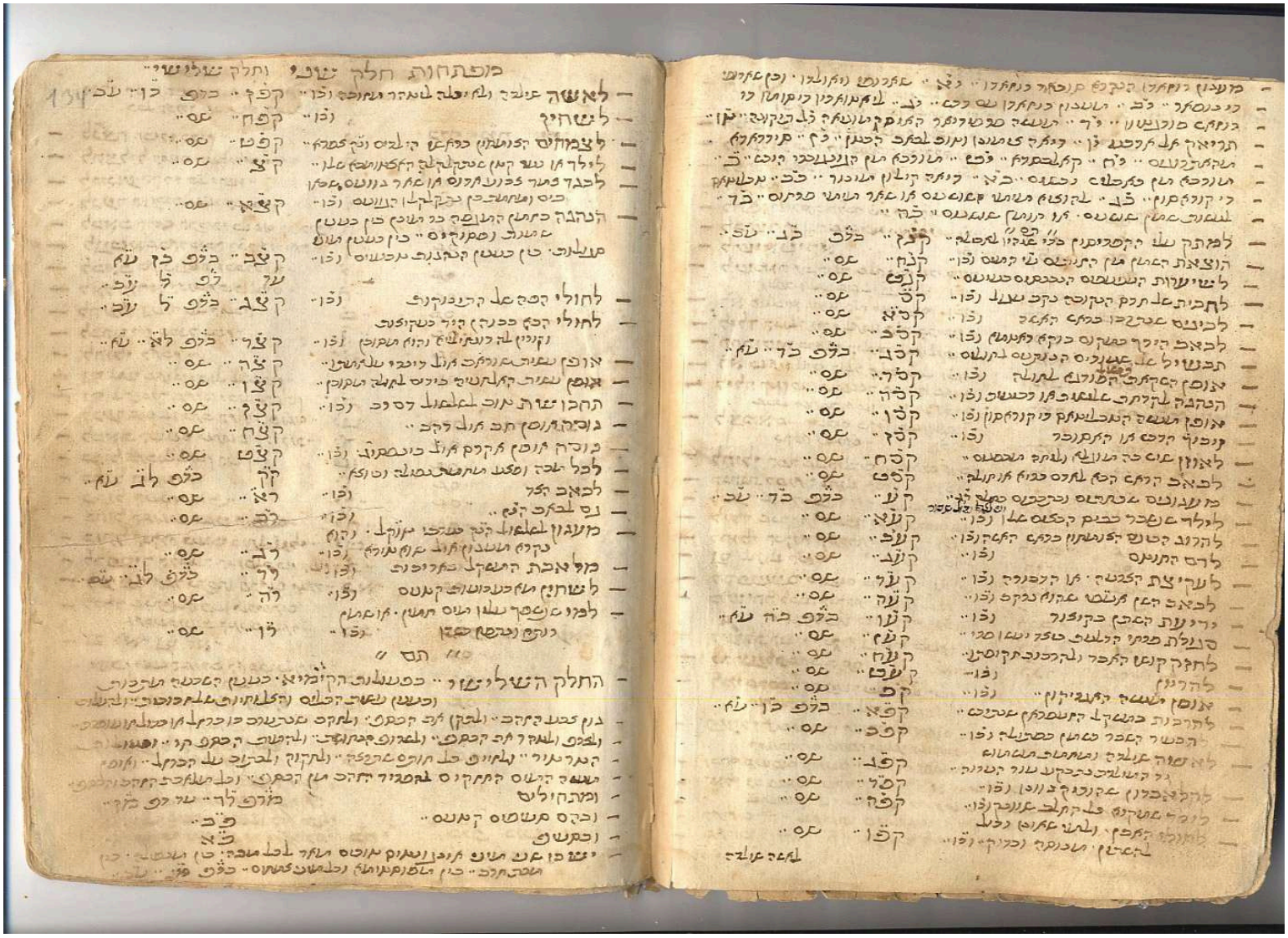

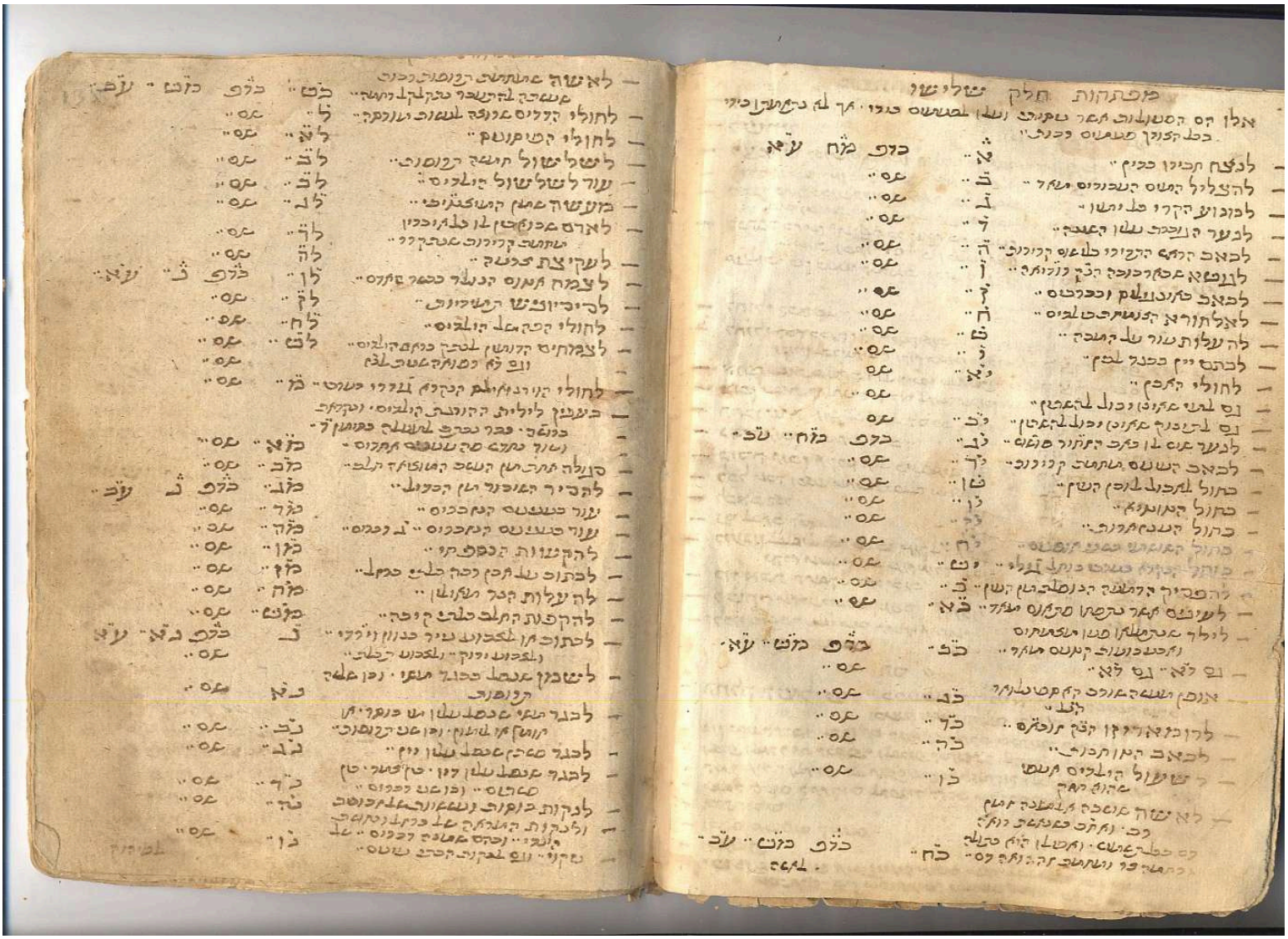

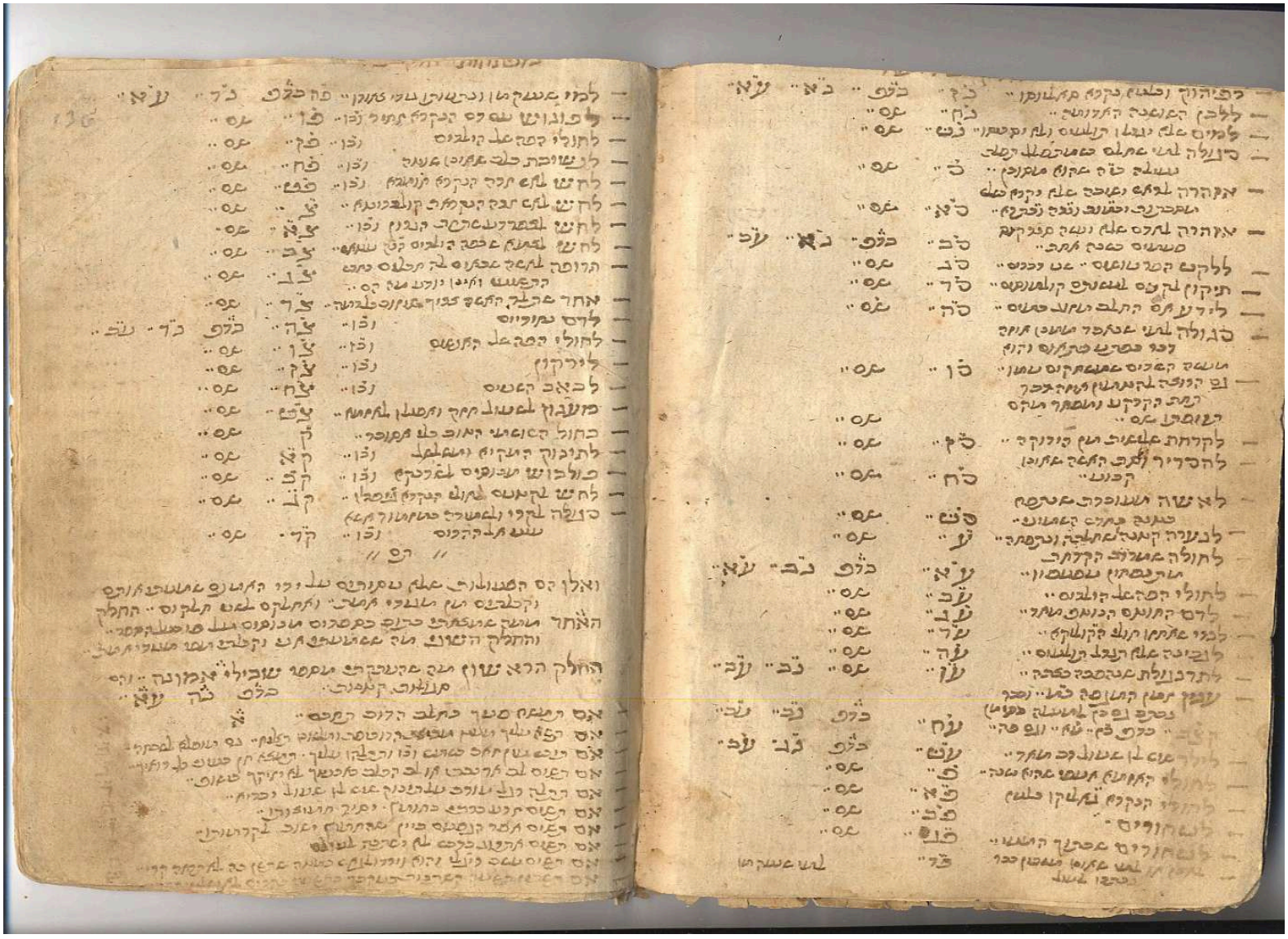

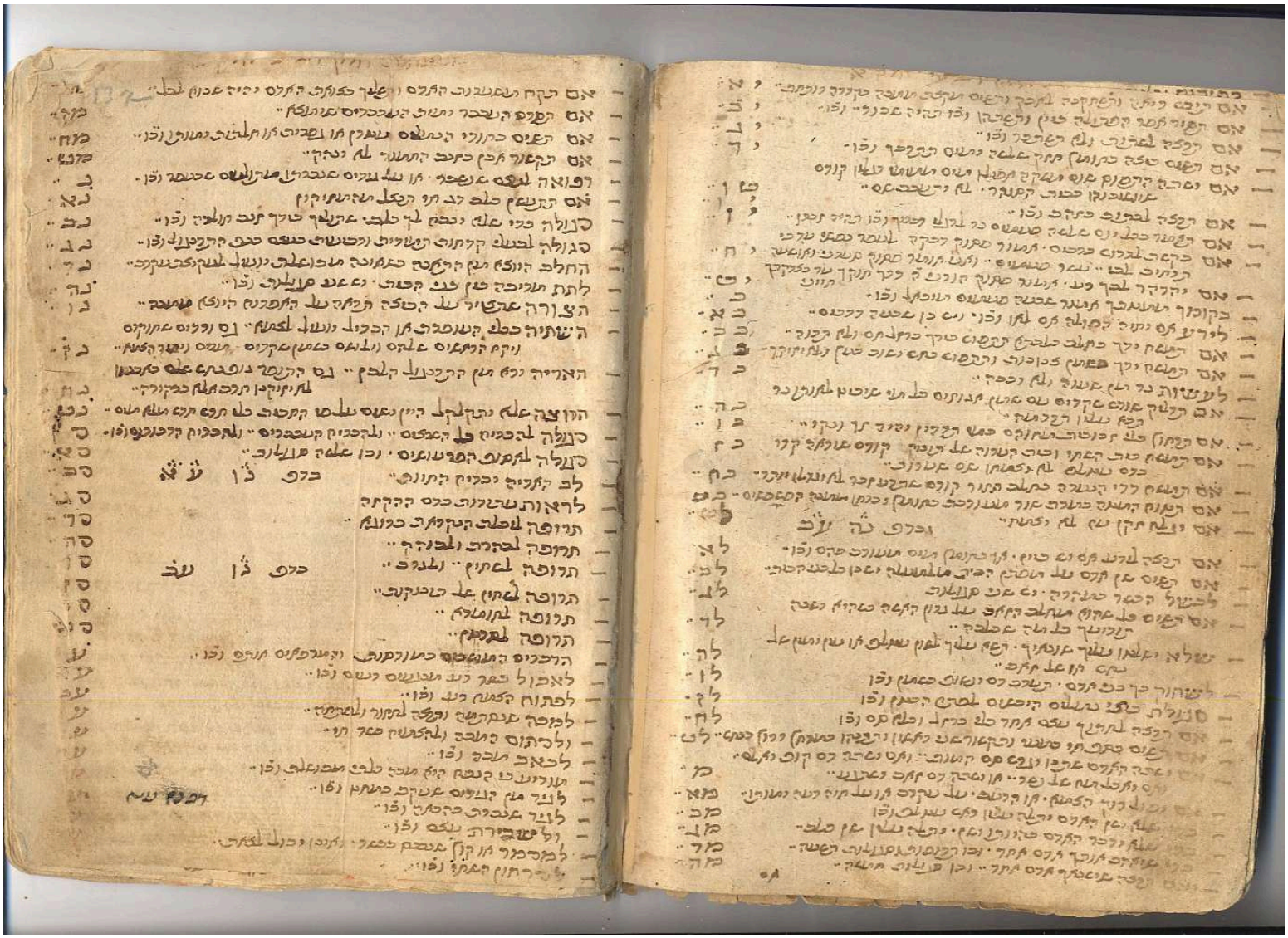

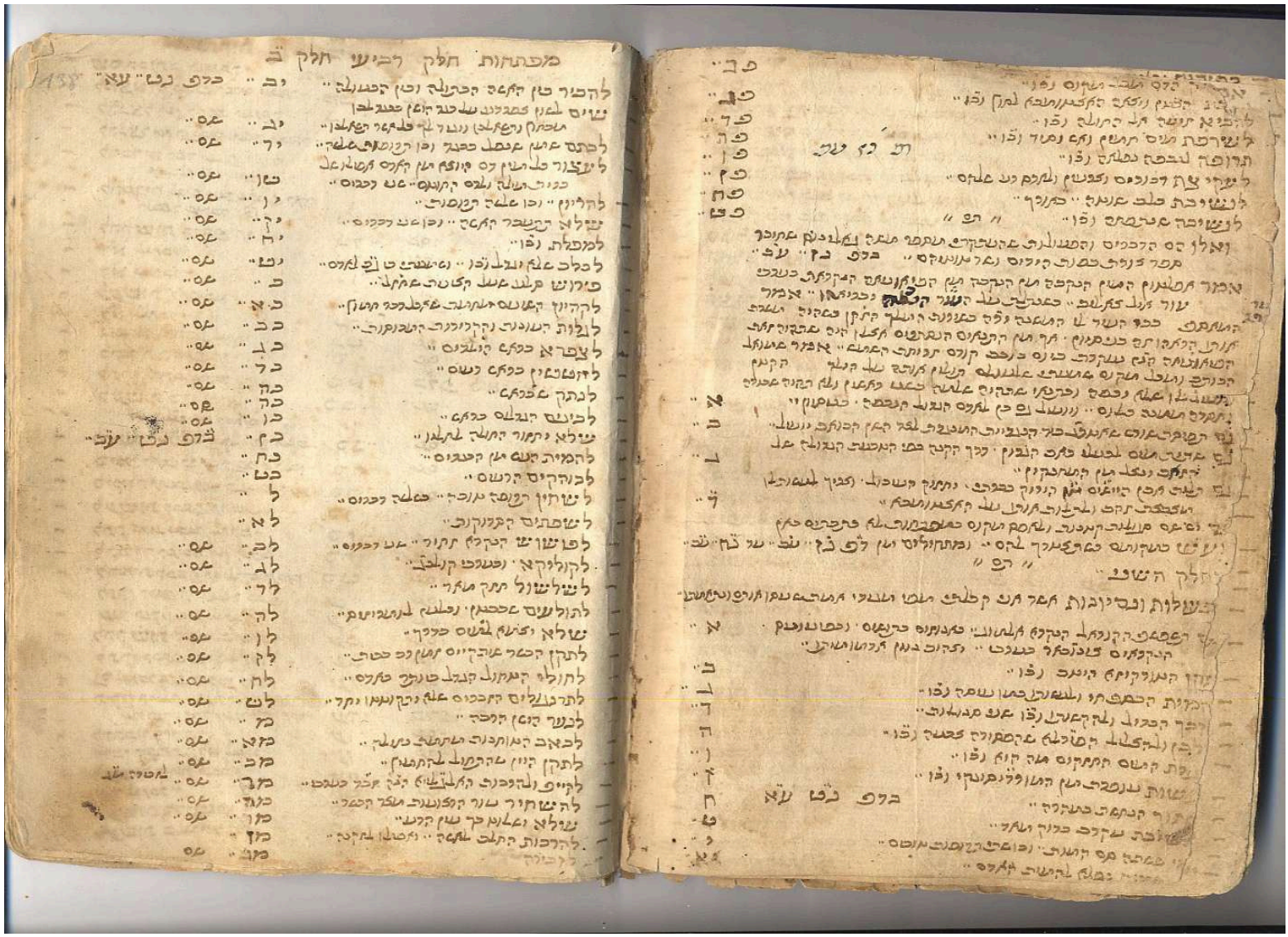

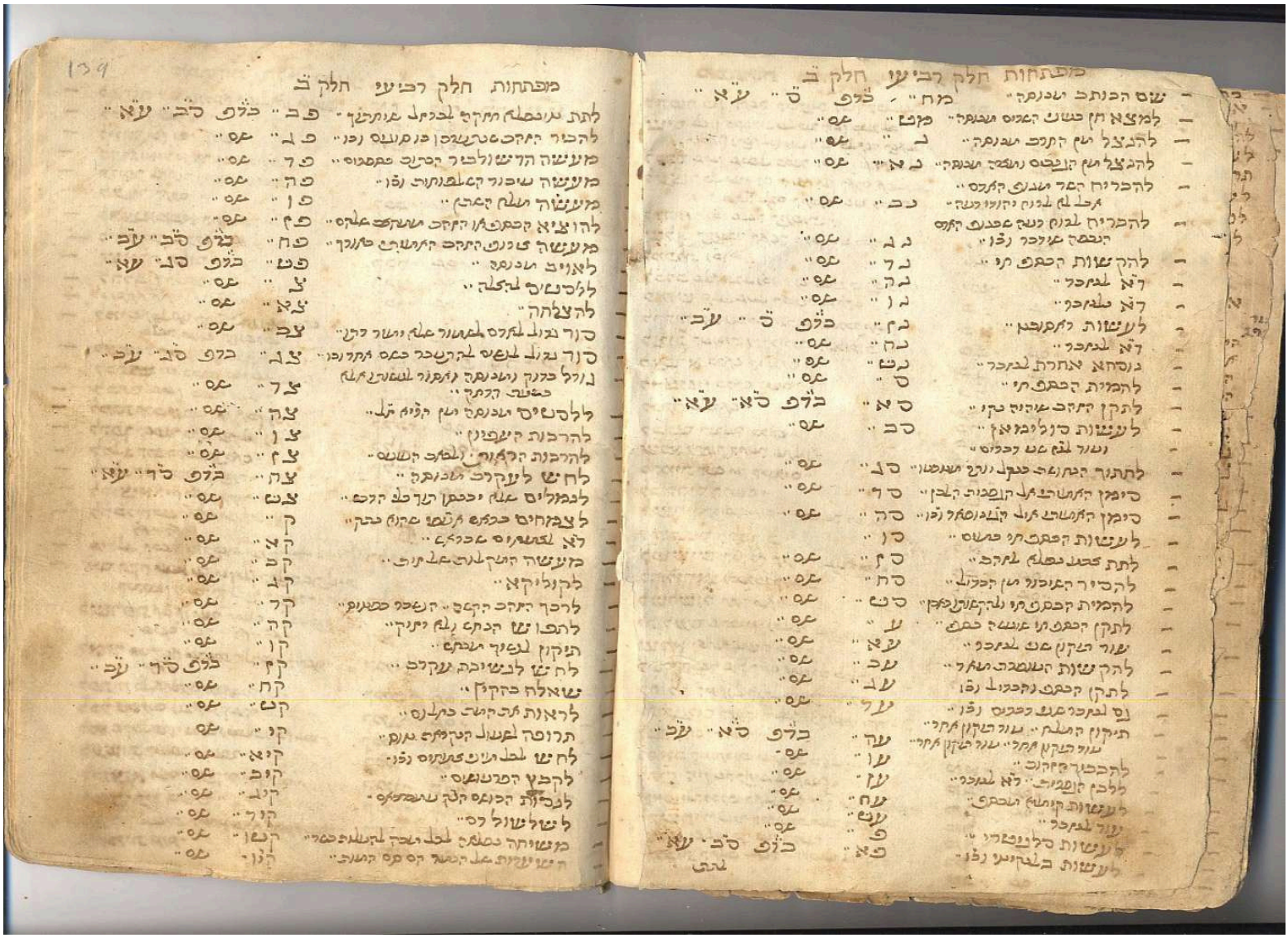

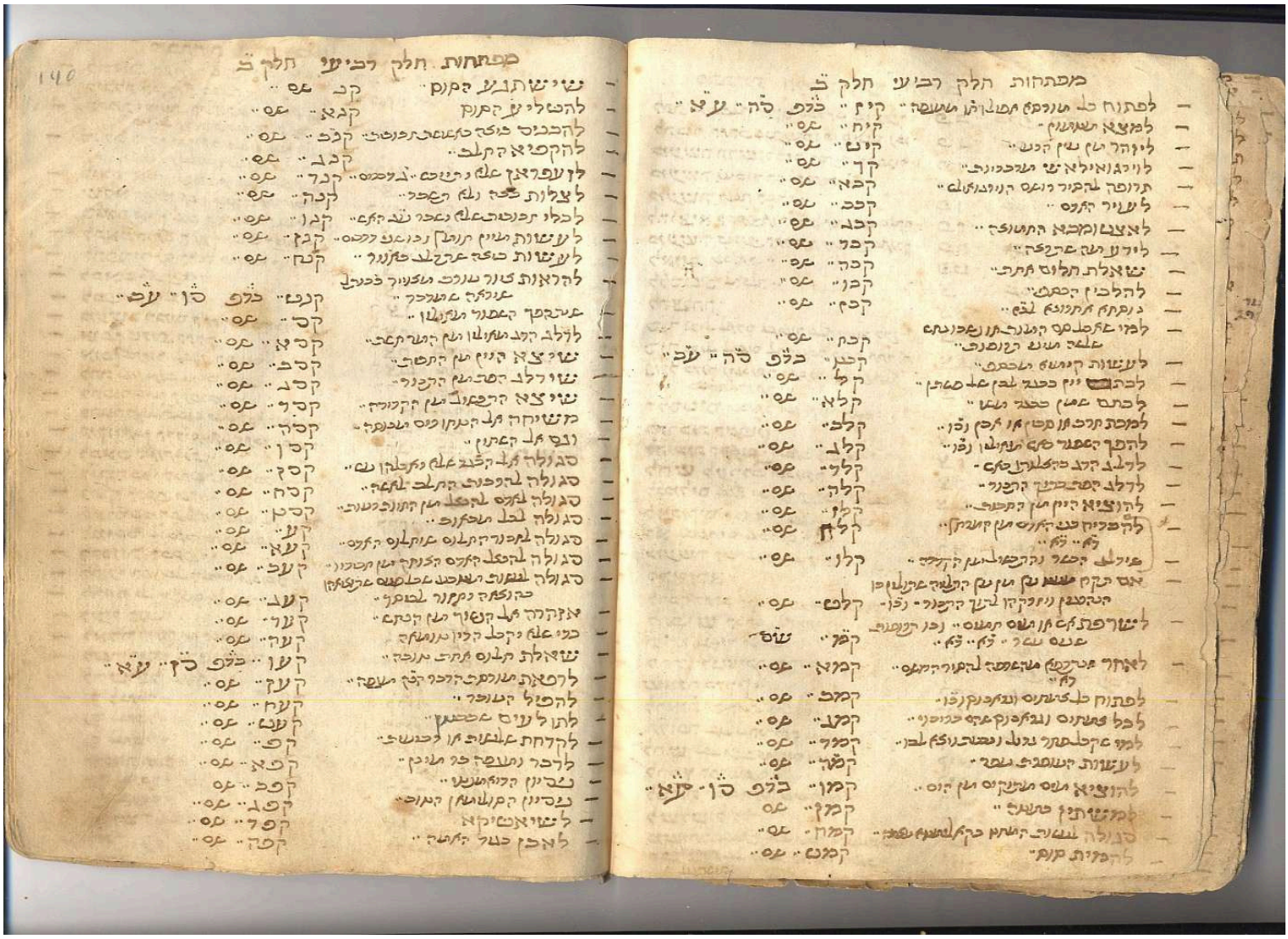

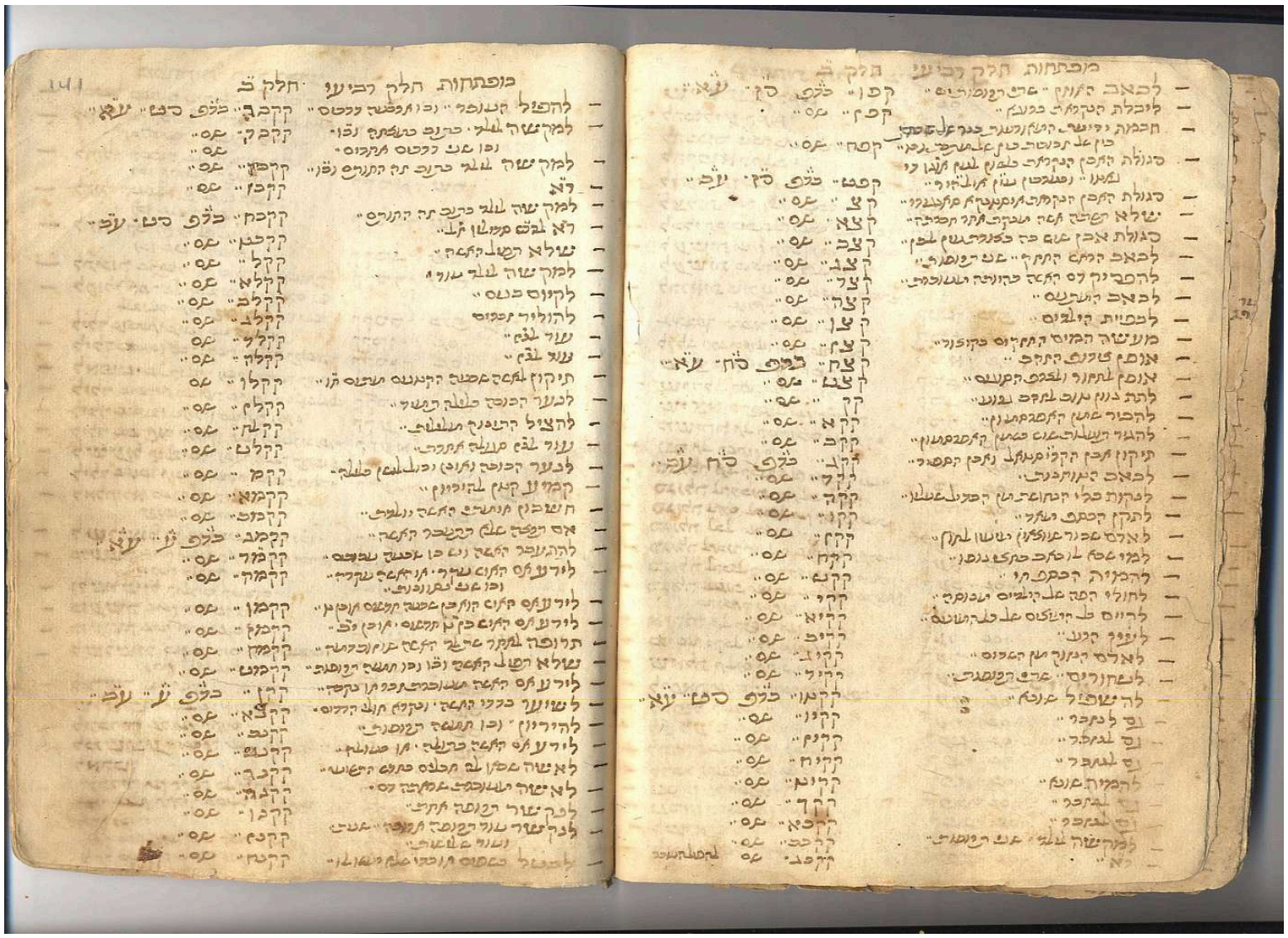

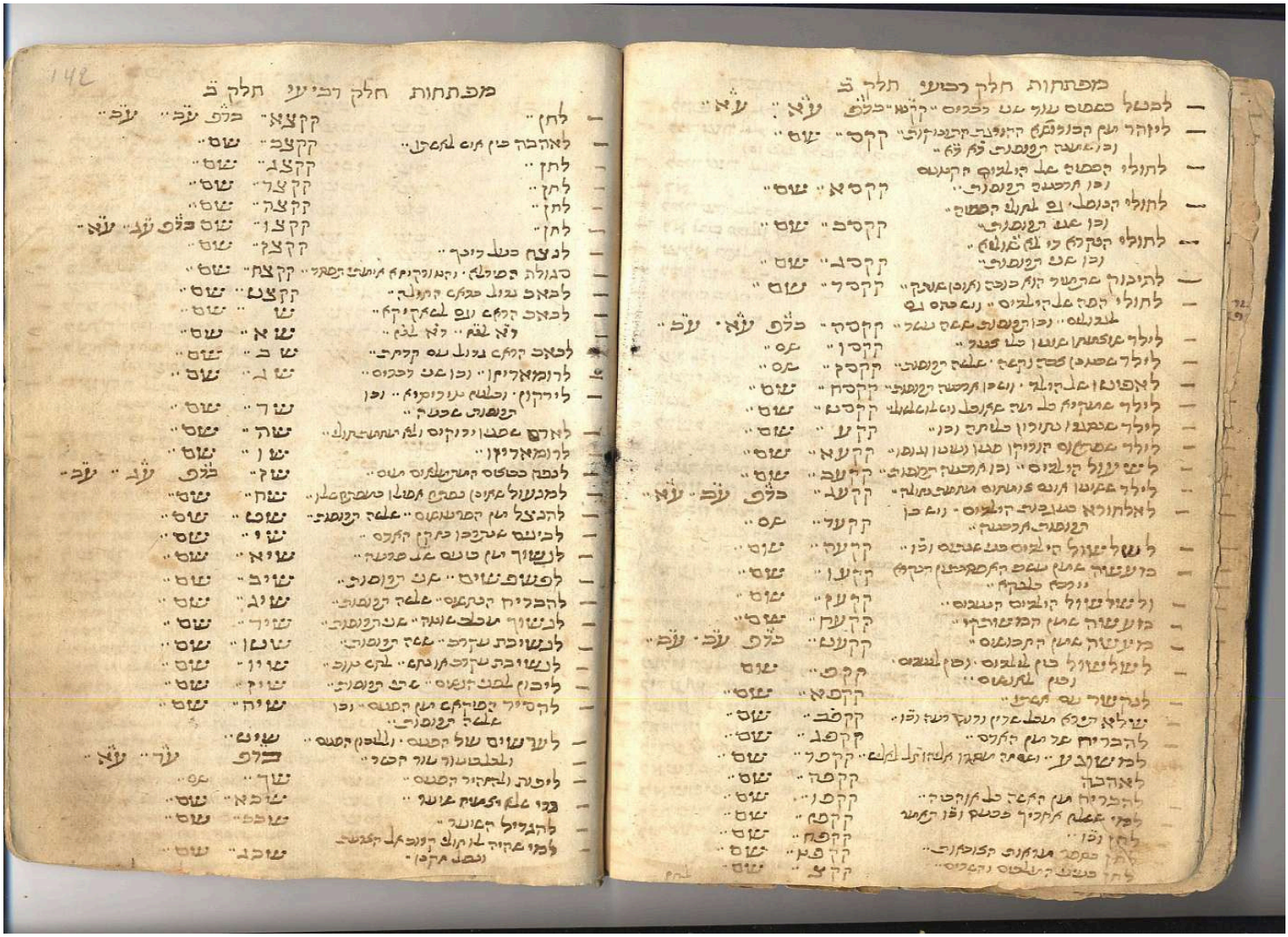

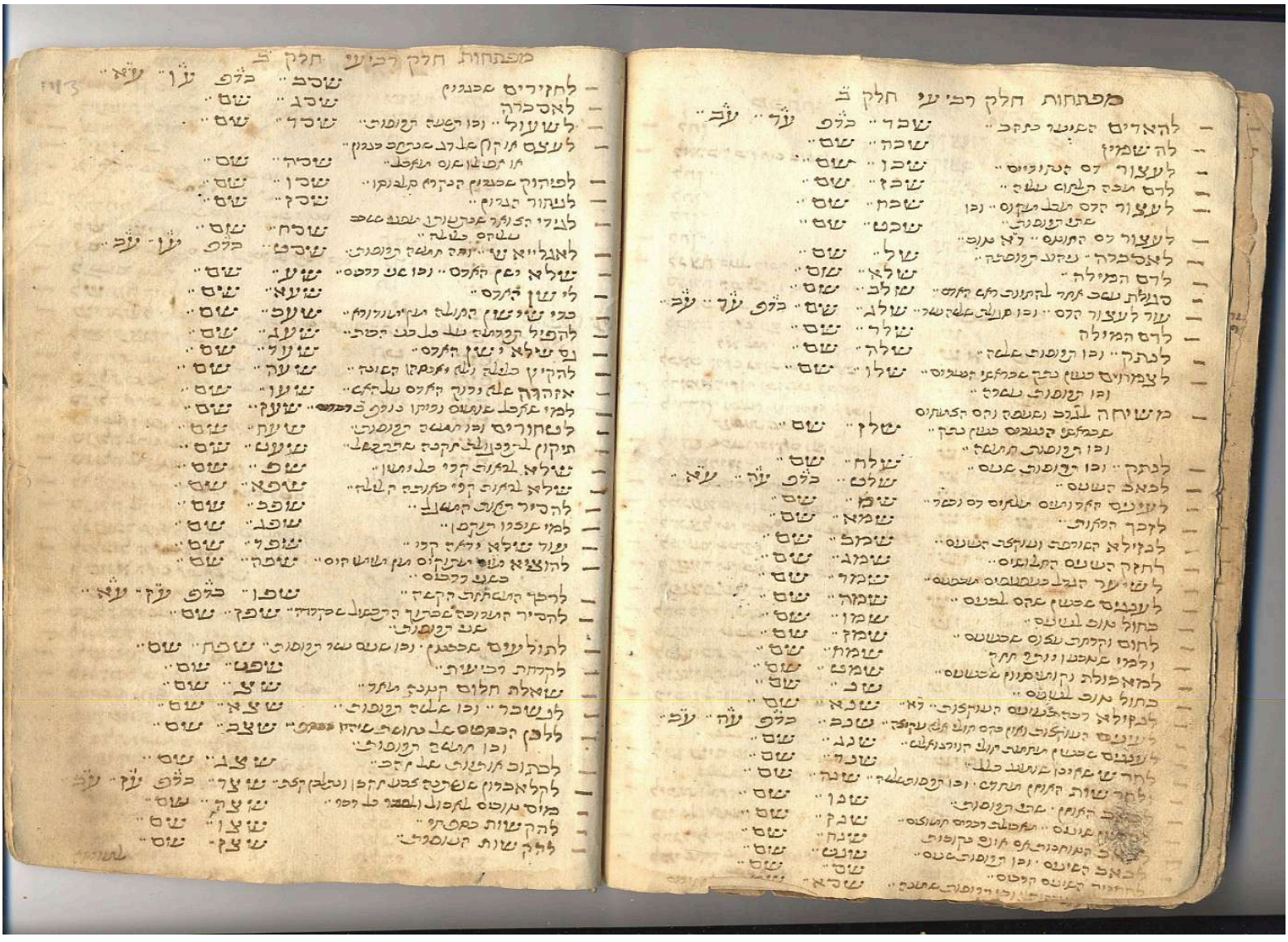

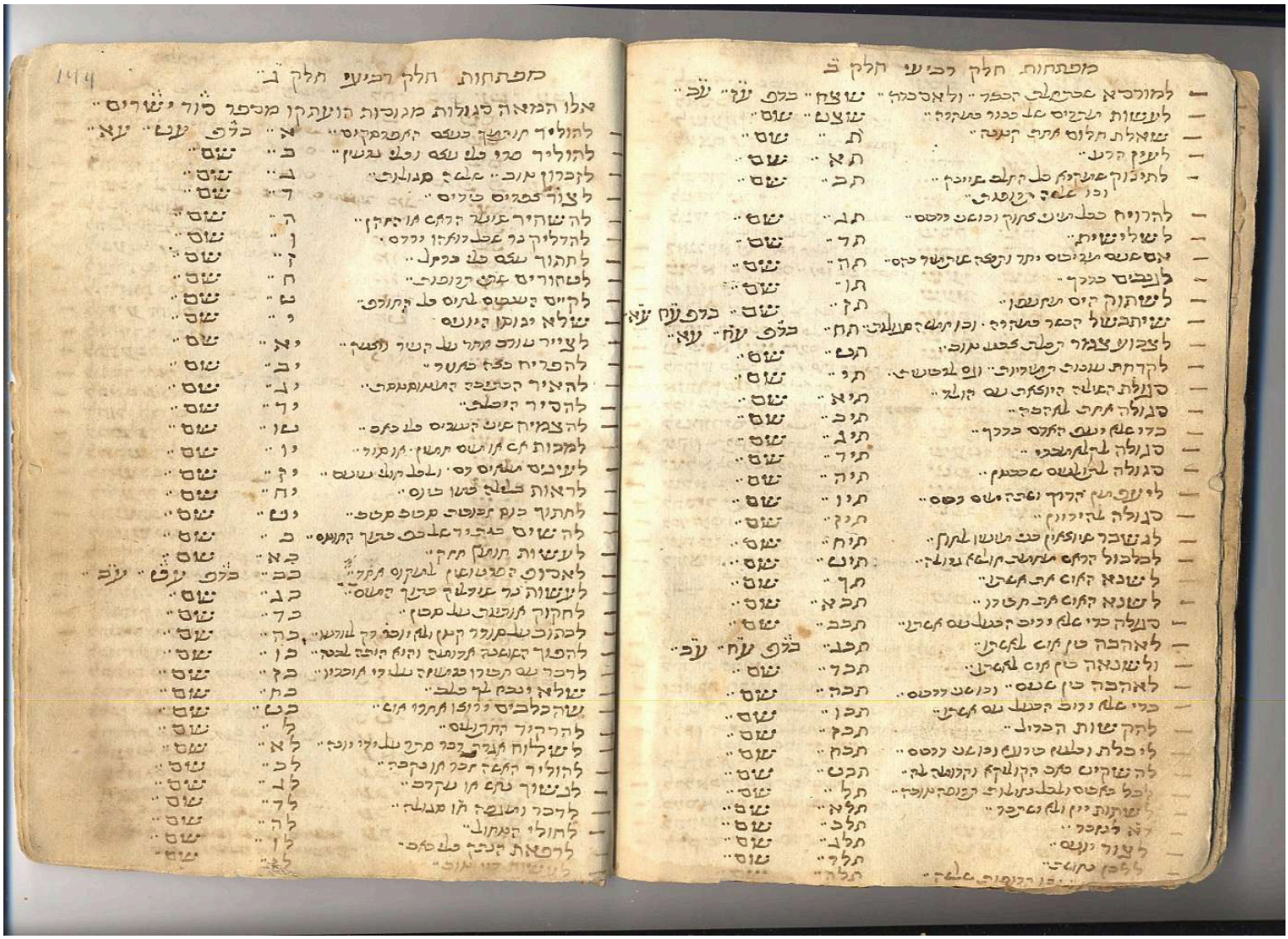

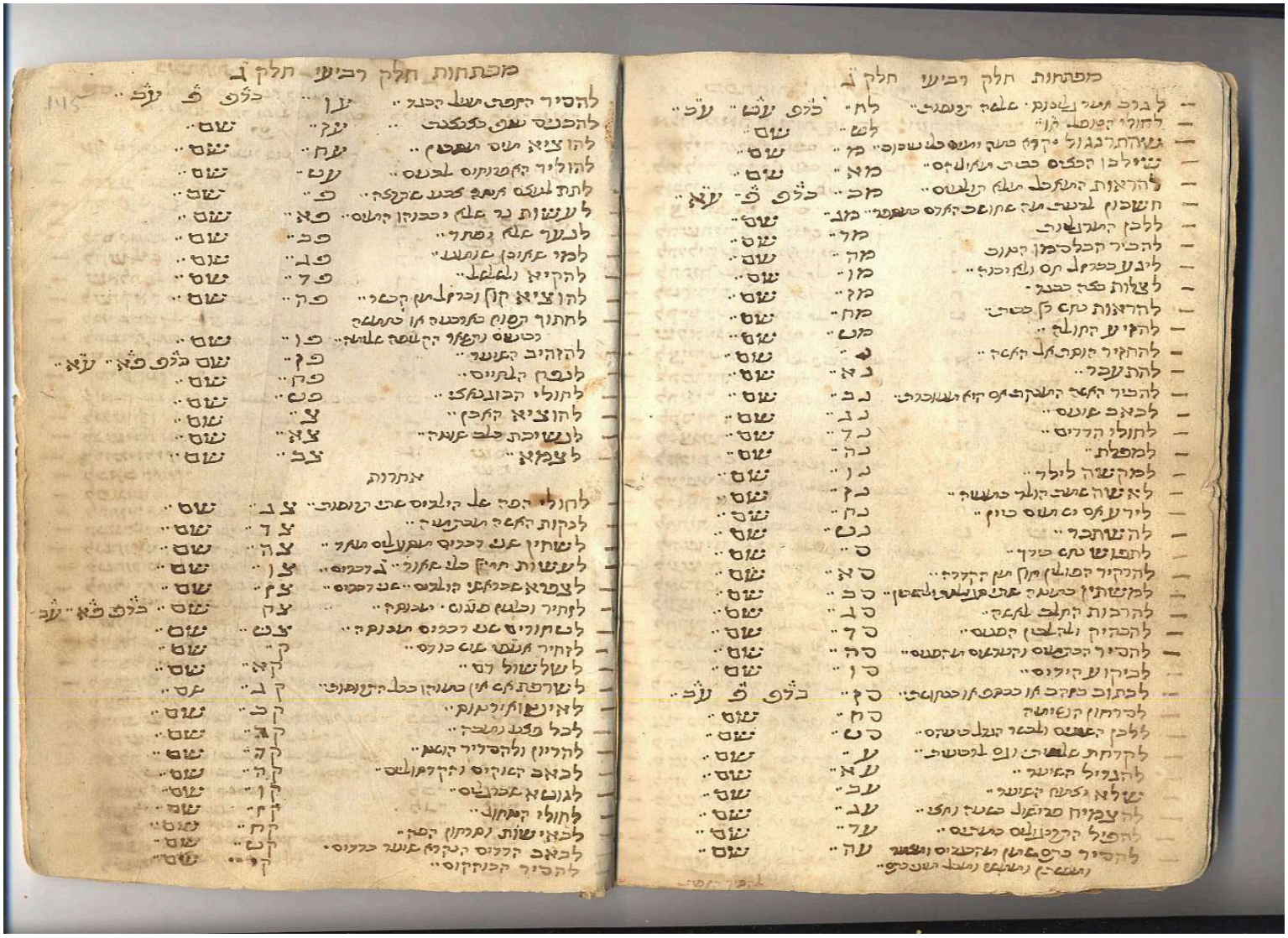

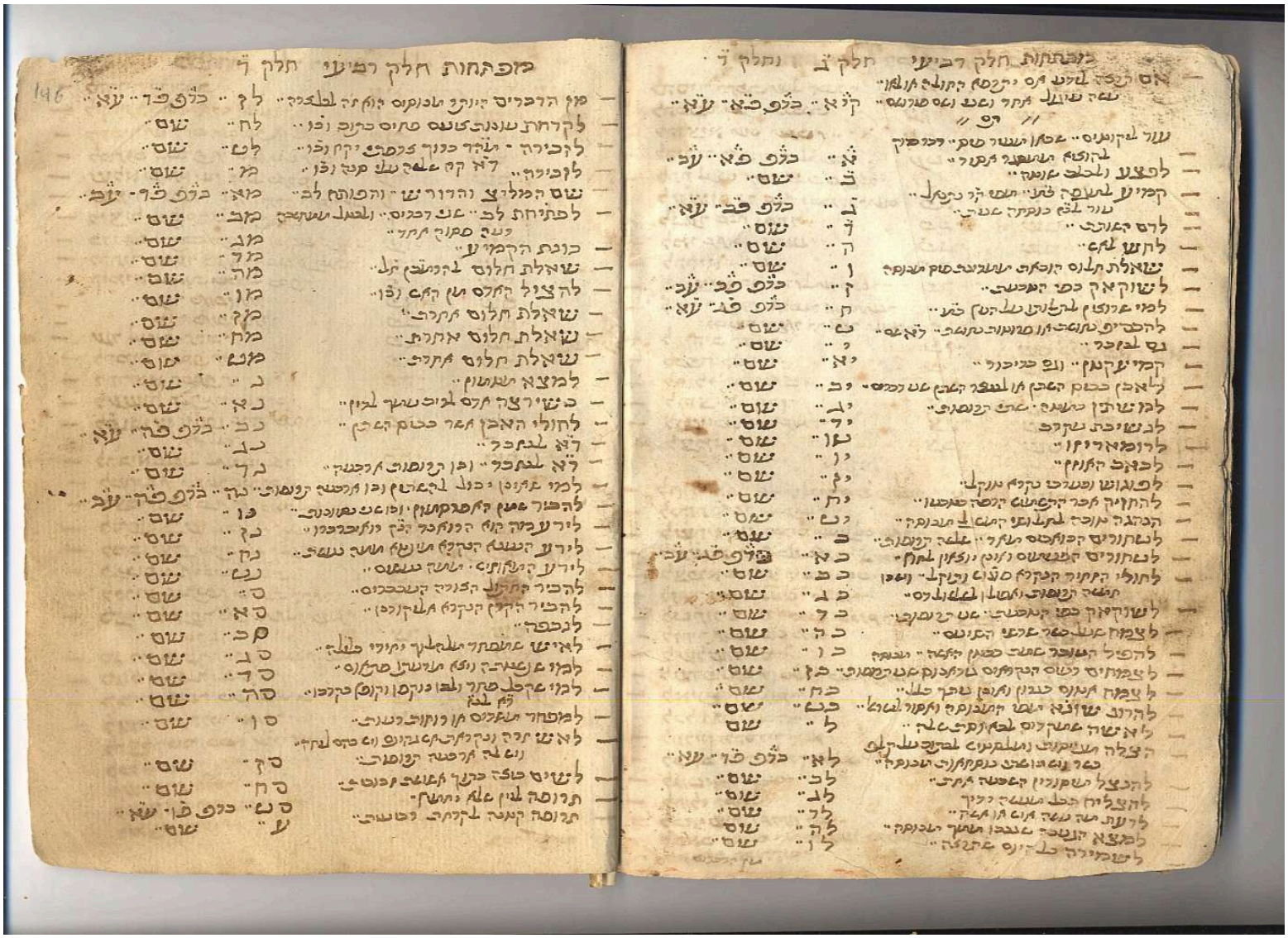

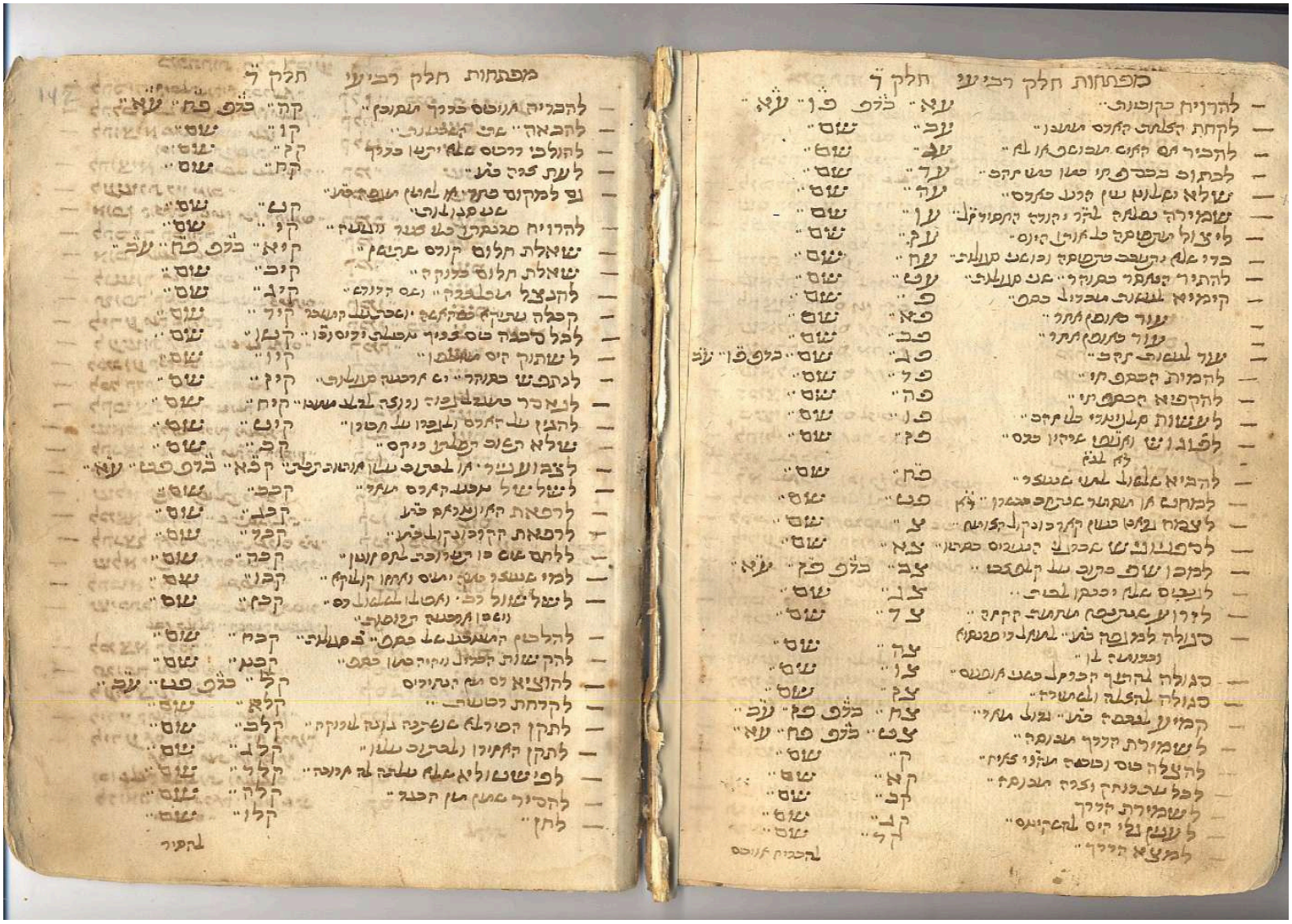

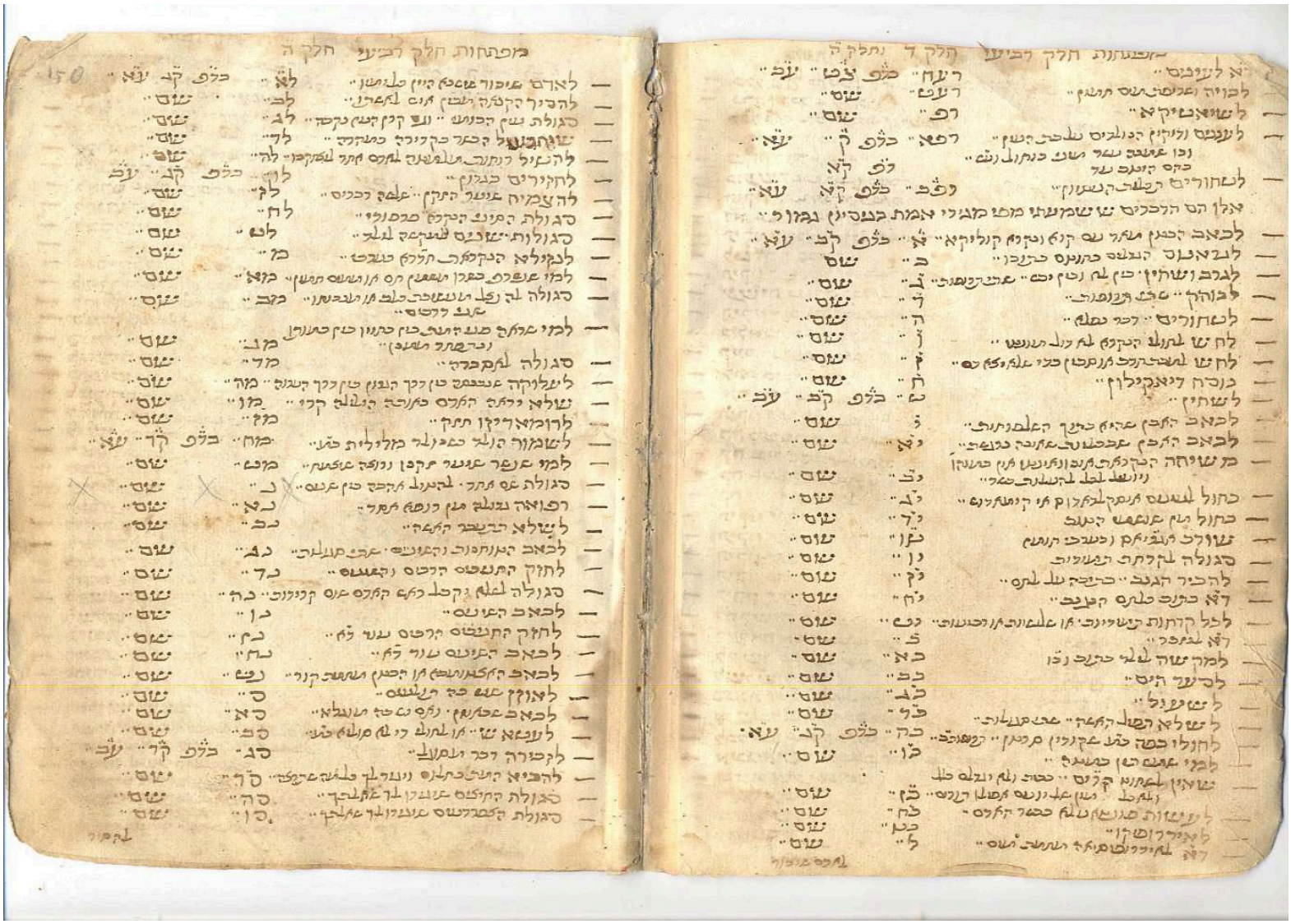

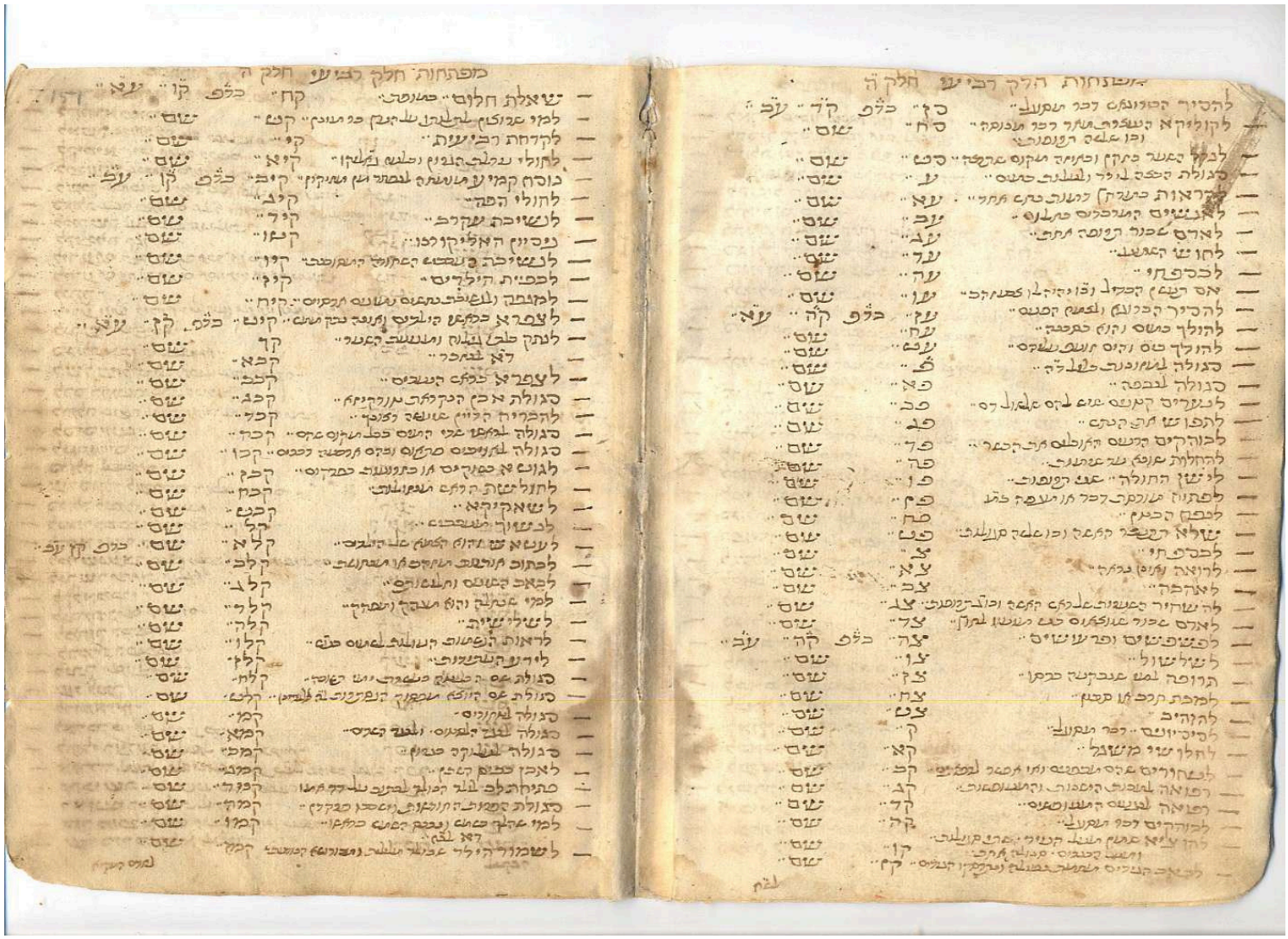

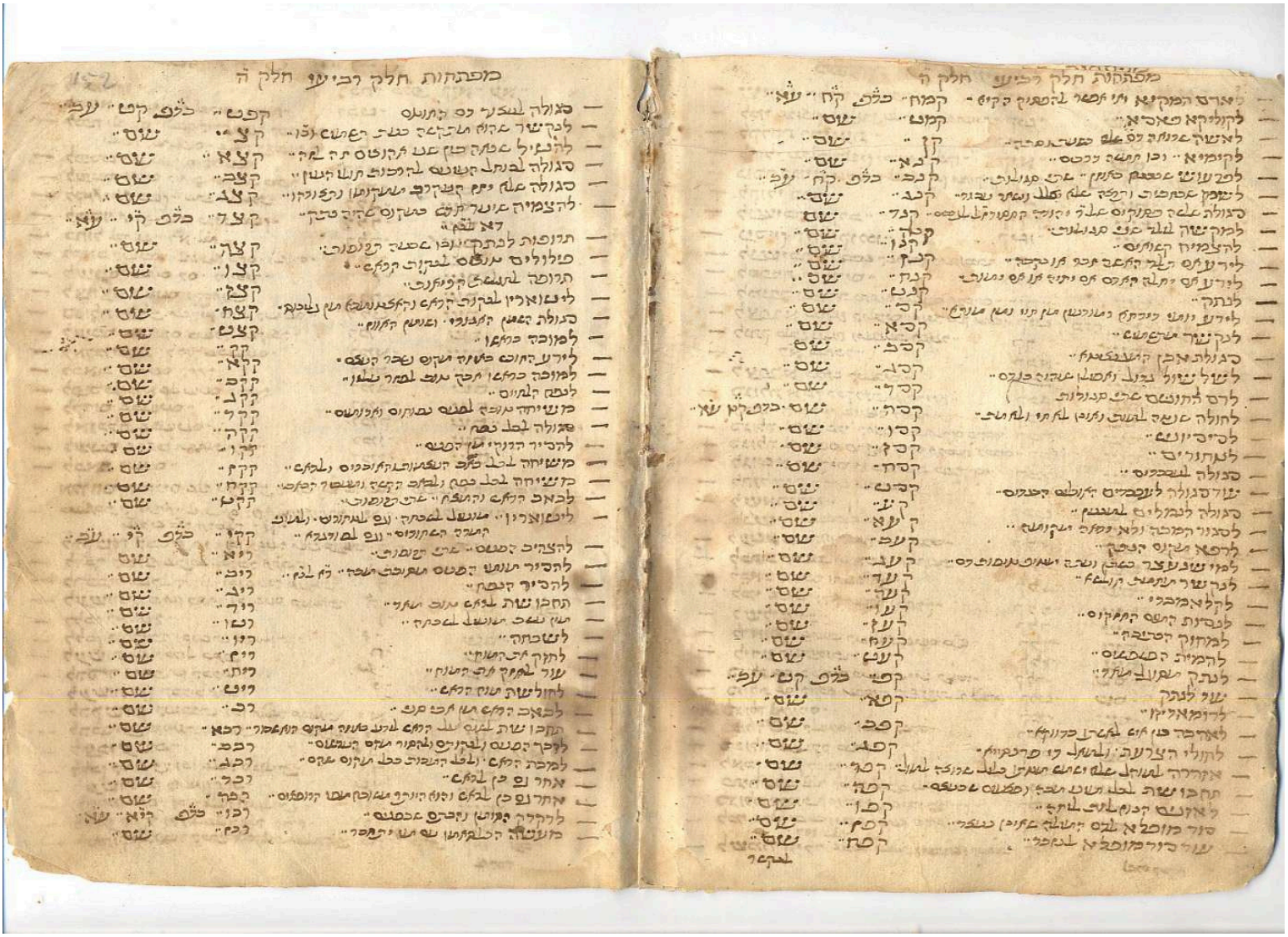

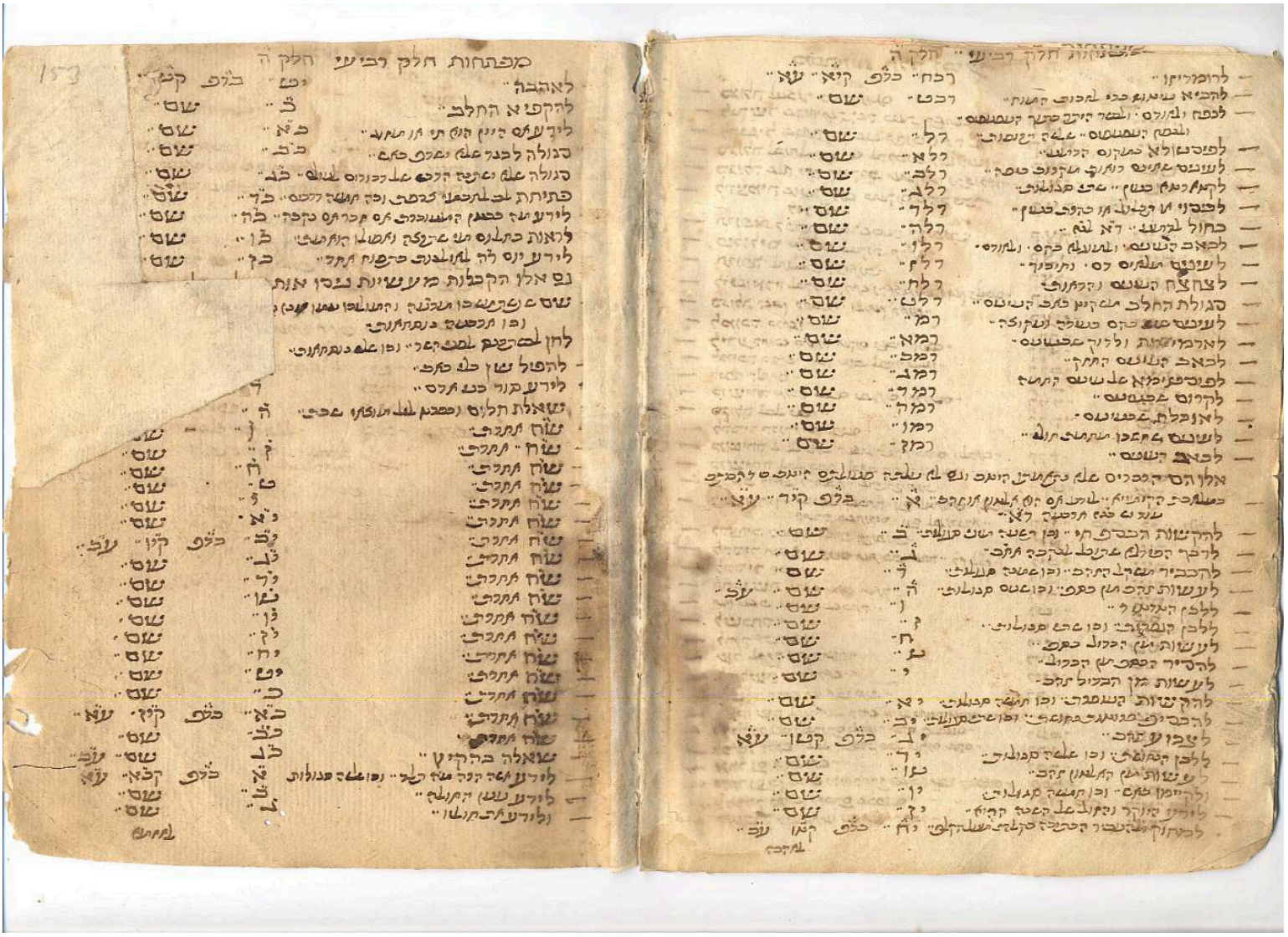

מכתחות חלק רביעי חלק ה׳

לאזריא	ד׳	כלף קבא׳ עא׳
לצבוא	ה׳	שם
לרעת [illegible]	ו׳	שם
לירע [illegible]	ז׳	שם
שיאלת חלום [illegible]	ח׳	שם
[illegible]	ט׳	שם
[illegible]	י׳	שם
להתיר [illegible]	יא׳	שם
להוריע [illegible]	יב׳	שם
[illegible]	יג׳	שם
[illegible]	יד׳	שם
[illegible]	טו׳	שם
[illegible]	יו׳	שם
[illegible]	יז׳	שם
[illegible]	יח׳	שם
[illegible]	יט׳	שם
[illegible]	כ׳	שם
[illegible]	כא׳	שם
[illegible]	כב׳	כלף קבא׳ עב׳
[illegible]	כג׳	שם
[illegible]	כד׳	שם

[illegible]

[illegible]

שלמה מוסאיוב
ירושלים תוי
S. Mousaiow Jerusalem

